ב"ה

אין ליכט
פון תורה

ספר

מענה לשון

סדר תחנות
על בית עלמין

בלשון הקודש ואידיש

84

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ט לפ"ק

מענה לשון

הוא

סדר תחנות על בית־עלמין

לבקש ולחנן על קברי צדיקים וקדושים אשר בארץ המה, מיוחסות לאנשים גדולי הערך, זכותם יעמד לנו עד עולם, אמן.

דיעזען מַעֲנֵה לָשׁוֹן הָאבֶּען מִיר גֶעדְרוּקְט אויף עִבְרִי־טַייטְשׁ כְּדֵי עֶס זָאלֶען פֶערְשְׁטֶעהְן מַאן אוּן פְרוֹי, גְרוֹיס אוּן קְלֵיין, וּבִזְכוּת זֶה זָאלֶען אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אָנְגֶענוּמֶען וֶוערֶען בַּיי דֶעם הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ, אוּן עֶר וֶועט שִׁיקֶען דֶעם גוֹאֵל צֶדֶק, אוּן מִיר וֶועלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ תְּחִיַּת־הַמֵּתִים בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

אויךְ הָאבֶּען מִיר צוּגֶעגֶעבֶּען דִי פָאלְגֶענְדֶע תְּחִנּוֹת אוּן תְּפִלּוֹת „הִשְׁבַּעְתִּי", „וַיַּעֲבוֹר", „הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ",

אוּן קַדִּישׁ יָתוֹם וָואס מֶען זָאגְט נָאךְ דֶער קְבוּרָה.

TRADITIONAL PRESS, INC.

NEW YORK 10002 • PHONE 212 777-2280

מענה לשון

הוא

סדר תחנות על בית־עלמין

לבקש ולחנן על קברי צדיקים וקדושים אשר בארץ המה, מיוחסות לאנשים גדולי הערך, זכותם יעמד לנו עד עולם, אמן.

דיזען מענה לשון האבען מיר געדרוקט אויף עברי־טייטש כדי עס זאלען פערשטעהן מאן און פרוי, גרויס און קליין, ובזכות זה זאלען אונזערע תפלות אנגענומען ווערען ביי דעם השם־יתברך, און ער וועט שיקען דעם גואל צדק, און מיר וועלען זוכה זיין צו תחית־המתים במהרה בימינו, אמן.

אויך האבען מיר צוגעגעבען די פאלגענדע תחנות און תפלות „השבעתי", „ויעבור", „הצור תמים פעלו", און קדיש יתום וואס מען זאגט נאך דער קבורה.

TRADITIONAL PRESS, INC.

NEW YORK, NEW YORK 10002

אֵל מָלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים . אֶת נִשְׁמַת פב״פ שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ (נקבה שהלכה לעולמה) בַּעֲבוּר שֶׁנָּדְבוּ צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ (נשמתה) . בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ (מנוחתה) . לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֵהוּ (יסתירה) בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ (נשמתה) . יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ (נחלתה) . וְיָנוּחַ (ותנוח) בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ (משכבה)

וְנֹאמַר אָמֵן :

מען פלעגט ניט צו גיין אויף דעם בית עלמין מתפלל צו זיין נאר דעם טאג ווען איין תענית איז · אבער ווען מען וויל גיין אויף דעם בית עלמין און קיין תענית איז ניט אזו גייט מען איידער מען עסט און טרינקט · אויך מען טאר גישט גיין צווייא מאל אין איין טאג אויף איין קבר · און אויך אז ער וויל ארום גיין דעם בית עלמין זאל ער אן הויבין גיין אויף דער רעכטער זייט מחמת פיל טעמים :

ווען איינער דרייסיג טעג איז ניט גיוועזן אויף דעם בית עלמין זאל ער דאס זאגין נאהענט בייא דיא קברים · און אויך אז מען קומט אויף איין הויך ארט זאל מען אן הויבין זאגין אתה גבור :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בַּדִּין . וְזָן אֶתְכֶם בַּדִּין . וְכִלְכֵּל אֶתְכֶם בַּדִּין . וְהֵמִית אֶתְכֶם בַּדִּין . וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כֻּלְּכֶם בַּדִּין . וְעָתִיד לְהַחֲזִיר וּלְהַחֲיוֹתְכֶם בַּדִּין : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים : אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ : מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ

ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזר גאט דער קיניג פון דער וועלט · וואס ער האט אייך באשאפין מיט גירעכט · און האט אייך גישפייזט מיט גירעכט · און האט אייך גיטייט מיט גירעכט · און ווייסט די צאל פון אייך אלע אין גירעכט · און וועט אייך ווידער לעבעדיג מאכין מיט גירעכט · גילויבט ביסטו גאט דער וואס מאכט לעבעדיג דיא טויטע :

אתה דוא גאט בישט אשטארקער צו אייביג · דוא בישט דער וואס מאכט לעבעדיג די טויטע · דוא בישט מעכטיג צוא העלפין :

מכלכל ער שפייזט דיא לעבעדיגע מיט גינאד ער מאכט לעבעדיג דיא טויטע מיט

לִישֵׁנֵי עָפָר . מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ׃ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה . וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃

וְעַל כָּל זֶה אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֵד אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה . וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא . אֶפֶס בִּלְתְּךָ גוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ . וְאֵין דּוֹמֶה לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים׃

ווען מען איז מסבב דאס בית עלמין זאגט מען ניט אלע תחנות ביא איין קבר · נאר אטייל תחנות אויף איין קבר און אטייל אויף אנדערע קברים אויך ניט צוא זאגן דיא תחנות בשעת ארום גיין דאס בית עלמין וואורום מען קען ניט קיין כונה האבין דרויף ווען מען גייט אזו ארום · דרום האבין מיר גיטיילט די תחנות וואס מען זאל זאגין קענין דעם כלל פון די מתים אויף עטליכע טייל דאס מען זאל קענען זאגין תחנות אויף פיל ערטער פון דעם בית עלמין׃

ב ווען מען גייט ארום דאס בית עלמין זאל מען זאגין די תחנות אויף הערליכע ערטער׃

צַדִּיקֵי יְסוֹדֵי עוֹלָם . נִשְׁמוֹת טְהוֹרוֹת כֻּלָּם . יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם . אֲשֶׁר בָּרָא גַן עֵדֶן עַד לֹא עָשָׂה הָדוֹמִים . שֶׁתְּהֵא מְנוּחַתְכֶם בְּכָבוֹד וּבְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם . וּבְשָׁלוֹם תָּנוּחוּ עַל מִשְׁכַּבְכֶם .

פיל דער בארימקייט · ער לעהענט אונטער דיא גיפאלענע און היילט דיא קראנקע און באשטעטיגט זיין ווארהייט צוא דיא טויטע וואס שלאפין אין דער ערד׃ מי כמוך ווער איז דיר גלייך דוא בישט איין הער פון שטארקייט און ווער איז צו דיר גלייך איין גאט וואס מאכט טויט און לעבעדיג און מאכט שפראצין הילף . ונאמן און דוא ביסט באגלייבט צוא מאכין לעבעדיג דיא טויטע׃

ועל און אויף אלעם זיינען מיר שולדיג דיך צו לויבין און צו איינציגין דיין נאמען וואס ער איז גרויס און שטארק און פארכטיג · עס איז ניט פאר האנדין צוא שאצין דיך דוא גאט אונזער גאט אויף דער דאזיגע וועלט · און עס איז ניט פאר האנדין חוץ דיר אין דעם לעבין פון יענע וועלט . עס איז ניט דא חוץ דיר אונזער אויס לייזער אין דיא טעג פון משיח און קיינער איז ניט גלייך צוא דיר אונזער העלפער בשעת תחית המתים׃

צדיקי איר צדיקים דיא גרונד פעסטין פון דער וועלט איר אלע ריינע נשמות עס זאל זיין איין ווילן פאר אונזער פאטער אין הימיל וואס ער הט באשאפין דעם גן עדן איידער ער האט בשאפין די ערד · דאס אייער רואונג זאל זיין מיט כבוד און שלום פון איצונד ביז אייביג · און מיט פריד זאלט איר רוען אויף אייער גילעגער · עס

ירבה כבודכם וישגה שלותכם. ובצרור החיים תהא נפשכם צרורה את יי אלהיכם הגדול והנורא וברשות הקדוש ברוך הוא וברשות כל קדושי המלך הגדול תנוח נפשכם הוא בורא ישראל מרבכם. ויעמוד לי ולכל בני ביתי ולכל בית ישראל זכות תלמוד תורתכם ומעשיכם הטובים שהיו בכם כשהייתם בעולם הזה וכשיגיע קצי להפטר בחלד מן העולם הזה יהיה חלקי עמכם בגן עדן ואזכה להנות מזיו השכינה לעולם הבא עמכם ועם שאר צדיקים וחסידים אני וכל ישראל ושם נזכה כלנו לחסות תחת כנפי אל בסתר עליון בצל שדי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אדוני האדונים מלך רחמן שתזכור את הצדיקים והחסידים והקדושים האלו השוכנים במקום הזה למען זכותם וצדקתם רחם עלי ועל כל ישראל ויליצו זכותם וצדקתם עלינו לפני כסא כבודך ויבקשו רחמים

זאל זיך מערין אייער כבוד און זאל ווערין גרויס אייער פריד. און אין בונד פון לעבין זאל זיין אייערע נשמות פאר בונדין ביי גאט אייער גאט דער גרויסער און דער פארכטיגער און מיט דעם רשות פון גאט ברוך הוא און מיט דעם רשות פון אלע הייליגע פון דעם גרויסין גאט זאל אייערע נשמות רוהען ער איז דער באשעפער פון דיא ישראל ער איז אייער גאט און עס זאל ביי שטיין מיר און גאר מיין הויז געזינד און צוא אלע ישראל דער זכות פון אייער תורה לערנען און דיא מעשים טובים וואס אין אייך איז גיוועזין בשעת איר האט גילעבט און אז עס וועט קומען מיין צייט אויף דער וועלטער אפ צו שיידין זיך פון דער דאזיגער וועלט זאל מיין חלק זיין מיט אייך אין גן עדן. און איך זאל זוכה זיין הנאה צו האבין פון דעם לויטערנעש פון דער שכינה אויף יענער וועלט מיט אייך. און מיט אנדערע צדיקים וחסידים איך און כל ישראל און דארטין ואלין מיר אלע זוכה זיין צוא באשיצין אונטער דיא פליגיל פון גאט אין דעם פאר באָרגענעם פון דעם אויבערשטין אין דעם שאטין פון אלמעכטיגען גאט

יהי רצון עס זאל דער ווילין פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין דער הער איבער אלע הערין דער בארימיגער גאט דוא זאלסט גידיינקען דיא צדיקים און חסידים און דיא דאזיגע הייליגע טעג וואס רוהען אויף דעם דאזיגין ארט און

עלינו ולמען מעשיהם הטובים שעשו בעולם הזה ותמלא משאלות לבבי לטובה ותרחיב את לבבי ואת לב כל עמך מכל דאגה ותוגה והסר ממנו פחד ואימה ויראה ותסיר כל מחלה מקרבנו ותרפא תחלואינו ותמלא כל משאלות לבנו לטובה כי צרכינו המה מרבים לבאר ולפרש לפניך ורותנו קצרה מרעיון לבבנו ומשברון נפשנו:

אנא אדון עולמים אב הרחמים פנה אל תפלתי ואל תחרש לדמעתי והבן את הגיגי ותן לי את רגוני. וכפר על זדוני ושגגי. בעבור שבאתי הנה לסבב את קברי הצדיקים והצדקניות האלו השוכנים במקום הזה לבקש עלי רחמים שיגן זכותם וצדקתם עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי ועל כל ישראל:

יי אלהי ואלהי אבותי עתה באתי לפניך בהבטחה טובה ובמשענת נאמנה. אשר הבטחתנו בתורתך

פון וועגין זייער זכות און זייער גירעכטיקייט. דער בארעם זיך אויף מיר און אויף כל ישראל און זייער זכות און גירעכטיקייט זאלין מליץ זיין פאר אונז און פאר דיין כסא כבוד. און זאלין בעטין פאר אונז דער בארימקייט און פון וועגין זייערע מעשים טובים וואס זייא האבין גיטאן אויף דער דאזיגער וועלט. און זאלסט דער פילען דיא באגער פון מיין הארץ צוא גוטין און זאלסט דער ווייטערין מיין הארץ און דאס הארץ פון אלע ישראל פון אלע זארג און טרויערקייט. און זאלסט אפ טאן פון מיר אנגסט און פארכט און דער שרעקענעס. און זאלסט אפ טאן אלע קריינק פון צווישין אונז. און זאלסט היילין אונזער קראנקייט און זאלכט דער פילין אלע באגער פון אונזער הארץ צוא גוטין. דען אונזער בארערפענעס איז צוא פיל צו באשיידין און אויש צו ריידין פאר דיר. און אונזער פאר שטאנד איז קורץ פון וועגין דיא שווערע גידאנקע פון אונזערע הערצער און פון וועגין דאס ברעכענעס פון אונזער לייב:

אנא איך בעט דיך הער פון דיא וועלטין דער בארעמיגער פאטער קער זיך צוא מיין גיבעט. און זאלסט נים שווייגין צוא מיינע טרערין און פרוב מיין טראכטונג און גיב מיר מיין רוה און פאר גיב מיינע זינד וואס איך האב גיטאן בשוגג און במזיד ווייל איך בין אהער גיקומען ארום צוא רינגלען דיא קברים פון דיא צדיקים און צדקניות וואס רוען אויף דעם דאזיגן ארט צוא בעטין אויף מיר דער בארימקייט דאס זייער זכות און זייער צדקות זאל באשיצין אויף מיר און מיינע קינדער און אויף מיינע קינדס קינדער און אויף אלע ישראל:

עָלֶיהָ אֶשָּׁעֵן וְאֶבְטַח לְבִלְתִּי אָשׁוּב רֵיקָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי . הַבְטָחָה זוֹ שְׁמָר לִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן זְכוּת כָּל הַשּׁוֹכְנִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְכָל הַנִּפְטָרִים עַל קְדֻשַּׁת שְׁמֶךָ . וְהִנְנִי בָאתִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה לְסַבֵּב אֶת קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים וְהַצִּדְקָנִיּוֹת הָאֵלוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי שֶׁתְּזַכֵּנִי בִּזְכוּתָם וְצִדְקָתָם שֶׁעָשׂוּ בְּחַיֵּיהֶם וְיַעֲמוֹד עָלַי וְעַל זַרְעִי וְעַל זֶרַע זַרְעִי לָחֹן וּלְחֶסֶד לְהָגֵן עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִשְׁמְרֵנִי לְמַעַן זְכוּתָם וּלְמַעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִכָּל דָּבָר רָע וּמִמִּקְרֶה רָעָה וּמִכָּל בֶּהָלָה וְתַקָּלָה וּמִכָּל חוֹלִי רָע וּמִכָּל מִינֵי יִסּוּרִים קָשִׁים וְרָעִים וּמִמִּיתָה מְשׁוּנָה וּמִמִּיתָה מְגוּנָה שֶׁבְּכָל תתק״ג מִינֵי מִיתוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בָעוֹלָם מִכָּל סַכָּנָה בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּהְיֶה שָׁם בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה הֵן בַּבַּיִת וְהֵן בַּשָּׂדֶה הֵן בַּיַּעַר וְהֵן בַּבִּקְעָה הֵן בָּהָר וְהֵן בְּגִבְעָה וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ

יי גאָט מיין גאָט און גאָט פון מיינע עלטערין איצונד בין איך גיקומען פאר דיר מיט איין גוטע פאר זיכערונג . און מיט איין וואָרהאַפטיגע אונטער לעהענונג וואס דוא האסט אונז פאר זיכערט אין דיין תורה דרויף טוא איך מיך אן לעהענען און פאר זיכערין דאס איך וועל גיט ווידער קערין צוריק ליידיג אזו וויא עס שטייט אין דער תורה גאט ברוך הוא טוט גינאד צוא צווייא טויזנט דורות צוא ויינע ליב האבער און צוא דיא וואס היטין זיינע מצות דאס דאזיגע פאר זיכערונג היט מיר און צוא אלע ישראל פון וועגין דעם זכות פון דיא אלע וואס זיינען אום גיקומען פון וועגין דיין היילינגן נאמען · און איך בין גיקומען אין דעם דאזיגין וועג ארום צו רינגלען דיא קברים פון דיא דאזיגע צדיקים און צדקניות צו בעטין פאר מיר דאס איך זאל גיניסין זייער זכות און גירעכטיקייט וואס זייא האבין גיטאן בייא זייער לעבין · און דאס זאל בייא שטיין מיר און מיינע קינדער און מיינע איניקליך · צוא לייט זעליקייט און צוא גינאד איבער אונז צוא באשיצין מיט דיין פיל דער בארימקייט · און פון וועגין זייער זכות און פון וועגין די זיכערהייט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב זאלסטו מיך היטין פון אלע שלעכטע זאכין . און פון שלעכטע בגעגעניש און פון אלע דער שרעקענעם און שטרויכלונג און פון אלע שלעכטע קראנקהייט און פון אלע שווערע און שלעכטע יסורים · און פון איין מיתה משונה און פון אום שענדליכע מיתה וואס זיינען פון דיא אלע ניין הונדערט און דרייא צוואנציג מיתות וואס זיינען באשאפין גיווארין אויף דער וועלט · און פאר אלע סכנות אין אלע ערטער וואס מיר וועלין

הרבים מכל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך: ומכל מיני פחד ורעד ורעש ומכל דבר רע בעולם הן גדול או קטן ומכל מיני משחית ומחבל ומה שלא אוכל לבקש רחמים ולהתפלל עליו יהי רצון לפניך ולפני כסא כבודך כאלו התפללתי על כל מיני רעות שלא יבואו עלי ועל כל בני ביתי ובני בריתי ועל כל מיני טובות שימהרו לבא עלינו ברחמיך הרבים ובישועתך הגדולה: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

רבון כל העולמים זכיותם וצדקתם של שכני עפר השוכנים פה וכל המלאכים הממונים על נשמתם יזכוני ותעזור תפלתם שתתן לי חיים ארוכים עשר וכבוד ושלום ורוח והצלה והצלחה ברכה ישועה נחמה פרנסה וכלכלה חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ושמח את כל עדתך וקהלך ובנה עירך ומחל וסלח וכפר על כל עונותי ותצילני מכל חרפה ובוז וכל קלות ובושת ופסול

זיין זיא ביא טאג אדער ביי נאכט · זיא אין הויז אדער אין פעלד · אין וואלד אדער אין טאל · אויף בערג אדער אין די טיף · און וואכט מיך באשירמען מיט דיין גרויס דער בארימקייט פון אלע פיינד און לויערער און גזלנים און בייזע חיות אויף דעם וועג און פון אלערליי פחד און ציטערנעס און שרעקענעס און פון אלע שלעכטע זאכין אין דער וועלט זיא גרויסע אדער קליינע און פון אלערלייא פאר דארבער און וואס איך קען ניט פאר דיר בעטין זאל זיין דער ווילין פאר דיר און פאר דיין כסא הכבוד גלייך וויא איך וואלט געבעטין אויף אלערלייא שלעכטיקייט זיא זאלין ניט קומען אויף מיר און גאר מיין הויז גזינד און אויף אלע מיינע ליב האבער · און גלייך וויא איך האב געבעטין אויף אלערלייא גוטס זיא זאלין אייליג צוא קומען אויף אונז מיט דיין גרויס דער בארימקייט און מיט דיין גרויס הילף · עס זאל זיין צו ווילין די רייד פון מיין מויל און דיא טראכטונג פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפר און מיין אויס לייזער:

רבון דער הער פון אלע וועלטין דיא זכיות און גירעכטיקייט פון אלע דיא וואס רוען אין דער ערד וואס זייא רוען דא און אלע מלאכים וואס זיינען גיזעצט גיווארין איבער זייערע נשמות · זאלין זיי מיך גירעכט מאכין און עס זאל מיר העלפין זייער גיבעט דאס דוא זאלסט מיר געבין לאנג לעבין · עושר און כבוד און פריד און דער ווייטערונג און באשירמונג און גליק ברכה און הילף · נחמה און פרנסה און שפייז · לייט זעליקייט און גינאד און דער בארימקייט אין דיינע אויגין אויך אין דיא אויגין פון אלע אונזערע זעהער · און דער פרייא דיין גאנצע איין זאמלונג · און בויא דיין שטאט

במשפחתי ומכל צוקה ועניות . ומכל חבוט הקבר . ומדינה של גיהנם ומחלים רעים . ואל תמיתני במיתה משונה רק אפטר מחלד ברחמים ולא ברוגז ותן לי בנים ובנות חיים וקימים לשמור מצותיך ועשי רצונך כל ימי חייהם עד עולם אמן סלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרצני ותקבלני בתשובה שלמה לפניך ותשמע תפלתי ותעשה את בקשתי ויהיו זכיותי מכריעות על חובותי ותן בלבי אהבתך ויראתך וכוף את יצרי לעשות רצונך בלבב שלם והנה עניתי בדרכך כחי כדי לכבד את שמך הגדול ולסבב ולהשתטח על קברי הצדיקים הללו . יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיעמוד לי זכות תורתם ומעשיהם הטובים להגן עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי מן כל חלים רעים ותעמידני בין הוגי תורתך ושומרי מצותיך וחקיך ועוסקי תורתך ובין מביני סודך עד ביאת הגואל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל ברחמים וברצון את תפלתי שהתפללתי לפניך ושארצה להתפלל לפניך בכל עת למען שמך הגדול והמבורך והנכבד והנורא למען זכות כל הצדיקים השוכנים פה וכל הנפטרים על קדשת שמך הגדול

ירושלים . און פאר גיב אלע מיינע זינד . און זייא מיך מציל פון אלערלייא שאנד און פאר שעמונג און איין פסול אין מיין משפחה . און פון אלע איינגשאפט און ארעמקייט . און פון אלערלייא חבוט הקבר און פון דעם דין פון גיהנם און פון שלעכטע קראנקייט. און זאלסט מיך ניט טייטין מיט איין מיתה משונה נאר איך זאל זיך. אפ שיידין פון דער וועלט אויף דער עלטער מיט דער בארימקייט און ניט מיט צארין . און גיב מיר זין און טעכטער זייא זאלין לעבין און זאלין זיין באשטענדיג צוא היטין דיינע מצות און זאלין טאן דיין ווילין כל זמן זייא ווערין לעבין ביז אייביג אמן סלה :

יהי עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין דו זאלסט מיר באווילינגין און אן נעמען מיט אגאנצע תשובה פאר דיר און זאלסט צו הערין מיין תפלה . און זאלסט טאן מיין גיבעט . און מיינע זכיות זאלין איבער וועגין מיינע עבירות . און גיב אין מיין הארצין דיין ליבשאפט און דיין פארכט . און גייט מיין יצר הרע צו טאן דיין ווילין מיטין גאנצין הארצין . און איך האב גיפייניגט מיין כח אין דעם דאזיגין וועג כדי צו עהרין דיין גרויסין נאמען . און ארום צו רינגלען און צו פאר שפרייטין אויף די קברים פון דיא דאזיגע צדיקים :

יהי עס זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין דאס עס זאל בייא שטיין דער זכות פון זייער תורה און זייערע גוטע מעשים צוא באשיצין אויף מיר און אויף מיינע קינדער און אויף מיינע אייניקלאך פון אלע שלעכטע קריינק . און זאלסט מיך שטעלין צווישין דיא וואס מיהען זיך אין דיין תורה און היטין

וְכֻלָּם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבָם בְּשָׁלוֹם וְתַצִּילֵם מִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם וּמֵחִבּוּט הַקֶּבֶר וּבִרְשׁוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה אֵלֵךְ מִכֶּם כְּשֶׁאֲנִי בָּעוֹלָם הַזֶּה לְאֹרֶךְ יָמִים אֲנִי וְכָל בְּנֵי בֵיתִי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבִפְטִירָתִי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְעִם כָּל צַדִּיקֵי עוֹלָם בְּגַן עֵדֶן וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ אָמֵן. בָּרוּךְ הַמֵּשִׁיב נְפָשׁוֹת לְגוּפָן וּמַעֲמִידָן וּמַכְנִיסָן בְּגַן עֵדֶן וּמְזַכָּן לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. בָּרוּךְ הַנֶּאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים. הַאֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנַי וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ שֶׁיִּהְיוּ נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים הַנִּקְבָּרִים פֹּה צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם שְׁאָר הַצַּדִּיקִים וְעִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְעִם נִשְׁמוֹת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיהֶם אֵיזֶה מֵהֶם שֶׁיֵּשׁ עָלָיו שׁוּם דִּין וַעֲדַיִן לֹא קִבֵּל דִּינוֹ הָקֵל מֵעָלָיו דִּינְךָ רַחֲמֵהוּ וְהַעֲלֵהוּ וְהַכְנִיסֵהוּ לְבֵין הַצַּדִּיקִים וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵהוּ

דיינע מצות און דיין גיזעץ · און לערנען דיין תורה און צווישען די וואס טראכטען טיף אין דיינע סודות ביז עס וועט קומען דער גואל צדק :

יהי עס זאל דער ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערן דו זאלסט פאר נעמען מיט דער בארימקייט מיין גיבעט וואס איך האב גיבעטין פאר דיר · און וואס איך וועל בעטין פאר דיר אלע צייט . פון וועגין דיין גרויסין און גיבענשטין נאמען · דעם גיעהרטין און דעם פארכטיגין . און פון וועגין דעם זכות פון אלע צדיקים וואס רוען דא . און אלע וואס זיינען אום גיקומען פון וועגין דיין היילינגן נאמען דעם גרויסין · אלע זאלין רוען אויף זייער גילעגער מיט פריד און זייא מציל זייא פון דעם גיהנם און פון חבוט הקבר · און מיט רשות פון גאט ברוך הוא זאל איך פון אייך אוועק גיין אויף לנגע יארין איך מיט נאר מיין הויז גיזינד און אלע ישראל און אז איך וועל אוועק פון דער דאזיגער וועלט . זאל איך זיין מיט אייך און מיט אלע צדיקים אין גן עדן · און דוא גאט ברוך הוא דער גאט פון דיא ישראל זאלסט מיך נים ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר אמן · גילויבט איז דער וואס טוט ווידער קערין דיא נשמות אין דיא לייבער און טוט זייא מאכין אויף שטיין · און ברייננט זייא אין גן עדן און איז זייא מזכה צו דעם לעבין פון יענע וועלט · גילויבט איז דער וואס איז באגלייבט מיט זיין ויכערהייט און באשטענדיג מיט זיין צוא זאגין :

רבון הער פון אלע וועלטין · פאר נעם צו דעם קול פון מיין גיבעט און פאר נעם מיין גיבעט אזוא וויא דיינע פיל דער בארימקייט און דיין גינאד איז · דאס אלע נשמות פון דיא צדיקים וואס זיינען דא באגראבין זאלין זיין פאר בונדין אין דעם בונד פון לעבין

תפלות על בית עלמין

להתענג מזיו כבודך ושאר הצדיקים העלם ממעלה למעלה לחסות בצלך וזכני בזכותם וצדקתם ומעשיהם הטובים שעשו בחייהם כי למען כבודך באתי הנה להשתטח על קברם ולהתפלל על נשמתם שתזכם לעמוד לתחית המתים עם שאר כל צדיקי וחסידי עולם והצילם מחבוט הקבר מדינה של גיהנם ומכל שאר דינים גזרות וגלגולים ושלח לנו הגאולה במהרה בימינו ומחל וסלח לי על כל עונותי וחטאי ופשעי ושמח את עדתך וקהלך ובנה עירך ותן לי בנים ובנות ההולכים במצותיך ותקבל כל התפלה שהתפללתי לפניך ברחמים וברצון ותמלא כל משאלות לבבי לטובה אמן׃

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתענני על כל מה שבקשתי היום מלפניך כמו שענית לאברהם אבינו בהר המוריה וליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח וליעקב בבית אל וליוסף בבית האסורים ולאבותינו על ים סוף וליונה במעי הדגה ולאליהו בהר הכרמל ולכל החסידים והחסידות וישרים כן תענני

לעבין מיט די איבעריגע צדיקים · און מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב און מיט די נשמות פון אלע צדיקים און חסידים פון דער וועלט · און אויב עס איז פאר האנדין צווישין זייא אזעלכער וואס דארף נאך ליידין איין דין און האט אים נאך ניט גיליטין · זאלסטו פון אים גרינגער מאכין דעם דין · דער בארים זיך איבער אים · און ברייננ אים אויף און ברייננ אים אריין צווישין די צדיקים · און פאר בארג אים אין דעם שאטין פון דיין פליגיל · דאס ער זאל זיך זעניפטיגין פון דעם לויטערקייט פון דיין שכינה און דיא איבעריגע צדיקים ברייננ אויף פון איין מעלה צו דער אנדערער צוא באשיצין זייא אין דיין שאטין און מיר זאלין גיניסין זייער זכות און זייער גירעכטיקייט און זייערע מעשים טובים וואס זייא האבין גיטאן בייא זייער לעבין דען פון דיין כבוד וועגין בין איך אהער גיקומען צו פאר שפרייטין זיך אויף זייערע קברים און צוא בעטין אויף זייערע נשמות דאס דוא זאלסט זיי מקבל זיין אויף צוא שטיין צוא תחית המתים מיט אלע דיא איבעריגע צדיקים און חסידים פון דער וועלט · און זייא זיי מציל פון חבוט הקבר און פון דעם גיהנם און פון אלע איבעריגע דינים און גזירות און גלגולים · און שיק אונז די גאולה באלד אין אונזערע טעג · און פאר גיב מיר אויף אלע מיינע זינד און מיסטגרייפין · און דער פרייא דיין עדה און דיין איין זאמלונג · און בויא דיין שטאט און גיב מיר זין און טעכטער וואס זאלין גיין אין דיין גיבאט און אלע תפלות וואס איך האב גיבעטין פאר דיר זאלשטו פאר נעמן מיט דער בארימקייט און מיט ווילין · און זאלסט דער פילין אלע גיבעט פון מיין הארץ צו גוטין אמן׃

יהי עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין דוא זאלסט מיר ענטפערין אויף אלעם וואס איך האב גיבעטין היינט פון פאר דיר אזו וויא דו האסט גיענטפערט צו אברהם אבינו אויף דעם בארג מוריה און צוא זיין זון יצחק בשעת ער איז גיווארין גיבונדין אויף דעם מזבח און צוא יעקב אין דיא שטאט

ותברכני ותעשה עמי לפנים משורת הדין ותהא תפלתי מקבלת לפניך כקטרת של אהרן הכהן שהשיב חרון אפך מעמך ישראל בהקטרתו וכתפלת משה עבדך שחלה פניך ובשרתו סלחתי כדברך כן תבשרני ותעביר ותסלח ותמחול לי על כל פשעי וחטאתי · כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו והצל אותי ואת כל בני ביתי מהעניות ומכל מיני יסורין וחלים רעים וממיתה משונה ׃ ותעניקני מן החן והחסד שלפני כסא כבודך ואל תסתר פניך ממני ותן בלבי לקיים מצותיך ועדותיך ואשמור פקודיך ותן בלבי להבין עמקי וטעמי סוד תורתך כדי שאוכל להזהר בהם שלא לעבור עליהם בין מצוה קלה ובין מצוה חמורה והודיעני נא את דרכיך · למען אמצא חן בעיניך ובעיני כל רואי ולא אבוש ולא אכלם ולא אחפר לא בעולם הזה ולא בעולם הבא ואהיה ביום מיתתי כיום לדתי שלא ימצא בי שום חטא ועון ופשע וממך אוחיל ישע שתזכני ותפקדני לחיים טובים ולשלום ׃

בית אל . און צו יוסף אין דער תפיסה און צו אונזערע עלטערין בייא דעם ים סוף און צו יונה הנביא אין די נידערים פון דעם פיש · און צוא אליהו אויף דעם בארג כרמל . און צו אלע חסידים און חסידות און רעכט פארטיגע · אזוא אויך זאלסטו מיר ענטפערין · און זאלסט מיר בענטשין און זאלסט טאן מיט מיר מער איידער דער דין ברייננט מיט · און מיין גיבעט זאל ווערין אן גינומען פאר דיר אזו וויא די קטורת פון אהרן הכהן וואס ער האט ווידער גיקערט דיין גרים צארין פון דיין פאלק ישראל מיט זיינע קטורת · און אזו וויא דאס גיבעט פון משה רבינו דיין קנעכט וואס ער האט דיך גיבעטין · און דו האסט אים מבשר גיוועזן איך האב פאר געבין די זינד פון דיא ישראל אזוא וויא דוא האסט גירעט אזוא אויך זאלסטו מיר מבשר זיין · און זאלסט מאכין איבער פארין און פאר געבין אויף אלע מיינע זינד און מיסטנבייף · אויך שטייט גישריבין אזו וועלין זיין מיינע רייד וואס גייט ארויש פון מיין מויל קערט עש ניט ווידער ליידיג נייערט עש טוט וואס איך באגער און באגליקט דאס וואס איך האב אים גישיקט · און זיי מציל מיך מיט מיין נאר מיין הויז גיזינד פון ארומקייט און פון אלערלייא יסורים און בייזע קראנקהייט און פון מיתה משונה · און מאך מיך שפייזין פון דעם חן און גינאד וואס איז פאר דיין כסא הכבוד און פאר בארג ניט דיין שכינה פון מיר און גיב אין מיין הארץ צו האלטין דיינע מצות און דיין תורה און זאל היטין דיינע באפעלין און גיב אין מיין הארץ צו פאר שטיין דיא טיפע טעמים און סודות פון דיין תורה כדי איך זאל קענען היטין זיי · און איך זאל ניט עובר זיין אויף זיי סייא אויף אגרינגע מצוה אדער אהארבע מצוה · און מאך מיך וויסן דיינע וועגין · פון וועגין איך זאל קריגין חן אין דיינע אויגין · און אין די אויגין פון אלע וואס זעהען מיך ·

און

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת זְכוּתָם וְצִדְקָתָם שֶׁעָשׂוּ
וְכָל הַמַּלְאָכִים הַמְמוּנִים עַל נִשְׁמָתָם יְבַקְשׁוּ וְיִתְפַּלְלוּ
לְפָנֶיךָ וְתַעֲזוֹר תְּפִלָּתָם וּזְכוּתָם שֶׁתִּתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים שָׁלוֹם
עֹשֶׁר וְכָבוֹד וְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה וְתִתֵּן לָנוּ זֶרַע כָּשֵׁר שֶׁלֹּא יְהֵא
בָהֶם שׁוּם פְּסוּל וְשֶׁמֶץ וְדוֹפִי וְיִהְיוּ חַיִּים וְקַיָּמִים לְאוֹרֶךְ יָמִים
וְיִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּמְבִינֵי סוֹדוֹתֶיךָ וְעוֹשֵׂי מִצְוֹתֶיךָ וְקַיֵּם לָנוּ מַה
שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְשַׁעְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם
אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃ וְתִתֵּן
לָנוּ חֶלְקֵנוּ עִם הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הַמִּתְעַדְּנִים מִטּוּבְךָ וְרַחֵם
עָלֵינוּ בִּישׁוּעָתֶךָ לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ כְּעוֹלוֹת וּשְׁלָמִים וְאַל יְעַכֵּב חֵטְא וְעָוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְתִבְנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ לְמַעַן זְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים
הָאֵלּוּ הַשּׁוֹכְנִים פֹּה וּלְמַעַן זְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וּלְמַעַן
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב ׃

און איך זאל ניט ווערין פאר שעמט און גישענט ניט אויף עולם הזה און ניט אויף עולם הבא און איך זאל זיין אין דעם טאג פון מיין טויט אזו וויא דער טאג פון מיין גיבארין. דאס עם זאל ניט ווערין גיפונען אין מיר קיין עבירה פון בשוגג אדער במזיד · און פון דיר טוא איך האפין הילף דאס דו זאלסט מיך גירעכט מאכין און זאלסט מיך גידיינקען צוא חיים טובים ולשלום ׃

רבון דער הער פון אלע וועלטין דער הער פון אלע נשמות זייער זכות און צדקות וואס זייא האבין גיטאן און אלע מלאכים וואס זיינען גינעצט גיווארין איבער זייערע נשמות · זאלין זייא בעטין פון פאר דיר · און זייער זכות און גיבעט זאל העלפין דוא זאלסט אונז געבין לאנג לעבין און פריד עושר און כבוד דער ווייטערונג באשירמונג און גליק · און זאלסט אונז געבין פרומע קינדער עם זאל אין זיי ניט זיין קיין שום פסול און קיין פלעק און לעסטערונג און זייא זאלין לעבין און באשטענדיג זיין אויף לאנגע טעג · און זאלין לערנען דיין תורה און פאר שטיין דיינע סודות און טאן דיינע מצות · און לאז אן אונז מקוים ווערין וואס דוא האסט אונז צו גיזאגט דורך דיין נביא ישעיהו וואס ער האט גיזאגט און דאס איז מיין זיכערהייט מיט זיי האט גיזאגט גאט ברוך הוא · מיין רוח הקודש וואס איז אויף דיר · און מיינע רייד וואס איך האב גיטאן אין דיין מויל דיא וועלין זיך ניט אפ טאן פון דיין מויל און פון דיינע קינדער און קינדש קינדער פון איצונד ביז אייביג אזו זאגט גאט · און דו זאלסט אונז געבין אונזער חלק מיט דיא צדיקים און חסידים וואס זעניפטיגין זיך פון דיין גוטש · און דער באדים זיך איבער אונז מיט דיין הילף פון וועגן דיין גרויסין נאמען · און פר נעם מיט דער באדימקייט און מיט ווילין אונזער גיבעט אזו וויא אקרבן עולה און שלמים און קיין שום זינד זאל ניט אויף האלטין אונזער גיבעט · און זאלסט בויען דעם בית המקדש

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי הַמִּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ יָלִיצוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ אוֹ צִדְקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֵרִימוּ וַאֲנִי אֵין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא יוֹשֶׁר · לֹא חֶסֶד וְלֹא כּוֹשֶׁר · לֹא תְחִנָּה וְלֹא מִדָּה טוֹבָה · לֹא עֲבוֹדָה וְלֹא תְשׁוּבָה ׃ לָכֵן בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְלֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וּמִלְּפָנֶיךָ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי · וּבְעֵת מִן הָעוֹלָם תּוֹצִיאֵנִי לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם תְּבִיאֵנִי · וְעִם הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים בְּכָבוֹד תּוֹשִׁיבֵנִי · וְעִם הַמְּנוּיִם בְּחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים תְּמַנֵּנִי · וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי · וְאוֹמַר אוֹדְךָ יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי · וּלְךָ יְיָ הַחֶסֶד עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי וַאֲשֶׁר עַד יוֹם מוֹתִי תִּגְמְלֵנִי · וּבְיִרְאָתְךָ הַטְּהוֹרָה תְּחַזְּקֵנִי · וּבְתוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה תְּאַמְּצֵנִי ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי ׃

ג וָואס מֶען זָאל זָאגִין אוֹיף קְבָרִים פוּן צַדִּיקִים וְרַבָּנָן ׃

שָׁלוֹם עָלֶיךָ אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבֵּינוּ · עָלֶיךָ הַשָּׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בְּשָׁלוֹם תָּנוּחַ עַל מִשְׁכָּבֶךָ ·

הַמִּקְדָּשׁ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג · פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן דִיא דָאזִיגֶע אַלֶע צַדִּיקִים אוּן חֲסִידִים וָואס רוּעֶן דָא · אוּן פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן אַלֶע צַדִּיקִים אוּן חֲסִידִים פוּן דֶער וֶועלְט · אוּן פוּן וֶועגִין דֶעם זִיכֶערְהַייט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב ׃

אלהי מַיין גָאט אִיךְ ווייס דָאס דִיא וָואס בֶּעטִין פַאר דִיר קֶענִין זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים וָואס זֵיי הָאבִּין גִיטָאן פְרִיעֶר · אָדֶער זֵייעֶרֶע צְדָקוֹת וָואס זֵיי הָאבִּין אָפּ גִישַׁייט אִין הָאבִּין גִינֶעבִּין פַאר זֵיי מַמְלִיץ זַיין · אוּן אִיךְ הָאבּ אִין מִיר גִיט קֵיין גִירֶעכְטִיקַייט אוּן רֶעכְט פַארְטִיקַייט · נִיט קֵיין גִינָאד אוּן אוֹיף רִיכְטִיקַייט · נִיט קֵיין גִיבֶּעט אוּן קֵיין גוּטֶע מִדָּה · נִיט קֵיין דִינְסְט אוּן נִיט קֵיין תְּשׁוּבָה · דְרוּם בֶּעט אִיךְ פוּן דִיר דוּ זָאלְסְט נִיט פַאר בָּארְגִין דַיין שְׁכִינָה פַאר מִיר · אוּן זָאלְסְט אוּנְז נִיט טָאן אַזוּ וִויא אוּנְזֶערֶע זִינְד · אוּן פוּן פַאר דִיר זָאלְסְטוּ מִיךְ נִיט אַוֶועק וַוארְפִין · אוּן אִין דֶער צַייט וָואס דוּא וֶועסְט מִיר הַייסִין פוּן דֶער וֶועלְט אוֹיס צִיהֶען · זָאלְסְטוּ מִיךְ בְּרֵיינְגֶען צוּם לֶעבִּין פוּן עוֹלָם הַבָּא מִיט פְרֵייד · אוּן מִיט דִי צַדִּיקִים אוּן חֲסִידִים זָאלְסְטוּ מִיךְ זֶעצִין מִיט כָּבוֹד · אוּן מִיט דִי וָואס זֵייעֶר חֵלֶק אִין לֶעבִּין וֶוערְט גִיצֵיילְט בַּיי זֵייעֶר עֶלְטֶער זָאלְסְטוּ מִיךְ מִיט זֵיי צֵיילִין · אוּן פוּן דִי אָפּ גְרוּנְדִין פוּן דֶר עֶרְד זָאלְסְטוּ מִיךְ ווידֶער אַרוֹיף בְּרֵיינְגֶען · אוּן אִיךְ זָאל קֶענֶען זָאגִין אִיךְ וֶועל דִיךְ לוֹיבִּין גָאט דָאס דוּא הָאסְט גִיצֶערְנְט אִיבֶּער מִיר דָאס דַיין צָארְין אִיז וָוארִין ווידֶער גִיקֶערְט אוּן הָאסְט מִיךְ גִיטְרַייסְט · אוּן צוּא דִיר גָאט אִיז דָאס גִינָאד אוֹיף אַלֶעם דֶעם גוּטְס וָואס דוּ הָאסְט מִיר גִיטָאן · אוּן אִין דַיינֶע רֵיינֶע פָארְכְט זָאלְסְטוּ מִיךְ שְׁטַארְקִין · אוּן אִין דֶער גַאנְצֶער תּוֹרָה זָאלְסְטוּ מִיךְ פֶעסְטִין עָס זָאל זַיין צוּא ווילִין דִיא רֵייד פוּן מַיין מוֹיל אוּן דָאס טְרַאכְטוּנְג פוּן מַיין הַארְץ צוּ פַאר דִיר גָאט מַיין בַּאשְׁטֶעפֶער אוּן מַיין אוֹיס לֵייזֶער פוּן אַלֶע עֲבֵירוֹת ׃

שָׁלוֹם פְרִיד צוּ דִיר אוּנְזֶער הֶער ווייזֶער אוּן אוּנְזֶער לֶערְנֶער · אוֹיף דִיר זָאל זַיין דִי פְרִיד

וְאַף לֹא תִצְטַעֵר בְּצָרַת קְרוֹבֶיךָ. שְׁכוּנָתְךָ תִּהְיֶה בְּעַב הֶעָנָן. וּבְסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי תִּתְלוֹנָן. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ שֶׁזָּכִיתָ לָלֶכֶת אַחֲרֵי בוֹרְאֲךָ וּלְהָאִיר נֵרְךָ וְהוֹרֵיתָ לְיִשְׂרָאֵל חֻקִּים יְשָׁרִים וּמִשְׁפָּטִים טוֹבִים לְהַצְדִּיק אֶת בְּנֵי דוֹרְךָ וְטוֹב לָכֶם כִּי גָדוֹל שְׂכַרְכֶם מְאֹד וְהַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יָחִישׁ וִימַהֵר תְּחִיַּתְכֶם וַעֲמִידַתְכֶם עִם כָּל שְׁאָר צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וְלִזְכוּתְךָ לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב וְאָרוֹךְ: אֲשֶׁר בְּכָל דְּבָרָיו הוּא בָרוּךְ. וּלְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים מִזִּיו שַׁדַּי וּבְהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אָלֶף. וְלִוְיָתָן וְיַיִן חֶמֶר שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית הַמְּבֻחָר בְּכָל טוּב לְקַבֵּל אֶלֶף וְכַאֲשֶׁר בִּמְלַאכְתְּךָ עָמַלְתָּ בָּעוֹלָם הַזֶּה לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה. כְּנֶגֶד זֶה מֵחַיִל אֶל חַיִל תֵּלֵךְ וּמִישִׁיבָה לִישִׁיבָה מְקוֹם מַה נּוֹרָא. וְחִדּוּשֵׁי טַעֲמֵי הַתּוֹרָה תִּזְכֶּה לִשְׁמוֹעַ מִפִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה. אֲשֶׁר הוּא לֶעָתִיד יִדְרוֹשׁ וִיגַלֶּה: וִיהִי רָצוֹן

פון איצונד ביז אייביג · מיט פריד זאלסטו רוען אויף דיין גילעגער · אויך זאלסטו קיין צער ניט ליידין פון וועגין די צרות פון דייגע פריינד · דיין רואונג זאל זיין אין דיא דיקע וואלקין · און אין דעם פאר בארגינם פון דעם אויבערשטין · אין דעם שאטין פון גאט זאלסטו איבער נעכטיגין · וואול און גוט איז דיר וואס דוא האסט זוכה גיוועזן צוא גיין נאך דיין באשעפער און צוא לייכטין דיין ליכט · און דו האסט גילערינט די ישראל רעכט פארטיגע גיזעץ · און נוטע משפטים צו מאכין גרעכט די לייט פון דיין דור · און עס איז אייך גוט דען אייער שכר איז זייער גרוים · און דער גרויסער און דר הייליגער קיניג ברוך הוא זאל איילין און זאל באלד אייך לעבדיג מאכין און זאלסט אויף שטיין מיט אלע איבעריגע צדיקים און חסידים פון דער וועלט · און זאל דיך מזכה זיין צו דער וועלט וואס איז אלע צייט גוט און זיא בלייבט לאנג · דאס אלץ וואס איז דרינען איז גיבענטשט · און צו זענעפטיגין דיך מיט די תענוגים וואס הייסט זיו שדי און דיא בהמה וואס זיא פאשעט זיך אייף טויזינט בערג דאס איז דער שור הבר און דער לויתן · און דעם וויין וואס איז באשאפין גיווארין אין אן הויב בשעת די וועלט איז באשאפין גיווארין וואס ער איז אויס דער ווילט מיט אלעם גוטין · און אזו וויא דו האסט זיך גימיהט אויף דער דאזיגער וועלט צוא לערנען תורה אזו אויך זאלסטו גיין פון איין חברותה צוא דער אנדערע און פון איין ישיבה צו דער אנדערע ביז דעם ארט וואס דער פארכטיגער איז און נייע טעמים פון דער תורה זאלסטו זוכה זיין צו הערין פון גאט ברוך הוא וואס ער וועט דרשנן און אנטפלעקין לעתיד לבא און עס זאל זיין ווילין פאר אונזער פאטער

לפני אבינו שבשמים שאזכה בזכותם ובזכות כל שאר הצדיקים והחסידים השוכבים פה. שיכפר לי האל הסלחן על כל חטאתי ועונותי ופשעי כי למען כבודך באתי הנה להלל לשם הגדול והנורא ולהשתטח על קברך לבקש ממך שתתפלל עלי שיצילני מן השוד ומן השבר ומן הבזה ומן הטלטול הקשה ומפחד ובהלה וממיתה משונה ומגונה ומן השעות הרעות וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי וירפא את תחלואי ויברך את לחמי ומימי ויסיר כל מחלה מקרבי ויצילני מן כל אויב ואורב ולסטים ויתן לי ולכל ישראל מתנה טובה ופרנסה טובה למען זכותכם וצדקתכם ויתן לי חלק טוב ושכר טוב כדי שאזכה לחיי העולם הבא ויבשרני בשורות טובות וישמיעני שמועות טובות ויתן לי אורך ימים ושנות חיים ושלום והשקט ובטח ואל יאסף עם חטאים

פון דעם הימיל דאס איך זאל זוכה זיין פון וועגין דיין זכות און פון וועגין דעם זכות פון אלע די איבעריגע צדיקים און חסידים וואס רוען דא · אז גאט ברוך הוא זאל מיר פאר געבין אויף אלע מיינע זינד פון אום געריין און אמיסטענע אדער מיסטגרייף דען וועגין דיין כבוד בין איך אהער גיקומען צו לויבן גאט ב"ה דר גרוישר און דר פארכטיגר · און צו פאר שפרייטין זיך אויף דיין קבר צו בעטין פון דיר דו זאלסט בעטין פאר מיר אז ער זאל מיך מציל זיין פון פאר וויסטונג און ברעכינגעס און רויבונג · און פאר שווערע פאר וואגלונג · און פאר פארכט און דער שרעקינגעס און פון מיתה משונה · און פון איין שענדליכין טויט און פאר די בייזע שעות · און ער זאל שיקן ברכה און הצלחה אין אלע די ווערקין פון מיינע הענט · און ער זאל היילן מיין קראנקייט · און זאל בענטשין מיין ברייט און מיין וואסער און זאל אפ טאן אלערלייא קראנקייט פון צווישין מיר · און זאל מיך מציל זיין פון אלערלייא פיינד און לויערס און גזלנים און זאל געבין צוא מיר און צוא אלע ישראל אגוטע מתנה און אגוטע פרנסה פון וועגין אייער זכות און אייערע צדקות און ער זאל מיר געבין איין גוטין חלק און איין גוטין לוין פון וועגין איך זאל זוכה זיין צו דעם לעבין פון דעם עולם הבא און זאל מיר גוטע בשורות מבשר זיין און זאל מיר לאזין הערין גוטע הערונג · און זאל מיר געבין לאנגע טעג און יארין פון לעבין און שטילקייט און זיכערהייט און זאל ניט איין טאן מיין נשמה מיט דיא זינדיגער און מיין לעבין ביי דיא גזלנים שולדיגע מענטשין · און זאל מיך ניט אוועק נעמען פון דר וועלט אין מיינע האלבע יארין און ער זאל דר פילין דיא צאל פון מיינע טעג אין איין גוטין עלטער און זאל מיר

נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי . וְאַל יַאַסְפֵנִי בַּחֲצִי יָמַי וִימַלֵּא מִסְפַּר יָמַי בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וְיוֹסֵף לִי חָכְמָה וָדַעַת וּבִינָה וְחֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָיו וְלִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדוֹ וְלִפְנֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁרוֹאִין אֶת פָּנַי יְיַחֵד לְבָבִי לְאַהֲבָה אוֹתוֹ וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמוֹ וְיַטֶּה לְבָבִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְיִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי וְאַל יְשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנָיו :

און מען זאל דיא אויגין קעגין דעם הימל אויף הייבין און זאגין :

אָנָּא אֲדוֹן הָעוֹלָמִים . רַחֲמָן מָלֵא רַחֲמִים . אַף אִם אָמְנָם שָׁגִיתִי חָטָאתִי עָוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי כָּזֹאת וְכָזֹאת עָשִׂיתִי . הֵן בְּעַצְמִי אוֹ בְגִלְגּוּלַי הֵרֵעוֹתִי אֶת מַעֲלָלַי הֵן אִם בְּגִלְגּוּל זֶה אוֹ בְגִלְגּוּל אַחֵר . בְּמַעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֵין לוֹ שַׁחַר . אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר . וְלֹא תֵרָאֶה אוֹתִי נִדָּח וְהִתְעַלַּמְתָּ . עָזוֹב תַּעֲזֹב וְהָקֵם תָּקִים לִיצִיר אֲשֶׁר גָּלַמְתָּ . כִּי מִי אָנֹכִי כִּי הֲבִיאוֹתַנִי עַד הֲלוֹם . וְאֵין אֲנִי לְצָרְכְּךָ כְּלוּם . כִּי אִם בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְזַכּוֹתִי בְּרָאתַנִי . וּמֵאַיִן לְיֵשׁ הִמְצֵאתַנִי . וְאִם הֲרֵעוֹתִי אֶת מַעֲשַׂי וְקִפַּחְתִּי אֵל בְּאַפְּךָ

מערין קלוגהייט און וויסין שאפט און פאר שטאנד און לייטזעליקייט און גינאד . און דער בארימקייט פאר אים און פאר זיין כסא כבוד און פאר אלע לייט וואס זעהן מיין פנים . און איינציג מיין הארץ נאט ליב צו האבין און צו פארכטין זיך פאר אים און זאל נייגין מיין הארץ צו טאן זיין ווילין מיט דעם גאנצין הארץ און זאל הערין מיין גיבעט און זאל מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר אים :

דא הויבט מען אויף די אויגין צום הימיל און מען זאגט דאס :

אנא איך בעט דיך הער פון דיא וועלטין . דער בארעמיגער וואס איז פול מיט דער בארימקייט . חאטשע איך האב גיפעלשט איך האב גיזינדיגט און גיטאן און רעכט און גימיסטייט . און האב גיטאן נאך אזעלכע גלייכין סייא דורך מיר זעלבסט אדער אין יענע גלגולים . איך האב גיאיבילט מיינע ווערק סייא אין דעם דאזיגין גילגול אדער אין אנאנדער גלגול מיט אזעלכע מעשים וואס מען קאן זיי ניט פארשטין גאט העו צו גאט פאר גיב . גאט פאר נעם מיין גיבעט און טוא עס זאלסט ניט זאמען . און זאלסט מיך ניט זעהען אז איך זאל ווערין פאר שטויסין און זאלסט זיך פאר הוילין פון מיר . נאר העלף און ריכט אויף דאס באשעפענעס וואס דוא האסט גיפורעמט . דען וואס בין איך וואס דוא האסט מיך גיבראכט אזו ווייט און דו דארפסט מיך גאר ניט האבין פון דיינט וועגין נאר דוא האסט מיך בשאפין מיט דיין גרוים גינאד מיך מזכה זיין . און אוים גישט האסטו מיך גימאכט גיפינען אויף דער וועלט . און ווען איך האב גיטאן שלעכטע מעשים און האב מיך זעלבסט פאר דארבין זאלסטו מיך ניט שטראפין מיט דיין גרים צארין צו משפטין מיך מיט יסורים . ווארום אז דוא וועסט מיר יוא אש

תוכיחני ליסר במשפט אותי . ואם ככה את עשה לי הלא טוב לי
שלא נבראתי . ולעולם לא יצאתי . אך בהביטך לסוף דבר בקדמותו .
על כן הקדמת רחמיך לדינך ומדתך להאריך אפך לרעים ולטובים .
ולותר צבחר להתקים העולם בישובו . כי טוב יי לכל ורחמיו על
כל מעשיו . ישמח ישראל בעושיו . ואם מעשי גרמו להבדיל בין
קודש לקודש . אתה תבחר ותקרב ותחדש . השיבנו יי אליך
ונשובה . ונחטיבך בעולם חטיבה . ואם סכותה בענן לך מעבור
תפלה . גרש לץ ויצא מדון כותב שטנה ויללה . ותשמחנו בגילה
אחר גילה . ואם אין אתה עושה בגיני . למען זכות אבותינו
פדני וחנני . הושיעה ימינך ועני ויהיו לרצון אמרי פי . ולא
יחשב לי שמץ ודופי . ודברי המגמגם . ולשוני המלא פגם . יהיו
לרצון לפניך כאילו הייתי מליץ יושר . מרבה בשבחות וכתרים

טאן וואלט דאך פאר מיר בעסער געוועזן אז איך וואלט גאר ניט בשאפין געווארין · און וואלט ניט געוועזן ארויס גיגאנגען אויף דער וועלט · נייערט וויל דוא זעהסט בייא אן הייב פון דער זאך וואס דער סוף דער פון וועט זיין · דריבער האסטו גיפעדערט דיין רחמנות פאר דיין דין · און דיין מדה איז דאך אויף צו האלטין דיין צארין צו די בייזע און צו גוטע · און צוא פיסליך נאך צוא געבין כדי דיא וועלט זאל קענען האבין איין באשטאנד · דען ג.ט איז גוט צו אלע און זיין רחמנות איז אויף אלע באשעפינעס · די ישראל טוען זיך פרייען מיט זייער באשעפער · און ווען מיינע מעשים האבין גורם געוועזן צו מאכין אצווישין שייד צווישין איין הייליקייט און צווישין אנאנדער הייליקייט · זאלסטו דאס בעסטע אויס דער וויילין און זאלסט גינעהענן איין הייליקייט מיט דעם אנדערין און זאלסט ווידער באנייען מאך אונז ווידער קערין צו דיר גאט און דאן וועלין מיר ווידער קערין · און מיר וועלין דיר איין לויב געבין אין דער וועלט · און ווען דוא האסט פאר דיר צו גידעקט מיט וואלקין דאס אונזער גיבעט זאל ניט קענען דורך גיין צו דיר פאר טרייב דעם שפעטער דאס איז דער שטן און לאז ארויס גיין דער קריגער וואס ער שרייבט אויף מסירות און קלאג און מאך אונז פרייען מיט איין פרייד נאך דער אנדערער · און ווען דוא ווילסט עס ניט טאן פון מיינט וועגין לייז מיך אויס פון מיינע חטאים און לייט זעליג מיך פון וועגין דעם זכות פון אונזערע עלטערין · לאז דיין רעכטע האנט מיר העלפין און ענטפער מיר און זייא זאלין זיין מיינע רייד צוא ווילין · און עס זאל מיר ניט ווערין גירעכינט קיין שאנד פלעק און לעסטרונג · און מיינע שטאמעלדיגע רייד דאס מיינט מען וואס איך קען ניט רעכט ריידין און מיין צונג וואס ויא איז פול מיט שענדליכקייט · זאלין זיי זיין באווילינגט פאר דיר גלייך וויא איך וואלט גיוועזן איין רעכט פארטייגער פיר שפרעכער וואס מערט מיט לויב און קניפט קריינען צוא דיר · און גלייך וויא משה רבינו האט גיזונגען בייא דעם ים דיא שירה · פון אז ישיר און אזו וויא דוד המלך וואס ער האט גיזונגען מיט כלי זמר · און גלייך וויא איך וואלט טכוין גיוועזן אין דיא אויבערשטע סודות · און גלייך וויא איך וואלט גיזאגט שירה מיט

קשר . וכמשה בשירת אז ישיר . וכדוד יחשב לי לכלי שיר . וכאילו הייתי מכוין בסודות עליונים . ואומר שירה עם עירין וקדישין שרים ונוגנים . ודלוגי ולגלוגי יהיה עליך אהבה . כשבח ושירה ערבה . ואני חכמה שכנתי ערמה . לסבב את קברי הצדיקים בעלי נשמה . כדי שגם המתים יבקשו עלי רחמים . כי גם להם הוא לתועלת . והרבה פעמים נשמה מנשמה נאצלת. וכענף באילן דבוקה וכגדיל בשלשלת חבוקה . כאן המתים יורשים את החיים . להוסיף להם מאורים . ואתה אלוה סליחות . תהיינה אזניך קשובות ועיניך פקוחות . לשמוע אל תפלות עבדיך הנשמה והרוחות . ואל האדם המבונה מחושים וכחות . ומגיד שחות . מעבדה קשה ומקצר רוחות. ואל תשיבנו ריקם מלפניך. והאר אלינו את פניך . ויהיו לרצון הגיון פי ומלולי . לפניך יי צורי וגאלי:

דאס זאל מען זאגין ווען מען גייט ארום דיא קברים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתברך את כל מעשי ידי עד בלי די ומידך המלאה תשביעני ומאוצרך הטוב תמלא את ביתי ותצליח דרכי ואורחותי ושמור רגלי ונתיבותי כי בידך מסורים כל החיים ויהיו מזונותי מסורים בידך ומתוקים ולא יהיו ביד בני אדם כי הם מרים וקשים כלענה בבושת פנים מכלימים

דיא הייליגע מלאכים וואס לויבין אונ זינגען . אונ מיין איבער הופין אונ מיין שטאמלען זאל ביי דיר אויך אזו ליב זיין אזו וויא זיסע לויב אונ געזאנג . אונ איך האב באטראכט מיט חכמה ארום צו רינגלען דיא קברים פון דיא צדיקים וואס האבין פרומע נשמות . פון וועגין דיא טויטע זאלין אויך פאר מיר בעטין דער בארימקייט דען פאר זייא איז דאס אויך איין הילף . אונ פיל מאל ווערט איין נשמה אפ געשייד פון דער אנדערע אונ איינע איז באהעפט אין דער אנדערע אזו וויא אצווייג אין אבוים . אונ אזו וויא איין שטריקיל איז באהעפט צו איין קייט . אונ דא איצונד ארבין די טויטע פון דיא לעבידיגע צו פאר מערין זייא ליכטיקייט אונ דוא גאט וואס דוא פאר געבסט דיא זינד לאזין דיינע אויערין פאר נעמען אונ דיינע אויערין זאלין זיין אפין צו הערין דאס געבעט פון דיינע קנעכט דיא נשמות און רוחות . אונ צו דעם מענטשין וואס ער איז געבוזיט פון חושים אונ קראפטין . אונ דער הער זיין געבעט אויס שווערין דינסט אונ אויס קורצין אטום . אונ דוא זאלסט מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר אונ מאך לייכטין צו אונז דיין שכינה . אונ עס זאל זיין באוויליגט דאס שפרעכין פון מיין מויל אונ מיין ריידין צו פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין אויש לייזער פון אלע חטאים :

יהי עס זאל זיין דער ווילין פון מיין גאט אונ דער גאט פון מיינע עלטערין דוא זאלסט בענטשין אלע דיא ווערק פון מיינע הענט ביז עס זאל זיין גאנץ גינוג . אונ פון דיין פולער האנט זאלסטו מיך זאט מאכין אונ פון דיין גוטין אוצר זאלסטו דער פילין מיין

לכן ברחמיך הרבים תכין לי מזונותי מידך הטובה והמלאה ויהיו שלמים ותהא מלאכתי לברכה ולא לעניות לחיים ולא למות ותזכני שלא יתחלל שם שמים על ידי ואהיה מן המועילים והמשפיעים טוב לכל אדם תמיד ותדריכני בדרך ישרה לפניך ותנני לחן ולחסד ולרחמים ולרצון בעיניך ובעיני כל רואי כי אל חנון ורחום אתה ורב חסד לכל קוראיך באמת ואל תשיבני ריקם מלפניך בזכות הצדיקים מרנן ורבנן הנקברים פה ובכל העולם ובזכות תורתם הקדושה וחדושיה שנתחדשו על ידיהם ומעשיהם הטובים שעשו בעולם הזה כלם יהיו עלי מליצי יושר לפניך ולפני כסא כבודך לעשות את שאלתי ולמלאות את בקשתי אשר עבדך מתפלל לפניך לבלתי אשוב ריקם ואל ימנעני שום מקטרג מעתה ועד עולם אמן סלה :

ו׳ איין תפלה פאר די לייטין · די אלע טאג דאס בית החיים אום רינגלען אויף אלע זייטין:

שלום עליכם נשמות הטהורים . צדיקים חסידים ישרים . נשמת רוח חיים . אשר יצר וברא ונפח אלהים חיים . ושם אותם בגוף האדם מצות

הויז און זאלסט באגליקין מיין וועג און מיין שטעג און היט מיינע פיס און מיינע שטעגין ווארום אין דיין האנט זיינען איבער געאנטפערט אלע לעבעדיגע · און מיין שפייז זאל זיין איבער געאנטפערט אין דיין האנט און זאלין זיין זיס · און זאלין ניט זיין דורך די האנט פון אמענטשין ווארום זיי זיינען שוועער און ביטער אזו וויא ווערמוט זייא טוען פאר שעמען דעם פנים מיט שאנד דרום מיט דיין פיל דער בארימהערציקייט זאלסטו מיר אן ברייטן מיין שפייז פון דיין גוטער און פולער האנט און מיין ווערק זאל זיין צו בענטשונג און ניט צוא ארומקייט · צו לעבין און ניט צום טויט און דו זאלסט מיך מזכה זיין עס זאל ניט פאר שוועכט ווערין נאטס נאמען דורך מיר · און איך זאל זיין פון דיא וואס העלפין און גיבין פיל גוטש תמיד צו אלע מענטשין · און זאלסט מיך מאכין טרעטין מיט דעם רעכט פארטיגין וועג פאר דיר · און זאלסט מיך געבין צו חן וחסד און צוא דער בארימהערציקייט · און צו ווילין אין דיינע אויגין און אין די אויגין פון אלע וואס זעהען מיך אן · דען דוא ביסט אליטזעליגער און ערבארמיגער גאט · און טוסט פיל חסד צו דיא אלע וואס רופין דיך מיט אמת און זאלסט מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר אין דעם זכות פון דיא צדיקים אונזערע לערנער און אונזערע הערין וואס זיא זיינען באגראבין דא און אויף גאר דער וועלט און אין דעם זכות פון זייער היילינגער תורה און זייער באנייאונג וואס זייא האבין באנייט אין דער תורה און זייערע מעשים טובים וואס זייא האבין גיטאן אויף דער דאזיגער וועלט זיי אלע זאלין זיין מליצי יושר פאר דיר און פאר דיין כסא כבוד דוא זאלסט טאן מיין גיבעט און צוא דער פילין מיין באגער וואס דיין קנעכט בעט פאר דיר דאס איך זאל ניט ווידער קערין ליידיג · און מיין שום מקטרג

זאל

אלהים לשמרה ולעבדה . מעת לעת ומפקידה לפקידה . הן אותם שמלאו ימיהם ושנותם ונאספו בשלום אל אבותם והן אותם שמתו קודם זמנם . ושנמסרו לדומה ממונם . הן אותם שבאו מן החדר . חדשים לבקרים פרי עץ הדר . והן אותם נשמות פרי קדש הלולים . והן אותם אשר מתלבשים ומאירים זה בזה על ידי מעשה הגברים . והן אותם שמלאו ימיהם וקבלו דינם . והן אותם שעדין לא נפרעו מעונם. גם לכלכם יתן יי רחמים ומנוחה . איש על מחנהו ואיש על דגלו להרויחה . במנוחת שלום ושלוה והשקט ובטח מנוחה שלמה . בתוך מלאכי מעלה שרפי קדש אדירי אימה . בסתר עליון בצל שדי יתלוננו תחת כנפי הכרובים . עם האבות החביבים. וממעלה למעלה תעלו . הזך והישר פעלו . ואשר אין לו כסף הזכיות . כדי לעלות במשכיות . ובמעלות הסולם אשר ראשו מגיע לשמי השמים העליונים . ולהנות מזיו יקר אדוני

זאל מיך ניט פאר מיידין פון איצונד ביז אייביג אמן סלה :

שלום פריד אויף אייך איר היילינע נשמות · צדיקים חסידים רעכט פארטיגע נשמות פון איין לעבעדיגין אטום · וואס דער לעבעדיגער גאט האט באשאפין און גיפורמט און גיבלאזין · און האט זייא גיטאן אין דעם לייב פון דעם מענטשין דאס ער זאל היטין און טאן דאס גיבאט פון גאט · אין אלע צייט און אין אלע גירעכינגעם · סייא די דאזיגע וואס האבין אויס גילעבט זייערע יארין און טעג · און זיינען גיקומן מיט פריד צו זייערע עלטרין · סייא די דאזיגע וואס זיינען גישטארבין פאר זייער צייט און זיינען וואָרין איבער גיענטפערט צו זייער ממונה דער מלאך דומה · און סייא די דאזיגע וואס זיינען גיקומען אויס איין חדר וואס ווערין אלע פריא נייא בשאפין אזו וויא איין פרוכט פון איין שיינעם בוים · סייא די נשמות וואס זיינען וואָרין אזו וויא איין היילינע ליבליכע פרוכט · און סייא דיא דאזיגע וואס זיינען וואָרין קלאר און לייכטין איינס מיט דעם אנדערין דורך זייערע שטארקע ווערקין און סייא דיא דאזיגע וואס האבין שוין דער פילט זייערע טעג און זיינען אויס גישטאנן זייער דין · און סייא די דאזיגע וואס זיינען נאך ניט באצאלט גיוואָרין פאר זייער זינד צו זיי אלע זאל גאט געבין דר בארימהקייט און רואה · איטליכער אויף זיין רואונג און איטליכער אויף זיין פ אין צוא דער ווייטערין · מיט איין ריא פון פריד און שטילקייט און זיכערליכין אגאנצע רוא · צווישין די מלאכים פון דעם הימל און דיא היילינע שרפים דיא שטארקע דיא פארכטיגע · אין דעם איבערשטין פאר

פארגינעם

האדונים . יעשה יי עמו חסד לחננו ממתנת ידו .
כאשר גלה לישרים סודו . באמרו וחנותי את אשר
אחון ורחמתי . משלי אעשה וקרן רוממתי . ואני
תפלתי לך יי עת רצון . יענני בקראי מקירות לבי
פנימי וחיצון . על כל הנשמות הטהורים . ועל כל
הנפשות הרוחות והאורים . מי שיש לו משלו . ומובן
פת בסלו . ישלם יי פעלו כפלי כפלים . להיות כמלאכי
אלהים עולים . ולענגו בתענוגים בידיעת סודות
עליונים . משמותיו הקדושים אשר כל העולמות
בונים . ואחרי שמעלין בקדש ולא מורידין . יזכהו
ביום עמדו לדין . ביום יי הגדול והנורא . ולעמוד
בתחיה לעולם הבא ועל ראשו תהיה השכינה שורה .
ואותן שעדין לא קבלו דינם המקום ברחמיו יכסה
על עונם . ויסיר מהם יגונם . ואת מלאכי פחד וסיוטא .
ויעלה לאותן שבתחתיות דיוטא . ויקל מעליהם דינם

בארגינעם אין דעם שאטין פון גאט זאלין זיי נעכטיגין אונטער די פליגיל פון דיא מלאכים וואס הייסין כרובים . מיט דיא געליבטע עלטערין . און פון איין מעלה צוא דער אנדערער מעלה זאלט איר אויף גיין צוא גאט וואס זיין ווערק איז לויטער און רעכט פארטיג . און דער וואס האט ניט קיין גילוסטיגע זכיות ארויף צוא גיין צוא דיא אויס גיפלאסטערטע קאמערין און אין די טרעפ פון דעם לייטער וואס זיין שפיץ גרייכט צו דיא אויבערשטע הימלען . און הנאה צו האבין פון דעם לויטערין כבוד פון דעם הער איבער אלע הערין . זאל גאט מיט אים טאן גינאד צוא שיינקען אים פון דיא גאב פון זיין האנט . אזו וויא ער האט זיין סוד אנטפלעקט צו דעם רעכט פארטיגן משה רבינו. דער מיט וואס ער האט אים גיזאגט און איך וועל לייטזעליגין צו דעם וואס איך וועל וועלין לייט זעליגין און איך וועל מיך דער בארימען איבער אזעלכין וואס ער האט אפילו ניט פאר דינט . פון מיינע וועל איך אים שיינקען און וועל דער הייבין זיין הערשאפט און איך בעט אז עס זאל זיין אבאוויליגע צייט דאס מיין תפלה זאל ארויף גיין צו גאט ער זאל מיר ענטפערין ווען איך רוף אים אן אויס דעם גרונט פון מיין הארץ פון אינווייניג און אויסווייניג אויף אלע דיא ריינע נשמות און אויף אלע לייבער און רוחות . דער וואס האט פון זיינע און האט זיך פאר דינט זיין שפייז מיט מעשים טובים זאל גאט בצאלין זיין ווערק פיל טאפיל . ער זאל זיין אזו וויא דיא מלאכים פון גאט וואס גייען אויף דעם הימל . און צוא ווענעפטיגין אים מיט תענוגים אין די ווישין שאפט פון דיא אויבערסטע סודות . פון זיינע הייליגע נעמען וואס זיי בויען אלע וועלטין

און

ומשפטיהם . למען זכות אבותיהם . ואותן הנדונים
באש ובמים . ירחם עליהם אלהים חיים . ויפסיק עשן
מקברם . ולא יאבד שברם . ואשר נדונים בבור
תחתיות ובכפור ובשלג . ובשטף תעלה ומי פלג .
ימחול לו אדוננו . על פשעו וזדונו . ויסיר ממנו דינו ויגונו .
ויעלהו לשמי מעונו . שבתו יתן ורפא ירפאנו . ובין
נגידים יושיבנו . בתוך אהלי אפדנו . ומעץ החיים ומעץ
הדעת טוב ורע יאכילנו . ודברים וסודות סתומים
וחתומים יודיענו . ובכל חדש ושבת ישלח שלש
כתות מלאכים . להיות מזומנים ללות נשמתם למקום
מעלתם ששים ושמחים . ואף אותם שדינם להורידם
בבית אלהים ושער השמים תחדם . והצילם וכפר
על חטאתם . ולפנים משורת הדין להט הכנם להיות

און ווייל די מדה פון גאט איז אז מען ברייננט אויף אין די הייליקייט און מען גידערט
שוין ניט אראפ . זאל ער אים מזכה זיין אין דעם טאג וואס ער וועט אים אויף שטעלין
צום דין אין דעם טאג פון גאט דעם גרויסין און דעם פארכטיגין און אויף צוא שטיין
לעבעדיג אויף עולם הבא . און אויף זייער קאפ זאל רוען די שכינה . און דיא דאזינגע
וואס האבין נאך ניט מקבל גיוועז זייער דין זאל גאט ב"ה מיט זיין רחמנות באדעקין
זייערע זינד און זאל אפ טאן זייער טרויערקייט פון זייא און אויך דיא פארכטיגע און
דיא שרעקליכע שדוחים און צוא דיא וואס זיינען אין דיא אונטערשטע קאמערין פון גיהינם
זאל ער ארויף ברייננען און זאל גרינגער מאכין פון זייא זייער דין און זייער משפט . פון
וועגין דעם זכות פון זייערע עלטערין . און דיא וואס ווערין גימישפט אין פייער און אין
וואסער . זאל דער לעבעדיגער גאט זיך דער בארימען איבער זיי . און זאל לאזין אויף
הערין דעם רויך פון זייער קבר . און זאל ניט מאכין פאר לירין זייער האפונג . און די
וואס ווערין גמשפט אין דעם הינטערשטין גרוב פון גיהנם און אין אייז און אין שנייא
און דעם פאר פרייצונג און אפ גיטיילט וואשער זאל אים זיין הער מוחל זיין אויף זיינע
זינד און מיסטייט און זאל פון אים אפ טאן זיין דין און זיין טרויערקייט און זאל אים
אויף ברייננען אין דעם הימיל פון זיין וואוננג ער זאל אים געבין אנוטין זיצונג און זאל
אים היילין פון זיינע זינד . און צווישין דיא הערין צווישין די גצעלטן פון זיין פאליש און
זאל אים מאכין עסין פון דעם עץ החיים און פון בוים וואס דורך אים איז דאס ווישין
שאפט פון גוטש און בייז און זאל אים מאכין ווישין אזעלכע זאכין און סודות וואס זיינען
פאר שלאסין און פאר חתמת . און אלע ראש חודש און שבת זאל ער שיקין דרייא כתות
מלאכים זייא זאלין זיין אן גיברייט צוא בלייטין זייערע נשמות צו זייערע הויכע מעלות
מיט לוסטיקייט און פריילך און אויך דיא וואס זייער זיפצין זאלסט זייא דער פרייען
און

בישועתם. שאותם הנשמות שהיו בגופות מחולקים.
המקום יריק עליהם טל של תחיה מארקים. על כל
גוף בפני עצמו. ויכנסנו לגופו ויקרא לו בשמו. ושמתו
מקרוב תעלה נשמתם בארחים ושבילים ידועים בלי
סכנה. אל הר האלהים אל המקום אשר הוא חונה.
ורוחו ונפשו ונשמתו. זה בזה תקשר. להודיענו
סודות עליונים בעיניו יכשר. ותנצלם מהטוטים
ומהצטער בעון חיים. אשר הם חוטאים ורעים. כפר
לעמך ישראל אלו החיים עדנה. ואשר פדית יי ויצאה
נפשו מנדנה. והנפש אשר בין החיים בעולם
משוטטת. ולהתפלל על החיים שפתותיהם דובבות.
תקבל ברחמים וברצון את תפלתה ותשע אל רחשה
ואל שועתה. והרוח אשר הוא בגן עדן התחתון
להתענג תעלנה מדי שבת בשבתו ומדי חדש בחדשו
לגן עדן העליון להתענג באפרסמונא דכיא ופנג.

אין דעם געטליכין הויז און דעם טייער פון דעם הימיל. און זייא מציל זיי און פאר גיב
אויף זייערע זינד און זאמיל זייא איין לפנים משורת הדין צו זיין אין זייער הילף. דאס
דיא נשמות וואס זיינען גיוועזן צו טיילט אין פיל לייבער זאל גאט איבער זייא גיסין פון
דיא הימלען דעם טויא וואס דורך דעם זאלין זייא ווערין לעבעדיג. ער זאל גיסין אויף
איטליכין לייב בזונדער. און זאל דיא נשמה אריין ברייגגען אין זיין גוף אריין און זאל
ווערין גירופין מיט זיין נאמען. און דיא וואס זיינען נים לאנג גישטארבין. זאל אויף
גיין זייערע נשמות אין די באקענטע שטעגין און וועגין אן סכנה צוא דעם געטליכין
בארג צוא דעם ארט וואו ער רועט. און זיין לייב מיט זיין רוח מיט זיין נשמה זאלין צוא
אנאנד גיקניפט ווערין. צוא מאכין ווישין אים דיא אויבערשטע סודות דיא וואס וועלין
וואול גיפעלין אין זיינע אויגין. און זאלסט זייא מציל זיין פון אויף גיגראבין צוא ווערין
און פון צער צוא ליידין פון וועגין דיא זינד פון דיא לעבעדיגע וואס זייא זייגען שלעכט
און זינדיג. פאר גיב צו דיין פאלק ישראל וואס זייא לעבין נאך. און דיא וואס דוא גאט
האסט אוים גילייזט און זייער נשמה איז ארוים גיגאנגען פון איר פוטער פאס דאס מיינט
מען פון זייערע גופים. און דיא נשמה וואס זיא שוועבט ארום צווישין דיא לעבעדיגע
און אירע לעפצין ריידין צוא בעטין אויף דיא לעבעדיגע. זאלסטו איר גיבעט אן נעמען
מיט דער בארימהערציקייט און מיט ווילין. זאלסטו זיך קערין צוא איר שטילע גיבעט און צו
איר גישרייא. און דיא נשמה וואס איז אין דעם אונטערשטין גן עדן צוא זענגפטינגן זיך
זאלסטו זיא אויף ברייגגען אלע שבת און אלע ראש חודש צוא דעם אויבערשטין גן עדן

ונפש כי תחטא על שהנשמה מתאחרת לעלות
למקומה. והנפש צריכה להיות משוטט בארץ ומתהלך
שמה. והרוח עומד על פתח גן עדן ואין מניחים אותה
לכנוס. תרחם עליה. והיוצא אל יצא והנכנס יכנס.
וחבוט הקבר ודין התולעים. הקל והסר מאלו בהם
מנוגעים. ובמוצאי שבתות וראשי חדשים וימים
טובים. כשהנשמות עומדות על הקברים לשבח
להשם בדברים ערבים. תהיינה עיניך פקוחות ואזניך
קשובות. לרחם עלינו בישועות קרובות. אתם נשמות
הקדושות. ידינו פשוטות וכפינו פרושות. כי ידענו
גם ידענו שכאשר העולם צריכין לרחמים. אשר החיים
הם בצער שרוים. ומתפללים את תפלותיהם על קברי
המתים. אז עמודי עולם ורהיטי ברותים. ושאר ישני
אדמת עפר. מדלגים על ההרים ומקפצים על הגבעות
כעופר. ומודיעים לישני חברון. חבצלת השרון. והם
הולכים לגן עדן שבארץ ומתיעצים עם נשמות

דארט זיך צו זענפטיגן מיט דעם ריינעם באלסום און שמעקנדיגן איל און ווען איינער
האט גיטאן זינדיגן ביז דיא נשמה קען אזו גיך ניט אויף גיין צוא איר ארט · און דער נפש
מוז ארום שוועבין אין דער וועלט · און די נשמה שטייט אויף דעם טיר פון גן עדן מען
מען לאזט זיא ניט אריין גיין. זאלסטו זיך דער בארימען אויף איר · און דער וואס וויל
ארויס גיין דעם זאלסטו ניט ארויס לאזין · און דער וואס וויל אריין גיין דעם זאלסטוא
לאזין אריין גיין · פאר גרינגער און טוא אפ דיא יסורים פון דיא וואס זיינען מיט זייא
גיפלאגט · און אין מוצאי שבתות און ראשי חדשים און ימים טובים אז דיא נשמות
שטייען אויף דיא קברים צוא לויבין גאט מיט זיסע רייד זאלין דיינע אויגין זיין אפין און
דיינע אויערין זאלין פאר נעמען דיא לויב צוא דער בארימען זיך איבער אונז מיט נאהינטע
העלפונג · און איר היילינע נשמות אונזערע הענט זיינען אויס גישטרעקט און אונזערע
הענט זיינען פאר שפרייט · דען מיר נוייסין גיוויש אז בשעת דיא וועלט דארף האבין
דער בארימקייט ווען דיא לעבעדיגע רוען אין צער · און בעטין זייער גיבעט אויף דיא
קברים פון דיא מתים · דענמאלט די צדיקים וואס זייא זיינען גיגליכין צו די זיילין פון דער
וועלט און וויא דיא באלקינס פון דיא בוקשין בוימער · און נאך דיא איבעריגע וואס
שלאפין אין דער ערד · דיא אלע שפרינגען אויף דיא בערג און אויף דיא הייך אזו וויא
איין יונגער הירש און זיינען מודיע צוא דיא אבות פון דיא ישראל וואס זיינען גיגליכין צו

אין

הצדיקים . והם גוזרים גזרה ומקים את דבריהם האל
אשר במאמרו ברא שחקים . ומרחם על העולם להגן
עליהם . להרבות ימיהם וימי בניהם . ואותן נפשות
הצדיקים נמצאות בין החיים להגן עליהם . להיות
העולם מתקים . ואף גם כשהחיים הולכים על קברי
הצדיקים ובוכים עליהם . אותם הראוים להודיע להם .
לדבק נפש בנפש . בכן מתעוררין נפשות הצדיקים
זכות לחפש . ומתכנשין והולכין ושטין לישני חברון .
ומתפללין ומבטלין כל אף וחרון : אתה יי עלת כל
העלות . תקבל ברחמים וברצון את כל התפלות .
ועשה חסד לצריכי חסד ורחמים . והנדונים בגחלי
רתמים ובמים הזידונים ובשאר דינים . הקל את עלם.
ועשה צדקה עם כלם . ואף מי שלא נשאר לו ענף
או שורש להבריכהו . ולא מטע זרע אשר יצמיחהו .
ולא נין ולא נכד להעלהו . יהי חסדך יי עליהו . ואל

איין רויז וואס זיא וואקסט אויף איין גלייכין פלאץ איז זיא דאך זייער שיין . אונ זייא
גייען אין דעם גן עדן התחתון אריין אונ בארעטין זיך מיט דיא נשמות פון דיא צדיקים
אונ זייגען גוזר גוטע גזירות . אונ גאט וואס מיט זיין זאג האט בשאפין די הימלען איז זייא
מקיים . אונ דער בארימט זיך איבער דער וועלט אויף זייא צוא באשיצין . צו מערין זייערע
טעג מיט זייערע יארין אונ טעג פון זייערע קינדער . אונ דיא נשמות פון דיא צדיקים
ווערין גיפונען צווישין דיא לעבעדיגע צוא באשיצין אויף זייא דאס די וועלט זאל אקיום
האבין . אויך אז די לעבעדיגע גייען אויף דיא קברים פון דיא צדיקים אונ וויינען איבער
זיי דיא דאזיגע צדיקים וואס זייגען ווערט זייא מודיע צוא זיין . ווערט באהעפט זייערע
ווילין בייא אנאנד דורך דעם דער וועקין זיך דיא נשמות פון דיא צדיקים צוא זוכין איין
זכות אונ זאמלען זיך צוא אנאנד אונ גייען אונ שוועבין צוא די אבות . אונ זייא בעטין אונ
זייגען מבטל אלערלייא גרים צארין . דוא גאט ב״ה וואס דוא ביסט דער ווערקער פון
אלע ווערקין . פאר נעם מיט רחמנות אונ מיט ווילין דיא אלע גיבעט . אונ טוא גינאד
צוא דיא דאזיגע וואס דארפין גינאד אונ דער בארימקייט . אונ דיא וואס ווערין גימישפט
מיט הייסע קוילין אונ מיט שטארקע וואשערין אונ מיט אנדערע יסורים . מאך גרינגער
זייער יאך . אונ טוא מיט זייא אלע גירעכטיקייט . אויך פון דעם וואס איז ניט איבער
גיבליבין קיין צווייג אדער אווארציל אים צו מאכין באשטיין . אונ קיין גיפלאנצטין זאמען
אים צוא מאכין שפראצין . אונ ניט קיין ען אונ קיין איניקיל אים ארויף צו ברינגען אין
דיא העלפין . גאט ב״ה זאל זיין דיין חסד אויף אים . אונ זאלסט אים ניט שטראפין מיט
דיין

באפך תוכיחהו . כי אם בכל מיני רחמים לצדקהו . הלא ידעת יצרהו . כי בן אדם היה הוא : ואף שמים לא זכו בעיניך ובמלאכיך תשים תהלה . אף כי איש שותה כמים עולה : אתה יי הודעתנו מדת טובך ורחמיך . על ידי נאמן ביתך . כאמור יי במדת רחמים קודם שיחטא האדם . ויי הוא שמך לרחם על האדם אחר שיחטא לבלתי שלם כגמול ידם . אל תקיף וחזק רוכב במרכבת אש כמראה הבזק . רחום ומקדים רחמים לרוגז וכל מיני רחמים עליו יגן . חנון לחון במתנת חנם . אף למי שיש להם לתלות במעשיהם הטובים את ענינם . ארך אפים הן לצדיקים והן לרשעים . ולחוטאים ולפושעים . ורב חסד מטה כלפי חסד . למען לא יהיו בריותיו נפסד : ואמת הוא בתכלית האמתות . בדיניו בכל השלש כתות . רשעים ובינונים וצדיקים . כלם מצדיקים משפטיו ודיניו

דיין צארין . נייערט מיט אלערלייא דער בארימקייט איז גירעכט צוא מאכין דען דו ווייסט דאך זיינע נידאנקען . ווארום ער איז דאך נאר א מענטש גיוועזן . און אין דיינע אויגן זיינען דיא הימלען ניט ריין . אין דיינע מלאכים טושטו מאכין איין שפעטונג מכל שכן א מענטש וואס ער טרינקט אום רעכטיקייט גלייך וויא וואסער . דוא גאט האסט דאך אונז גימאכט וויסין דיין גוטע מדה און דיין דער בארימקייט דורך משה רבינו דער ווארהאפטיגער פון דיין הויז . אזו וויא עס שטייט גישריבין אין די דרייצעהן מדות ה' גאט איז מיט מדת הרחמים איי דער מענטש זינדיגט . ה' און גאט איז דיין נאמען צו דער בארימען זיך אויף דעם מענטשין אפילו נאך דעם אז ער זינדיגט דאס ער זאל אים ניט בצאלין גלייך וויא ער האט גיטאן אל ער איז א שטארקער גאט ער רייט אין פייערדיגע רייט וועגין גלייך וויא דאס גישטאלט פון דיא פונקין רחום ער איז דער בארעמדיג און פעדערט דער בארימקייט פאר דעם צארין . און אלערלייא דער בארימקייט טוט גיין פאר אים וחנון און ער איז לייט זעליג דאס ער גיט אום זיסט מתנות . חאטשע צוא אנעלכע וואס קענען אן הייגען אין זייערע גוטע מעשים שיינקט ער זיי אויך אום זיסט ארך אפים ער האלט אויף דעם צארין סייא צו דיא צדיקים סייא צו די רשעים ורב חסד און טוט פיל נינאר דאס ער נייגט זיך צו גינאד כדי זיינע בשעפינעם זאלין ניט פר לארין ווערין ואמת ער איז ווארהאפטיג מיט אלערלייא גרונטליכע ווארהאפטיקייט אין זיינע גירעכט מיט אלע דרייא כתות דאס זיינען רשעים . מיטעל מעסיגע . און צדיקים . דיא אלע דרייא כתות מאכין גירעכט זיינע משפטים און זיינע גיזעצטע דינים . נצר

הַחֻקִּים: נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְכָל הַמַּעֲשִׂים לְפָנָיו גְלוּיִם. נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה. לָדוּן לְכַף זְכוּת וְלֹא לְרָעָה. וְנַקֵּה לַאֲשֶׁר שָׁב בִּתְשׁוּבָה. לֹא יְנַקֶּה לַאֲשֶׁר אוֹחֵז בִּמְשׁוּבָה: פּוֹקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים. אִם לְמַעֲשֵׂיהֶם שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים פּוֹנִים. עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים. לֹא כְמִדַּת הַטּוֹבִים שֶׁהִיא לָאֲלָפִים דּוֹר. דָּרָה עִמָּהֶם בַּמָּדוֹר: רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. הַחַיִּים וַאֲשֶׁר מֵהֶם נֶעְדָּרוּן. כָּאָמוּר וְיָדַעְתָּ כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו. וְאַתָּה יְיָ תִּמְחוֹל וְתִסְלַח אֶת עֲוֹנָם וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ. בְּהוֹצִיאוֹ דִין אֱמֶת לַאֲמִתּוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

חסד ער טוט גינאד ביז צווייא טויזנט גיבירד עס איז ניט פר האנדרן קיין פארגעסונקייט פאר דיין כסא כבוד · און אלע מעשים זיינען פאר אים אן גיצייכנט נושא עון ופשע וחטאה ער פארטראגט אום רעכטיקייט מיסטייט און זינד דאס ער לייגט אוים אלץ צוא גוטין און ניט צוא שלעכטין ונקה און ער לאזט לידיג דעם וואס טוט תשובה לא ינקה און לאזט דעם ניט לידיג וואס טוט ניט קיין תשובה און האלט זיך אין זיין ווילדיקייט פוקד עון אבות על בנים ער גידיינקט דיא זינד פון דיא פאטערס אויף די קינדער אויב דיא קינדער טוען אויך אזעלכע מעשים ווי זייער פאטער על שלשים ועל רבעים ביז דאס דריטע און דאס פערטע גיבירד ניט אזו וויא דיא מדה פון גוטס דען דאס גוטש גידיינקט ער ביז צווייא טויזנט דורות · דער בארעם זיך איבער דעם איין זאמלונג פון דיא ישראל איבער די לבעדיגע און איבער דיא וואס ווערט פון זייא גישטארבן · אזו וויא עס שטייט גישריבן און דוא זאלסט וויסן אז גאט דיין גאט ער איז דער רעכטער גאט · ער איז איין ווארהאפטיגער ער היט דיא זיכערהייט און דעם גינאד צו זיינע ליב האבער און צו די וואס היטין זיינע מצות · און דוא גאט זאלסט מוחל זיין און פאר געבין זייערע זינד און העלף אונז פון וועגין דיין נאמען · און ער איז איין דער בארעמיגער גאט ער זאל פאר געבין דיא זינד און זאל ניט פאר דארבין און ער מערט ווידער צוא קערין זיין צארין און אלע פאר דארבער · און ער זאל ניט דער וועקין גאר זיין גרים צארין בשעת אז ער טוט אוים ציהען דעם ווארהאפטיגין דין צוא זיין אמת · גאט העלף דער קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים אן:

שלום פריד אויף דיר און מיט פריד זאלסטו רוען דוא נפש און נשמה און רוח · און דיין

ח וואס איין באארנטער באשווערטר מענטש זאל זאגן אויף זיין פריינדש קבר :

שלום עליך ובשלום תנוח הנפש והנשמה והרוח וששעשועיך ותענוגיך בגן עדן וידעת כי שלום אהלך ונשמתך תהיה צרורה בצרור החיים את יי אלהיך ואצל אבותיך תהיה בשלום ובכבוד ובשמחה והיה לך ולבניך למשחה ולשם ולתפארת ולתהלה . ולא תצטער בצרת בניך עד עולם סלה : והנה אנכי המר העלוב והנמהר אשר גדלו וגבהו מחשבותי ודאגותי מהר ההר מענה ומדכא בכל מיני יסורים ודאגות . עד הראשונה פקודה השניה אצה וממהרת לבא מאין הפוגות : ואף שבודאי לא עבד קודשא בריך הוא דינא בלא דינא . על דא ודאי קא בכינא : על כי נלכדתי במצודת היצר וחרמיו . ודרכתי בפעמיו : ועל מתרבא דביש גדא . עד שהייני כפרת בוזא וכדא : ונפשי כעפר לכל . וביתי ריקם מכל : ובעיני גירא ושטנא ואנחה ואנינה וכאילו כל מיני

דער מייאונג און דיינע תענוגים זאל זיין אין גן עדן . און דוא זאלסט וויסען אז דיין וואונונג וועט פריד זיין . און דיין נשמה זאל פאר בונדין זיין אין בונד פון לעבין מיט דיין גאט . און בייא דיינע עלטערין זאלסטו זיין מיט פריד און מיט כבוד און מיט שמחה און דאס זאל זיין צוא דיר און צוא דיינע קינדער צוא איין הערשאפט . און צו איין שם און צוא איין שיינקייט און צוא אלויב . און זאלסט ניט האבין קיין צער פון וועגין דיא צרות פון דיינע קינדער ביז איביג און איך דער פאר ביטערטער און דער פאר שעמטער און דער באזארגטער . וואס מיינע גידאנקען מיט מיינע זארג זיינען העכער פון דעם העכסטין בארג . איך בין גיפייניגט און צו שטויסין מיט אלערלייא יסורים און זארג בשעת איך גידיינק נאך אין דר ערשטער צרה איילט שוין גישווינד דיא אנדערע צרה און קומט אן איין אויף הערונג . און חאטשע גאט ב״ה שטראפט דאך בוודאי ניט אום זיסט אן איין דין . דרויף טוא איך גיוויש ווייגען . וואס איך בין באצוואונגען גיווארין אין דער נעץ פון דעם יצר הרע . און האב ניטראטין אין זיינע טריט און דרויף טוא איך אויך ווייגען וואס מיין ביין מזל האט זיך אזו גימערט ביז איך בין אונטער טעניג צוא גרוים און קליין . און מיין לייב איז צוא איטליכין וויא ערד . און מיין הויז איז ליידיג פון אלעמען . און די פיילין פון דעם שטן שטייען פאר מיינע אויגין . און אויך זיפצין און קלאגין . און גליך וויא אלערלייא גיהנם וואלטין איבער מיר הערשין . און די מירין פון דר ווייטערונג און בשירטונג ווילין מיך ניט אריין לאזין . מיינע זיפצין זיינען ווייער פיל

גיהנם בי שולטין. ודלתי רוח והצלה אין אותי קולטין:
רבות מאד אנחותי ולבי דוי. מכל אשר הסבוני נושאי
כלי חובה: נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. ששו
כל אויבי שומעי רעתי: צפו מים על ראשי אמרתי
נגזרתי. תושיה נדחה ממני ואין בי עזרתי: בסכנת
נפשי אביא לחמי. ומכותלי ביתי נכר שאני בפחמי:
צפד עורי על עצמותי יבש היה כעצות. חשך משחור
תארי לא נכר בחוצות: שבת משוש חגי שבתי
וחדשי. זכור תזכור ותשוח עלי נפשי: יסור יסרני
יה ביסורין שיש בהן בטול תורה ותפלה. כל אברי
בקרבי סלה. על אלה אני בוכיה ועיני יורדה מים. ונמס
כל לב ותלכנה מים כל ברכים: ואשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי. אחרי כי שקילא טיבותי ושדיא
אחיזרי: ותמיד אני מתאנח בשברון כל גופי. איך
יחשב לי לשמץ ודופי: כי אולתי תסכף דרכי. ואיך

און מיין הארץ איז וויטאג פון דיא אלע וואס האבין מיך ארום גירינגלט טראגין פאר מיר מיינע זינד · מיין הארץ איז פאר קערט געווארין אין מיר דען איך בין גיווארין אונגעהארזאם · מיינע פיינט וואס הערין מיין בייז טוען זיך פרייען · זייא האבין גימאכט שווימען וואסער אויף מיין קאפ איך האב גיטרכט איך בין גיווארין פאר שניטין · דיא עצה איז פאר שטויסין גיווארין פון מיר און עס איז ניט פאר האנדין אין מיר קיין הילף · מיט סכנת נפשות מוז איך ברייננען מיין ברויט · און פון דיא ווענט פון מיין הויז ווערט דר קאנט אז איך בין אזו שווארץ וויא אקויל · עס איז וואָרין איין גישרומפען מיין הויט אויף מיינע ביינער און זיא איז וואָרין פאר דארט וויא העלצער · מיין גישטאלט איז וואָרין פינסטער פון איין שווארצע קויל · מען דר קענט מיך ניט אויף דער גאס · עס איז וואָרין פאר שטערט די פרייד פון מיין יום טוב און שבת און ראש חודש · איך טוא דאס גידיינקען ווערט מיין לייב אויף מיר איין גיבויגין · גאט האט מיך גיטאן שטראפין מיט אזעלכע יסורים וואס איז מבטל פון דר תורה און תפלה · אלע מיינע גלידער זיינען אין מיר צו טראטין · אויף דעם דאזיגין טוא איך וויינען און מיינע אויגין רינען וואסער · און עס איז צוא גאנגען דאס גאנצע הארץ און דיא וואסער גייען אויף אלע מיינע קניען · און איך הייב אויף מיינע אויגין צו דיא הימלען וואו ארום ועט קומען מיין הילף · ווייל מיין גוטס איז פון מיר אוועק גינומען גיווארין און איז וואָרין גיווארפין אויף דער גאס · און תמיד טוא איך זיפצין מיט צוא בראכענעם גוף · אבער דאס ווערט מיר גירעכינט צוא איין שאנד און לעסטערקייט · דען איך בין וואָרין פאר נארישט דאס האט פאר

על יי יזעף לבי ועורקי : ושמעתי אומרים ורעיוני נתמלאו נבלים . ולא בנעימים נפלו לי חבלים . באמרם אשר חטא מן הקדש לעבור חקו . ישלם השם לעשה רעה לרעתו וכדרכו : ובגלל הדבר הזה . אני מענה מדכא ונבזה : וזאת אשיב אל לבי . ורוח תנחומין לא נשאר בקרבי : כי אין דן דיני למזור . ואפס עצור ועזוב ועזור : אך כי טוב יי לכל במדתו האהובה . לאמר הנפש החוטאת תעשה תשובה : על כן שמתי נפשי בכפי . בגפי אבא ואצא בגפי : עזר לי להמציא בנגדי . את פני גואלי ופודי : ואומרה לנפשי אלכה לי שדה בוכים . אולי יאהבני אישי כשושנה בין החוחים : ואלך אחר אשר אמצא חן בעיניו . להמליץ בעדי אל אדוניו . להסיר מעלי משפטיו ודיניו . אם על המלך טוב וכשר הדבר לפניו . באתי הנה אל בית מנוחתך ולמקום קבורתך להשתטח על קברך: לבקש ממך להתפלל בעדי אל אלהיך וצורך אך:

קרימט מיין וועג . און וויא זאל מיין לייב מיט דיא אדערין צארינגען אויף גאט . און איך האב גיהערט זאגין און מיינע גידאנקען זיינען פול מיט טראכטונג . דאס מיין טייל איז מיר ניט גיפאלין מיט זיסקייט . דרום זאגין זיי אז דער וואס זינדיגט קענין גאט איבער צוא גיין זיין גיזעץ . דעם בצאלט גאט אזו וויא זיין בייז וואס ער האט גיטאן . און דורך דער דאזיגער זאך בין איך גיפלאגט און צוא שטויסין און דאס נעם איך מיר צום הארצין און קיין שום טרייסטונג איז ביא מיר ניט גיבליבין ווייל קיינער טוט ניט משפטן מיין משפט איך זאל דער פון גיהיילינט ווערין און עס איז ניט פאר האנדין קיין שטארקער ער זאל מיר העלפין און אויף האלטין מיין גריכט גייערט ווייל גאט איז גוט צוא אלע מיט זיין גיליבטער מדה צוא זאגין דאס לייב וואס זינדיגט זאל טאן תשובה . דרום האב איך מיך דר וועקט צוא בעטין . איך בין אליין גיקומען און וועל אליין אוועק גיין . איך זאל מיר קריגין איין העלפער ער זאל פאר מיר בעטין צוא מיין אויס לייזער . און איך דאכט ביי זיך זעלבערט איך וועל גיין אויף דיא פעלדער וואס מען פלעגט צוא וויינען . טאמער וועט מיין גאט מיך ליב האבין אזו וויא דיא רויז וואס וואקסט צווישין דערנער . און איך וועל גיין נאך אזעלכין וואס איך זאל גיפינען חן אין זיינע אויגין ער זאל אמליץ זיין פאר מיר צו זיין העד ער זאל פון מיר אפ טאן זיינע משפטים און זיין דין טאמער וועט דאס דעם קיניג וואול גיפעלין . און דיא זאך וועט גיפעלין אין זיינע אויגין און איך בין גיקומען אהער צוא דיין רוהע הויז . און צוא דעם ארט וואו דיא ביסט באגראבין .

עצמי ובשרי אתה ומבשרך אל תתעלם וזה חסדך
אשר תעשה עמדי לחנן בעדי אל יי אל עולם: וקומי
רוני בלילה לראש אשמרות. נוכח פני יי קורא מראש
הדורות שאי אליו כפיך על נפש קרובך ואהובך:
יסלח יי לעוני והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו.
יסיר מעלי שבטו ואל תבעתני אימתו. ראה עמידתי
דל ורק מכל בעירום ובחוסר כל. ברעב ובצמא כזאב
יטרוף וכדוב שכול. אשר לא מצא לרעבו לאכול.
רבו מאד צרותי ודאגותי עד אשר מעיני תדד שנתי
נטמטם לבי לא אוכל לבכות. כי מלאתי בהלות
רבות יגון ואנחות. מסרעף וקרב טוחות. עד אשר
נתמסמסו ונתמזמזו בי כל הכחות. על כן קומי נא
עמדי נא התעוררי נא ולישועתה לי לכה נא עם סיעת
מרחמיך. מי ומי ההולכים עמך. וחלו נא פני אל
רחום וחנון. בעד נפשי האנון. יעש נא עמדי חסד

צוא פאר שפרייטין זיך אויף דיין קבר צוא בעטין פון דיר דוא זאלסט מתפלל זיין פאר מיר צוא דיין גאט אונ צו דיין בשעפער. דען דוא בישט דאך מיין בלוט אונ פלייש. אונ פון דיין פריינד זאלסטו זיך ניט פאר הוילין. אונ דאס איז דיין גינאד וואס דוא זאלסט מיט מיר טאן צוא באשיצין פאר מיר צוא דעם איבינין גאט. אונ שטייא אויף אונ זיי מתפלל ביא נאכט אין דעם ערשטין טייל פון דר נאכט צוא גאט ב"ה וואס ער האט אלע גיבירט אים גירופין צוא אן הייב בשעת ער האט באשאפין דיא וועלט. הייב אויף צוא אים דיינע הענט אויף דעם לייב פון דיין קרוב אונ דיין ליב האבער דאס גאט זאל פאר געבן צוא מיינע זינד אין זאל מערין ווידער קערין זיין צארין. אונ זאל ניט דער וועקין גאר זיין גרים צארין. ער זאל פון מיר אפ טאן זיין רוט אונ זיין פארכט זאל מיך ניט פאר דארבין. זעה מיין שטיין איז ארום אונ לידיג פון ארים אונ נאקיט אונ אלץ גייט מיר אפ. אין הונגער אונ דארשט אזו וויא איין וואלף פאר צוקט אונ וויא איין בער צוא רייסט פאר הונגער אונ פאר וואַרפט ווייל ער קריגט ניט עפעס צוא עסין. מיינע צרות אונ דאגות זיינען זייער פיל ביז דער שלאף ווערט פאר וואגילט פון מיינע אויגין. מיין הארץ איז ווארין פאר שטאפט איך קען ניט וויינען. דען איך בין פול מיט דער שרעקינעס אונ טרויערקייט מיט זיפצין. פון וועגין דיא פיל שווערע גידאנקען ביז אלע מיינע קראפטין זיינען אין מיר צוא גאנגען. דרום אזו בעט איך דיך שטייא אויף אונ דער וועק דיך אונ גייא צוא מיין הילף מיט דיא טייל פון דיינע ליב האבער וועלכע דו פאר שטייסט זיי זאלין מיט דיר גיין. אונ בעט פאר דעם גאט וואס ער איז ארחום וחנון. אונ בעט פאר מיין

פריינדע

וְיוֹשִׁיעֵנִי מִצָּרוֹתַי. לְמַעַן אוּכַל לִשְׁמוֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרוֹתַי. וְיָסִיר מֵעָלַי דַּאֲגוֹתַי. וִימַלֵּא בְּמִדָּה טוֹבָה מִשְׁאֲלוֹתַי. אֲשֶׁר אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו. יָאֵר יְיָ אֵלַי אֶת פָּנָיו. וְאֶת חַטֹּאתַי וְשִׁגְגַת הָאִוֶּלֶת. תְּהֵא אֲרִיכוּת יָמִים מְבַטֶּלֶת. אוּלַי אוּכַל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וּלְתַקֵּן הַחִסָּרוֹן וְהַפְּגִימָה: עַד אֲשֶׁר אֵצֵא יְדֵי חוֹבָתִי. וְאָבוֹא בְּכָבוֹד וּבְשָׁלוֹם אֶל מְנוּחָתִי. וִיהְיֶה נַחַת לְרוּחִי לְנַפְשִׁי וּלְנִשְׁמָתִי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּצֵאתִי. וְיָקִים לָנָא מִן שְׁמַיָּא רַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְנוּחָה עַד זִבּוּלָא בַּתְרַיְתָא וּשְׁלָמָא בְּקַדְמַיְתָא וּבְבַתְרַיְתָא אָמֵן:

ו אבקשה פאר א זון צוא זאגן אויף זיין פאטערש קבר:

שָׁלוֹם עָלֶיךָ אֲדוֹנִי אָבִי וּמוֹרִי: הוֹדִי זִיוִי וַהֲדָרִי. עָלַי מֻטָּל לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּחַיֶּיךָ וּבְמוֹתְךָ. כִּי אֲנִי בָּשָׂר מִבְּשָׂרְךָ וְעֶצֶם מֵעֲצָמֶךָ וּמֵאֵבָרֶךָ וְדָמֶךָ. אַחֲרֵי הֱיוֹתְךָ מִשְׁתַּתֵּף בִּבְרִיאָתִי. לָעוֹלָם הַזֶּה בְּצֵאתִי. אֲשֶׁר לְטוֹבָה הָיְתָה הַכַּוָּנָה. כַּאֲשֶׁר עַל נִשְׁמָתִי עוֹר וּבָשָׂר וְגִידִים

טרויערינגע נשמה. ער זאל מיט מיר טאן חסד און זאל מיר העלפן פון מיינע צרות. פון וועגן איך זאל קענען היטן מיינע מצות און מיין געזעץ און מיין תורה און זאל אפ טאן פון מיר מיין זארג. און מיט אגוטע מדה זאל ער דער פילן מיין געבעט. וואס איך בעט פאר אים. און גאט זאל מיר מאכן לייכטן זיין שכינה. און מיינע זינד די נארישע און אום גערינגע זינד. זאל עס מבטל זיין דיא לאנגע טעג דאס מיינט מען ער זאל מיך דער צוא לאזן לאנג לעבן. טאמער וועל איך קענען גאנץ ארעכטע תשובה צו טאן ריכטן דעם חסרון און דעם פגם ביז איך וועל קענען לויז קומען פון מיין שולד. און איך וועל קומען מיט כבוד און מיט שלום צוא מיין רוא. און עס זאל זיין איין נחת רוח פאר מיין לייב און מיין נשמה בשעה איך וועל אוועק גיין פון דער וועלט. און עס זאל אונז פון דעם הימל אויף גילייגט ווערין דער בארימקייט און לאנג לעבין און רוא ביז דיא לעצטע לאפיטע ערד וואס מען שיט אויף דעם קבר און עס זאל זיין פריד צום ערשטן און צום הינטערשטין אמן:

שלום פריד צוא דיר מיין הער פאטער און מיין לערנער. מיין צירהאט און לויטערקייט און מיין שיינקייט איך בין שולדיג דיר כבוד אן טאן בייא דיין לעבין. און נאך דיין טויט ווייל איך בין פלייש פון דיין פלייש און ביין פון דיין ביין. און בין פון דיינע גלידער און דיין בלוט ווייל דוא האסט גיהאט איין חלק אין מיין בשאפינקייט בשעה

בנה . יי חפץ למען צדקו . להביאני על פני תבל
ארקו . אולי אבנה אנכי ממנה . להמשיך הגוף אחר
הנשמה להיות כל כמינה . ולזכותי לרב טוב הצפון .
אשר שם חלקת מחוקק ספון . אך מסבות מטרד
בת מי זהב . ושאר דברים אשר מסבות מתהפך
וגלגלא דיומא הוא דהדר ואת והב אין אני יכול לעמוד
בהאורב היושב בהחדר . ובנה עלי ויקף מצודים
גדולים גדר מזה ומזה גדר . ולא יכולתי לעמוד בו
וגרדי נתן ריחו עד שהמלך במסבו . והרעותי את
מעשי וקפחתי את פרנסתי . וכזאת וכזאת עשיתי .
ועתה אחרי כל הבא ודאי לנו הסבה אך לא במרד
ובמעל פעלתי פועל והסבות ידועות ממעשי
הגרועות . והנה אחרי שובי נחמתי . ומעשי ללבי
שמתי . ואחרי הודעי ספקתי על ירך באמור לנפשי
לקוב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך . ועתה אדוני

איך בין ארוים גינאנגען אויף דער וועלט וואס די כוונה איז גיוועזן צו גוטין דאס איבער
זיין נשמה איז גיבויט גיווארין הויט און פלייש און אדעריז דען גאט האט בגערט פון
וועגין זיין גירעכטיקייט מיך צוא ברייגגען אויף דער וועלט . פילייכט וועל איך דורך דעם
פאר בעסערט ווערין נאך צוא ציהען דעם גוף נאך דער נשמה צוא איר גלייך זיין . און
מיך מזכה צוא זיין צוא דעם פיל פאר בארגינע גוטס . אזו איין טייל וואס משה רבינו איז
ראוט באהאלטין גייערט פון וועגין די טרדות איבער דעם געלט . און אנדירע זאכין
וואס דורך זייא ווערט דער מענטש פאר קערט . און דער גלגל פון דעם טאג ווערט
פאר קערט איבער דיא וועלטליכע גאב אזו קען איך ניט באשטיין קעגין דעם לויער דער
יצר הרע וואס ער זיצט אין דעם קאמער פון מיין הארץ . און בויט איבער מיר און
רינגילט מיך ארום מיט גרויסע פעסטונג און פאר צאמט מיך פון אלע זייטין און דרום
קען איך ניט בשטיין קעגין אים . און בשעת איך בין נאך אין בעסט האט מיין בינטיל
בשמים פאר לאזין זיין גישמאק און האב פאר ענדערט מיינע ווערקין . און דורך דעם
איז ווארין אפ גיהאקט מיין פרנסה ווייל איך האב פיל אזעלכע זאכין גיטאן . און איצונד
ווייל דאס אלץ איז גישעהען איז דאס גיווים אז מיר זיינען דיא סבה דער פון אבער איך
האב עס ניט גיטאן מיט ווידער שפעניקייט און מיט פעקשונג דען די סבות וואס איך בין
גיקומען צוא מיינע שלעכטע מעשים דאס ווייסט מען דאך . און איצונד האב איך מיך
ווידער גראכט און האב מיר גינומען צוא מיין הארץ מיינע שלעכטע ווערקין . און נאך
דעם אז איך האב זייא דער קענט האב איך מיך גישלאגין אויף דער זייט און האב

מתורה

אָבִי וּמוֹרִי מְלַפְּנִי וּמְעַבְּדֵנִי וְהוֹרִי. לֹא לְנַפְשִׁי לְבַד הֲרֵעוֹתִי. אַךְ גַּם נֶגְדְּךָ פָּשַׁעְתִּי. עֵקֶב אֲשֶׁר הָיָה לִי לִזְכוּתְךָ. לְמַעֲלָה רָמָה לְהַעֲלוֹתְךָ. זֹאת לֹא זֹאת הַשְּׁפָלָה הִגְבַּהְתִּי וְהַגְּבוֹהָה הִשְׁפַּלְתִּי. וְעָלַי נֶאֱמַר פָּשְׁעוּ בִי בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי. אַךְ אָמְנָם כֵּן עֲדַיִן רַחֲמֵי הָאָב עַל הַבֵּן. וַאֲנִי וְאַתָּה נְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵרָם עַל רָמִים וְזַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. שׁוֹכֵן אֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים וְהוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ. יְחָנֶנִּי וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת. וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת. כִּי רַבּוֹת מְאֹד אַנְחוֹתַי מִסִּבּוֹת הַמּוֹנְעוֹת. וְעַל זֶה דָוֶה לִבִּי וְכָל אֵבָרַי מְטַפְּחוֹת וּמְעַנּוֹת. אַךְ לִישׁוּעַת יְיָ קִוִּיתִי. כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי. יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֶה וַיֹּאמַר סָלַחְתִּי. וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר גְּנוּחֵי גֹנַח וִילוּלֵי יְלֵיל יִקַּח לְכַפָּרַת חַטֹּאתַי כְּהַקְרָבַת פָּרִים וְאֵילִים בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל חָלִיל. וְהִנֵּה הֲרִימוֹתִי אֶל יְיָ

מְתַוַדֶה גִיוֶועֶן און זָאג צוא מֵיין זֵייל אִיךְ הָאבּ דִיךְ גִירוּפִין צוּא פְרוּבִין מֵיין פֵיינְד דֶעם יֵצֶר הָרָע. און דוּ הָאסְט אִים נָאךְ גִיבֶּענְטְשְׁט דָאס דוּא הָאסְט אִים אַלֶיץ נָאךְ גִיגֶעבִּין. און אִיצוּנְד מֵיין הֶער פָאטֶער מֵיין לֶערִין מֵייסְטֶער מֵיין לֶערְנֶער און מֵיין וֶוערְקֶער נִיט צוּא מִיר אַלֵיין הָאבּ אִיךְ שְׁלֶעכְט גִיטָאן נָאר אַנְטְקֶעגִין דִיר הָאבּ אִיךְ אוֹיךְ גִיזִינְדִיגְט. דֶען אַן שְׁטָאט וָואס אִיךְ וָואלְט דִיךְ גִיקֶענְט מְזַכֶּה זֵיין אוֹיף צוּא בְּרֵיינְגֶען דִיךְ צוּא אַיין הוֹיכֶע מַעֲלָה און אִיךְ הָאבּ דָאס נִיט גִיטָאן נָאךְ מֶער אִיךְ הָאבּ דָאס נִידְרִיגֶע הוֹיךְ גִימַאכְט און דָאס הוֹיכֶע נִידֶערִיג גִימַאכְט אִין אוֹיף מִיר אִיז וָוארִין גִיזָאגְט דֶער פָּסוּק אִיךְ הָאבּ קִינְדֶער דֶער צוֹיגִין און הוֹיךְ גִימַאכְט און זֵייא הָאבִּין אִין מִיר ווִידֶער גִישְׁפֶּענִיגְט. נָאר פוּן דֶעסְט וֶועגִין אִיז נָאךְ דָאס רַחֲמָנוּת פוּן אַיין פָאטֶער אוֹיף דֶעם זוּן. אַזוֹ וֶועלִין מִיר בְּנָאנְד בֶּעטִין דֶער בַּארִימְהַקֵייט פוּן גָאט וָואס עֶר אִיז הוֹיךְ אִיבֶּער אַלֶע הוֹיכֶע און זֵיין וֶוערְק אִיז לוֹיטֶער און רֶעכְט פַארְטִיג. און אִין זֵיין פָּאלִישׁ גִיבִּין אִים אַלֶע כָּבוֹד. עֶר רוּט בֵּייא דִי פַאר שְׁטוּיסֶענֶע און בֵּייא דִיא וָואס זֵיינֶען נִידֶערִיג פוּן גִימִיט צוּ דֶער נֶערִין דָאס הַאַרְץ פוּן דִיא פַאר שְׁטוּיסֶענֶע און דִיא וָואס גֵייעֶן אַיין גִיבּוּיגִין. דֶער גָאט זָאל זִיךְ אִיבֶּער מִיר דֶער בַּארִימֶען און זָאל זָאגִין לֵייז אִים אוֹיס פוּן צוּ נִידֶערִין אִין דֶער גְרוּבּ. און זֵיין שְׁפֵּייז זָאל נִיט גִימִינֶערְט וֶוערִין און זָאל נִיט שְׁטַארְבִּין צוּא דֶער גְרוּבּ וֶוען מֵיינֶע זִיפְצִין זֵיינֶען זֵייעֶר פִיל פוּן וֶועגִין דִיא זַאכִין וָואס פַאר מֵיידִין מִיךְ גוּטְשׁ צוּא טָאן. און דְרִיבֶּער אִיז מֵיין הַאַרְץ וֵוייטָאג און אַלֶע מֵיינֶע גְלִידֶער שְׁלָאגִין זִיךְ און קְלָאגִין נֵייעֶרְט אִיךְ הָאף צוּ גָאטֶס הִילְף. דֶען וֶוען אִיךְ בִּין שׁוֹין גִיפַאלִין וֶועל אִיךְ ווִידֶער אוֹיף שְׁטֵיין

יָדַי . וְגַם אַתָּה חָלִילָה לְּךָ מֵחֲדוֹל מֵלְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי .
כַּאֲשֶׁר עַד כָּאן רַחֲמֵי הָאָב עַל הַבֵּן . וְרַחֲמֵי דְאַבָּא
אַבְרָא דְאִית לֵיהּ לְהָבִין אוֹתוֹ לְסַעֲדוֹ בְּמִשְׁעַנְתּוֹ כְּמוֹ
בְּכַלְבֵן . מִמִּשְׁכָּבְךָ עִמְדִי נָא . וְאַהֲבָה הַיְשָׁנָה עוֹרְרָה
נָא . וְגַם עוֹרֵר אֶת מַלְאָךְ מַזָּלִי . לְהִתְפַּלֵּל בִּגְלָלִי .
וִימַהֵר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ קַמָּא קַמָּא דְמָטוֹ יְבַקֵּשׁ עָלַי
רַחֲמִים מֵהָאֵל הַנֶּאֱמָן בִּבְרִיתוֹ . וְאִמְרִי נָא אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם . נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים . רִבּוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת . הַמַּבִּיט מֵרֵאשִׁית אַחֲרִיּוֹת . וְהוּא אָמַר וַיְהִי
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ . וְאָדָם אֲשֶׁר בַּחוּץ חָכְמָתוֹ
תָּרֹנָּה . לְהוֹלִיד בִּדְמוּתוֹ בְּצַלְמוֹ זֶה מִזֶּה מְכוּנָה . פְּרִי
עֵץ חַיִּים בְּשֻׁתָּפוּת אִישׁ וְאִשָּׁה עִם הַשְּׁכִינָה . וְכָל
הַמַּנִּיחַ בֵּן נִקְרֵאת גְוִיעָתוֹ שְׁכִיבָה וְלֹא מִיתָה . אַחַת
מִמִּצְוֹת יְיָ אֱלֹהָיו בַּעֲשׂוֹתָהּ . וְהִנֵּה נָא מָצָא עַבְדְּךָ חֵן
בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת

גאט זאל הערין און זאל מיר ענטפערין און זאגין איך האב דיר פאר געבין . און מיין
זייל וואס זיא קרעכצעט און קלאגט דאס זאל ער נעמען פאר איין כפרה אויף מיינע
זינד גלייך וויא איך וואלט מקריב גיוועזן קרבנות פון בהמות און ווידער . מיט טרומייטן
און פייפקען און נון איך האב אויף גיהייבין מיינע הענט צו גאט און האב אים געבעטין .
דיא רחמנות פון איין פאטער איבער זיין זון . און דיא רחמנות וואס איין פאטער גיהער
צו האבין איבער זיין זון איז אים אונטער צו לעהנען און צוא העלפין אים אין אלעם וואס
מעגליך איז . דרום שטייא אויף פון דיין גילעגער און דער וועק דאס אלטע ליבשאפט .
און דער וועק אויך דעם מלאך פון מיין מזל ער זאל בעטין פאר מיר . און זאל אײלין
צו טאן וואס צום פריערשטין ער זאל פאר מיר בעטין רחמנות פון דעם גאט וואס ער
איז ווארהאפטיג מיט זיין זיכערהייט . און זאג איך בעט דיך גאט דער דא איז דער
בארמיג און לייט זעליג ער האלט לאנג אויף זיין צארין . ער היט גינאד צוא צוויי טויזנט
דורות . דער הער פון אלע באשעפענס וואס ער לוגט פון דעם אן פאנג זאך ביז דעם
עק דער פון . און האט גיזאגט דיא וועלט זאל זיין און דיא ערד זאל ארויס ציהען
אלערלייא לעבדיגע לייבער . און אויך דער מענטש זאל בשאפין ווערין וואס אלע וועלין
וויסין און זעהען זיין חכמה . און ער זאל גיווינען קינדער אין גישטאלט און זיין
פורעם איינס פון דעם אנדערין זאל ווערין גיבויט דורך באהעפטונג פון מאן מיט זיין
פרויא מיט דער שכינה דאס דיא שכינה זאל אויף זייא רוען . און איטליכער וואס לאזט
איין זון וואס האלט דיא מצות פון גאט . אזו ווערט זיין טויט גירעכינט וויא ער וואלט

נער

נפשי ולשום לי שארית בארץ להיות לי לפליטה
גדולה מיד מקטריגי ובעל משפטי לצאת לחפשי .
ואנכי לא אוכל להמלט פן תדבקני הרעה ומתי
מותא תנינא . בראותי רעות מולדתי אשר הוא
מדכא ומעונה . ואיני יכול לבוא להשיג תכלית הכונה
אשר יסודו עליו נבנה . לשמור את דרך עץ החיים .
על כי המלאכה היתה דים . מסבות המונעות
ומטרידות . והיום רד מאד עשר ירידות . והנה אתם
מהתם ואנן מהכא . נקרא לשוכן את דכא . יסיר
ממני המונע . ידיחנו אל ארץ ציה ושממה ונוע ינוע
למען אוכל לעבדו בלבב שלם . מעתה ועד עולם .
ולמען אשר אצוה את בני ואת ביתי אחרי לדורותם .
ושמרו דרך יי צדקה ומשפט לעשותם . ויאר יי ויהל
כוכבי בשמים . ואל יעלני בחצי ימי . ואהיה ממתים
ידך מחלד . ועד זבולא בתריתא להוי לי שלמא על

גאר לינין און ניט גישטארבין . און נון האט דיין קנעכט גיפונען חן אין דיינע אויגין און האסט מיר איין גרויסין חסד גיטאן דאס דוא האסט מיך גימאכט לעבין . און האסט מיר גיטאן איין איבער בלייבונג אויף דער ערד עס זאל מיר זיין צוא איין גרוים בשירמונג פון מיין מקטרג און מיין קריגש מאן איך זאל קענען פון אים פרייא גיין . און איך קען ניט אנטרונען ווערין נייל טאמער וועט מיך בהעפטין דאס בייז דאס איך זאל מוזין צום אנדערין מאל שטארבין . אז איך זעה דעם שלעכטין שטאנד פון מיין גיבארינקייט וואס איז צוא שטויסין און גיפיינגט . און איך קען ניט קומען און גרייכין צו דר רעכטער כוונה וואס דרויף איז גיבויט דער רעכטער יסוד . צוא היטין דעם וועג פון לעבין . איבר דיא זאכין וואס פאר מידין און מאכין מיך מרוד פון גאט צו דינען און דיא צייט איז שוין זייער נייט פאר לאפין . און איצונד זאגט איר פון דארטין און מיר פון דאנען מיט אנאנדער רופין צוא גאט וואס ער רועט מיט דעם פאר שטויסינעם . דאס ער זאל אפ טאן פון מיר דעם יצר הרע וואס ער פאר מייט מיך פון גאטס דינסט און זאל אים פאר שטויסין און פאר וואגלען צוא איין וויסטע לאנד פון וועגין איך זאל קענען דינען גאט מיט דעם גאנצין הארצין פון איצונד ביז אייביג . און פון וועגין איך זאל גיביטין צוא מיינע קינדער און מיין הויז גיזינד וואס וועלין זיין נאך מיר . דאס זייא זאלין היטין דעם וועג פון גאט און טאן גירעכטיקייט און גירעכט . און גאט זאל דער לייכטין מיין שטערין אין הימיל . און זאל מיך ניט אוועק נעמען אין דיא העלפט פון מיינע טעג . און זאל זיין פון דיא וואס שטארבין אויף דער עלטער פון דיין האנט . און ביז דיא הינטערשטע לאפיטש

פני חדד . ויבקע כשחר אורי . וארוכתי מהרה תצמיח . ויצילני וימלטני ויפלטני מכל צרה וצוקה ועון ואשמה . ומכל העומדים עלי להזיקני . ומבני אדם הרעים ומעלילות . ומכל שעות רעות המתרגשות לבא בעולם ובגלילות . ויפתח לבי בתורתו . וישם בלבי אהבתו ויראתו . ויתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניו ובעיני כל רואי . ויחזק ויאמץ ידי לעבוד עבודתו ולעסוק בתורתו . ויזמין פרנסתי ופרנסת אנשי ביתי ברוח ובמלוי ובשפע לכל הנאמנים בבריתו . ותהא תורתי אמנותי . ויתן לי לב טוב וחלק טוב וחבר טוב ונפש שפלה ורוח נמוכה . ואל יתחלל בי שמו . ואל יעשוני שיחה בפי הבריות . ואל תהי אחריתי להכרית ותקותי למפח נפש . ואל יצריכני לידי מתנת בשר ודם שמתנתם מעוטה וחרפתם מרבה . כי אם לידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה . ויתן חלקי בתורתו עם עושי רצונו

ערד זאל מיר זיין פריד אויף דער וועלט . און מיין ליכט זאל שיינען אזו וויא דר מארגין שטערין און מיין היילונג זאל גיך שפראצין . און זאל מיך בשירמען און אנטרינען פאר אלע לייד און אנגשט און זינד און שולד און פון אלע וואס שטייען אויף אנטקעגין מיר שאדין צוא טאן . און פון אלע שלעכטע מענטשין און פון בלבולים . און פון אלע בייזע שעות וואס שטורמען צוא קומען אויף דער וועלט . און זאל עפינען מיין הארץ אין זיין תורה און זיין פארכט . און זאל מיך געבין צוא חן און חסד אין זיינע אויגין און אין דיא אויגין פון אלע וואס זעהען מיך . און זאל שטארקין און פעסטין מיין האנט צוא דינען אים און צוא לערנען זיין תורה . און זאל אן גרייטין מיין שפייז און דיא שפייז פון מיין הויז לייט און צוא אלע וואס זיינען גיטרייא אין זיין זיכערהייט מיט דער ווייטערונג און דער פילונג און מיט פליסונג . און מיין תורה זאל זיין מיין ווערק און גיב מיר איין גוט הארץ און אגוטע מייל און איין גוטין חבר איין נידעריג און אונטער טעניג גימיט און זיין נאמען זאל דורך מיר נית פאר שוועכט ווערין . און ער זאל מיך מאן דאס דיא לייט זאלין פון מיר נית ריידין און מיין לעצט זאל נית זיין צו פאר שניידין . און מיין האפענונג זאל נית זיין טו ויערקייט און זאל מיך נית מאכין בדארפין צוא דעם גאב פון מענטשין וואָרום זייער גאב איז ווייניג און זייערע שאנד איז פיל נייערט צוא זיין פולע האנט די אפענע דיא הייליגע און די הרייטע . און ער זאל געבין מיין חלק אין זיין תורה

בלבב שלם. ויזכני לראות ולגדל בנים ובני בנים העוסקים בתורה ובמצות. ויהיו ממלאים ומזורזים בתורה בעושר ובכבוד בלי שום מחסור. ויזכני לראות בנין ביתו והיכלו ומקדשו ועירו בהודו ותפארתו במהרה בימינו. ויושיעני ברחמיו וחסדיו המרבים. מכל צרה וצוקה. וגם אתה אדוני מורי ואבי. אשר אתה מורשי לבבי. ימלא יי כל משאלותיך ותאותך להעלות נשמתך כחפצך. ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין. וחיתה נפשי בגללך. ויבנה על משפטו ארמון:

הייב אויף דיינע אויגין און דיינע הענט צוא גאט אין הימל און זאג:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי הצבאות יושב הכרובים האל המפואר המפורש בשבעים ושתים שמות הקדושים המפורשים בנקיות ובטהרה שיהיו פתוחים לפני תמיד שערי תורה והחן והחסד והרחמים ושלום והחכמה והמדע והתבונה וטהרה ונקיות ופרישות ורוח והצלה בכל מעשי ידי.

מיט דיא וואס טוען זיין ווילין מיט אגאנץ הארץ. און ער זאל מיך מזכה זיין צוא זעהען און מגדל צוא זיין קינדער און קינדש קינדער וואס לערנען תורה און זאלין עוסק זיין אין מצות. און זאלין זיין דער פילט און גיפרישט אין דער תורה אין עושר און כבוד און עס זאל זיי קיין שום זאך ניט אפ גיין. און ער זאל מיך מזכה זיין צוא זעהען וויא זיין בית המקדש און זיין היכל און זיין שטאט ירושלים וועט גיבויט ווערין מיט זיין שיינקייט און הערליכקייט באלד אין אונזערע טעג. און זאל מיר העלפין מיט זיין דר בארימקייט און זיינע פיל גינאד פון אלע לייד און באצווינגענים. און אויך דוא מיין הער פאטער מיין לערין מייסטער און מיין פאטער וואס דוא ביסט דאס בעסטע פון מיין הארץ. גאט זאל דער פילין אלע דיינע גיבעט און דיין גילוסטיקייט ארויף צוא ברייגגען דיין נשמה אזו וויא דיין באגער איז. און זאלסט רוען און ווידער אויף שטיין צוא דיין גורל אז דאס רעכטער קץ וועט זיין. און מיין זייל זאל לעבין אין דיין זכות און דאס בית המקדש זאל גיבויט ווערין אויף זיין רעכטין שטאנד:

רבון הער איבער אלע וועלטין עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גאט איבער די היר שארין דער דא זיצט איבער דיא כרובים. דער באשיינטער גאט וואס ער ווערט בשיינט מיט צוויא און זיבעציג שמות דיא היילינגע און ווערין באשיינט מיט ריינקייט. דאס פאר מיר זאל אלע צייט אפין זיין די טויערין פון תורה און חן און חסד און דר בארימקייט און פריד און חכמה און וויסין שאפט און פאר שטאנדיקייט. און ריינקייט און זויבערקייט און פרומקייט. און דער ווייטערונג און באשירמונג אין אלע דיא ווערקן פון מיינע

השגט

יִתְּנֵנִי בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ · וְתַצְלִיחַ אוֹתִי בְּכָל עִנְיָנַי וּמַעֲשַׂי וַעֲסָקַי וּתְהִיֶה הַשְׁגָּחָתְךָ עָלַי תָּמִיד לְטוֹבָה וּלְעֵזֶר וְלִסְמוֹךְ וּלְהוֹעִיל וּלְאוֹרָה כַּשֶּׁמֶשׁ בִּתְקוּפַת תַּמּוּז וְכַלְּבָנָה בְּטָהֳרָתָהּ בַּחֲצִי הַחֹדֶשׁ בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֵלֵךְ וְאָבוֹא וְאֵצֵא וְאֶכָּנֵס וְדִבְרֵי יִהְיוּ רְצוּיִם לְפָנֶיךָ וּמְקֻבָּלִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת · וְיִהְיוּ מְתוּקִים כִּדְבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים גַּם בְּעֵינֵי כָּל הָאָדָם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֶלָה וָעֶד :

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים סְלַח לִי לְכָל חַטֹּאתַי וּמְחוֹל לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי וְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי רְפָאֵנִי יְיָ וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה וְהָאֵר עֵינַי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהַצִּילֵנִי מֵחֶרֶב וּמֵחֳלָיִם רָעִים וּמֵעֵצוֹת רָעוֹת וּמֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִמִּקְרֶה רָע וּמִכָּל שָׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בָּעוֹלָם וּמֵהִרְהוּרִים רָעִים וַעֲשֵׂה עִמִּי חֵן וָחֶסֶד וַאֲבָרְכָה אֶת שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד וְאוֹדְךָ כָּל יְמֵי חַיַּי וּבְשָׁלוֹם תְּמַלֵּא מִסְפַּר יָמַי וּבְחַיִּים טוֹבִים וּבְשָׁעָה טוֹבָה וּבְמִיתָה טוֹבָה · וְיִהְיֶה יוֹם מִיתָתִי כְּיוֹם לֵדָתִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בִי שׁוּם חֵטְא וְעָוֹן וְאַשְׁמָה וָרֶשַׁע וְאִם הִמָּצֵא יִמָּצֵא בְּיָדַי שׁוּם דְּבַר פֶּשַׁע תִּהְיֶה מִיתָתִי

הענט · און גיב מיך איין בענטשונג צווישן לאנד · און זאלסט מיר באגליקין אין אלע מיינע זאכין און מיינע ווערקין און גישעפטין און זאלסט אויף מיר אכטונג געבין אלע צייט צו גוטין און צו העלפין און אונטער צוא לעהנען און צו לייכטין וויא די זון אין תקופת תמוז און וויא די לבנה אין ריינקייט אין מיטין חודש אין אלע ערטער וואס איך וועל גיין און קומען און אויס גיין און איין גיין · און מיינע רייד זאלין פאר דיר זיין באוויליגט · און אן גינומען אין די אויגין פון לייט · און זיי זאלין זיין אזו וויא האניק און זיסע טראפין אין דיא אויגין פון אלע מענטשין פון איצונד ביז אייביג אמן סלה ועד :

רבון העראיבער אלע וועלטין פאר גיב צוא אלע מיינע זינד און זייא מיר מוחל אויף אלע מיינע מיסטייט · און פאר גיב אויף אלע מיינע פאר קריקקייט · הייל מיך גאט וועל איך זיין גיהיילט · העלף מיר וועל איך זיין גיהאלפין וייל דוא ביסט מיין לויב · און דער לייכט מיינע אויגין אין דיינע מצות · און באשירעם מיך פון שווערד און פון בייזע קראנקהייט און פון בייזע עצות און פאר איין עזות פנים · פאר איין בייזין מענטשין און פאר איין בייזין חבר · און פאר דעם שטן דער פאר דארבער · און פאר איין בייזין שכן און פאר בייזע בגעגעניש · און פאר בייזע טרעפונג און פאר אלע בייזע שעות וואס שטורמען צוא קומען אויף דער וועלט און פון בייזע גידאנקען · און טוא מיט מיר חן און חסד · און איך וועל לויבין דיין נאמען אויף אייביג און וויא לאנג איך וועל לעבין · און מיט פריד זאלסטו דער פילין די צאל פון מיינע טעג · און מיט איין לעבין פון אגוטע צייט און אגוטין טויט · און דער טאג פון מיין טויט זאל גלייך זיין וויא דער טאג וואס איך בין גיבארין גיווארין דאס עס זאל ניט גיפונען ווערין אין מיר קיין שום זינד און אום רעכט

כפרה על כל עונותי ותצילני מחבוט הקבר ותנוח נפשי בצרור החיים ונקני ביום הדין וצדקני ביום המשפט ותטע בלבי עצות טובות ותטיב לי כל החזיונות וכל החלומות שחלמתי אני לעצמי ושחלמו עלי חברי והבא עלי ברכות כהנים ותצליח דרכי ומחשבותי לטובה ותשמע קול תפלתי ותעשה את שאלתי ובקשתי ברחמים בזכות כל הצדיקים והחסידים וקדושים הנקברים פה הנפטרים על קדשת שמך ובזכות כל צדיקי וחסידי עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

ווען איינער וויל זיך קלאגין אויף זיין פאטערש קבר אויף זיינע צרות זאל ער דאס זאגין

שלום לך אבי מורי. מלפני ומחכמני והורי. שלום לך ושלום לנשמתך. והיתה שלמה מנוחתך: עתה באתי אדוני אבי. להודיעך צערי ומכאובי. ירדתי מטה מטה. בבא כגל הגלגל להחליף השטה בודאי נאמן עלי הדין. ומפי עליון לא תצא הרעות והטוב לי עיון. וקודשא בריך הוא לא עביד דינא בלא דינא. באשר חטאתי נגדי תמיד קיש קיש קריא באסתרא בלגינא. וחלילה לאל מרשע. להכות

און שולד און ביזקייט און אויב עס וועט יוא גיפונען ווערין אין מיר איין שום זינד · זאל מיין טויט פאר געבין אלע מיינע זינד און בשירעם מיך פון חיבוט הקבר · און מיין נשמה זאל רוען אין דעם בונד פון לעבין און מאך מיך ריין אין דעם יום הדין און מאך מיך גרעכט אין דעם טאג פון משפט · און פלאנץ אין מיין הארץ גוטע עצות · און באגיטיג אלע בחיזונג און אלע חלומות וואס מיר האט זיך גיחלומט פאר מיר זעלבערט · אדער וואס מיינע חברים האט זיך גיחלומט אויף מיר · און ברייננ אויף מיר די ברכות פון די כהנים און זאלסט באגליקין מיין וועג און מיינע גידאנקען צו גוטין · און דער הער דאס קול פון מיין גיבעט און טוא מיין באגער מיט דער בארימקייט פון וועגין דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים און היילינע מאנען און ווייבער וואס זיינען דא באגראבין דיא וואס זיינען גישטארבין פון וועגין דיין היילינין נאמען און פון וועגין דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים וואס זיינען אויף דער וועלט זיי זאלין זיין צוא ווילין דיא רייד פון מיין מויל און די גידאנקען פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפער און מיין אויס לייזער

שלום פריד צוא דיר מיין פאטער מיין הער מיין לערנער און מיין טראגער פריד צוא דיר און פריד צוא דיין נשמה · און דיין רואונג זאל גאנץ זיין · איצונד בין איך גיקומען מיין הער פאטער דיר צו מאכין וויסין מיין צער און מיין ווייא טאג · איך בין זייער נידעריג אראפ · דאס דער גלגל איז ווארין פאר קערט אויף מיר · דאס איז גיוויש אז אט ברוך הוא דער דין איז טארהאפטיג · און אויס דעם מויל פון דעם אויבערשטי

באגרוף רשע . בלי עון ופשע . אמנם גם אנכי ידעתי כי אין העולם בדין מתקים . לכן כאשר בריאת העולם סים . הקדים מדת רחמים לדינא . למען עולם חסד יבנה . ואדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא . והאי גברא נמי יתיב בהאי פחדא . אך העולם נדון אחר רבו . ומקום הניחו לנו להתגדר בו . והחיים יורשים את המתים למשפחותם לבית אבותם . להתקים ולעמוד בזכותם . כי כן יסד רב חסד . מטה כלפי חסד . כדי שלא תצא כאש חמת הפשעים ולחלק לא תצא ההבערה . ויהיה העולם מתקים כי לשבת יצרה . על כן עתה כאשר צר לי . בעון פשעי ומעלי . באתי הנה אל קברך . להודיעך צער וצרת ברך . איך נשתנו עליו סדרי בראשית . וככובד אבן ונטל החול עליו השית . והנני בוכה ומבכה אחרים עמי . על כי לא יהלו כוכבי שמי . כואב ודואג

גייט ניט ארויס מיט פלייס דאס גוטס און דאס בייז . גייערט דער מענטש טוט זיך אליין און גאט ברוך הוא שטראפט קיינעם ניט אום זיסט . נייערט מיינע זינד שטייען אלע צייט קעגין מיר און קלאפין און שרייען אזו וויא איין מטבע וואס זיא איז איינע אליין אין אקריניל קלאפט זיא שטארק און חליקה גאט זאל אום רעכט טאן צוא שלאגין איינעם אן שום זינד און מיסטייט נאר איך וויים אויך אז דיא וועלט קען ניט האבין קיין קיום ווען מען זאל זיא משפטין נאר מיט דין . דרום בשעה גאט האט בשאפין דיי וועלט האט ער גישטעלט דעם מדת הרחמים פאר דעם דין . פון וועגין דיא וועלט זאל מיט חסד גיבויט ווערין . און קיין מענטש איז ניט אזו פרום אויף דער וועלט וואס ער זאל טאן גוטס און זאל גאר ניט זינדיגין . און איך זעלבערט בין אויך אין דעם פארכט נאר וויל די וועלט ווערט גישפט נאך דעם רוב . אזו קען מיר דאס אויך צוא הילף קומן און דאס די לעבעדיגע ירשנן פון דעם זכות פון זייערע עלטערין צוא קענען באשטיין און גיניסין זייער זכות דען אזו האט גיגרונד פעסטיגט גאט וואס ער איז פיל גינאד און גייגט צו דעם גינאד פון וועגין דעם צארין פון די זינדיגע זאל ניט ארויס גיין וויא פייער און זאל חס ושלום דיא וועלט פאר ברענען : און דאן וועט די וועלט האבין אקיום וואר וויא איז דאך באשאפין גיווארין זיא זאל ווערין באזעצט דרום איצונד אז עס איז מיר איינג דורך מיינע זינד און מיין פעלשונג בין איך אהער גיקומען צוא דיין קבר דיך צוא מאכין וויסין דעם צער און די צרות פון דיין זון . וויא אויף אים איז ווארין פאר ענדערט דער סדר פון ששת ימי בראשית . אויף אים איז גיטאן גיווארין אזעלכע משאוה וויאס

ותאנח. ילולי יליל וגנוחי גנח. על רוע מזלי. וחזרת
גלגלי. נעויתי עד מאד שחותי. כל היום קודר הלכתי:
ואמרתי אילו ידע אבונן בהאי צערא. היה מהפך
בתפלתו על פיה הקערה. והנה על משכבי
בלילות. מגודל אנחותי וילְלות. תמיד משכבי עד
קומי. לא אתנה דמי: אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי עששה מכעס עיני בכל צרותי. חזרתי
ואמרתי מה אנא מוביד סברי מן בריי. אבקש מעם
יי עזרי. ואחישה מפלט לי מרוח סועה מסער. להודיע
לאבי הצער. אולי יחנני יי בזכותו. וישמע את
תפלתו. ויצילני מזאת הצרה. ויוציאני מאפלה לאורה.
לכן נא אדוני אבי מורי. ראה תראה בעניי וצערי. מהר
נא נוכח יי דרכך. עבור צאצאיך אשר גדלת על
ברכיך. חל נא פני אל ויחנני. מגדל צערי ואוני.
ויצילני ויסיעני. אלהי עושי וקוני. ויהיה למגן בעדי.

זיינען שווער וויא שטיינער אונ זאמד. אונ איך טוא אליין וויינען אונ מאך אנדערע מיט
מיר וויינען דרויף וואס מיין שטערין אין הימל טוט ניט לייכטין איך טרויער אונ זארג
אונ זיפץ אונ טוא קלאגין אונ קרעכצין אויף מיין בייז מזל אונ וואס מיין גלגל האט זיך
ווידער גיקערט. איך בין זייער פאר קרימט אונ איין גיבויגין. איך גייא ארום דעם
גאנצין טאג שווארץ:

ואמרתי אונ איך טוא זאגין ווען אונזער פאטער זאל וויסין פון דעם צער וואלט ער מיט
זיין תפלה אלץ איבער גיענדערט. אונ נון בייא נאכט אויף מיין גילעגער פון
וועגין די גרויסע זיפצין אונ קלאגין אונ אלע צייט פון מיין לייגין ביז מיין אויף שטיין טוא
איך ניט שווייגין. איך טוא איין ריכטין מיין בעט אלע נאכט מיט מיינע טרערין. מיינע
אויגין זיינען ווארין טונקיל איבער אלע מיינע לייד דער נאך האב איך ווידער גיזאגט
ווארום זאל איך מיין האפנונג פאר לירין פון מיין באשעפר. איך וועל בעטין פון גאט
מיין הילף אונ וועל מאכין וויסין צוא מיין פאטער מיין צער. טאמער וועט זיך גאט איבר
מיר דער בארעמען דורך זיין זכות אונ וועט דער הערין זיין גיבעט אונ וועט מיך
בשירמען פון דער דאזיגער צרה אונ וועט מיך אויס ציהען פון פינסטערקייט צו ליכטיקייט
דרום נון מיין העער אונ לערנער דוא זאלסט זעהען אין מיין פיין אונ מיין צער. איל נאך
אנטקעגין גאט דיין וועג פון וועגין דיין קינד וואס דו האסט דער צויגין אויף דיינע קניא.
בעט פאר גאט ער זאל מיך לייט זעליגין פון מיין גרויסין צער אונ מיין קלאגין אונ זאל
מיך בשירמען אונ זאל מיר העלפין מיין גאט מיין באשעפער. אונ מיין אויס לייזער זאל
זיין

גוֹאֲלִי וּפוֹדִי. וְאִם אֵין עוֹשֶׂה בְּגִינִי. לְהָסִיר חֲרוֹן אַפּוֹ מִמֶּנִּי. יַעֲשֶׂה בְּגִין הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה. וְיָסִיר מֵעָלַי הַחֵמָה. וְהַרְבֵּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְאַל יְדִינֵנִי בְּקִצְפּוֹ. וְיוֹשִׁיעֵנִי מִצָּרוֹתַי. וִימַלֵּא בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁאֲלוֹתַי. וְיִמְשׁוֹךְ עָלַי חוּט שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים לְהַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים. בִּנְעִימִים וּבְלִי מַחְסוֹר. וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָה וְלֹא שׁוּם קִלְקוּל חִבּוּר הַבְּרִיאָה: וּזְכוּתְךָ וּזְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם. יָלִיצוּ בַּעֲדִי כֻּלָּם. וְאַתָּה אֲדוֹנִי אָבִי מִבְּשָׂרְךָ אַל תִּתְעַלָּם. לְהַרְבּוֹת וּלְהַפְצִיר בִּתְפִלָּה אֶת פְּנֵי יְיָ אֵל עוֹלָם. וְיוֹצִיאֵנִי מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וּמִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַף וָקֶצֶף וּמַשְׁחִית. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

ווען מען אויף איין קראנקין וויל בעטין זאל ער זאגן פאר וואכדת דאס:

רְאֵה וְהַבִּיטָה. אֵיךְ יְדִיד נַפְשִׁי מוּטָל לְמִטָּה. שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ יְרוּפָּפוּן. חֵיל וּרְתֵת יְחוּפָּפוּן. וְהָאֵשׁ

זיין צו איין בשיצר פאר מיר. און אויב ער וויל ניט טאן פון מיינט וועגין דיין גרים צארין פון מיר אפ צוא טאן ער זאל עס טאן פון וועגין דיא היילינגע וואס זיינען אין דער ערד. און זאל פון מיר אפ טאן דעם גרים צארין און זאל מיך ניט משפטין מיט זיין צארין. און זאל מיר העלפין פון מיינע צרות און זאל מיר דער פילין מיין באגער מיט זיין גוטע מדה מיט הילף און דער בארימהקייט און זאל ציהען איבער מיר איין שנור פון חסד און רחמים צוא דער לייננערין מיינע יארין און טעג אין זיסקייט און עס זאל מיר ניט אפ גיין קיין שום זאך. און איך זאל ניט זעהען קיין בייז און אין מיין געזונדקייט זאל ניט זיין קיין שום מאנגיל און דיין זכות און דער זכות פון אלע צדיקים און חסידים פון דער וועלט זאלין אלע פאר מיר ממליץ זיין. און דוא מיין הער מיין פאטער פאר הויל דיך ניט פון דיין בלוט און פלייש צוא מערין און שטארק צוא בעטין פאר דעם איבינגן גאט ער זאל מיך אויס ציהען פון פינסטערנעס צוא ליכטיקייט און פון טרויערקייט צו פרייד און ער איז דער בארמהרציגער ער זאל פאר געבין מיינע זינד און זאל ניט פאר דארבין און זאל מערין ווידער צוא קערין דעם צארין און דעם פאר דארבער. גאט העלף דער קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים אן:

ראה זעה און לוג וויא מיין גיליבטער פריינד ליגט צוא בעט זיינע גלידער זיינען פאר שלאפט און זיינען באדעקט מיט ציטערנעס דאס פייער ברענט אין זיינע ביינער זיינע קראפטין זיינען פאר שלאפט און זיינע גידאנקען זיינען פאר לארין. זיינע אויגין

בוער בעצמותיו. והתישו כחותיו ואבדו עשתנותיו.
עששה מכעס עינו נפשו ובטנו. ונפשו נבהלה מאד
בינונו. כל משכבו נהפך בחליו. רואה הבית והעליה
כאחד והתחתונים למעלה נדמו לו. נלכד במצודה
רעה. כבן אדם אין לו תשועה. מכתו אנושה וחילו
כחושה. שוכב כחבל בלב ימים. ונרדו נתן ריחו
על הרי בשמים. לא מתהנא ליה מיכלא ומשתא
מפחדא ועוצבא דלבא. כל היום דוה. לא יהגה בגרונו.
נלקה בגופו ובממונו. ידיו רב לו ולא ימיש. הר
גבוה נדמה לו כאלו אין בו ממש. מונח רביעי מהפך.
כאלו שליתו על פניו נהפך: מרתית ידיה כאלו מנחא
אזרנקא או כחבל המצרי. ודומה בפיו למר המתוק
נכאת ולוט בטנים ושקדים וצרי. יגע באנחתו ומנוחה
לא מצא. אש קדחה באפו ונפשו קצה. כסליו מלאו
נקלה ואין מתום בבשרו. בחשבו בטל סבויו ואבד
סברו. ולבו מלא נבלים והרהורים. על כי אין חבוש

זיינען טונקיל געוואָרען און זיין לייב איז זייער דער שראָקען אין זיין טרויערקייט. גאָר
זיין גיקלעגער איז וואָרען פאר קערט אין זיין קראַנקייט. ער זעהט דאס הויז מיט דעם
בודים וויא איינס אים דאכט זיך אַז דיא אונטערשטע שטייען אויבען. ער איז
בצוואונגען אין איין בייזען נעץ. גלייך וויא איינער וואס קען ניט גיהאָלפען ווערין. זיין
שלאַק איז שטאַרק און זיין קראַפט איז פאר מאַגערט. ער ליגט וויא איין רודער אין
מיטען ים. ער האט ניט קיין גרוך פון דיא בעסטע גיווירץ. ער האט ניט קיין הנאה פון
עסין און טרינקען פון וועגין אַנגשט און טרויערקייט פון דעם הארץ. ער ליגט אַגאַנצין
טאָג אין וויא טאג. ער קען ניט ריידין מיט זיין קול ער איז גישלאָגען מיט זיין לייב און
זיין געלט ער האט גינוג שלעק און וויא טוען זיך פון אים ניט אָפ דער העכסטער בארג
דאכט זיך אים וויא ער איז גאר ניט קיין בארג. ער ליגט אין יסורים און ווייטאג און
קערט זיך אלע מאל אום פון איין זייט צו דער אַנדערער גלייך וויא זיין הייטיל וואס ער
איז דרינען גיבאָרין גיוואָרין איז ווידער גיקערט אויף זיין פנים זיינע הענט ציטערין גלייך
וויא זיי וואלטין גילעגין אויף איין עמיר וואס ער איז אין ברונען אדער אויף איין שטריק.
און דיא בעסטע זיסע בשמים דאכט אים אין זיין מויל אַז זיא זיינען ביטער ער איז מיד
אין זיינע זיפצין און קען קיין רוא ניט קריגין. דאס פייער ברענט אין זיינע נאז לעבער
און זיין לעבין איז אים פאר מיאוס. זיינע גידאַנקען זיינען פול מיט שוואכקייט און ער
איז ניט פאר האַנדין קיין גאַנצקייט אין זיין לייב ווייל ער טראַכט אַז זיין האָפנונג איז

מַתִּיר עַצְמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים :

אוּן דֶער נָאךְ לָאזְט מֶען אוֹים וְאָמַרְתִּי וכו׳ :

חזן אֵיינֶער אוֹיף זַיין גְרוֹיס אָרִימְקַייט וויל קְלָאגִין זָאל עֶר זָאגִין פְרִיעֶר שָׁלוֹם לְךָ אָבִי מוֹרִי · בִּיז אָמַרְתִּי · דֶער נָאךְ זָאל עֶר דָאס זָאגִין :

כִּי אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי · בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ הֻתַּשׁ כֹּחִי וַאֲנִי · בְּצֵאתִי לְבֹשֶׁת וְלִכְלִמָּה · מִבְּלִי כְּסוּת וְשַׂלְמָה · וְאֵין בְּיָדִי לִפְרוּטָה · אֲפִילוּ שָׁוֶה פְּרוּטָה · בֵּיתִי עֵרוֹם מִכֹּל וְאָרוּר מִכֹּל · וַאֲנִי בְּהַסְתֵּר פָּנִים וּבוֹהָיָה לֶאֱכוֹל · פְּקוּדָתִי יִקַּח אַחֵר · כָּל הַנַּעֲשֶׂה דָמִים בְּאַחֵר · אֶת הַזּוּזִים בָּהֶם וְאִסְתְּרָא בִּלְגִינָא קִישׁ קִישׁ קַרְיָא · וְהַנּוֹשֶׁה בָּא לָקַחַת וְדָמַי עָלַי כְּאַרְבָּא אַרְיָא · וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה · וּמַשָּׂא כָבֵד יַכְבִּיד עָלַי וְשַׁחֲנָא יוֹתֵר מִפּוּם גַּמְלָא · מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מְתֹם · וְכָל מַלְבּוּשַׁי בְּטַלָּאֵי עַל גַּבֵּי טְלָאֵי פְּתוּת אוֹתָהּ פִּתִּים · וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן דַל רָשׁ וְהֵלֶךְ · שַׁיף נְפִיק כְּאִלּוּ עַל גְּחוֹנִי אֵלֵךְ · מְעֻנֶּה וּמֻכֵּה אֱלֹהִים בְּדִקְדּוּקֵי עֲנִיּוּת · וְרָץ לְכָאן וּלְכָאן וּבָא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵא מִפְּנֵי בְּנֵי אָדָם הַמְּבִיאִים עָלַי אֶת הָרְשָׁתוֹת · צֵאתִי וּבוֹאִי עַל כָּתֵף בַּעֲלָטָה · שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּתַחְתִּיּוֹת דְיוֹטָא · וְהִנֵּה יָדַעְתִּי גַם יָדַעְתִּי כִּי לְטוֹבָתִי · נִשְׁבְּרָה רֶגֶל פָּרָתִי · כִּי אֵין כָּל אָדָם זוֹכֶה לִשְׁתֵּי שֻׁלְחָנוֹת · וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו אֶת הַטּוֹב וְאֶת רְאוּיוֹת הַמָּנוֹת · עַל כֵּן מַתְחִיל

שוין פאר לָארין אוּן זַיין הַארְץ אִיז פוּל מִיט ווּאוּנְדֶערְלִיכֶע גִידַאנְקֶען · וַוייל אַיין גִיפַאנְגִינֶער קֶען זִיךְ זֶעלְבְּסְט נִיט הֶעלְפִין אִין דִי גִיפֵיינְקֶענֶעס :

כי אני הגבר דֶען אִיךְ בִּין דֶער מֶענְטְשׁ וָואס זֶעהְט פַאר זִיךְ זַיין פַּיין · מִיט דִיא רוּט פוּן זַיין גְרִים צָארִין הָאט עֶר שְׁלַאף גִימַאכְט מַיין קְרַאפְט אוּן מַיין כֹּחַ מַיין אַרוֹיס גֵיין אִיז צוּא שַׁאנְד אוּן צוּא שְׁפֶּעט אָן אַיין קְלֵייד אוּן אַיין דֶעק · אוּן הָאבּ נִיט קֵיין פְּרוּטָה צוּ פַאר זֶעקְסְלִין · מַיין הוֹיז אִיז נַאקִיט אוּן בְּלוֹיז פוּן אַלִימֶען . אוּן אִיז פַאר פְלוּכְט פוּן אַלֶעם אוּן גָאט הָאט זַיין פָּנִים פוּן מִיר פַאר בָּארְגִין אוּן בִּין בַּארוֹיבְּט פוּן אַלִיכְעֶן · מַיין גוּטְס אִין גֶעלְט אוּן אַלְץ וָואס אִיז גֶעוֶעזְט גֶעלְט הָאט אַנְאַנְדֶערֶער צוּא גִינוּמֶען · אוּן דֶער בַּעַל חוב קוּמְט נֶעמֶען זַיין חוב אוּן לוֹיעֶרְט אוֹיף מִיר וִויא אַיין לֵייבּ · אוּן אִיךְ הָאבּ נִיט אִין מַיין הוֹיז קֵיין בְּרוֹיט אוּן קֵיין קְלֵייד · אוּן הָאבּ אוֹיף מִיר שְׁווֶערֶע מַשָּׂא מֶער אֵיידֶער אִיךְ קֶען טְרָאגִין · פוּן דִיא הֶענְט פוּן דִי פִיס בִּיז דֶעם קָאפּ אִיז אִין מִיר נִיט גַאנְץ · אוּן אַלֶע מַיינֶע קְלֵיידֶער זַיינֶען מִיט אַיין לַאטֶע אוֹיף דֶער אַנְדֶערֶער אוּן צוּא רִיסִין אוֹיף שְׁטִיקֶער · אוּן אִיךְ בִּין אָרוּם · אוּן נוֹיט בַּאדֶערְפִיג אוּן עֶלִינְט . אִיךְ גֵייא אַזוֹ אַיין גִיבּוֹיגִין גְלַייךְ וִויא אִיךְ גֵייא אוֹיף מַיין בּוֹיךְ · אִיךְ בִּין גִיפַיינְט אוּן גִישְׁלָאגִין פוּן גָאט מִיט אַלֶע שְׁווֶערֶע אָרוּמְקַייט אוּן אִיךְ לוֹיף הִין אוּן אַהֶער אוּן קוּם אִין דִיא הִינְטֶערְשְׁטֶע קַאמֶערִין כְּדֵי צוּא בַּהַאלְטִין זִיךְ

פאר

בגנות ומסים בשבח . וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד ועלינו
לשבח . כי תחתונים למעלה ירומם ויהדר . כפרי עץ הדר . ועץ
החיים . אשר נטע אלהים חיים . אך אין אני כמתרעם ובועט
ביסורים . רק אלו הן הלוקים ומונעים האורים . מלכת בדרכי יי
הישרים . ומעבירין את האדם על דעתו לבלתי לכת בדרכים
הנכבדים . וכך אני אומר . אל תתן לי ריש ועשר גמור הטריפני
לחם חקי . ולא אתן לחטוא פי וחכי . כי רבו מאוד צרותי . והן
מונעות אותי מלכת בדרכי אבותי :

דער נאך לאזט מען אוים ואמרתי וויא אויבן שטייט :

ט וואס מען זאל זאגין אויף זיין מוטערס קבר :

שלום לך אמי מורתי . אשר טפחת ורבית אותי
מבטן מהריון ומלדה . ונצטערת עלי בלי
שעור כפאה וכבכורים והראיון . ונטפלת בי כל ימיך .
וכל מחסורי עליך ועל ידיך . ולמיתי לבי רבנן לאקרויי
ולאתנויי הדרכתני . וליראת שמים הבאתני . ועתה
אשר הלכת בדרך . לא נשאר לי כמוך פדגוג רחמן .
אשר בכל עת לטובתי היה מזומן : ועתה כאשר צר

פאר דיא מענטשין וואס ברייננגען אויף מיר דיא נגעצין איך מוז ארוים און ארין גיין אין
דער פינסטער מיינע זאכין צוא טראגין אויף דעם אקסיל מיין זיצין און מיין אויף שטיין
איז אין די נידעריגסטע פלאץ . און נון איך וויים וואול אז אלע מיינע שאדינם זיינען
צוא נוטין . דען ניט איטליכער מענטש איז זוכה צוא האבין ביידע וועלטין . און גאט טוט
עס מען זאל פארבטין זיך פאר אים און האלט דאס גוטס אויף דער לעצט . דרום לאזט
ער דעם מענטשין צום ערשטין איבל גיין און צום לעצטין זאל אים וואול גיין . און אלץ
וואס גאט טוט איז צו גוטין און מיר דארפין אים דער פאר צוא לויבין . דען דיא וואס
זיינען אין דער דאזיגער וועלט אונטין די וועלין אויבין דער הייבט און בשיינט ווערין
מיט דיא פרוכט פון דעם שיינעם בוים און מיט דעם בוים וואס ווערט גירופין עץ החיים
וואס דער לעבדיגער גאט האט זייא גיפלאנצט נאר איך בין ניט אזו וויא איינער וואס
איז מתרעם און פאר שעמט דיא יסורים . נייערט דיא מענטשין וואס ווערין גישלאגין מיט
יסורים ווערין זייא דורך דעם פאר מיטין פון צוא גיין אין דיא רעכטע פארטינע וועגין פון
גאט . און ברייננגען דעם מענטשין דאס ער מוז טאן קעגין זיין שכל דאס ער זאל ניט גיין
אין דיא גיעהרטע וועגין . און אזו טוא איך זאגין גיב מיר ניט צוא פיל ארומקייט און
רייכקייט . שפייז מיך מיין גיזעצט ברויט . און זאל ניט געבין מיין מויל און מיין גומען
אנטקעגין דיר צוא זינדיגין . דען מיינע צרות זיינען זייער פיל . און זייא פאר מיידין מיך
פון צוא גיין אין דיא וועגין פון מיינע עלטערין :

שלום פריד צוא דיר מיין מוטער מיין הערינטע . וואס דוא האסט מיך דער צויגין און רשר

לי בראותי ארחי ורבעי ושבילי. וזה חלקי מכל עמלי. לא נתכנו עלילות מעגלי. אמרתי לנפשי אל תדמי לאבד היגיעה שיגעה בי אמי. והלכתי שדה בוכים ולבית מרזח סרוחים. עד שבאתי אל בית אמי ולחדר הורתי. רבתי ושרתי. והנה היא לוטה בשמלה. ורוחה היא העולה למעלה. ואמרתי שלום לך ושלום למנוחתך. ולרוחך ולנפשך ולנשמתך. מנשים באהל תבורך ותמיד יאמר עליך קומי אורי כי בא אורך. וכבוד יי עליך יזרח. כאיתן האזרח. ולא תצטערי לעולם בצרת בניך בקבר מחמת שום צער וחסרון שום דבר. ולי אני עבדך. יהמו נא עלי רחמיך. להתפלל בעדי אל יי. ישמע קול תחנוני: באמרי אנא נורא קדוש תרבה מחילתך. פשעי סלוח תגלגל מדותיך. ויהיני מיומים ברחמיו: עושה שלום

תאקסין. דוא האסט מיך גיטראגין אין בויך און האסט מיך גיזויגן. און האסט אויף מיר גיהאט פיל צער אן איין מאס. און אלע דיינע לעבטאג האסטו מיט מיר פיל מיא גיהאט. און אלץ וואס מיר איז אפ גינאנגען איז גיוועזן אויף דיר און דורך דיינע הענט האב איך עס גינומען. און צוא גיין אין חדר אריין צוא לערנען האסטו מיך גימאכט טרעטין און צוא נאמס פארכט האסטו מיך גיטאן ברייננען. און איצונד אז דוא ביסט גינאנגען אין דעם וועג פון דיא גאנצע וועלט. איז מיר ניט גיבליבין אזו איין דר ברמינער דער ציהער אזו וויא דוא ביסט גיוועזן דאס אלע צייט ביסטו גיוועזן אן גיברייט צוא מיין טובה. און איצונד אז עס איז מיר איינג אז איך וועה מיין וועג און שטעג. און דאס איז מיין טייל פון אלע מיינע מידיקייט. עם זיינען ניט אן גיברייט דיא ווערק פון מיינע שטעגין. האב איך גיזאגט צוא זיך אליין דוא זאלסט ניט טראכטין צוא פאר לירין דאס מידיקייט וואס מיין מוטער האט זיך איבער מיר גימיט. און בין גינאנגען אויף דעם פעלד וואס מען וויינט. און צוא דעם טרויער הויז ביז איך בין גיקומען צוא דעם הויז פון מיין מוטער און צוא דעם קאמער פון מיין טרויער. זיא איז מיין הארינטע און מיין מיינשטרין און נון זיא איז איין גיוויקילט אין איין קלייד און איר נשמה גייט ארויף אלע מאל. און איך טוא זאגין פריד צוא דיר פריד צו דיין רואונג. און צוא דיין נפש רוח און נשמה. זיא זאל גיבענטשט ווערין מיט דער ברכה וואס זיינען גיבענטשט גיווארין דיזו מוטערש וואס האבין גיוואונט אין גיצעלטין דאס זיינען די אמהות שרה רבקה רחל לאה. און אלע צייט זאל צוא דיר גיזאגט ווערין שטייא אויף און לייכט. דען דיין ליכט איז גיקומען און דער כבוד פון גאט זאל אויף דיר שיינען גלייך וויא בייא אברהם אבינו און [illegible] זאסט קיין מאל

במרומיו . ויספיק לי משמיו . בר ולחם ומזון ברחמיו . ואל דמעתי אל יחרש . בקראי מן המצר כעני ורש . יחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת . ולא יחסר לחמו ולא ימות לשחת . ויזכני לראות בנים ובני בנים בתורה ובמצות עוסקים . ביראת יי כל היום ולא יהיו פוסקים . ויהיו בעלי מצות ושם טוב וצדיקים ומכל עון ואשמה מנוקים . ובטוב יבלו ימיהם . ועל ברכי יולדו שלשים ורבעים . ובכל הארץ יצא קום וטבעם . ואתה תחזה מכל העם . יוצאי חלצי אנשי חיל יראי אלהים . וזוכים למעלות גבוה מעל גבוהים ונשמתך תשכון בצל עצי עדן אצל ישרות . עם האמהות הקדושות והטהורות . ותזכי לעמד לתחיה . עם שאר נשים שאננות וחסידים וחסידות בני עליה . ותעמוד לגורלך לקץ הימין . כן יאמר האל יי אמן :

ניט האבין קיין צער אין קבר פון דעם צער פון דיינע קינדער ווייל עס גייט זייא עפעס ניט וואול און צוא מיר דיין קנעכט זאל זיך דער היצין דיין רחמנות דוא זאלסט פאר מיר מתפלל זיין צו גאט . ער זאל הערין דאס קול פון מיין גיבעט . אז איך טוא זאגין איך בעט דיך פארכטיגער און היילינער גאט דו זאלסט מערין צוא פאר געבין מיינע זינד . און זאלסט דיינע גוטע מדות קיקלען און זאלסט מיך לאזין לעבין מיט דיין דער בארימקייט דער וואס מאכט שלום אין זיינע הימלען . און מיר גינוגין געבין פון זיינע הימיל קארין און ברויט און שפייז מיט זיין דער בארימקייט . און צוא מיינע טרערין זאלסטו ניט שווייגין אז איך טוא רופין צוא גאט פון איינגשאפט גלייך וויא איין ארומער און איין עלינדינער . זאל ער מיך לייט זעליגין און זאל זאגין איך האב אים אויס גילייזט פון צוא נידערין אין גרוב . און זיין ברויט זאל ניט ווערין גימינערט און זאל ניט שטארבין צוא דער גרוב . און ער זאל מיך מזכה זיין צוא זעהען קינדער און קינדס קינדער וואס זאלין לערנען דיא תורה און טאן מצות . אגאנצין טאג זאלין זייא ניט אויף הערין פון גאטס פארכט . און זייא זאלין טאן מצות און זאלין האבין אגוטין שם און זאלין זיין צדיקים . און זאלין זיין ריין פון אלערלייא זינד און שולד . און מיט גוטס זאלין זייא אויס לעבין זייערע טעג . און דאס דריטע און דאס פערטע גיבירד זאלין דורך מיר אויף גיצויגין ווערין . און זייער שם זאל גיין אויף דער גאנצער וועלט . און פון דעם גאנצין פאלק וואס פון מיר קומען ארוים זאלסטו זעהען פיינע בריות און גאטס פארכטיגע . זיי זאלין זוכה זיין צוא די העכסטע מעלות . און דיין נשמה זאל רוען אין דעם שאטין פון דעם בוים אין גן עדן בייא די רעכטע פארטיגע מיט דיא היילינע און די ריינע מוטערס . און זאלסט זוכה

זיין

י וואס מען זאל זאגין אויף דעם קבר פון זיין מוטער · ווען אים גייט ווייטער און ביטער

שָׁלוֹם לָךְ אִמִּי חֶדֶר הוֹרָתִי . הַנֶּאֱמֶנֶת בִּבְרִיתִי . שָׁלוֹם לָךְ וְשָׁלוֹם לְנִשְׁמָתֵךְ . וְהָיְתָה שְׁלֵמָה מְנוּחָתֵךְ :

הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר לִי מָר . כִּי יְיָ עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵמַר לִי . אוֹי לִי אִמִּי כִּי יְלִדְתִּנִי . כִּי יָצְאָה בִי יַד יְיָ בַּעֲוֹנִי : מָה אֹמַר וּמָה אֲדַבֵּר וְהִנֵּה סַעֲרַת חֵמָה עָלַי יָצָאָה וּפֶגַע הַזְּמַן עָלַי גָּבַר . צָרוֹת תְּכוּפוֹת וּצְרוּרוֹת וְצָרוֹת כִּזְבוּרָא וְעַקְרַבָּא . בְּשׁוֹט לָשׁוֹן לֹא אוּכַל לְהֵחָבֵא . אֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹן עַבְדּוֹ לְסַבֵּב עָלָיו טִלְטוּל צַעַר וְנוּדוֹ . אֲשֶׁר טִפַּחְתְּ וְרִבִּית . וְעַל זְרוֹעֵךְ גִּדַּלְתְּ וְרוֹמַמְתְּ . נֶהְפַּךְ עָלָיו לְמַשְׁחִית הוֹדוֹ . וּכְאִלּוּ נִשְׁפַּךְ לָאָרֶץ כְּבֵדוֹ . וְנַפְשִׁי מָרָה . מֵרוֹב הַצָּרָה . פָּנַי יֵרָקוֹן . כְּאִלּוּ אֲחָזַנִי הַדְּרוֹקָן . וְנַפְשִׁי מְאֹד נִבְהֲלָה . וּמֵעַי מֵעַי אוֹחִילָה . מָרַתְּ יָדַי כְּאִלּוּ מִנְהָא אַזְרְנוּקֵי . לֵית אֲנָא יָכִיל לְמִתְנֵי אַנְקֵי :

זיין אויף שטיין צוא תחיית המתים מיט דיא איבעריגע שטילע און פרומע מאנען און ווייבער · און זאלסט אויף שטיין צו דיין גורל צום רעכטין ענדע · אזו זאל גאט זאגין אמן: שלום פריד צוא דיר מיין מוטער וואס האסט מיך געטראגין · און זיא איז מיר זייער געטרייא געוועזן · פריד צוא דיר און פריד צוא דיין נשמה · און דיין רואונג זאל זיין גאנץ גון

איך האב געמיינט מיר וועט זיין פריד אבער עס איז מיר זייער ביטר · דען גאט האט איבער מיר געצייגט און דער אלמאכטיגער גאט האט מיך ביטערליך געשטראפט וויא צוא מיר מיין מוטער וואס דוא האסט מיך געוואונען · דען עס איז איבער מיר אויס גיגאנגען דער שראק פון גאט איבער מיינע זינד וואס זאל איך זאגין און וואס זאל איך ריידין וויא אגרויסער שטורעם און גרים צארין · און דיא שלעכטע בגעגינעס פון דער צייט האט זיך געשטארקט אויף מיר שטארקע צרות און איין צרה איבער דר אנדערע וואס איין צרה איז דער ווידער די אנדערע פאר דיא רוט פון דיא בייזע צונג פון דעם שטן קען איך מיך ניט בהאלטין · גאט האט געפונען דיא זינד פון זיין קנעכט אויף אים צוא רינגלען צער און וואגלונג דעם וואס דוא האסט געצאסטין און אויף געצויגין און אויף דיינע ארום האסטו אים גרויס גימאכט און דער הויבין · דעם איז זיין שיינקייט פאר קערט געווארין אויף אים צוא פאר דארבינג · און גלייך וויא זיין לעבער איז ווארין פאר גאסין אויף דער ערד · און מיין לייב איז ביטער פון וועגין די פיל צרות איז מיין פנים גרין גלייך וויא איך וואלט גיהאט אין זיך דיא שווערע קראנקהייט וואס ווערט גירופין הדרוקן · און מיין לייב איז זייער דר שראקין · און מיינע גידערים זיינען שוואך · מיין האנט ציטערט גלייך וויא איך וואלט ליגין אויף איין עמיר וואס ער איז אין ברינען איך קען מיינע רייד ניט גינוג דער צייליןי

אויף דעם אָרְט קָאן מֶען זאגִין ווען עֶר הָאט וָואס צוּא קְלָאגִין אֵיינֶם פוּן דִי בּיידֶע זאבִין דאס זיך אָן אִים הֶעטִין טָאן מֶערִין וִויא זַייא בַּייא דֶעם פָּאטֶער זַיינֶען פָאר מֶעלְט דִיא גִישִׁיכְטֶענִים דֶער וֶועלְט דֶער נָאךְ זָאגְט עֶר פוּן דַאנֶען אוּן וַוייטֶער אוּיס :

וְאָנֹכִי סַבּוֹתִי בְּכָל נֶפֶשׁ בֵּית אָבִי . לְהוֹדִיעַ צְעָרִי וּמַכְאוֹבִי . וְעַתָּה כַּאֲשֶׁר צַר לִי עַל רוֹעַ מַזָּלִי וַהֲרָזַת גַּלְגַּלִּי . וּמַכִּיר לִי לֹא רָאִיתִי בְּמַעְגָּלִי . כִּתּוֹתִי אֶת רַגְלִי . לָלֶכֶת הֵנָּה אֶל קִבְרֵךְ . לְבַקֵּשׁ מִמֵּךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל בַּעֲדִי אֶת פְּנֵי צוּרֵךְ . כִּי הַנָּשִׁים הֵן רַכֵּי הַלֵּב וְרַחֲמָנִיּוֹת . כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ מֵרָחֵל אִמֵּנוּ וְחֻלְדָּה הַנְּבִיאָה וּשְׁאָר נָשִׁים צִדְקָנִיּוֹת . שֶׁמִּהֲרוּ בִּתְפִלָּה וְנִתְקַבְּלוּ . לְנַחֵם יִשְׂרָאֵל וּלְיֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵאֶבְלוֹ . אוּלַי יָחוּס אוּלַי יְרַחֵם . הַמַּפְלִיא לַעֲשׂוֹת לְחַנֵּן וּלְרַחֵם . וִיבַטֵּל מֵעָלַי גְּזַר דִּינִי וּגְזֵרָה הַקָּשָׁה . וּמִפְלָט לִי יְמַהֵר יָחִישָׁה . כִּי עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת . מִגּוֹדֶל אֲנָחוֹת וִילָלוֹת . וְתָמִיד מִשְׁכָּבִי עַד קוּמִי . לֹא אֶתְּנָה דֳמִי . אַשְׂחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי . עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי בְּכָל צָרוֹתַי . אַךְ זֹאת אָשִׁיב אֶל לִבִּי . דִּבְרֵי סָבִי . שֶׁאָמַר לֵית אֲנָא מוֹבִיד סִבְרִי מִן בְּרַיי . וּמֵעִם יְיָ אֲבַקֵּשׁ עֶזְרִי . וְגַם אָנֹכִי אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מֵרוּחַ סוֹעָה וָסָעַר . וְאוֹדִיעַ לְאִמִּי הַצַּעַר . אוּלַי יְחָנֵּנִי יְיָ בִּזְכוּתָהּ . וְיִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתָהּ . וְיַצִּילֵנִי מִזֹּאת הַצָּרָה . וְיוֹצִיאֵנִי מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה : לָכֵן

ואנכי אוּן אִיךְ צוּא אַלֶע לַייבּער פוּן מַיין פָּאטֶערְס הויז גִזֵינְד הָאבּ עֶס מִיר אַלֵיין אַרוּם גִירִינְגִילְט אוּן גורֵם גִיוֵועֶן דָאס אִיךְ מוּז כַּיין צַעַר אוּן וֵוייא טָאג מַאכִין וִויסִין · אוּן אִיצוּנְד אַז עֶס אִיז מִיר אֵיינְג אִיבֶּער מַיין שְׁלֶעכְט מַזָל אוּן מַיין גִלְגַל הָאט זִיךְ נִידֶערְדְרַייט · אוּן אויף מַיינֶע שְׁטֶעגִין הָאבּ אִיךְ נִיט גִיזֶעהֶען קֵיינֶער זָאל מִיךְ וֶועלִין דֶר קֶענֶן · דְרוּם הָאבּ אִיךְ מַיינֶע פִּיס צוּ שְׁטוּסִין אַהֶער צוּ גֵיין צוּא דַיין קֶבֶר · פוּן דִיר צוּ בֶּעטִין דוּ זָאלְסְט פַאר מִיר מִתְפַּלֵל זַיין פַאר דַיין בַּשֶׁעפֶער · וַוייל דִי וַוייבֶּער הָאבִּין וַוייכֶע הֶערְצֶער אוּן זַיינֶען דֶער בַּארִימִינֶע · אַזוֹ וִויא מִיר וַוייסִין פוּן אוּנְזֶער מוּטֶער רָחֵל אוּן דִיא נְבִיאָה חוּלְדָה · אוּן דִיא אִיבֶּערִיגֶע פְרוּמֶע וַוייבֶּער וָואס זַייא הָאבִּין גִישְׁווִינְד תְּפִלָּה גִיטָאן אוּן זַייעֶר תְּפִלָּה אִיז אָן גִינוּמֶען גִיוָוארִין צוּ טְרֵייסְטִין דִיא יִשְׂרָאֵל אוּן צוּא יֹאשִׁיָהוּ דֶר מֶלֶךְ פוּן יְהוּדָה פוּן זַיין מְרוּיֶערְקֵייט · טָאמֶער וֶועט עֶר חַס הָאבִּין אוּן טָאמֶער וֶועט עֶר זִיךְ דֶער בַּארִימֶען דֶער גָאט וָואס טוּט וואוּנְדֶער צוּא לַייט זֶעלִיגִין אוּן צוּ דֶער בַּארִימֶען · אוּן וֶועט פוּן מִיר מְבַטֵל זַיין מַיין דִין אוּן דִי שְׁוֶוערֶע גְזֵירָה · אוּן וֶועט זִיךְ אַיילִין מִיךְ צוּ אַנְטְרִינֶן · דֶען בַּיי נַאכְט אוּיף מַיין גִילֶעגִיר פוּן וֶועגִין גְרוֹיסֶע זִיפְצִין אוּן קְלָאג · אוּן אַלֶע צַייט פוּן מַיין לִיגִין בִּיז מַיין אוּיף שְׁטֵיין · טוּא אִיךְ נִיט גֶעבִּין קֵיין אוּיף הֶערוּנְג אוּן טוּא אַיין רִיכְטִין אַלֶע נַאכְט מַיין בֶּעט מִיט מַיינֶע טְרֶערִין · מַיינֶע אוּיגִין זַיינֶען וָוארִין טוּנְקִיל פוּן וֶועגִין מַיינֶע לַייד · נֵייעֶרְט דָאס דָאזִיגֶע טוּא אִיךְ ווִידֶער קֶערִין צוּא מַיין הַארְץ דִיא רֵייד וָואס מַיין אַלְטֶער פָאטֶער יַעֲקֹב הָאט גִיזָאגְט · אִיךְ וֶוער נִיט פַאר לִירִין מַיין הָאפוּנְג פוּן

סיין

נא אמי מורתי ראה תראה בעניי ואנחתי · מהרי נא נוכח יי
דרכך · עבור צאצאיך אשר גדלת על ברכיך · חלי נא פני אל
ויחנני · מגודל צערי ויגוני · ויצילני ויושיעני אלהי עושי וקוני ·
ויהיה למגן בעדי · גואלי ופודי · ואם אינו עושה בגיני · להסיר
חרון אפו ממני · יעשה בגין הקדושים אשר בארץ המה ·
ויסיר מעלי החמה · והרבה להשיב אפו · ואל ידינני בקצפו ·
ויושיעני מצרותי · וימלא במדה טובה ישועה ורחמים משאלותי ·
וימשוך עלי חוט של חסד ורחמים · להאריך ימים ושנים בנעימים ·
בלי שום מחסור · ואויבי יהיו הלוך וחסור · ואל אראה ברעה
ולא בשום קלקול חבור הבריאה · וזכותך וזכות כל צדיקי וחסידי
עולם · יליצו בעדי כלם · ואת אמי מורתי מבשרך אל תתעלמי
הרבי והפצירי בתפלה את פני יי אל עולם · להסיר ממני יגון
ואנחה · ויוציאני מאפלה לאורה ומיגון לשמחה · והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אף וקצף ומשחית · יי
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

מיין בשעפר און פון גאט זוך איך מיין הילף · און איך וועל מיך אויך איילן מיך צוא
אנטרינען פון דעם גרויסן שטורעם ווינט · און וועל מאכין וויסין דעם צער צו מיין מוטער
מאמער וועט גאט מיך לייט זעלינין אין איר זכות · און וועט הערן איר תפלה · און וועט
מיך בשירמען פון דר דאזינער צרה · און זאל מיך אויס ציהען פון דער פינסטערקייט צוא
ליכט · דרום בעט איך דיך מיין ליבע מוטער דוא זאלסט זעהען אין מיין פיין און מיין
ויפצין איל דיך צוא גיין אין דיין וועג קענין גאט פון וועגין דיין קינד וואס דוא האסט דער
צויגין אויף דיין שויס · בעט פאר גאט דאס ער זאל מיך לייט זעלינין פון מיין גרוים
צער און מיין טרויערקייט · און זאל מיך בשירמען און ער זאל מיר העלפין מיין נאט
וואס האט מיך בשאפין · און זאל זיין צו אין בשיצער פאר מיר מיין אוים לייזער ·
און אויב ער וויל עס ניט טאן פון מיינט וועגין אפ צוא טאן פון מיר זיין גרים צארין ·
זאל ער עס טאן פון וועגין דיא היילינע וואס זיינען באגראבין אין דער ערד · און זאל אפ
טאן פון מיר דעם גרים צארין · און זאל מערין ווידער צוא קערין זיין צארין און זאל מיך
ניט דן זיין מיט זיין צארין און זאל מיר העלפין פון מיינע צרות · און זאל דר פילין מיין
ניבעט מיט אגוטע מדה פון הילף און דער בארימקייט · און זאל איבער מיר ציהען איין
שנור פון גינאד און דער בארימקייט צוא דער לייננערין מיינע יארין און טעג מיט זיסקייט
אן איין שום מינערונג און איך זאל ניט זעהען אין קיין בייז · און ניט אין קיין שום פאר
דארבונג אין דעם באהעפטונג וויא איך בין בשאפין גיווארין און דיין זכות און דער זכות
פון אלע צדיקים און חסידים פון דר וועלט · דאס אלין זאל פאר מיר פיר שפרעכין ·
און דוא מיין גיטרייע מוטער פאר הויל דיך ניט פון דיין בלוט און פלייש · און טוא פיל און
שטארק בעטין פאר דעם אייביגין גאט ער זאל פון מיר אפ טאן טרויערקייט און זיפצין ·

יב וואס מען זאל זאגין ווען מען האט פאטערס אדער מוטערס יארצייט:

שלום עליך נשמה הטהורה. כנר מאבוקה הדלקה להאירה. אינה מן היסודות ולא בהשתלשלות השכלים הנפרדים. רק בריה בפני עצמה. ברוחניות אברים וגידים שס"ה ורמ"ח ועצם נבדל טהור וקדוש מקדמי ארץ לאלהים משכחת וסוגדת עומדת קודם הוית האדם כאחד מצבא מרום ומהם נכבדת כי היא ניצוץ משם הגדול של ארבע וגדול אורה מאור הכסא הרבה. רמז לדבר נשמה במספר קטן כשם של הויה. חושבנא דדין כחושבנא דדין יהיה ושם אותה הבורא בגוף וחומר מתנהג על פי הטבע. כאשר כל מעשה בראשית הנבראים בשם אלהים בימים שבע. זכר לדבר שכן הטבע בשם אלהים עולה במספרו. להורות שבו בראו ויצרו. ונבראת הנשמה מעולם האצלות בריאה דקה. והרוח מעולם הבריאה. והנפש מעולם היצירה ישרה וזכה. וגופו מעולם העשיה.

און זאל מיך אוים ציהען פון פינסטערקייט צו ליכט און פון טרויעריקייט צו פרייד און דער באַרימינגער גאָט זאל פאר געבין דיא זינד און זאל ניט פאר דארבין און זאל מערין ווידער צוא קערין דעם צארין און דעם פאר דארבער. גאָט העלף דער קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים:

שלום פריד אויף דיר דו ריינע נשמה וואס זיא איז ווארין אן גיצונדין וויא אליכט פון איין פלאקער צוא לייכטין. זיא איז ניט פון דיא אונטערשטע באשעפענש דיא אין פיר יסודות בשטיין. און אויך ניט אראפ גיקומען פון דיא מלאכים וואס זיינען אייטיל פאר שטאנד אן איין שום גוף. גייערט זיא איז אבאזונדער בשעפינס זיא איז איין רוחני און איז צוא אנאנד גיקניפט גיוועזן מיט דרייא הונדערט מיט פינף און זעכציג אדערין. און צווייא הונדערט מיט אכט און פערציג גלידער. און איז אבזונדערע זאך אפ גישייד און איז ריין און הייליג. און איז נאך גיוועזין פאר דיא וועלט און לויבט און בוקט זיך פאר גאָט. איידער דיא זיינען בשאפין גיווארין איז זיא גיוועזן אזו וויא איינער פון די מלאכים פון דעם הימיל און נאך מער גיערט אז זייא. דען זיא איז איין שיין פון דעם גרויסין שם פון פיר אותיות. און איר ליכט איז פיל גרעסער פון דעם ליכט פון דער שטול. און דער סימן איז דאס ווארט נשמה בטרעפט אויף קליינעם מספר. דאס מען רעכינט די (נ) פאר פינף. דיא (ש) פאר דריי. (מ) פר פיר. די (ה) פאר פינף טרעפט אן זיבעצין. און דער שם הוי"ה אויף קליינעם מספר טרעפט אן זיבעצין ווארום דיא (י) ווערט גירעכינט פאר איינס

לכן נקרא האדם עולם קטן בנצרו תושיה . ונקראת
נשמה לשון נקבה כי משתלשלין ממנה נשמות
הרבה . וכמו שהנר שזור מהרבה חוטין כן היו בנשמת
אדם הראשון ניצוצות נשמות חרוטין . כמו הציורות
של הספירות . וכן הדעות והפרצופים ככוכבים
מאירות . ובחטא אדם נמנע מרשעים אורה . ולא
נתנה נשמה כזו הקדושה כי אם להשרידים אשר
יי קורא . כמאמר הכתוב נותן נשמה לעם עליה .
הם הצדיקים המושלים על הארץ וכחותיה . ולהולכים
בה נותן רוח בהמות . ולכן נקרא האדם בשלשה
שמות . אחד מצעירתו שקראו לו אביו ואמו . ואחד
שמושך עליו על ידי מעשיו מעצמו . ואחד הוא
הנכתב בספר התורה . היא נשמת רוח חיים הנתון
באדם בתחלת היצירה . וברוב חסדי האל בראותה
נהנית מזיו השכינה במתנת חנם . ושכר אין לה חלף

זיינם · און דער באשעפער האט זיא גיטאן אין גוף וואס ער איז גיווארין באשאפין אויס
ערד און ליים דאס זיא זאל זיך פירין נאך דיא מענטשליכע נאטור · גלייך וויא אלע
געשעפינעס וואס זיינען באשאפין אין ששת ימי בראשית מיט דעם שם אלהים · אין
זיין דער צוא איז דען דאס ווארט הטבע באטרעפט אזו פיל וויא דער שם אלהים ·
צוא ווייזין אז מיט דעם שם האט גאט באשאפין דיא טבע · און די נשמה איז ווארין באשאפין
פון דעם אויבערשטין און איידלין עולם וואס ער הייסט עולם האצילות · און דער רוח
איז ווארין באשאפין פון דעם אנדערין עולם וואס הייסט עולם הבריאה · און דער נפש
פון דעם דריטין עולם וואס הייסט עולם היצירה · און דער גוף איז באשאפין גיווארין פון
דעם הינטערשטין עולם וואס הייסט עולם העשיה · דרום אז דער מענטש היט דיא תורה
ווערט ער גירופין קליינע וועלט · און דרום ווערט דיא נשמה גירופין מיט איין לשון וויא
מען רופט איין נקבה · ווייל פון איר זיינען נאך גיקומען פיל נשמות אזו וויא פון א נקבה
קומען ארויס דיא קינדער און אזו וויא אליכט איז גיצויגין פון פיל פעדים אזו זיינען פיל
נשמות באהעפט גיוועזן אין דער נשמה פון אדם הראשון · און אזו אויך דיא וויסין שאפטן
און דיא גישטאלטין און דיא שטערין וואס לייכטין איז דאס אלץ גיוועזן אין דער נשמה פון
אדם הראשון · אבער פון וועגין זיינע זינד איז פון די רשעים פאר מיטין גיווארין זייער
ליכט · און אזו איין הייליגע נשמה ווערט ניט גיגעבין נייערט צוא דיא פרומע לייט וואס
גאט טוט אן רופין אזו וויא עס שטייט אין פסוק (נותן נשמה לעם עלית) ער גיט איין
נשמה צו דעם פאלק אויף דער ערד מיינט דער פסוק דיא צדיקים וואס גיוועלטיגן איבער
דער

עבודתה . אחרי שמוכרחת בפעלתה כשאר כל
ברואי מעלה . שבטבעם היא הפעולה . בלי רצון
ובחירה . מוזהרים שמירה . על כן נתנה לארץ בתוך
חומר הגוף העכור . לצרף דעת מלאך ומעשה בהמה
להיות בעל בחירה מאוס ברע ובטוב בחור . כדי
לזכותה יותר מן המלאכים להרים קרנה . כי כן נאה
לשלם העוסק באמונה . והגוף ונשמה ירויחו כלם .
וגם לא יוחסר בריאה ישרה כזו מן העולם אשר היא
עולה על כל ברואי מטה ומעלה . שהם פועלים
בטבעם ודרכם . והאדם הוא בעל בחירה בלי הכרח
בערכם . ומפני כבוד הבורא . מענה ומסגף עצמו
במורא . ובוחר בצער והפסד גופו . בזה נכר אפס
קצהו ולא סופו . גדלת האדון ורוממותו . וכבודו והדרו
ואדנותו . ולהורות זה שם מדור הנשמות שהם הפך
תנועת גופני הטבעי . ברקיע ערבות שהוא גלגל

דער ערד און אירע קראפטין אבער צוא די אנדערע וואס גייען ארום אין דער וועלט גיט
ער נאר איין רוח פון איין בהמה . און דרום ווערט דער מענטש גירופין מיט דריי נעמען .
איינער גיבין אים זיין פאטער און מוטער אז ער ווערט גיבארין . און איינעם קריגט ער
פון זיך ועלבסט דורך זיינע מעשים . ווען ער איז גוט היישט ער צדיק . ווען ער איז
שלעכט הייסט ער רשע . און איין נאמען שטייט אין דער תורה דאס איז דיא נשמת רוח
חיים דאס מען האט גיגעבין אין אדם הראשון בשעת ער איז באשאפין גיווארין און דורך
דיא פיל גינאד פון גאט ווייל ער האט גיזעהען זיא האט הנאה פון דער לויטערקייט פון
דער שכינה אום זיכט דאס זיא האט קיין לוין ניט פאר איר דינסט ווייל זיא איז גיצוואונגען
גוטס צוא טאן גלייך וויא אלע אויבערשטע בשעפענס וואס זייער נאטור איז גוטס צוא
טאן און האבין ניט קיין אנדער ווילן און קיין אנדער אויס דער ווייהלונג ניט בייז צוא טאן
ווייל זייא האבין דאך ניט קיין יצר הרע . דריבער איז דיא נשמה גיגעבין גיווארין אויף
דער ערד אין איין גראבין און בטריבטין גוף . דיא אנאנד צוא קניפין דיא נשמה וואס
זיא איז פאר שטאנדיג וויא איין מלאך מיט דעם גוף וואס טוט ווערקין וויא א בהמה דאס
ער זאל זיך אליין אויס דער ווייהלין צוא פאר ביאוסין דאס בייז . און דאס גוטס זאל ער
יוא טאן פון וועגין צוא מאכין דיא נשמה לויטערער פון דיא מלאכים און איר הערשאפט צו
דער הייבין דען אזו איז רעכט צו בצאלין דעם וואס דינט גאט גיטרייא און דער גוף מיט
דער נשמה וועלין ביידע פאר גיווינען און אויך וועט אזו איין רעכט פארטיג בשעפענעם
נים אפ גייז אויף דער וועלט . וואס דאס בשעפינעם גייט איבער אלע אונטערשטע און
[illegible]

המקיף הפך כל מה שברקיע השביעי . ושם צדיקים יושבים ובראשם עטרותיהם . אשר נעשו מיגיע כפם ופרי מעשיהם . ובעונותינו שרבו יצאו מה שיצאו מנשמות הקדושות . בהרהורי תשובה נשמתו ורוחו בתוכו מקשקשות . ואם תצא רוחו ולא תהא מזהירתו . ישאר גופני וישוב לאדמתו . ביום ההוא אבדו עשתונותיו והרהוריו . ויעזוב יראת שדי וצורו : ואחרי אשר הבורא יתברך ידע את האדם ומבאוביו . כי דרכיו סוררים לילך שובב . מהשאת פתן חרש אשר לא ישמע לקול מלחשים . אשר בידיהו קדרא רותחא בוחשים . לצנן האש המתלקחת ועביד תוך תוך בתוך האלפם שמעשיה רוחשים . בחלל הלב היודע לעקל ולקלקל . ע״י ידי חמיצת שאור שבעסה ופתוי סעדתא דלבא בלחמו לחם הקלוקל . וכל ימיו בו דמיו . לעסוק במלחמיו . ולצודד נפשות לשחת . ונגעו

אויבערשטע באשעפענעס · וויל זייא אלע ווערקין זייער ווערק וויא זייער נאטור איז באשאפין געווארין אבער דער מענטש איז ניט געצוואונגען מיט זיין ווערק נייערט ער דער ווילט זין אליין אוים מיט זיין ווילין נאט צוא דינען און ער פיינינט און פלאגט זיך מיט פארכט פון וועגין דעם כביר פון דעם באשעפער און דער ווילט זיך אוים אין צער און פיזר דארבט זיין גוף פון ואטס וועגין · און דורך דעם ווערט דער קענט עפעס אטייל פון דעם גרויסקייט און הויכקייט און כבוד און שיינקייט און הערשאפט פון דעם הער גאט · און דאס צוא ווייזן האט ער גיטאן דעם וואוננג פון דיא נשמות וואס זיינען דער ווידער פון דעם נאטירליכין גוף אין דעם הימיל וואס הייסט ערבות וואס ער איז איין גלגל וואס רינגילט ארום קעגין אלעם וואס אין דעם זיבעטין הימיל איז . און דארט זיצין דיא צדיקים און איף זייערע קעפ זיינען זייערע קרוינען וואס זיינען גיווארין גימאכט פון זייער איינינע מיא און זייערע ווערקין · דאס הייסט פון זייער תורה ומעשים טובים · און ווען אונזערע פיל זינד זיינען שוין פיל פון די הייליגע נשמות אוועק גיגאנגען · דאס זיין נשמה מיט זיין רוח טוען אין אים קלאפין און טוען אים דער מאנען תשובה צו טאן · ווען אבער זיין נשמה גייט אוועק און דער מאנט אים ניט תשובה צוא טאן · אזו בלייבט נאר דער גוף אליין איבער און קערט ווידער צוא זיין ערד . און דענמאלט ווערין פר לארין זיינע גידאנקען · און דיא פארכט פון דעם אלמאכטיגין גאט זיין באשעפער טוט ער פאר לאזין · און וויל דער באשעפער גילזיבט איז ער האט גיוואוסט דיא וויא טאג פון דעם מענטשין אז זיינע וועגין זיינען אפ גיקערט צוא גיין אין ווילדקייט און אין שלעכטין וועג

פורחת . בקרחת ובגבחת . לכן המציא לו רפואה . לשאוב מים בששון ממעיני הישועה . והיטיב להם חטיבה לעסוק בדברי תורה ותשובה . מצות יי אלהיו בעשותו . ולתשובה תפלה וצדקה תהא פרישתו . ובתריתא עדיפא מקמיתא היטב . שאם האדם הניח אחריו זרע אשר דרכו ייטיב או הניח אחריו דבר טוב לעשותו . נחשב לו כאלו הוא עדין בחיים חיתו : ויכול האדם לזכות למספר הדורות לפניו . כמו שהאב זוכה לבניו . וזה וזה גורם מותר מעלה . להיות נביט ועולה . ונודעה יד יי וכונתו בבריאת האדם . וצרתו בצדו להבליג שוד על עז להוציא מעשה חודים . למען אשר פדויי יי אלו הנשמות . שהם במסגר בתוך גוף אדמות . ישובון ובאו לציון שלמעלה ברנה . לקבל שכר טוב כפלים ולהנות מזיו השכינה . ואת נשמה הטהורה . כלבנת הספיר מאירה . בעדן גן

פון וועגין די אן רייצונג פון דעם יצר הרע וואס ער איז גיגליכין צו אביינע טויבע שלאנג וואס ער הערט ניט דאס קול פון דיא פאר שפרעכירס אזו מאכט ער אים ער זאל ניט צו הערין דיא שטראפערס וואס מיט זייערע הענט קענען זיי מישין אין דיא היישע טעפ · דאס הייסט זייא קענען קילין מיט זייער שטראפין דאס פייער וואס פראקערט און קאכט און זיט גלייך וויא אין איין פאן · אזו ברענט דער יצר הרע אין מיטין אין זיין הארץ ער זאל אים זיין הארץ פאר קרימען דורך דעם זויער טייג וואס איז אין דעם טייג און גיט אים עסין דאס גרינגע ברויט דאס ער ווייזט אים אז עם וועט אים גאנץ גוט זיין און אלע זיינע טעג איז זיין טראכטונג · מיט אים צוא שטרייטין · און צו חאפין דיא נשמות אין ניהנם אריין · און זיין פלאג שפראצט ארויס פון הינטין און פארינט און אויף אלע זייטין · דרום האט גאט אים גיפונען איין רפואה ער זאל שעפין מיט פרייד דאס וואסר פון דער תורה וואס איז דער קוואל פון הילף · און האט זייא באגיטיגט מיט איין גוטע זאך זייא זאלין לערנען תורה און תשובה צוא טאן דאס ער וועט שוין טאן דיא מצוה פון גאט · און זאל זיך אפ שיידין צוא דיא דרייא זאכין תשובה תפלה און צדקה . און דאס לעצטע איז נאך בעסער אז דאס ערשטע · דאס ווען איינער לאזט איבער איין פרום קינד וואס ער באגיטיגט זיין וועג ווערט עס אים גירעכינט גלייך וויא ער לעבט נאך · און אמענטש קען מזכה זיין די דורות וואס זיינען פאר אים גיוועזין גלייך וויא איין פאטער קען זיין זון מזכה זיין און איינס מיט דעם אנדערין דאס מיינט כען אז ער לערינט תורה און טוט תשובה תפלה וצדקה · און האט אגוט קינד איך גילאזין קען אים ברייננ

אלהים היית וחיית ורבית . לישב במעלות קדושים ומטהרים . צדיקים חסידים וישרים . צרורה תהיה בצרור החיים . את יי חי וקים . ומיום אשר מלאו ימיך . ושכבת עם אבותיך . לא נחתי ולא שלותי ולא שקטתי להתנחם על מותך . כי היית יכולה לזכני ומטובך להיטיבני ועלי היו כלנה נחשבים . כאלו שיפא דפלג גופי כואבים . כי אני ניצוץ מאורך . ובשר מבשרך . אך רצון האל הוא לקבל תנחומין שלא יאמרו הרב כמה קשה . ויכל יי את אשר עשה . על כן חיב אדם להתנחם . ולומר מדת הדין היתה יד יי בכם ובאבותיכם . אמנם בהגיע תור סבוב המחברת מדי שנה בשנה . אזכרה אלהים ואהמיה לומר צאינה וראינה . שמא מזל יום או מזל שעה גרם פנקס לבקר . לפני חוקר הכל וסוקר . ויום זה הגלגל סבב החובה . אשר אש יצאה מחשבון ולהבה . ואכלה

צוא אגרויסר מעלה ער זאל קענען קומען גאנץ הויך · און מען ווייסט וואול וואס די כוונה פון גאט איז געוועזן וואס ער האט דעם מענטשין בשאפין · און האט אים זיין צורה דער בייא געגעבין · דאס איז דעם יצר הרע ער זאל שטארקין און הערשין איבער דעם שטארקין מענטש אים צוא פאר פירין ער זאל טאן קרומע זאכין · דאס האט ער געטאן פון וועגין די דאזיגע נשמות דיא דער לייזטע פון גאט וואס זייא זיינען פאר שלאסין אין דעם גוף וואס איז פון ערד · זאלין זייא ווידער קערין און קומען מיט געזאנג צוא דעם ציון וואס אין הימיל איז · דורך דעם צוא אנטפאנגען טאפעלין גוטין שכר און הנאה צוא האבין פון דער לויטערקייט פון דער שכינה און דוא ריינע נשמה וואס זיא לייכט אצו וויא ארויבינדיל דוא ביסט געוועזן אין גן עדן פון גאט · און האסט געלעבט און האסט זוכה געוועזן צוא זיצין אין דיא מעלות פון דיא הייליגע און ריינע צדיקים און חסידים און רעכט פארטיגע זאלסטו זיין פאר בונדין אין דעם בונד פון לעבין בייא גאט וואס ער איז לעבעדיג און בשטאנדיגין און פון דעם טאג אן וואס דיינע טעג זיינען דער פילט געווארין און ביסט געקומען צוא ליגין מיט דיינע עלטערין האב איך ניט געקענט רוען און ניט שטיל זיין איך זאל מיך טרייסטין איבער דיין טויט · ווארום דו וואלסט מיך געקענט מזכה זיין און מיך צוא בגוטיגין פון דיין גוטש און אויף מיר זיינען גירעכינט אלע לייד · גלייך וויא דיא גלידער פון מיין האלבין גוף טוט מיר וויא · ווייל איך בין איין פונק פון דיין ליכט און בין פלייש פון דיין פלייש געווארט דער ווילן פון גאט איז מען זאל זיך לאזין טרייסטין כדי מען זאל ניט זאגין וויא שווער איז דער הער וואס ער האט דארבט אלץ וואס ער האט בשאפין

בעלי במות . וגרמה למפעלות יי אשר שם שמות :
ואמרתי בנפשי קום כי זה היום לבטל בקור פנקס
בפשפוש מעשים . והימים האלה נזכרים ונעשים .
בתשובה תפלה וצדקה . למען יציץ מחרכא . שוכן
את דכא . ויבטל ממני כל עקא . וגם כל חלי וכל
מכה . ומחשבתי הטובה יצרפה למעשה ויחשבה
לי צדקה . וזכותך למעלה רמה . למעלה ממלאכי
איומה . ואתה תשא בעדי רנה ותפלה . מעלת כל עלה .
ונורא עלילה . ירים ויגביה מזלי למעלה . עד עולם
סלה . ויהפוך אבלי לששון וצהלה . ויברכני בכל
מיני ברכה והצלחה . וטובה וחיים ושמחה . וינחמני
בנחמות ציון וירושלים . ואתה תנוח ותעמד לגרלך
לקץ הימין . להתענג בכמה תענוגים רמין . אמן :

דרום איז דער מענטש שולדיג זיך טרייסטין און צוא זאגין דער דין פון גאט איז גיוועזן אין אייך מיט אייערע עלטערין . אבער אז עס גרייכט דיא וועביגע צייט אלע יאר טוא איך נידיינקען אין גאט און טוא ברויכען און זאגין איך וועל ארויס גיין און זעהען טאמער בריינגט מיט דאס מזל פון דעם טאג אדער דאס מזל פון דער שעה אז מיין בוך וועט ווערין גיזוכט פאר גאט וואס ער פארשט אלץ און זעהט אלץ . און מיינע זינד זעלטין קומען דעם דאזיגין טאג וואס דורך דעם קען ח״ו ארויס קומען שלעכטיקייט וויא איין פראם פייער זאל ארויס גיין און זאל פאר ברענגען דיא בעסטע און העכסטע לייט און דאס איז גורם אז עס זאלין פאר וויסט ווערין דיא ווערק פון גאט . דרום האב איך נידאכט ביא זיך זעלבסט שטייא אויף . דען דאס איז דער טאג וואס דוא קאנסט מבטל זיין דאס נאך זוכין פון דעם בוך . מיט דעם וואס דוא ועסט נאך זעהען דיינע מעשים . און וועסט דיך בדיינקען מיט תשובה און תפלה און צדקה . פון וועגין דער וואס רועט ביא די צוא שטויסענע זאל לוגין פון דעם הימיל . און זאל פון מיר אפ טאן אלע לייד און אויך אלע קראנקהייט און שלעק . און מיין גוטע מחשבה זאל ער צוא רעכענען צוא די גוטע ווערק . און זאל דיך בריינגען צוא אזעלכע הויכע מעלה וואס איז העכער פון דיא פארכטיגע מלאכים און דוא זאלסט פאר מיר בעטין פון גאט . וואס ער האט גיווערקט אלע ווערקין און טוט פארכטיגע ווערקין . ער זאל אויף הייבין מיין מזל גאנץ הויך ביז אייביג . און זאל פאר קערין מיין קלאג צו פרייד און לוסט און זאל מיך בענטשין מיט אלערלייא ברכות און הצלחות און גוטס און לעבין און פרייד . און זאל מיך טרייסטין מיט די טרייסטונג פון ציון און ירושלים . און דוא זאלסט רוען און זאלסט ווידר אויף שטיין צו דיין גורל צום רעכטין סוף . צוא זעניפטיגין דיך מיט אלערליי הויכע תענוגים אמן

יג וואס מען זאל זאגן אויף זיין עלטער פאטערש . קבר :

שלום עליך אתה אבי אבא בשלום ינוחו עצמותיך בקבר בעולם הזה ונשמתך לעולם הבא ותעלה למעלה לאגדה רמה . תחת כנפות אל וימין יי הרוממה . מחיל אל חיל תלך . וידעת כי שלום אהלך . ונשמתך תהא צרורה בצרור החיים . בשמי השמים . והנה היום יצאתי . והיום באתי . אל מקום ראש משפחתי תחלות שלשלת יחוסי . ראש ינקותי וצמרת הארז ושרשי מעשי עבות אבות זקן ביתי . וראש הקרובות נשיא אלהים אתה בתוכנו ומבחר גברינו . יפה נוף משוש כל משפחתנו . רב קדם יי את בינא רישא ומדברא דעמנא . אתה שמשתנו בחייך תשמשנו במותך : היה אתה לנו מול האלהים הגבוה מעל גבוהים . ושליח ומליץ בינותינו . על בנינו ועל דורותינו . ותשא בעדנו רנה ותפלה . לאל

שלום פריד צוא דיר דוא מיין פאטערס פאטער · מיט פרידין זאלין רוהען דיינע ביינער אין קבר אין דער דאזיגער וועלט און דיין נשמה אויף יענער וועלט · און זאלסט אויף גיין אין אהויכע מעלה אונטער דיא פליגיל פון גאט · און זיין רעכטע האנט וואס זיא איז דער הויכין · פון איין חברותא צוא דער אנדערר זאלסטו גיין · און זאלסט וויסין אז דיין געצעלט זאל זיין פריד · און דיין נשמה זאל זיין איין געבונדין אין דעם בונד פון לעבין אין דיא העכסטע הימלען · און נון איך בין היינט אויס גינאנגען און היינט בין איך גיקומען צו דעם ארט פון דעם הייבט פון מיין משפחה וואס ער איז דער אן הייב פון מיין יחוס · ער איז גיוועזין מיין הייבט צווייג און וויא דיא קרוין פון איין טעניין בויב און איין ווארציל גרדייט פון גוטע ווערקין גלייך וויא אונזערע עלטערין דער עלצטער פון מיין הויז און דער הייבט פון מיין פריינד · איין געטליכער העד בישטו צווישין אונז און דער בעסטער פון אונזערע מאנען · איין שיינע צווייג און דיא פריד פון אונזער גאנצע משפחה דוא ביסט צווישין אונז דער העכסטער פאר גאט אונזער הער און אונזער פירער דוא האסט אונז בדינט בייא דיין לעבין · זאלסטו אונז באדינען נאך דיין טויט · זייא פאר אונז איין פיר שפרעכער פאר גאט וואס ער איז העכער פון אלע הויכע · און זייא אנוטער שליח און איין מליץ פאר אונז און פאר אונזערע קינדער און פאר אונזער גיבירד · און בעט פאר אונז צוא גאט וואס זיינע ווערקין זיינען פארכטיג · ער זאל אונז משפטין מיט דער מדה פון ארך אפים און זאל אונז ניט אוועק נעמען פון דער דאזיגער וועלט מיט איילינקייט · ביז מיר וועלין אויס דער ווייליין איין גוטין טייל און איין וואונש פאר דיא ריינע

נורא עלילה . בארך אפים ידיננו . ומן העולם הזה אל יעלנו . ואל יקחנו בחטיפה . עד שנברור מנה יפה . ומדור לנשמה הטהורה . במשכיות האורה . ומשמן אפרסמון ומטל חרמון . ירבה חלקנו ובחיי העולם הבא יתן לנו חלק בלי קצבה ונחלה בלי מצרים ודברי תורתו יודיענו ותלמודנו יתקים בידינו ויצוה למלאכיו הקדושים הממונים על התורה שיאירו עינינו בתורתו במקרא במשנה בתלמוד בהלכות ואגדות ובסתרי תורה חקיה ודיניה ומשפטיה ויפתח לבנו וכליותינו להבין ולהאזין את פקודיו ולשמור מצותיו ויזכני ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקים מעתה ועד עולם . וירבה גבולנו בתלמידים בעולם הזה ובעולם הבא . ואם אנא לאו בר הכי הוא להוו לי בנין וחתני רבנן ולשתמעון מלי בצורבא מרבנן . וזכות הרבים יתגלגל על ידינו לעולם ועד ונעבוד עבודתו באמת ובאהבה ועינינו יאירו . ועפעפינו יישירו : ונשמתנו

רייגע נשמה אין ליכטיגע קאמערין . און פון דעם באלסום אייל און פון די טויא פון דעם בארג חרמון זאל ער מערין אונזער טייל און פון דעם לעבין פון יענע וועלט זאל ער אונז געבין איין חלק נאר אן צאל . און איין ארב נאר אן מאס . און זאל אונז מאכין וויסין דיא רייד פון זיין תורה און אונזער לערנען זאל ביא אונז אקיום האבין . און ער זאל גיבאטין צוא זיינע היילינגע מלאכים וואס זיינען ממונים איבער דער תורה . דאס זייא זאלין מאכין לייכטין אונזערע אויגין אין זיין תורה . אין פסוק אין משניות און גמרא הלכות אגדות . אין דיא סודות פון דער תורה מיט אירע געזעץ און אירע דינים און משפטים . און זאל עפינען אונזער הארץ און אונזערע נירין צוא שטיין און צוא פאר נעמען זיין באפעל און צוא היטין זיינע מצות . און זאל אונז לאזין זוכה זיין צו לערנען און צו מאכין אנדערע לערנען צוא היטין און צוא טאן און מקיים צוא זיין דיא תורה פון איצונד ביז אייביג און זאל מערין אונזערע גימערק מיט תלמידים אין דער דאזיגער וועלט און אויך אויף יענע וועלט . און ווען איך קען ניט לערנען זאל איך האבין זין און איידימש תלמידי חכמים . און מיינע רייד זאלין צו גיהערט ווערין גלייך וויא פון איין ת״ח . און מיר זאלין אימער און אייביג זוכה רבים זיין . און מיר זאלין גאט דינען מיט אמת און מיט ליבשאפט . אוז אונזערע אויגין זאלין לייכטין און אונזערע ברעמען זאלין קוקין רעכט פארטיקייט . אונזערע נשמות זאלין אים איינגין . און אונזערע לייבער זאלין אים בשיינען . אויך אונזער אטום וואס איז אין אונז זאלין פארשטין צו זיין נאסעז . און מיר זאלין גיין ביא דאס ליכט פון איין

רייגע

תיחדנו ונפשנו תפאר אותו אף רוחנו בקרבנו ישחר לשמו ונלך באור הנשמה הטהורה . אל מול פני המנורה . ונזכה לטייל בתענוג חצריו ועינינו תראינה ירושלים וציון וההוד והנצח ונוה אפריון ונוגה אש להבה . הדבק בחשק האהבה . וחיי העולם הבא ויעלנו בתוכה אל מעין הטוב שאין לו קצבה ונפטר באהבה רבה . ואתה תנוח ותעמד לגורלך לקץ הימין . להתענג בתענוגי העולם הבא ומלויתן ושאר תענוגים רמין . אמן :

יד אויף זיינער מוטערס פאטערס קבר זאל ער דאס זאגין :

שלום עליך אתה אבי אמי . ראש שלשלת יחוסי ובנין גשמי . בשלום תנוח בקבר בעולם הזה . ותעלה למעלה רמה להיות מחזה שדי יחזה . מחיל אל חיל תצעד ותלך . לחזות בנועם פני יי המלך . ושעשועיך ותענוגיך בגן עדן . ותשבע בצחצחות נפשך להיות תמיד מעונג ומעודן . ואף לא תצטער לעולם בקבר בצרת בניך . ויאר יי פניו אליך ויחנך . ויעלה את

דיינע נשמה צוא קענין די היילגע מנורה . און מיר זאלין זוכה זיין צוא שפאצירין אין די זעניפטיקייט פון זיין הויף . און אונזערע אויגין זאלין זעהען ירושלים און ציון . און דיא שיינקייט און איביקייט און דיא וואונונג פון דער חופה . און דאס ליכט פון דעם פלאמענדינין פייער וואס איז בהעפט אין דעם וואס דינט גאט מיט גילוסטיגע ליבשאפט און זאל אונז ארין ברייננען צוא דעם גוטין קוואל וואס ער האט קיין צאל ניט . און מיר זאלין ווערין אפ גישייד פון דער וועלט מיט גרויסע ליבשאפט און דוא זאלסט רוען און זאלסט ווידער אויף שטיין צו דיין גורל אין דעם רעכטין סוף דאס דו זאלסט זיך זעניפטינין מיט דיא תענוגים פון יענע וועלט און פון דעם לויתן און אנדערע הויכע תענוגים אמן :

שלום פריד צוא דיר דוא מיין מוטערס פאטער דער אן הייב פון מיין יחוס און מיין גיבייא פון מיין גוף . מיט פריד זאלסטו רוען אין קבר אין דער דאזיגער וועלט און זאלסט אויף גיין צו איין הויכע מעלה דוא זאלסט זעהען די שיין פון דעם אלמאכטיגן גאט . פון איין חברותא צוא דער אנדערע זאלסטו טרעטין און גיין . צו זעהען אין דעם זיסקייט פון גאט דעם קיניג . און דיין דער מיאונג און זעניפטיקייט זאל זיין אין גן עדן . און זאלסט זעטין דיין זייל מיט לויטערקייט דאס דוא זאלסט אלע צייט זיין אין תענוג און וואול לופט. און זאלסט אויך ניט האבין קיין צער אין קבר פון וועגין דיא צרות פון דיינע קינדער . און גאט זאל לייכטין פאר דיר זיין שכינה און זאל דיך לייט זעלינין . און זאל אויף ברייננען דיין נשמה פון איין מעלה צוא דער אנדערער . פון דעם גן עדן התחתון צו דעם אויבערשטין גן עדן . צוא בשיצין דיך אין דעם אויבערשטין פאר בארגענם אין דעם שאטין

תפלות על בית עלמין

נשמתך ממעלה למעלה מגן עדן התחתון לגן עדן העליון. לחסות בסתר עליון. בצל שדי תחת כנפי הכרובים. ויהיה מנוחתך בשלום ובכבוד עד אשר יערה ממרום רוחו להוריד טל של תחיה ואז תעמוד לגורלך לקץ הימין להתענג בתענוגים מזיו המאור הגדול העליון אשר עין לא ראתה זולת אלהים. מה רב טוב הצפון אשר יעשה למחכה לו ובכל עת ובכל שעה יהיה לך מנוחה נכונה תחת כנפי השכינה במעלות הקדושים וטהורים. המאירים ומזהירים. כזוהר הרקיע וכעצם השמים לטוהר. ואני עצם מעצמיך ובשר מבשרך באתי למקום קברך ואל בית מנוחתך לחנן אותך במר נפשי. וגדל אושי. כעני המחזיר על הפתחים. וכרש ואיש תככים. וידו פשוטה במימר שזבני. והושיעה נא אדוני. ויכמרו נא עלי רחמיך ותעמוד מהר בתפלה ובבקשה. לפני מלך אל רם ונשא. שיעזר לי ברוב רחמיו וחסדיו. כי באו מים עד נפש. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד. באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי. ואמרתי אך עצמי ובשרי אתה ומבשרך אל תתעלם.

פון דעם אלמאכטיגן גאט אונטער דיא פליגיל פון דיא כרובים. און דיין רואונג זאל זיין מיט פרייד און מיט כבוד. ביז גאטס ווילן וועט זיין אראפ צוא נידערן טויא וואס רורך איר וועליז דיא טויטע לעבעדיג ווערין. און דענמאלט וועסטו אויף שטיין צו דיין גורל אין דעם רעכטין סוף צוא פאר לוסטיגין זיך מיט דיא תענוגים פון דעם גלאנגץ פון דעם אויבערשטין גרויסין ליכט וואס קיין אויג האט עס ניט גיזעהען נאר גאט אליין. ויא גאר גרויס איז זיין פיל גוטס וואס איז בהאלטין וואס ער וועט געבין צוא דיא וואס האפין צוא אים. און אלע צייט און אלע שעה זאל דיר זיין ארעכטע רואונג אונטער דיא פליגיל פון דער שכינה אין דיא מעלות פון דיא הייליגע און ריינע וואס זייא לייכטין און גלאנצין אזו וויא דער גלאנגץ פון דעם הימיל. און אזו וויא דאס לויטערקייט פון דיא הימלען. און איך וואס איך בין איין ביין פון דיינע בייגער און פלייש פון דיין פלייש. בין איך גיקומען צוא דיין קבר און צוא דיין רוא הויז. צו בעטין דיך מיט מיין ביטער לייב און מיט גרויסע באטריבנס. אזו וויא איין ארומאן וואס גייט ארום אויף דיא טירין. און אזו וויא איין ארומער און איין עלינטער און זיין האנט איז אויס גישטרעקט ביט דעם זאגין בשירעם מיך און העלף מיר מיין העד. און דיין רחמנות זאל זיך איבער מיר דער היצין. או שטייא גיך אויף מיט גיבעט פאר גאט דעם קיניג דער דא איז הויך. און דער הויבין ער זאל מיר העלפין מיט זיין פיל רחמנות און זיין גינאד דען די וואסער איז גיקומען ביז מיין לייב. איך בין ווארין איין גיזונקען אין טיפין זומפ און קיינער קען מיר ניט העלפין. איך בין גיקומען אין דיא טיפע וואסער און דער שטראם וואסער האט סיך פאר פליצט. איך בין מיד פון רופין. מיין קעל איז ווארין פאר דארט מיינע אוי

יגען

יִתְבַּקֵּשׁ עָלַי רַחֲמִים: לִפְנֵי יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. וּמַבִּיט בְּעִמְקֵי הַדּוּמִים. שֶׁיְּחָנֵּנִי מִמַּתְּנַת יָדוֹ הַפְּתוּחָה לַכֹּל וְיִסְמְכֵנִי רוּחַ נְדִיבָה חָכְמָה עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ כָּל הַיּוֹם. וְיָחוֹן וְיָחוּס וְיַחְמוֹל וִירַחֵם עָלַי וְיִתֶּן לִי מַתְּנַת הִנָּם מֵאוֹצְרוֹתָיו כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְחַנּוֹתִי אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ נֶגֶד פָּנֵינוּ. לְטַהֵר מַעַרְכֵי לְבָבֵנוּ וְרַעְיוֹנֵנוּ. וְרוּחַ נָכוֹן יְחַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ. וְיָסִיר לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרֵנוּ הַמַּפְסִיק בֵּינִי וּבֵין יִרְאָתוֹ. וְיִתֶּן לִי לֵב בָּשָׂר. וְיֵצְאוּ מַיִם חַיִּים מִמַּעְיָן הָעֶלְיוֹן דֶּרֶךְ רְחוֹבוֹת הַנָּהָר אֶל קַו הָאֶמְצָעִי. נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחֵנִי אֱלֹהִים לְטַהֵר אוֹתִי מֵחַטֹּאתַי וּמֵעֲוֹנוֹתַי וּמִפְּשָׁעַי. וְיַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתַי וְכָל חַטֹּאת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְיַשְׁרֵשׁ בָּנוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת וֶאֱמוּנוֹת טוֹבוֹת וּרְצוּיוֹת שֶׁיִּהְיוּ מְקֻבָּלִים לְפָנָיו. וְיַרְחִיק מִמֶּנִּי וּמֵעַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל טֻמְאַת יֵצֶר הָרָע. טֻמְאַת רוּחַ זְנוּנִים וְרוּחַ רָעָה וְרוּחַ חָמָס וְסִטְרָא דִמְסָאֲבָא. וְיִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב. וִיבָרֵךְ אֶת לַחְמֵנוּ וְאֶת מֵימֵינוּ. וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. וְיִתֵּן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה בְּעִתּוֹ וְלֶחֶם לָאוֹכֵל לְפִי

זיינען ווארין פאר לענגט פון האפונג צו גאט. און איך טראכט דוא ביסט דאך מיין ברוט און פלייש אזו ווערסטו זיך פון דיין פריינד ניט פאר הוילין און וועכט בעטין פאר מיר גאט וואס ער זיצט אין דיא הויכע הימלען און לוגט אין דיא טיפע ערד. דאס ער זאל מיך לייט זעליגין פון דיא גאב פון זיין האנט וואס זיא איז אפין צו אלע. און זאל מין אינטער לעהגען מיט איין בווילינגט גימיט פון חכמה און ראט און שטארקייט. איין גימיט פין וויסין שאפט און גאטס פארכט אלע צייט. און זאל מיך לייט זעליגין און זאל זיך איבער מיר דער בארימען. און זאל מיר געבין פון זיינע אוצרות אום זיסטע גאב אזו וויא עס שטייט גישריבין און גאט זאגט איך וועל לאזין איבער פירין אלע מיינע גוטס פאר דיר און איך וועל לייט זעליגין דעם וואס איך וועל אים וועלין לייט זעליגין און איך וועל זיך דער בארימען איבער דעם וואס איך וועל וועלין דער בארימען. און זיין פארכט זאל זיין אנטקעגין אונזער פנים צו ריינגין דיא גידאנקען פון אונזער הארץ און אונזערע מחשבות. און ער זאל בנייען אין אונז ארעכט פארטיג גימיט. און זאל אפ טאן פון אונזער לייב דאס שטיינענע הארץ וואס מאכט אצווישין שייד צווישין מיר און צווישין זיין פארכט. און ער זאל מיר געבין איין פליישיג הארץ און עס זאל אויס גיין קוועלינדיגע וואסער אום דעם אויבערשטין קוואל דורך דעם טייך וואס קומט אויך דעם גן עדן צו דער שטאט ירושלים. מיט דעם זאל מיר גאט דער פרייען צוא ריינגין מיך פון מיינע זינד און אום רעכטיקייט און מיסטייט. און זאל ארוין ווארפין אלע מיינע זינד און דיא זינד פון זיין פאלק ישראל אין טיפין ים. און זאל אין אונז איין ווארצלען גוטע מדות און גוטע אוז בווילינטע גלייבונג וואס זאלין זיין גינומען פאר איהם. און זאל

דער

הטף . ויעשה עמי אות לטובה אות לישועה ורחמים . ואזכה בזכותך ובזכות כל שאר צדיקים וחסידים הנקברים פה ובכל העולם להיות חלקי בארץ החיים עם כל צדיקי וחסידי עולם . וימלא משאלותי במדה טובה ישועה ורחמים . ואל ישיבני ריקם מלפניו ויתן לי בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצות ובעלי שם טוב ושלא נבוש ולא נכלם ולא נחפר מהם לא בעולם הזה ולא בעולם הבא . ואתה לך לקץ ותנוח הנפש הנשמה והרוח . לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו . עד כי יבא שילה . ושם נשיר שיר חדש . ונוביל שי בקודש . מדי שבת וחודש . כאשר רוח חדשה בקרבנו יחדש . ואיש אל משפחתו ואל אחזת אבותיו נשוב . לשוש לטוב יי כי ישוב . אמן :

יד וואס מען זאל זאגין אויף זיין עלטער מוטערס קבר

שלום עליך . את אמא רבתא . היית בחייך סימא טבא בביתא . היית אם הבנים . ומעשיך היו הגונים . דוברת בחכמה כמו אנשים לכבוד . הגיון פיך היה יומם ולילה את האלהים לעבוד . נפשך הטהורה

דער וויטערן פון מיר און פון זיין פאלק ישראל דיא אומריינקייט פון דעם יצר הרע . און דיא אומריינקייט פון רוח זנות און רוח רעה פון רויבעריא און אלץ וואס די טומאה ברייננט מיט . און זאל אונז גידיינקען מיט אגוט גידיינקענעס און זאל בענטשין אונזער ברויט און אונזערע וואסער . און זאל דער פילין דיא אלע באגער פון אונזער הארץ צוא גוטין . און זאל געבין טויא און רעגין צו בענטשונג אין זיין צייט און ברויט צו עסין נאן דעם גיזינט נאך . און ער זאל טאן מיר איין ציי'כין צו גוטין . אצייכין צו הילף און דער בארימקייט . און איך זאל זוכה זיין אין דיין זכות און אין דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים וואס זיינען בגראבין דא און אויף דער גאנצער וועלט . דאס מיין חלק זאל זיין אין לאנד פון לעבין מיט אלע צדיקים און חסידים פון דער וועלט . און ער זאל דער פילין מיין באגער מיט איין גוטע מדה און הילף און דער בארימקייט . און זאל מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר אים . און זאל מיר געבין זין און טעכטער וואס זאלין עוסק זיין אין תורה און מצות און זאלין האבין אגוטין שם . און איך זאל ניט דורך זייא פאר שעמט ווערין און ניט צו שאנד און שפעט קומען ניט אויף עולם הזה און ניט אויף עולם הבא . און דוא זאלסט זוכה זיין צו דעם קץ און עס זאל רועין דיין נפש מיט דעם רוח און די נשמה און זאלסט זעהען אין דעם זיסקייט פון גאט און צוא פארשטין אין זיין פאליש ביז משיח וועט קומען . און מיר ווערין דארטין זינגען אנייע גיזאנג . און אלע שבת און ראש חודש וועלין מיר ברייננען מתנות אין היליקייט . דאס וועט זיין אז גאט וועט אין אונז בנייען אנייע גימיט . און איטליכער מענטש וועט זיך אום קערין צו זיין משפחה

עלתה לרום חביון . לישב בסתר עליון . עם הנשים השאננות . אשר בית ישראל היו בונות . ואני מילדי ביתך . באתי אל בית מנוחתך . להתפלל על נשמתך . תהיה תמיד בצרור החיים צרורה . עם האמהות גבעות עולם במדורה . וגם את מטיבותך אוטיב לי . והתפללי בעדי אל אלהים יי חילי . העתירי אל יי יוצרך ובשם קראך . עבור זרע זרעך . והרבי תפלות ופיוסים . לאל מושיע חוסים . ימלא בטובה מספר ימי . ויהל כוכבי שמי . ויעלני על גפי מרומי . ויגדל את שמי . ויצילני מחולי ומדוה ומשערי מות ירוממי . ויכונו במישור פעמי . נא אל תתני דמי כאשר עשתה רחל אמנו סבתא . עבור בני בניה בתפלתה . בעברם דרך שם על קברה . צעקה לאל מרה לאמר הושיעה אדני המלך ואל תתן לאנשים חילך אשר מריעים ומציקים . לבני ישרים וצדיקים : ועל כן נקברה על אם הדרך .

און צוא די ארב פון זיינע עלטערין צו פרייען זיך אז דאס גוטס פון גאט וועט זיך ווידר אום קערין צוא אונז אמן :

שלום פריד אויף דיר מיין גרויס מוטער כייא דיין לעבין ביסטו גיוועזן איין גוטער אוצר אין הויז דו ביסט גיוועזן די מוטער פון די קינדער און דיינע מעשים זיינען גיוועזן רעכט פארטיג . זיא האט גירעט מיט חכמה אזו וויא מאנזבילין איטליכין צו זיין כבוד די רייד פון דיין מויל איז גיוועזן טאג און נאכט נאט צוא דינען דיין ריינע נשמה איז אויף גיגאנגען אין די הויכע פאר בארגעס צוא זיצין אין די פר בארגינעש פון דעם אויבערשטן מיט די שטילע ישראל און פרומע ווייבר וואס זיי האבין גיבויט דם הויז גיזינד פון די ישראל און איך בין איינער פון וואס זיינען גיוואקסין גיוואונען אין דיין הויז אזו בין איך גיקומען צוא דיין רוא הויז צו בעטין אויף דיין נשמה . זיא זאל זיין אלע צייט איין גיבונדין אין רעב בונד פון לעבין . מיט דיא מוטערס וואס זיינען אין דיא הויך פון דער וועלט אין איין וואונונג . אויך דוא באגיטיג מיר פון דיין גוטש און בעט פאר מיר צו גאט וואס ער אי מיין קראפט . בעט צו גאט דיין בשעפער וואס האט דיך ביי דיין נאמען אן גירופין פון וועגין דיין אייניקיל . און מער תפלות איבער בעטונג צוא גאט וואס ער העלפט זיינע בשיצערס . ער זאל דער פילין מיט גוטס דיא צאל פון מיינע טעג . און זאל מאכין לייכטין מיין שטערין פון דעם הימיל . און זאל מיך אויף ברייגגען אויף איין הויכע הויך און זאל גרויס מאכין מיין נאמען . און פון די טויערין פון טויט זאל ער מיך דער הויבין און מיינע טריט זאלין ברייט זיין אין רעכט פארטיקייט . און בעט דיך שווייג נים שטיל נגייך

לעת מצוא זו האשה להתפלל למציץ מחרך .
בהתעוררות בני בניה על קברה . בהתנצלות שלא
יאמרו עניה זו לשוא שמרה . ברית אשה אל אחותה
לצרור עליה בחייה ולא גלתה את מסתוריה אשר בא
סמן התחתון עד שלא בא העליון וענתה ליעקב על
דבריו . בסמניו ובמצריו . ובדבריה אותו הטתה . בפאת
המטה ואהני ליה רמאי ברמיותיה . שלא נתביישה
אחותה . ובדבר זה שרי להו לצדיקים לסגויי ברמאות .
אף שמסר לה לטובה אות . כמו כן אני היום באתי .
ואותך מקברך להתעורר קראתי . להיות מטיבותך
אוטיב לי . ולהתנצל בכל מיני התנצלות בגללי . ואל
יזכור לי מעלי . ואל ישלם לי כפעלי . כי אם היה לרחל
אמנו התנצלות אחת . יש לנו כיוצא בזה כמה וכמה
להנצל בהם מבאר שחת . כי אין לנו מנוחה וארוחת
תמיד ארוחת . והנושה בא לקחת . על כן עמדי נא .
התעוררי נא . ועזור לי בתפלתך . לראות את פני יי

גלייך וויא אונזער עלטער מוטער רחל האט גיטאן תפלה פאר אירע קינדרס קינדער
אז זיא זיינען פאר ביא איר קבר גיגאנגען . האט זיא ביטערליך גישריען צוא גאט
העלף מיין הער דער קיניג און גיב ניט דיין קראפט צוא אזעלכע מענטשין וואס איבלען
און באליידיגין צוא דיא רעכט פארטיגע קינדער און צוא דיא צדיקים . און דרום איז זיא
ווארין באגראבין אין מיטין וועג . כדי אין דיא נויט צייט זאל זיא מתפלל זיין צו דעם גאט
וואס לוגט פון דיא לעבער בשעת אירע קינדרס קינדער וועלין זיך דער וועקין צו קומען
אויף איר קבר . דאס מען זאל ניט זאגין אז דיא ארימע האט אום זיסט גיהיט וואס זיא
איז איר שוועסטער גיטרייא גיוועזן . און האט ניט אנטפלעקט איר פאר בארגינקייט
דאס יעקב האט איר מוסר גיוועזן סימנים האט זיא דיא סימנים מוסר גיוועזן צוא איר
שוועסטער . און האט גיענטפערט צוא יעקב אויף אלע זיינע רייד מיט אלע דיא סימנים
וואס ער האט איר מוסר גיוועזן כדי ער זאל ניט דער קענען דאס קול פון לאה . און זיא
האט אים אזו ווייט גינייגט מיט אירע רייד פון אונטער דעם בעט ביז ער איז מרומה
גיווארין דאס איר שוועסטער איז ניט פאר שעמט גיווארין . און אין אזעלכע זאכין מעגין
די צדיקים גיין מיט רמאות חאטשע ער האט איר איבער גיענטפערט צייכינס צוא גוטין
אזו אויך בין איך היינט גיקומען דיך צוא דער וועקין פון דיין קבר טוא איך רופין דאס
דו זאלסט מיר בגיטיגין פון דיין גוטקייט . און זאלסט פון מיינט וועגין ריידין דיא בעסטע
רייד און תענות מיר גירעכט צוא מאכין . און ער זאל מיר ניט גידיינקען מיין פאלשקייט .

אין

אלהיך בעלותך . להיות מחיה חיים נותן לנו חיים ארוכים וטובים . וזרע כשר ובנים צדיקים וחביבים וישרים בלבותם . אשר לא יעבטו אורחותם . ויהיה ביתך כבית פרץ עד עלות הפורץ . ויצליחו בארץ . עוד כל ימי הארץ . ונזכה בזכותך ובזכות כל שאר הצדיקים . להיות חלקנו עמכם בגן עדן ומכל עון מנוקים . ונזכה כלנו לחסות תחת כנפות אל . אלהי ישראל . אמן : .

טו וואס מען זאל זאגן אויף זיין ברודערס קבר :

יערוף כמטר לקחי . תזל כטל אמרתי ומלקוחי . בדרשי בכל אוני וכחי . ואומר שלום עליך אתה אחי . שלום לרוחך ולנשמתך . והיתה שלמה מנוחתך . וארוחת תמיד ארוחתך . תהיה מנועם יי אלהי אבותיך ואלהי ישראל יתן את שאלתך . ולא

און זאל מיר ניט בצאלין וויא מיין ווערק . דען ווען אונזער מוטער רחל האט גיהאט איין טענה . האבין מיר אזעלכע גלייכין פיל טענות וואס זאל דורך זייא באשירמעט ווערין פון דער גרוב פון גיהנם . דען מיר האבין קיין רוא ניט דאס מיר מוזין תמיד זוכין אונזער שפייז . און דער בעל חוב קומט אלץ אוועק נעמען . דרום אזו שטייא נון אויף דער וועק זיך און העלף מיר מיט דיין תפלה אז דוא וועסט ארויף גיין און וועסט ווערין גיזעהען פאר גאט . דאס דער גאט וואס מאכט לעבעדיג אלע לעבעדיגע זאל אונז געבין איין נוט און לאנג לעבין . און רעכט פארטיגע און פרומע און גיליבטע קינדער און זייא זאלין זיין רעכט פארטיג אין זייער הארצין דאס זייא זאלין ניט פאר קרימען זייער וועג . און דיין הויז זאל זיין אזו וויא דאס הויז פון פרץ דר זון פון יהודה ביז דער גואל וועט קומען און זייא זאלין באגליקין אויף דער וועלט וויא לאנג זיא וועט שטיין און מיר זאלין זוכה זיין אין דיין זכות און אין דעם זכות פון אלע איבעריגע צדיקים אז אונזער טייל זאל זיין מיט אייך אין גן עדן . און מיר זאלין לידיג זיין פון אלע זינד . און מיר אלע זאלין זוכה זיין צוא באשיצין אונטער דיא פליגיל פון גאט דער גאט פון דיא ישראל אמן :

יערוף עס זאל טריפין וויא איין רעגין מיינע רייד . עס זאל רעגינען וויא טויא מיין זאג און מיין נומען אז איך פארשט מיט אלע מיינע קראפט און מיין כח און זאג פריד צו דיר מיין ברודער פריד צו דיין רוח און דיין נשמה . און דיין רוא זאל זיין גאנץ און דיין שפייז זאל אלע צייט זיין פון דעם זיסקייט פון גאט דער גאט פון דיינע עלטערין און דער גאט פון די ישראל זאל געבין דיין גיבעט . און זאלסט קיין צער ניט ליידין פון דיינע קינדער און פון דיא וואס נאך דיר קומען און איך בין היינט ארוים גינאנגען און

היינט

תצטער בצרת זרעך ואחריתך . ואני היום יצאתי . והיום באתי . אל בית קבורתך . להתפלל על נשמתך . תעלה מעלה . בצל אל בצל רחום בצל שדי סלה . ואף גם לחלות ולחנן אותך . למהר תפלתך . לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יעזר לי ברוב רחמיו וחסדיו . ויתן לי מנוחת שלום ושלוה להיות מעבדיו ועובדיו . ויזכני לראות בהתיסד בית מכונו ואתאבק ואנשק ואלחוך עפרות יסודיה בארצו ונחלתו המכונים נגד הארץ העליונה שם אמות ושם אקבר ושם יקבל נשמתי ואהיה דבוק במקומה ואל ישלט בי מלאך המשחית . וירחם עלי ועל יוצאי ירכי וייסד את ביתי לפניו לעולם מעבדיו ויראי שמו לעיני כל העמים ולא יהיה כנעני עוד בבית יי צבאות ויעלני וירוממני מאשפות דלותי ושפלותי כי הוא מרים מאשפות אביונים . ויכפר לי על כל אשר

היינט גיקומען צום הויז פון דיין קבר צוא בעטין פאר דיין נשמה זיא זאל אויף גיין אין דעם שאטין פון גאט אין דעם שאטין פון דעם דער בארמיגין · אין דעם שאטין פון דעם אייביגין אלמאכטיגין גאט · און איך בין גיקומען דיך צוא בעטין דוא זאלסט איילין דיין גיבעט פאר דעם קיניג איבער אלע קיניגין הקב"ה · דאס ער זאל מיר העלפין מיט זיין פיל דער בארימקייט און זאל מיר געבין איין רוה מיט פרידין דאס איך זאל קענין זיין פון זיינע קנעכט און זיינע דינערש · און זאל מיך לאזין זוכה זיין צוא זעהען אז זיין בית המקדש וועט גיגרינד פעסט ווערין · און איך וועל מיך בשטויבין און וועל קושין און וועל לעקין די ערד פון איר גרונד אין זיין לאנד און זיין ארב · וואס זיינען גישטעלט גיווארין אנטקעגין דעם אויבערשטין לאנד דארטין ווי איך שטארבין און דארטין זאל איך בגראבין ווערין · און דארטין זאל ער אנטפאנגען מיין נשמה און איך זאל זיין בהעפט אין איר ארט און דער מלאך וואס פאר דארבט זאל איבער מיר קיין שליטה ניט האבין. און ער זאל זיך דער בארימען איבער מיר און איבער דיא אלע וואס קומען ארויס פון מיר און זאל מיין הויז פאר אים גרונד פעסטין אויף אייביג · פון זיינע קנעכט און פון די וואס פארכטין זיך פאר זיין נאמען פאר דיא אויגין פון אלע פעלקער · און ער זאל מיך אויף בריינגען און דער הויבין אויס דעם מיסט פון מיין ארומט און נידעריקייט דען ער דער הייבט אויס דעם מיסט דעם נויט בדערפינין און ער זאל מיר פאר געבין אויף אלימען וואס איך האב גיקריצט פון צוא טאן דיא מצות עשה און וואס איך האב עובר גיוועזן אויף די מצות לא תעשה · און ער זאל משפיע זיין אויף מיר און אויף אלע

זיינע

קִצַּרְתִּי מִן מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַה שֶּׁעָבַרְתִּי מִמִּצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְיַשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל כָּל יוֹצְאֵי יְרֵכִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ וְיִתֵּן בְּכִלְיוֹתַי עֵצָה הֲגוּנָה וּנְכוֹנָה כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ כָּל מַעֲשַׂי וְכָל מַחְשְׁבוֹתַי וְכָל מַאֲמָרַי לַעֲבוֹדָתוֹ וִיכַפֵּר לִי עַל כָּל מַה שֶּׁהֶעֱוֵיתִי בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה וּבֵין בְּדִבּוּר וּבֵין בְּמַעֲשֶׂה בְּכִלְיוֹתַי בִּירֵכַי וּבְרַגְלַי וּבִשְׁאָר אֵבָרַי וְהַתְּלוּיוֹת בָּהֶם. שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתַי כִּי צֵל יָמֵינוּ עֲלֵי אָרֶץ. וְאַתָּה אָחִי אֲשֶׁר נַפְשְׁךָ הָיְתָה נִקְשֶׁרֶת בְּנַפְשִׁי וְרוּחֲךָ בְּרוּחִי חָלִילָה לְּךָ מֵחֲדוֹל מֵהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי וְאַל תֶּחֱשֶׁה מֵהַרְבּוֹת תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים וּמַאֲזִין חֲנוּנִים אוּלַי יָחוּס אוּלַי יְרַחֵם לְהָקִים זֶרַע לְאָחִיךָ זֶרַע צַדִּיק וְכָשֵׁר חַיִּים וְקַיָּמִים. וּבְתוֹרַת יְיָ חֶפְצָם וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגּוּ יוֹמָם וָלַיְלָה וְשֶׁלֹּא יִמָּצֵא בָּם

מיינע קינדער און אויף אלע ישראל איין גימיט פון וויסין שאפט און דיא פארכט פון גאט. און ער זאל געבין אין מיינע נירין איין רעכט פארטיגע עצה דאס אלע מיינע ווערקין און מיין טראכטונג און אלע מיינע רייד זאל זיין צו זיין דינסט. און ער זאל מיר פאר געבין אויף אליכען וואס איך האב ניט רעכט גיטאן סייא מיט גידאנקען און סייא מיט ריידין אדער מיט ווערקין מיט מיינע נירין מיט מיין דיך און מיט מיינע פים און מיט מיינע איבעריגע גלידער און מיט אלימען וואס גיהערין צוא זייא. הער צוא גאט מיין תפלה און מיין גישרייא פאר נעם צו מיינע טרערין שווייג ניט שטיל דען איך בין בייא דיר נאר וויא איין גר און איין וואונער גלייך וויא אלע מיינע עלטערין דען אונזערע טעג זיינען נאר וויא איין שאטין אויף דער ערד. און דו מיין ברודער וואס דיין לייב איז גיוועזן אן גיקניפט אין מיין לייב. און דיין זייל אין מיין זייל. איז פאר מיטין פון דיר דאס דוא זאלסט וועלין פאר מיידין זיך פון מתפלל צו זיין פאר מיר. און זאלסט ניט שווייגין פון צו מערין תפלות און בקשות פאר דעם דער בארעמיגער און לייט זעליגער גאט וואס ער הערט צוא די נויט באדערפינגע און פאר נעמט דיא גיבעט. טאמער וועט ער חס האבין טאמער וועט ער זיך דער בארימען אויף צו ריכטין איין זומען צוא דיין ברודערס קינדער וואס זאלין זיין פרום און רעכט פארטיג זאלין לעבין און זאלין בשטענדיג זיין. און זייער באגער זאל זיין אין גאטס תורה און זאלין לערנען טאג און נאכט אין זיין תורה און עס זאל אין זייא ניט גיפונען ווערין קיין שום פסול און קיין שאנד פלעק. און זאלין האבין איין גוטין שם און מדות טובות און זאלין עוסק זיין אין דיין

שׁוּם פְּסוּל וְשֶׁמֶץ דּוֹפִי וּבַעֲלֵי שֵׁם טוֹב וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְעוֹסְקֵי תּוֹרָתוֹ וּמְבִינֵי סוֹדוֹתָיו וּמַדְרִיכֵי הָעָם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל׃

אָנָּא מֶלֶךְ מְפוֹאָר תִּמָּלֵא רַחֲמִים עַל הָאִישׁ עָנִי וְנִבְזֶה הַזֶּה כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְהַזְמֵן לִי סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה לְכָל פְּשָׁעַי וְחַטֹּאתַי וּתְנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאַי וְהַמְצֵא לִי פַּרְנָסָתִי וּפַרְנָסַת כָּל בְּנֵי בֵיתִי בְּשׁוּפִי בְּרֶוַח וּבְהֶתֵּר וּבְתוֹסֶפֶת טוֹבָה וּכְמוֹ שֶׁבֵּרַכְתָּ וְהִבְטַחְתָּ לְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת כֵּן תְּבָרְכֵנִי וּתְרַחֵם עָלַי וּתְבָרֵךְ אוֹתִי וּלְזַרְעִי עַד עוֹלָם בְּתוֹךְ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְכֹחֲךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מִמֶּנִּי לְבַל יִחַר בִּי וּתְדִינֵנִי בְּרַחֲמִים וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְתִסְלַח פְּשָׁעַי. וּבְמֵי חֲסָדֶיךָ תִּמְחֶה אֹתָם כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר. אֱלֹהִים שְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי. וְלִי אֲנִי עַבְדְּךָ תְּבָרְכֵנִי וְתַצְלִיחֵנִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדַי כִּי הָעוֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֶׁר מַתְּנַת

תּוֹרָה און זָאלִין פַאר שְׁטֵיין זַיינֶע סוֹדוֹת און זָאלִין פִירִין דָאס פָאלְק אִין דֶעם רֶעכְטְ פַארְטִיגִין וֶועג בִּיז דֶער גוֹאֵל וֶועט קוּמֶען אָמֵן׃

אנא איך בֶּעט דיךְ בְּשֵׁיינְטֶער קֵינִיג זָאלְסְט וֶוערִין דֶער פִילְט מִיט רַחֲמָנוּת אִיבֶּער אַזַא אֵיין אָרוּמֶען און פַאר שֶׁעכְטִין מֶענְטְשׁ. דֶען איך בִּין אָרוּם און נוֹיט בַּאדֶערְפִיג. און בְּרֵייט מִיר אָן סְלִיחָה און מְחִילָה און כַּפָּרָה אוֹיף אַלֶע מֵיינֶע זִינְד און מִיסְטִיט. און גִיבּ מִיךְ צוּ חֵן און חֶסֶד און רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגִין און אִין דִיא אוֹיגִין פוּן אַלֶע וָואס וֶועהֶען מִיךְ. און שִׁיק מִיר צוּ מֵיין פַּרְנָסָה און דִי פַּרְנָסָה פוּן מֵיין גַאנְץ הוֹיז גִיזוּנְד מִיט גְרִינְגְקַייט דֶער וַוייטֶערוּנְג מִיט הֶיתֵּר און מִיט פִיל גוּטְס. און אַזוֹ וִויא דוּא הָאסְט גִיבֶּענְטְשְׁט און הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּ דֶעם פְרוּמֶען יַעֲקֹב. וִויא עֶר הָאט גִיזָאגְט איך בִּין נָאר מִיט מֵיין שְׁטֶעקִין אִיבֶּער גִיפָארִין דֶעם יַרְדֵּן און אִיצוּנְד בִּין איך גִיוָוארִין צוּא צְוַוייא שָׁארִין. און אוֹיךְ זָאלְסְטוּ מִיךְ בֶּענְטְשִׁין און זָאלְסְט זִיךְ דֶער בַּארִימֶען אִיבֶּער מִיר. און בֶּענְטְשְׁט מִיךְ מִיט מֵיינֶע קִינְדֶער בִּיז אֵייבִּיג צְווִישִׁין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל. און מִיט דַיין גְרוֹיסִין קְרַפְט זָאל דַיין גְרִים צָארִין ווידֶער קֶערִין פוּן מִיר עֶר זָאל נִיט צָארְנֶען אִיבֶּער מִיר. און זָאלְסְט מִיךְ מִשְׁפְּטִין מִיט רַחֲמָנוּת און זָאלְסְט דֶער הֶערִין מֵיין גִיבֶּעט און זָאלְסְט פַאר גֶעבִּין אַלֶע מֵיינֶע זִינְד און מִיט דִיא וַואסֶער פוּן דַיין גְנָאד זָאלְסְטוּ זֵייא אָפּ מֶעקִין אַזוֹ וִויא עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק איךְ וֶועל אָפּ מֶעקִין דַייטֶע זִינְד פוּן מֵיינְט וֶועגִין. און וֶועל שׁוֹין מֶער נִיט גִידֵיינְקֶען דַיינֶע זִינְד. גָאט הֶער צוּ מֵיין גִיבֶּעט פַאר נֶעם צוּ דִי זָאג פוּן מֵיין מוֹיל. און מִיר דַיין קְנֶעכְט זָאלְסְטוּ בֶּענְטְשִׁין און זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקִין אִין אַלֶע דִיא וֶוערְקִין

יָדֶיךָ לַעֲבוֹדָתֶיךָ וְאַל תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ וַעֲשֵׂה שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי בְּרַחֲמִים לְמַעַן זְכוּת הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֵלּוּ וּלְמַעַן זְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם :

טו וָואס מֶען זָאל זָאגִין אוֹיף זַיין שְׁוֶועסְטֶערְס קֶבֶר :

שָׁלוֹם עָלַיִךְ אֶת אֲחוֹתִי רַעְיָתִי תַּמָּתִי . שָׁלוֹם לְרוּחֵךְ וְנִשְׁמָתֵךְ וְנַפְשֵׁךְ . וִיכֻפַּר לָךְ עֲוֹנֵךְ וַאֲשָׁמֵךְ . בְּשָׁלוֹם תָּנוּחַ עַל מִשְׁכָּבֵךְ . וְאַף לֹא תִצְטַעֵר בְּצָרַת קְרוֹבֵךְ . מִנָּשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת נָשִׁים בָּאֹהֶל תְּבוֹרַךְ . וּבְהֵיכָלֵךְ יִהְיֶה כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד לְצוּרֵךְ : וְעַתָּה בָאתִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי . פִּתְחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי . פֶּתַח כְּפִתְחוֹ שֶׁל הֵיכָל . וּבוֹאִי פְּנֵי הַיּוֹשֵׁב רָם וְנִשָּׂא עַל גַּבֵּי גַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל . וְחַנְּנִי נָא פְּנֵי קוֹנֵךְ וְצוּרֵךְ . עֲבוּר אָחִיךְ עַצְמֵךְ וּבְשָׂרֵךְ . כִּי נָסַעַתְּ אֶת לִמְנוּחוֹת וְעָזַבְתְּ אוֹתִי לַאֲנָחוֹת . בְּילוּלִים גְּנוּחוֹת בְּאָח וְאָחוֹת . וְנֶפֶשׁ חִשְׁקִי וּמַחֲמוֹדֵי . לֹא עָלָה בְיָדִי . לְקַיֵּם עַל מְלֹאוֹתָם . דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים

פוּן מַיין הַאנְד . דֶען דָאס עֲשִׁירוּת אוּן כָּבוֹד קוּמְט פוּן דִיר . אוּן דַיין מַאכְט אִיז אִיטְלִיכְן גְרוֹיס אוּן שְׁטַארְק צוּ מַאכִין . אוּן דֶער פִיל אוּנְזֶערֶע הֶענְט פוּן דַיינֶע בְּרָכוֹת אוּן פוּן דִיא רַייכְקַייט פוּן דִיא גָאבּ פוּן דַיינֶע הֶענְט צוּא דַיין דִינְכְט . זָאלְסְט מִיךְ נִיט ווידֶער קֶערִין לֵיידִיג פוּן דִיר . אוּן טוּא מַיין בֶּגֶער אוּן מַיין גִיבֶּעט מִיט דֶער בַּארִימְקַייט פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן אַלֶע דִי דָאזִיגֶע צַדִּיקִים אוּן חֲסִידִים . אוּן פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן אַלֶע צַדִּיקִים אוּן חֲסִידִים פוּן דֶער וֶועלְט :

שָׁלוֹם פְרִיד אוֹיף דִיר דוּא מַיין שְׁוֶועסְטֶער מַיין גִיטְרַייעֶ גִיזֶעלִין . פְרִיד צוּ דַיין נֶפֶשׁ אוּן רוּחַ אוּן נְשָׁמָה . אוּן אַלֶע דַיינֶע זִינְד אוּן שׁוּלְד זָאל פַר נֶעבִּין וֶוערִין . מִיט פְרִיד זָאלְסְטוּ רוּעֶן אוֹיף דַיין גִילֶעגֶער . אוּן זָאלְסְט אוֹיךְ קַיין צַער הָאבִּין פוּן וֶועגִין דִיא לַייד פוּן דַיינֶע פְרַיינְד דוּא זָאלְסְט גִיבֶּענְטְשְׁט וֶוערִין פוּן דֶער בְּרָכָה וָואס זַיינֶען וָוארִין גִיבֶּענְטְשְׁט דִיא פְרוּמֶע ווייבֶּער אוּן דִיא ווייבֶּער וָואס זַיינֶען גִיזֶעסִין אִין דִיא גִיצֶעלְטִין . אוּן אִין דַיין וואוּנוּנְג זָאלִין אַלֶע זָאגִין כָּבוֹד צוּא דַיין בַּאשֶׁעפֶער . אוּן אִיצוּנְד בִּין אִיךְ גִיקוּמֶען פַאר מַיין לַייבּ צוּא בֶּעטִין שְׁוֶועסְטֶער גִיזֶעלִין עֶפִין פוּן מַיינְט וֶועגִין אִין הֵיכָל אַיין טִיר אוּן קוּם פַאר גָאט וָואס עֶר זִיצְט הוֹיךְ אוּן אִיז רֶער הוֹיבִּין אִיבֶּער דֶעם גַלְגַל פוּן פַאר שְׁטַאנְד . אוּן בֶּעט פַאר דַיין בַּשֶׁעפֶער פוּן וֶועגִין דַיין בְּרוּדֶער דַיין בְּלוּט אוּן פְלֵייש . דֶען דוּא בִּיסְט גִיצוֹיגִין צוּא רוּא אוּן מִיךְ הָאסְטוּ גִילָאזְט צוּא זִיפְצִין מִיט קְלָאגִין אוּן קְרֶעכְצִין אוּן ווייא טָאג אוּן וָואס מַיין לַייבּ הָאט גִילוּסְט אוּן פַר לַאנְגְט הָאבּ אִיךְ אַלְץ נִיט גִיקֶענְט דֶר לַאנְגֶען אִיךְ זָאל קֶענֶן רֶעכְט מְקַיֵּים זַיין צוּ טָאן דִי רַייד פוּן דֶעם לֶעבֶּעדִיגִין גָאט . פוּן וֶועגִין דִיא פִירְדוֹת פוּן דֶער שְׁלֶעכְטֶע צַייט דָאס זִיא זַיינֶען וָוארִין גִיפְּלָאכְטִין

לעשותם . מטרדת בנידת הזמן . ונשתרגו עלו על צוארי . והן הנה היו בעוכרי . כי הקרה אותם מרי קירי . הוא אלהי צורי . על אשר מעלתי את פיו . ולא היו מצותיו עלי חביב . והנני תוהא על הראשונות . על החטאים והעונות : ואת אחותי רעיתי . אשר מולידך הולידני ועל ידו לעולם יצאתי . על ידינו יחד נשלם כונת בריאת הורינו . למען יתקימו על ידו מצות יי אלהינו כאשר צונו : ואם ימנעוני הסבות . אין אני יכול לזכות האבות . על כן לכי נא ראי את שלום אחיך ואת שלום הצאן . טפלי דתלו בי והם בעוני ולחצון . והתפללי בעדי אל אל ממעל . להשלים על ידי תכלית כונת הבריאה בפועל . וימחול ויסלח את כל חטאתי . ואת כל עונותי וזדונותי . וירחם עלי ויפתח את לבי בתורתו . ויחד לבבי ליראתו . ויפרנסני בכבוד ולא בבזוי . בהתר ולא באסור . בנחת ולא בצער . ברוך

און זײנען אויף גינאנגן איבר מײן האלז . און דיא דאזיגע זײנען גיװען מײנע באטריבערט דיא װאס מײן הער גאט מײן בשעפר האט צוא גישיקט . װײל איך האב גיפעלשט אין זײנע רײד און זײנע מצות זײנען בײא מיר ניט גיליבט גיװען . און נון איצער איצונד האב איך חרטה אויף דיא פריערדיגע זינד און אומרעכט . און דוא מײן שװעסטר מײן גיזעלין דער װאס דיך גיװאונגן האט . האט מיך אויך גיװאונען און דורך אים בין איך אויף דער װעלט גיקומען . און דורך אונז בײדע איז גיװארין גאנץ דיא כונה נאך װאס אונזער פאטער איז באשאפין גיװארין . פון װעגן דורך אים זאל מקוים װערין דיא גיבאט פון אונזער גאט װאס ער האט אונז גיבאטין פרו ורבו דאס װען אײנער האט אזכר מיט נקבה איז ער שױן מקיים דיא מצוה פרו ורבו . און װײל דיא טרעפונג פאר מײדין מיך און נאטס גיבאט צו האלטין . אזוא קען איך ניט מזכה זײן אונזערע עלטערין . דרום גײא נאך און בזארג די פריד פון דײן ברודער און דיא פריד פון די שאף דיא קלײנע קינדער װאס הײנגען אין מיר און זײ זײנען אין ארומקײט און באצװײנגענעס . און בעט פאר מיר צוא גאט פון דעם הימיל . דאס איך זאל קענען גאנץ מאכין מיט מײנע גוטע װערכין די כונה פון דעם בשעפינעס װאס איך בין דרויף בשאפין גיװארין . און ער זאל מיר מוחל זײן און זאל פאר געבין אלע מײנע זינה און אלע מײנע אומרעכטיקײט און מוט װאולקײט . און ער זאל זיך איבער מיר דער בארימען און זאל עפינען מײן הארץ אין זײן תורה . און זאל אײנציגן מײן הארץ צו זײן פארכט . און זאל מיך מפרנס זײן מיט כבוד און ניט מיט שאנד מיט היתר און ניט מיט איסור מיט נחת און ניט מיט צער . מיט

וְלֹא בְּצִמְצוּם וְחִסּוּר . וְיַצִּילֵנִי מִכָּל הַרְהוּר חֵטְא וְעָוֹן וּמֵעַזֵּי פָנִים וּמִפְּגָעִים רָעִים וּמִן שָׂטָן הַמַּשְׁחִית וּמִדִּין שֶׁל גֵּיהִנֹּם וּמֵרוּחוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מַזִּיקִין וּמִכָּל סִבָּה רָעָה וְאֶמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינָיו וּבְעֵינֵי כָל רוֹאַי וְאֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפָיו סֶלָה מַהֵר נָא עֲבוּרִי בִּתְפִלָּה וּבַקָּשָׁה אַל תְּאַחֲרִי אוֹתִי בִּתְפִלָּתֵךְ וְיַצְלִיחַ דַּרְכֵּךְ וְיִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵךְ . וּרְאֵה לְהָקִים בִּתְפִלָּתֵךְ אֶת בֵּית אָבִינוּ עַל מְכוֹנוֹ . אִמְרִי נָא אֲחוֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַּעֲבוּרֵךְ . וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ . אָמֵן :

יז וָואס מען זאל זאגין אויף זיינע גרויסע קינדערס קבר :

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה . מְכֻנָּסִים הָיוּ בְּגוּף אָדָם אֲשֶׁר נַפְשִׁי הָיְתָה לִי כָּמָה . יוֹצְאֵי מֵעַי וְיוֹצְאֵי חֲלָצַי . אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בָּזֶה עַל פְּנֵי תֵבֵל אַרְצִי . כַּאֲשֶׁר יָשָׁר בְּעֵינָיו בִּרְצוֹנוֹ נָתַן וּבִרְצוֹנוֹ נָטַל . מִן שְׁמַיָּא מֵיהַב יָהִיב מִשְׁקַל שָׁקַל וְקָטַל . חָבִיב הָיָה עָלַי דִּבּוּרָן . תַּאֲוַת נַפְשִׁי לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ . וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה זֶה הַדָּבָר . אֲשֶׁר יְדִידִי וּרְדִידִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר . נִגְלָה וְנִכְסָה

רוּחַ און ניט בְּצִמְצוּם און מִינְגֶערְקֵייט און זאל מיך מַצִיל זיין פון אַלֶע בֵּייזֶע גֶידאַנְקֶען פון זִינְד . און פון דֶעם שָׂטָן דער פַאר דַארְבֶּער און פון דֶעם מִשְׁפָּט פון גֵיהִנֹּם . און פַאר אַלֶע בֵּייזֶע גֶישִׁיכְטֶענֶעס און איך זאל גֶיפִינֶען חֵן און גוט פַאר שְׁטַאנְד אין זיינֶע אויגֶין . און אין דִי אויגֶין פון אַלֶע וָואס זֶעהֶען מִיךְ . און זאל וֶוערִין בַּאשִׁיצְט אין פַאר בָּארְגֶינֶס פון זיינֶע פְלִיגִיל אויף אֵייבִּיג . אייל נַאר פון מיינְט וֶועגִין מיט גִיבֶּעט . הַאלְט מִיךְ נִיט אויף מִיט דַיין גִיבֶּעט . און גַאט זָאל בַּאגְלִיקִין דיין וֶועג און זאל צו הֶערִין דָאס קוֹל פון דיין גִיבֶּעט . און זֶעה דוא זָאלְסְט מיט דיין תְּפִלָּה אויף שְׁטֶעלִין אוּנְזֶער פָאטֶערְס הויז גִיזִינְד אויף זיין שְׁטַאנְד זָאג דָאךְ מיין שְׁוֶועסְטֶער דָאס עֶס זאל מיר וֶוערִין בַּאגִיטִיגְט פון דיינְט וֶועגִין און מיין לֵייבּ זאל בְּלֵייבִּין לֶעבִּין אין דיין זְכוּת אָמֵן :

שָׁלוֹם פְרִיד צו אַייךְ נֶפֶשׁ רוּחַ און נְשָׁמָה . וָואס זיינֶען מיט אַנאַנְדֶער גִיוֶוען אין לֵייבּ פון אַיין מֶענְטְשׁ וָואס מיין לֵייבּ הָאט נָאךְ דָעם זֵייעֶר פַר לַאנְגְט וָואס פון מיינֶע לֶענְדִין און מיינֶע גֶידֶערִים איז עֶר אַרוֹיס גִינַאנְגֶען וָואס גַאט הָאט מיר גִיגֶעבִּין אויף דֶר דָאזִיגֶער וֶועלְט אַזוֹ וִויא עֶס אִיז גִיוֶוען רֶעכְט פַארְטִיג אין זיינֶע אויגִין . מיט זיין ווילְיי הָאט עֶר מיר גִיגֶעבִּין און מיט זיין ווילִין הָאט עֶר ווידֶער צוא גִינוּמֶען . דֶען מֶען גִיט פון דֶעם הִימֶיל און מֶען נֶעמְט ווידֶער אַוֶועק . דיינֶע רֵייד איז מיר גִילִיבְּט גִיוֶוען . מיין לֵייבּ פְלֶעגְט גִילוּסְטִין צו דֶר מָאנֶען דיין נָאמֶען און צו גִידֵיינְקֶען דִיךְ . און מיר וַוייסִין נִיט וָוארוּם דָאס איז גִיקוּמֶען וָואס מיין לִיבְּסְטֶער און מיין קְרוֹין איז פון מיר אַוֶועק גִינַאנְגֶען . עֶר איז גִיוֶוען אַנְטְפְּלֶעקְט און איז פַאר דֶעקְט גִיוָוארִין עֶר איז גִיוֶוען גִיזֶעהֶען און איז

ווידער

נראה ונסתר . בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני מחגוי
סלע וממדרגת סתר . לא ידעתי נפשי שמתני . בדחיל סגי
ואמתני . ענין מתנן ונבזבזין . וכבשי דרחמנא ורזין . אם היתה
מתנה על מנת להחזיר בזמנו . או אם עונינו ענו בנו . לאיזה
סבה מהעונות . שהייתי כדאי לקבל הפורענות . או שמא חזר
בו בעל פקדונות . לתבוע פקדונות ראשונות . בין כך ובין כך לא
זכיתי . לגדלך יותר ואף כי אחרי מותי . ואמרתי אעלה בתמר אוחזת
בסנסניו . אשר נפרדו נפרצו עליו בגזרת אדוניו . ואלכה לי
שדה בוכים . אל הסלע ואל הבוכים . ואתפללה אל אל על
נשמתו . יעלנה אל מכון שבתו . והנר הזה שנכבה ברוח שאינה
מצויה . רפא ירפא לה ולפתילה להיותה מבני עליה . ולא יהיה
נמסר ביד דומה . או שאר מלאכי רומה . ויסתירנו בסתר עליון .
ורום חביון . ואתה עמוד בתפלה ובבקשה . לפני אל רם ונשא .
יכפר ויסלח . אל טוב וסלח . לעונות ולפשעים ולמעשים רעים
שחטאתי ושעויתי ושפשעתי ואשר הרעותי . וגרמו לכל אלה .
להיות האי שופרא בארעא בלה . ואף שגרמו חובי דהאי גברא .
להיות האי גופנא ושתילי נציב בבי קברא . ומת זרעי בחיי .

ווידער פאר בארגין גיווארין . איך האב אים גיזוכט און האב אים ניט גיפונען . איך רוף
אים און ער ענטפערט מיר ניט פון דעם ארט וואו ער איז פאר בארגין איך בין אין
גרויס פארכט און דער שרעקענעס ווייל איך ווייס ניט דעם ענין פון גאטס מתנות און
זיינע סודות צוא די מתנה וואס ער האט מיר גיגעבין איז גיוועזן אויף דעם תנאי ער
זאל זיא ווידער צוריק נעמען אין זיין צייט צוא זיך . אדער אויב אונזערע עבירות
האבין עס גורם גיוועזן וואס איך בין ווערט גיוועזן צוא אנטפאנגען דיא שטראף . אדער
טאמער דער הער וואס האט מיר גיגעבין דעם פקדון האט ער חרטה גיהאט און האט
ווידער בייא מיר גינומען דעם פקדון . סייא אזו און סייא אזו האב איך ניט זוכה גיוועזן
דיך לייננער אויף צו ציהען . מכל שכן אז דו קענשט נאך מיין טויט ניט פון מיר גיניסין .
האב איך גיטראכט איך וויל גיין צוא דעם וואס ער איז אזו חשוב וויא איין טייטיל בוים
בעטין צו גאט פאר דיין נשמה . ער זאל זיא אויף ברייננען צו זיין וואוננג . און דאס
ליכט וואס איז פאר לאשין גיווארין דורך איין שלעכטין ווינט זאל ער דאס היילין זיא
זאל קומען בייא די הויכע לייט . און זאל ניט איבער גיענטפערט ווערין אין דר האנט
פון דעם מלאך דומה אדר אנדערע מלאכים און זאל אים פאר בארגין אין דעם אויבערשטין
און די הויכע פאר בארגענעם . און דוא שטייא אויף און טוא תפלה פר דעם הויכין און
דר הויבינעם גאט . דר גאט וואס איז גוט און איין פר געבר זאל ער פר געבין צו די זינד און
מיסטייט און צו בייזע ווערקין וואס איך האב גזינדיגט און אום רעכט גיטאן און גימיקטייט
און דאס וואס איך האב גאיבירט . און האב גורם גוועזן צוא דעם אליסען וואס דאס דאזיגע

שיינקייט

יען יי שאלתי ומאויי . להצילני מדינה של גיהנם . ומשאר מלאכי חמה ודינם . ומבאר שחת . ומתהום רובצת תחת . ומכל מיני משחית ומחבל . ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא על פני תבל . וינהלני על מי מנוחות . בנחת ושובה . עד זקנה ושיבה . וישמור אותי ושאר זרעי וזרע זרעי מן כליון וחרץ . עוד כל ימי הארץ . וממיתה שלא בזמנה ופתאומות . גם מכל חלי וכל מכה ומרמיטא ותרדמות . וישמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום . מעתה ועד עולם . ואתה לך לקץ ותנוח . ותעמוד לגורלך לקץ הימין הנפש והנשמה והרוח . והוא רחום יכפר עון ולא ישחית . והרבה להשיב אף ומשחית . ולא יעיר כל חמתו . ויזכור רחם ברגזו ובעברתו . ובשלחו את אליהו הנביא . לפני היום הגדול והנורא אשר יבא . להשיב לב בנים על אבותם ולב אבות על בנים . גם לי גם לך ינחם וישא פנים . בזכות הצדיקים וצדקניות וחסידים וחסידות אשר פה קבורים . ושאר כל הנשמות הטהורים . ושנותיך לא יתמו עבור הרעש ומהומה . רק יוסיפם עלינו ועל דורותינו על אחת כמה וכמה . וכלהו כתיבי ברעי . וזכרך לא יסוף מזרעי . לזכרון לפני יי תמיד . תרושה על

שיינקייט זאל ווערין פאר שלאסין אין דר ערד . און ווען שוין מיינע זינד האבין נאך ניוועזן דאס דר דאזיגער ווייז שטאק און דאס פלאנצונג זאלין קומען אין קבר אריין און מיין קינד איז נישטארבין בייא מיין לעבין . זאל גאט געבין מיין גיבעט און מיין גילוקטיקייט מיך מציל צו זיין פון דעם דין פון דעם גיהנם . און פון דיא אנדערע צארינדיגע מלאכים און פון גרוב פון גיהנם און פון דעם אונטערשטין אפ גרונד . און פון אלערלייא פאר דארבער און פון אלערלייא פורעניות וואס זייא דער וועקין זיך צוא קומען אויף דר וועלט . און ער זאל מיך פירין בייא דיא רועגדיגע וואסער מיט רוא און שטילקייט ביז גייך ווער אלט און גרייז ווערין . און זאל מיך מיט מיינע אנדערע קינדער און קינדערש קינדער היטין פון פאר לענדונג און פאר שניידונג . ווייל דיא וועלט וועט שטיין . און פאר איין אומצייטיגין און פלוצלינגין טויט . אויך פון אלע קראנקהייט און אלע שלעק און פאר שומלונג . און זאל היטין אונזער אויס גיין און אונזער קומען צוא לעבין און פריד פון איצונד ביז אייביג . און דוא זאלסט רוען ביז אין ענד און זאלסט אויף שטיין צוא דיין גורל אין דעם רעכטין ענד מיט דיין נפש און רוח און נשמה . און גאט וואס ער איז דער בארעמיג זאל פאר געבין די זינד און זאל ניט פאר דארבין . און זאל מערין ווידער צוא קערין דעם צארין און דעם פאר דארבער . און זאל ניט דער וועקין גאר זיין גרים צארין ; און אין זיין צארין זאל ער גידיינקען דער בארימקייט . און אז ער וועט שיקן אליהו הנביא פאר דעם גרויסין און פארכטיגין טאג ווידער צוא קערין דאס הארץ פון די קינדער צוא זייערע עלטערין און דאס הארץ פון די עלטערין צוא די קינדר . זאל ער מיך

און

לוח לבי ופתותם על ידי ואצעדה וצמיד . להתפלל תמיד על נשמתך . להעלותה אל אווי שבתך :

יח וואס מען זאל זאגין אויף זיינע קליינע קינדערס קבר :

שלום עליכם נפש נשמה ורוח . מלבשים היו בגוף זרעי לנוח . אך יצא יצא לעולם בכח ולא בפועל הרבה . ואנחנו לא נדע כבשי דרחמנא והסבה . אם הם יסורים של אהבה . או אם עונינו ענו בנו כי בא חובה . ואם על פי ירשיעני לומר מפני מה מתו בניך בחייך . קום והצטדק לפני אלהיך . ואלה הצאן מה עשו . אשר מעולמם יצאו ופרשו . ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים . ומצדיקים אותו וליראתו אנו חרדים . ואני תפלה לאל חי אשר בידו פקדון רוחי . על נשמתך הטהורה . אל מול פני שכינתו להאירה . ואל יהושע בן נון ראש המעלה ימסרך להיות תורת אלהים משקה ודולה . על ידי מטטרון שר הפנים . הלומד בכל יום לקטנים . ובחצות הלילה תעלה למתיבתא

און דיך אויך טרייסטין און נושא פנים זיין · פון וועגין דעם זכות פון דיא צדיקים און צדקניות און חסידים און חסידות וואס זיינען דא באגראבין · און אין דעם זכות פון אנדערע ריינע נשמות · און דיינע יארין זאלין ניט פאר לארין גיין וועגין דעם שטורעם און פאר טומלונג · גייערט ער זאל מערין צו אונז און צוא אונזערע דורות פאר איין יאר פיל יאר · און זאלין ווערין גישריבין אויף מיינע קינדער · און דיין גידעכעניס זאל נים ווערין אפ גיטאן פון מיינע קינדער צו אגידעכעניס פר גאט אלע צייט · דוא ביסט איין גיגראבין אין דעם טאוויל פון מיין הארץ און אזו וויא איין חתימה וואס זיא איז אויס גיקריצט אויף מיין האנט · און וויא איין פינגעריל און איין ארום באנד צוא בעטין אלע צייט פאר גאט פאר דיין נשמה · זיא ארויף צוא ברייננגען צוא דעם וואונונג וואס דוא באגערסט דארטין צוא זיצין :

שלום פריד אויף אייך נפש רוח און נשמה זייא זיינען גיוועזין בייא אנאנדר צו רוען אין דם גוף פון מיין קינד · נאר ער איז ארויס גינאנגען פאר איין קרבן עולה און איז נים לאנג גיוועזין אויף דער וועלט און די סודות פון גאט ווייסין מיר נים ; אויב גאט האט אונז די יסורים צוא גישיקט מחמת ליבשאפט . אדער אויב אונזערע זינד האבין באצייגט אין אונז דען עס איז גיקומען דיא שולדיגקייט · און ווען איך וואלט מיר שוין זעלבערט באשולדיגט צוא זאגין ווארום זיינען דיינע קינדר גישטארבין בייא דיין לעבין שטייא אויף און מאך זיך גירעכט פאר דיין גאט . אזו וואלט איך זאגין און דיא דאזיגע שאף וואס האבין גיטאן וואס זיינען אזו גיך אוועק גינאנגען פון זייער וועלט · אבער אויך אלימען

עִלָּאָה. לִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּרְגָלָאָה. וְיִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בָּךְ שַׁעֲשׁוּעִים וַאֲהָבִים. וְיַעֲלָךְ בְּמַעֲלַת הַכְּרוּבִים. וְאַתָּה זַרְעִי אֲשֶׁר הָיִית מִתְנַהּ בְּיָדִי לְפִי שָׁעָה. עֲמוֹד בִּתְפִלָּה וּבַקָּשָׁה פְּנֵי מְאַזִּין שַׁוְעָה. יְכַפֵּר עֲוֹנִי אֲשֶׁר גָּרְמוּ לְקִיחָתֶךָ. וְאַל יְבַעֲתוּנִי שִׁבְטְךָ וְאֵימָתֶךָ. וִימַלֵּא יָמַי בַּטּוֹב וּשְׁנוֹתַי בַּנְּעִימִים. אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיַּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים. וְיַצִּיל אוֹתִי וּשְׁאָר זַרְעִי מִמִּיתָה מְשֻׁכֶּלֶת. וּמִכָּל מַחֲלָה וּבֶהָלֶת. וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה. וּבוּקָה מְבוּקָה וּמְבוּלָּקָה. וְיַעֲשֶׂה עִמִּי צְדָקָה. לְחַיֵּנִי עַל פְּנֵי תֵבֵל אַרְקָא. בְּשָׁלוֹם וּבְשֵׂיבָה טוֹבָה. וּבְכָבוֹד וּפַרְנָסָה מְרֻבָּה. וְיָסִיר מִמֶּנִּי אֶת לֵב הָאֶבֶן. וְאַל יְעַכֵּב חֵטְא וְעָוֹן. וְיִמְחוֹל עֲוֹנִי וּזְדוֹנִי. וְאַל יוֹסִיף לְיַסְּרֵנִי. וְרַחֲמָנָא דְרָחֵם עַל אֲבָהָתָנָא צַדִּיקַיָּא. יֵיעוֹל יָתָךְ לְגַן עֵדֶן לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בַּהֲדֵי צַדִּיקַיָּא. וְהָעֶדְרֵךְ יְהֵא כַּפָּרָה

לויבין מיר גאט אונזער גאט און מאכין אים גירעכט און מיר איילין זיך צוא זיין פארכט. און איך טוא בעטין צוא דעם לעבעדיגין גאט וואס אין זיין האנט איז באהאלטין מיין נשמה פאר דיין ריינע נשמה ער זאל זיא מאכין לייכטין צוא קעגין זיין שכינה. און צו יהושע בן נון וואס זיצט אויף דעם איבערשטין שטאפיל זאל ער דיך איבער ענטפערין דאס ער זאל מיט דיר לערנען גאטס תורה דורך דעם מלאך מט"ט שר הפנים וואס ער לערינט אלע טאג מיט דיא קליינע קינדער און אין האלבע נאכט זאלסטוא אריף גיין צוא דער אויבערשטער ישיבה צוא הערין תורה פון דעם מויל פון גאט ב"ה און זאל זיך דער מייען מיט דיר מיט פרייד און ליבשאפט און זאל דיך אויף ברייננען אין דיא מעלה פון דיא כרובים. און דוא מיין קינד וואס דוא ביסט גיוועזן ביי מיר אמתנה אקליינע צייט שטייא אויף מיט גיבעט און באנגער פאר גאט וואס ער פאר נעמט גישרייא. ער זאל פאר געבין מיינע זינד וואס זייא האבין גורם גיוועזין וואס דוא ביסט פון מיר אוועק גינומען גיווארין און דיין רוט מיט דיין פארכט זאל מיך ניט דר שרעקין. און זאל דר פילין מיינע טעג מיט גוטס און מיינע יארין מיט זיסקייט. נאר גוטס און גינאד זאל מיך נאך יאגין ווייל איך וועל לעבין און זאל זיצין אין גאטס הויז צוא לאנגע טעג. און ער זאל מציל זיין מיך מיט מיינע איבעריגע קינדער פון איין פאר דארבליכין טויט. און אלע קראנקהייט און דער שרעקינים און פון אלע לייד און איינגשאפט און לייד־קייט און פאר שניידונג. און זאל מיט מיר טאן צדקה צוא לאזין מיך לעבין אויף דער וועלט מיט פריד און אגוט עלטער. און מיט כבוד און פיל פרנסה און זאל פון מיר אפ טאן דאס שטיינערדיגע הארץ.

און

עלנא . ועל כל אנשי ביתנא . וקדם מרי עלמא להוי
בקרבן דמתקבל ברעוא . ולא יוסיף עוד לדאבה .
וימחול חובנא . ויתן לנא . בנין דכרין דיחיון ויהוון
עסקין באוריתא קדישתא ויעדי מנן ומכל עמיה בית
ישראל צרה ויגון ואנחה וכל מרעין בישין אמן :

יט וואס איין מאן זאל זאגין אויף זיין ווייבס קבר :

נפש טהורה עלית לרום הביון . יכונן מעונתך סתרך
בצל עליון נפשך בטוב תלין זרעך יירש ארץ .
יען כי בעלך עבדת בנקיון . עם התמימות שרה רבקה
רחל ולאה מדורך ביופי אפריון . אשה כשרה בנשים
מאשרה נקיה וטהורה . אלהים יי נאזר בגבורה . ישים
חלקה עם שרה . אשה כשרה בנשים חשובה נר שבת
הדליקה כחקה . האל הנקדש בצדקה . ישים חלקה עם
רבקה . אשה כשרה בנשים נאה . חלתה היתה קוצה

און קיין שום זינד זאל מיך ניט איין האלטין דער פון · און זאל מוחל זיין מיינע זינד און זאל ניט מערין מיך צוא שטראפין און דר גאט וואס האט זיך דער בארימט איבר אונזערע עלטערין דיא צדיקים דר זאל דיך אריין ברייננגען אין גן עדן צו דר מייען זיך צווישין דיא צדיקים · און דיין טויט זאל זיין איין כפרה אויף אונז און אויף גאר אונזער הויז גיזינד · און פאר דעם העער פון דר וועלט זאל דאס זיין וויא אקרבן וואס איז גיוואורין אן גינומען מיט ווילין און זאל ניט מערין נאך צוא שיקין קיין טרויערקייט · און זאל מוחל זיין אונזר זינד . און זאל אונז געבין קינדער זכרים זייא זאלין לעבין און זאלין לערנען דיא היילינע תורה · און זאל אפ טאן פין אונז און פון גאר זיין פאלק ישראל לייד און טרויערקייט און זיפצין און אלע בייזע קראנקייטין אמן :

נפש דו ריינע זייל דו ביסט ארויף גינאנגען אין הויכע פאר בארגענעם . ער זאל אן ברייטין דיין וואונונג אין זיין פאר בארגינעם אין דעם אויבערקסטין שאטין · דיין נשמה זאל נעכטיגין אין גוטס דיינע קינדער זאלין ארבין דאס לאנד ווייל דוא האסט דיין מאן גידינט מיט ריינקייט · דיין וואונונג זאל זיין מיט דיא פרומע מוטערס שרה רבקה רחל לאה אין איין שיינע חופה די רעכט פארטיגע פרויא צווישין די ווייבער דיא גלויבטע לויטערע און ריינע גאט דער העער וואס ער איז אן גינורט מיט שטארקייט זאל טאן איר חלק מיט אונזער מוטער שרה דיא פרומסטע פרויא צווישין דיא ווייבער גירעכינט דיא האט איר ליכט פון שבת אן גיצונדין וויא עס גיהער צוא זיין · דער גאט וואס איז גיהייליגט מיט צדקה זאל טאן איר חלק מיט אונזער מוטער רבקה · דיא רעכט פארטיגע פרויא דיא שיינע איר חלה האט זיא גינומען מיט איר פולע מאס · דער גאט וואס הערשט איבער אלע הערשאפט זאל טאן איר חלק מיט אונזער מוטער לאה דער גאט וואס דר בארימט

און

בִּמְלוֹאָהּ. הָאֵל אֲשֶׁר גָּאֹה גָּאָה. יָשִׂים חֶלְקָהּ עִם לֵאָה. הָאֵל חוֹמֵל וּמוֹחֵל. יִזְכָּר לָהּ רַחֲמָיו עִם כְּבוּדוֹת וּצְנוּעוֹת נַחֲלָתָהּ תִּנְחַל. לִהְיוֹת מְנָתָהּ עִם רָחֵל. אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. נִתְבָּרֵךְ הַבַּיִת בִּגְלָלָהּ. הָיְתָה שְׁכִיחָא בְּגַוָּא דְבֵיתָא וּמְקַרְבָא הֲנָיָתָהּ. הָיְתָה נִזְהֶרֶת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת. בְּשִׂמְחָה וּבִרְצִיצוּת. וּבְאַקְרוּיֵי בְּנָהָא וּבְנַטְרָא לְגַבְרָא עַד דְאָתֵי מִבֵּי רַבָּנָן וּמֵעֲשִׂיַּת מִצְוֹת. מַלְאֲכֵי רַחֲמִים יִפְתְּחוּ לָךְ הַשְּׁעָרִים הַסְּגוּרִים וְתִתְעַדֵּן הַנְּשָׁמָה הַתְּמִימָה. וְתִרְאֶה אוֹר מֵאֵל נָאוֹר אֲשֶׁר מֵעֵין כָּל חַי נֶעֶלָמָה. וְאַתְּ כִּי נָסַעַתְּ לִמְנוּחוֹת בִּגְזֵרַת קַדִּישִׁין וּבְמַאֲמַר עִירִין. וַעֲזַבְתְּ אוֹתָנוּ לַאֲנָחוֹת וּלְמִשְׁלַחַת גִּירִין. יְהִי נָא חַסְדֵּךְ עָלֵינוּ. לִמְשׁוֹךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד עָלֵינוּ. אַחֲרֵי כִּי יָדַעַתְּ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֵין כַּעְסוֹ לִפְעָמִים יָרֵץ. לְהַקְדִּים לְרַחֲמִים פָּנִים זְעוּמִים. וּפֶן וְאוּלַי גַּם אוֹתִי הַכַּעַס הֵבִיא לִידֵי טָעוּת. לָתֵת בְּעֲקֶרֶת הַבַּיִת מִגְרַעַת.

און איז מוֹחֵל דיא זִינְד זָאל איר גִידֵיינְקֶען זיין רַחֲמָנוּת זיא זָאל איר אַרְבּ אַרְבִּין מִיט דיא צְנוּעוֹת. איר רוא זָאל זיין איר גָאבּ מִיט אוּנְזֶער מוּטֶער רָחֵל וָואס זיא איז גִיוֶוען איין אֵשֶׁת חַיִל די קְרוֹין פוּן איר מַאן. דָאס הויז איז וָוארִין גִיבֶּענְטְשְׁט פוּן אירְט וֶועגִין. זיא איז גִיוֶוען אַלֶע צייט אין איר הויז און דֶעם אֶרִימַאן הָאט זיא גִיגֶעבִּין אַזֶעלְכֶע צְדָקָה וָואס עֶר הָאט עֶס גִיקֶענְט בַּאלְד עֶסִין. זיא איז גִיוֶוען גִיוָוארִינְט צוּ טָאן מִצְוֹת מִיט פְרֵייד און לוּסְט. און הָאט אִירֶע קִינְדֶר לָאזִין לֶערְנֶען און הָאט גִיוַוארְט אויף איר מַאן בִּיז עֶר איז גִיקוּמֶען אוֹיס דֶעם בֵּית הַמִּדְרָשׁ און פוּן צוּא טָאן מִצְוֹת. די דֶער בַּארְמִינְגֶע מַלְאָכִים זָאלִין דִיר עֶפִינֶען דִיא פַּאר שְׁלָאסֶענֶע טוֹיעֶרִין. און דִיא פְרוּמֶע נְשָׁמָה זָאל זִיךְ זֶעגִיפְטִיגִין און זָאל זֶעהֶען דָאס לִיכְט פוּן דֶעם לִיכְטִיגִין גָאט. וָואס עֶר איז פַאר הַיילִין פוּן אַלֶע לֶעבֶּדִינְגֶע. און וָוען דוּא בִּיסְט אַוֶועק גִיצוֹיגִין צוּ דַיין רוּא מִיט דֶעם בַּאפֶעל פוּן די הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים. און הָאסְט אוּנְז פַאר לָאזִין צוּא זִיפְצִין און טְרוֹיעֶרְקַייט זָאל זיין דַיין גִינָאד מִיט אוּנְז צוּ צִיהֶען אויף אוּנְז דֶעם פָארִים פוּן גִינָאד. וַוייל דוּא ווייסְט אַז עֶס איז נִיט פַאר הַאנְדִין קֵיין מֶענְטְשׁ עֶר זָאל זַיין גָאר אַצַדִיק און זָאל גָאר נִיט זִינְדִיגִין. וָואס זַיין כַּעַס זָאל נִיט צוּ צייטִין אִיבֶּער צְווִינְגֶען. און טָאמֶער הָאט מִיךְ מַיין כַּעַס אויךְ אַמָאל גִיבְּרַכְט צוּא איין טָעוּת דָאס אִיךְ הָאבּ קֶעגִין דִיר עֲקֶרֶת הַבַּיִת גִירֶעט אִיבְּרִיגֶע רֵייד מִיט אַזֶעלְכֶע גִינַארְטֶע רֵייד וָואס הָאבִּין דִיךְ גִיבְּרַאכְט צוּ טְרֶערִין לָאזִין. אָדֶער אַנְדֶערֶע זַאכִין וָואס הָאט גִיבְּרַאכְט אַקְרִינְג צְוִוישִׁין אוּנְז אַזוֹ זייא מִיר מוֹחֵל פַאר גִיבּ מִיר דָאס נַארוּנְג וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן קֶעגִין דִיר. און גִידֵיינְק מִיר נִיט קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְץ. אוּנ זָאלִין זייא אַלֶע

באונאת דברים המביאים לידי דמעות. או שאר גלגולי
סבות המביאים לידי תגראות. מחל נא סלה נא אונאה
הקרובה. ואל תזכרי לי שום חובה. וכלהון יהון שרן
שביקין שביתין בטלין ומבטלין. לא שרירין ולא קימין
כענן בוקר וכגלים וכמהר יקדמוני רחמיך. לעמוד
בתפלה בשבילני את פני יי אלהיך. המחיה חיים.
אומר ועושה גוזר ומקים. יגדור פרצה הפרוצה. ויתן
לנו חיים ארוכים בכבוד ובעשר. במזוני ולא בחוסר.
כדי שאוכל לפרנס זרעי ובני ביתי. ולגדלם לעבודת
השם כאשר עם לבבי ודעתי. ויהיו כל בני ביתי בשלום
ובאחוה. ובכבוד ובהצלחה ובהרוחה. ואת תשאי
בעדי רנה ותפלה ותפגעי יצילני השם מכל זעם וצרה
כל שעה וכל רגע. ויתנני לארך ימים ושנים. וימלא
ימי בטוב. ושנותי בנעימים. ויהיו כל זרעי וזרע זרעי
חסידים ותמימים. ולא ימצא בהם שום שמץ ודופי

זיין פאר שטערט און זאל צוא ניסט זיין און ניט מער גידאכט ווערין. אזו וויא דער
וואלקין פון פריא און אזו וויא דיא אינדרין וואס ווערין באלד צוא נישט. און דיין דער
בארימקייט זאל באלד פעדערין צוא שטיין פאר דיין גאט און זאלסט בעטין פון אונזערט
וועגין צו דעם גאט וואס מאכט לעבין די לעבעדיגע און טוט וואס ער זאגט און איז מקיים
וואס ער איז גוזר זאל ער פאר צאמען דעם בראך און זאל אונז געבין לאנג לעבין מיט
כבוד און עשירות מיט פולקייט און ניט מיט חסרונות פון וועגין איך זאל קענען מפרנס
זיין מיינע קינדער און מיין הויז גיזינד. און זאל זייא אויף ציהען צוא גאטס דינסט אזו
וויא אין מיין זין און אין מיין הארצין איז. און גאר מיין הויז גיזינד זאלין לעבין צווישין
זיך מיט שלום און ברידער שאפט און מיט כבוד און הרוחה און הצלחה. און דוא זאלסט
פאר מיר בעטין דאס גאט זאל מיך מציל זיין פון אלערלייא צארין און לייד אלע צייט
און אלע אויגין בליק. און זאל מיך לאזין לעבין צוא לאנגע יאר און טעג. און זאל דער
פילין מיינע טעג אין גוטין און מיינע יארין מיט זיסקייט. און אלע מיינע קינדער און
מיינע אייניקלאך זאלין זיין פרומע און אויף ריכטיגע. עס זאל אין זייא ניט גיפונען
ווערין קיין שום שאנד פלעק און קיין שום פגם און זייער ליכט זאל שיינען אזו וויא דער
מארגין שטערין און זייער הייליגג זאל באלד שפראצין און זייא זאלין זיין איין גיזאמילט
אונטער מיינע פליגיל אלע מיינע אויס גיזעצטע טעג ביז דער לעצטער צייט. און זאלין
ניט דארפין צו די מענטשין. און זאלין ניט האפין צו אפרעמדין טיש און זאלין ניט זיין
אונטער טעניג אונטער פרעמדע. און זאלין זיין גילערנטע לייט און זאלין טאן מעשים

טובים

ופגמים. ויבקע כשחר אורם וארוכתם יצמיח מהרה. ויהיו מכנסים תחת כנפי כל ימי צבאי עד גמירא. ולא יצטרכו לבני אדם ולא מצפים לשלחן אחרים. ולא מכנעים תחת זרים. ויהיו בעלי תורה ומעשים טובים. ולא יהיה ביניהם שום איבה ותחרות וערבובים. קום קרא אל אלהיך אל תאחרי. התפללי בעדנו ואל אל שחרי. ובמה יודע אפוא כי מצאנו חן בעיניך. הלא בלכתך להתפלל עבורנו את פני אדוניך. ויכלא בקשתך עבורנו. בזכותך ובזכות כל הצדיקים אבותינו. ועתה הפרדי נא מעלי ולכי לקץ. ותנוחי ותעמדי לגורלך לקץ הימין לנוח במנוחה שאין לה קץ ותכלית. בעליות גולית. עד עולם אמן סלה:

כ וואס איין ווייב זאל זאגן אויף איר מאנש קבר. אבער ווען זיא האט גינומן איין אנדערן מאן זאל זיא ניט גיין אויף איר ערשטין מאנש קבר וואדום עס איז אגרויסע סכנה:

שלום עליך. אתה אישי ובעלי. אשר היית בנין ביתי ושמחת אהלי מאיר היית מאפלי. ושמחת גילי. היית לי עטרת

טובים. און עס זאל ניט זיין צווישין זיי קיין שום פיינד שאפט און צארין און צו מישונג שטייא אויף רוף צו דיין גאט. זאלסט ניט זאמען בעט פאר אונז און פארסט צוא גאט און מיט וואס וועט ווערין גיוואוסט אז מיר האבין גיפונען חן אין זיינע אויגין. פאר וואר אז דוא וועסט גיין בעטין פון אונזערט וועגין פאר דיין הער און ער וועט דער פילין דיין גיבעט פון אונזערט וועגין אין דיין זכות און אין דעם זכות פון אלע צדיקים אונזערע עלטרין. און איצונד שייד זיך אפ פון מיר און גייא צוא דיין רוא ביז צום סוף. און בלייב רוען און זאלסט אויף שטיין צוא דיין גורל צום רעכטין סוף. צו רוען מיט אזוא ארואונג וואס האט קיין סוף ניט אין די העכסטע קאמערין ביז אייביג אמן סלה:

שלום פריד אויף דיר דוא מיין מאן און מיין הער. וואס דוא ביסט גיוועזן דאס גיבייא פון מיין הויז און די פריד פון מיין גיצעלט. דוא האסט גימאכט לייכטין מיין פינצטרנס און ביסט גיוועזן מיין פרייד. דו ביסט גיוועזן מיר איין צירליכע קרוין און דיא היילונג פון מיין ווייטאג און איצונד איז ווארין צו בראכין דער באלקין פון מיין הויז. און מיין זון איז אונטער גיגאנגען בשעה עס איז נאך גיוועזן טאג. און איך בין גיבליבין גאר אליין. מיין גלאנעץ און שיינקייט און צירונג איז ווארין אוועק גיקערט. אז איך קום אין מיין הויז און זעה מיך ארום אויף אלע זייטין און זעה קיין מאן ניט אזו טוא איך זאגין וואו ביסטו וויא האסטו מיך אזו פאר לאזין און באר גנעסין אזו. איין פרויא וואס איז טרויעריג פון נימיט זיא מיט וויינען און אירע טרערין זיינען אויף אירע קין באקין. איך האב ניט קיין טרייסטר און ניט קיינער זאל שטילין מיין טרויערקייט. און איך בין היינט ניקוסט

צבי . ורפאות מכאובי . ועתה שריתא דביתי פקעה . ושמשי בעוד יומם שקעה . ונשארתי בדד וגלמודה . פנה זיוי פנה הדרי פנה הודה . בבואי לביתי ואפן כה וכה וארא כי אין איש ואומר איכה . איכה עזבתני עזובה ושכוחה . אשה עצובת רוח בכה תבכה . ודמעתה על לחיה . אין לי מנחם ולא משיב יגוני : ואבוא היום אל העין כבת עיני . אל נקרת בור מנוחת הדר ששוני . בקשתיו ולא מצאתיו . אך מן המצר קראתיו . ואומר שלום לך ולנשמתך הטהורה . בצל ענן כבוד תהיה שמורה . לעד ולנצח תהיה לטוב זכורה . וירחם עליך הבורא ויהי נועם יי עליך . ויראה לפניו פעלך . כמעשה אבותינו הקדושים . ושמונה נסיכי אדם וארבעה חרשים . והנה נא ראה תראה בעני אמתך . וזכרת את אמתך . וראה עניי ושפלותי . ונמיכת רוחי וצרותי . ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה . כבשות הצאן צאני אשר הצבת לבדנה . נסעת אתה למנוחות . ועזבת אותנו לאנחות . מי יורה דעה ומי יבין שמועה גמולי מחלב ועתיקי משדים . ומי יורה לנו דרכי אלהים חיים . מי ידריכנו בנתיב ישר . ומי יורה לנו שעת הכשר . ועל מי הבטחת אלמנתך . ומי יבנה בנין ביתך . ואם תדמה

צו דאס שווארץ אפיל פון מיין אויג . צו דער גרוב וואס דארט רוט מיין שענסטע פרייד . איך האב איהם געזוכט און האב איהם ניט געקענט געפינען . גאר אויס אנגסט טוא איך איהם רופין און טוא זאגין פריד צו דיר און צוא דיין ריינע נשמה . דוא זאלסט זיין גיהיט אין דעם שאטין פון דעם הערליכין וואלקין . אויף אייביג זאלסטו דער מאנט ווערין צוא גוטין און דער בשעפער זאל זיך איבער דיר דער בארימען און דיא זיסקייט פון גאט זאל זיין אויף דיר . און דיינע ווערק זאל פאר איהם גיוויזין ווערין גלייך אז דיא ווערק פון אונזערע הייליגע עלטערין . און די אכט העררין וואס וועלין הערשין איבער דיא ישראל אז משיח וועט קומען . דאס זיינען (אדם ישי שאול שמואל עמוס צפניה חזקיה אליהו) און פיר מיינסטערס וועלין אויך דערמאלט זיין . דאס זיינען . משיח בן דוד . משיח בן יוסף . אליהו . שם בן נח . און איצונד בעט איך דיך זעה דאך אין די פיין פון דיין דינסט און זאלסט זיא גידיינקען און זעה מיין פיין און מיין נידערקייט . און מיין גידעריג גימיט און אין מיין לייד . און אויף וועמען האסטו פאר לאזין דאס ביסיל שאף מיינט מען דיא קליינע קינדער וואס דוא האסט גיראזט שטיין אליין . דו ביסט אוועק גיצויגין צוא רוא און אונז האסטו פאר לאזין צוא זיפצין . ווער ייעט אונז לערנען וויסין שאפט און ווער וועט אונז געבין פאר שטיין נאטס ווערטער קענגין דאס דען טאן דיא קינדער וואס זיינען ערשט גיוואריין אפ גיוויינט פון דער מילך און די וואס זיינען ערשט גיווארין אפ גירוקט פון דער ברוסט . און ווער וועט אונז ווייזין די וועג פון דעם לעבעדיגין גאט ווער וועט אונז מאכין טרעטין אין דער רעכט פארטיגן וועג . און ווער וועט אונז ווייזין דיא רעכטע

מיתת אשה על בעלה כחרבן הבית בימיו . תדמה מיתת הבעל
על אשתו כאלו נחרב העולם ומרומיו . על כן רחם על פליטת
צאן ידך . מי יודע ישוב ונחם והשאיר ברכה אחריך . ועמד
נא בתפלה ובבקשה . לפני אל רם ונשא . אבי יתומים ודין
אלמנות . ומרחם על עגונות . יכפר על חטאתי . ויבנה הריסותי
ושממותי . וישים צרי למכאובי . וירחם עלי ועל טפלי דתלו
בי . וינחם אותי וידבר על לבי דברי תנחומים המרפאים כאבי .
ויסיר כל מחלה וכל נגע מקרבי . אף תשיב צור חרבי . שלא
יראו בעניי בעלי דבבי . ולא ינקמו בי עוד אויבי . וישב בנין
ביתי ההרוס . בשלוה ובנחת כשמש לרום . ולרעבי לחם ומזון
וצדה יפרוש . ולגדלם כעץ ארז ורענן ברוש . ויאיר מאפלנו
כסהר וחרס . וישאיר לנו ענף ושורש . בנים ובני בנים . חכמים
ונבונים . נשואי פנים . עוסקים בתורה ובמצות בכל זמנים . יודעי
לעתים נבונים מאריכי ימים ושנים . בעושר וכבוד על מי מנוחות
תונים . ואתה תשא בעדנו רנה ותפלה ותחנונים . ימלטנו השם
מכרת ימים ושנים . ומכל מיני יגונים . ואת נשמתך האהובה .

צייט און אויף וועמען האסטו פאר זיכערט דיין אלמנה . און ווער וועט בויען דאס
גיביידע פון דיין הויז . און ווען דער טויט פון איין פרויא איז גיגליכן בייא איר מאן גלייך
וויא דאס בית המקדש וואלט פאר וויסט גיווארין אין צייט . אזוא איז דער טויט פון
דעם מאן גיגליכן בייא זיין ווייב גלייך וויא די וועלט מיט דיא הימלען וואלטין פאר
וויסט גיווארין . דרום דער בארים זיך איבער דיינע איבעריגע שאף . ווער ווייסט אויב
גאט וועט ווידער קערין און וועט דער בארימען זיך און וועט איבער לאזין נאך דיר
אברכה דרום שטייא אויף און בעט פאר גאט וואס ער איז הויך און דער הויבין דער
פאטער פון דיא יתומים און איין דין פון די אלמנות . און דער בארימט זיך איבר עגונות
דאס מיינט מען זעלכע פרויען וואס זיצין אן איין מאן דער גאט זאל פאר געבין מיינע זינד
און זאל בויען מיין צוא פירונג און מיין וויסטיקייט . און זאל טאן איין רפואה צוא מיין
ווייטאג . און זאל דער בארימען זיך איבער מיר און איבער מיינע קליינע קינדער וואס
היינגען אן מיר און זאל מיך טרייסטין און אויס ריידין מיין הארץ מיט טרייסטע רייד
וואס וועלין היילין מיין ווייטאג . און זאל אפ טאן פון צווישין מיר אלע קראנקהייטין מיט
אלע פלאג אויך זאל דער בשעפער זיין שווערד פון מיר ווידער קערין דאס מיינע פיינד
אלין ניט זעהען אין מיין פיין . און מיינע פיינד זאלין אין מיר קיין נקמה ניט האבין .
און זאל דאס גיבייא פון מיין הויז וואס איז צוא פירט זאל ער עס מאכין באזעצן מיט
שטילקייט און רוא גלייך וויא דיא זון שטייט גאנץ שיין און צוא מיינע הונגעריגע זאל
ער פאר שפרייטין ברויט און זאל זייא אויף ציהען גלייך וויא אטענען בוים

און

בְּכָל מִינֵי חִבָּה וּבְכָל אַהֲבָה וְקוּרְבָה. תָּמִיד יִזְכּוֹר אֱלֹהִים לְטוֹבָה. וְיַעֲלֶה צִבּוּרֶיךָ כְּצִמְחֵי רְבָבָה. בְּנַחַת וְשׁוּבָה. אָמֵן:

כא וָואס מֶען זָאל זָאגִין אוֹיף זַיין פָאטֶרס קֶבֶר:

רוּחַ בְּנֵי אָדָם הָעוֹלָה לְמַעְלָה. בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם עוֹלָה בִּמְסִלָּה. נֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב פְּנֵי עֲנַן הַכָּבוֹד. עִם צַדִּיקֵי עוֹלָם לָבוֹד. שָׁם תַּעֲלֶה וְשָׁם תַּעֲמוֹד נִשְׁמַת דּוֹדִי. אֲשֶׁר הָיָה מְחֻבָּר לִטְהוֹר פְּאֵר הוֹדִי. מְלַפְּנִי וּמְעַבְדֵנִי וְהוֹרִי. יְסוֹד בֵּית מִשְׁפַּחְתִּי אֶבֶן פִּנָּה וְקוֹרִי. וְהָיְתָה שְׁלֵמָה מְנוּחָתוֹ. וּבְכָבוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמָתוֹ. וְאַתָּה בִּנְיַן עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ בֵּית מִשְׁפַּחְתֵּנוּ. הַמּוּבְלָע בֵּין אַנְשֵׁי בֵּית אָבִינוּ וְאִמֵּנוּ. אַל נָא תִמְנַע מֵהֲלוֹךְ לְהִתְפַּלֵּל. אֶל פְּנֵי יוֹשֵׁב בְּשָׁמֵי טֶלֶל. וְתִשָּׂא בַּעֲדֵנוּ רִנָּה וּתְפִלָּה. פְּנֵי נוֹרָא עֲלִילָה. לְבַלּוֹת יָמַי בְּטוֹב עַל פְּנֵי חֶלֶד. וְאֶהְיֶה מִמְתִים יָדְיו מֵחֶלֶד. וִימַלֵּא יָמַי בְּטוֹב וּשְׁנוֹתַי בַּנְּעִימִים. וְחֶלְקִי יִהְיֶה בַּחַיִּים עִם חֲסִידִים תְּמִימִים. וִימַלֵּא שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי בְּרַחֲמִים. וְאִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. לְהָסִיר חֲרוֹן אַף וָכַעַס. יַעֲשֶׂה בִּגְינְךָ וּבְגִין נִשְׁמוֹת צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם הַטְּמוּנִים פֹּה וּבִזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאַל יְשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנָיו:

און צְוַוייג הָאפְטִיג וִויא אַבְּקְסָאר בּוֹים. און זָאל אוּנְזֶער פִינְצְטֶערְנִעס דֶער לַייכְטִין וִויא זִיא זוּן מִיט דֶער לְבָנָה. און זָאל פוּן אוּנְז אִיבֶּער לָאזִין אַצְוַוייג און אַיין וָוארְצִיל. דָאס אִיז קִינְדֶער און קִינְדֶס קִינְדֶער קְלוּגֶע און פַאר שְׁטַאנְדִיגֶע. אַזֶעלְכֶע קִינְדֶער וָואס לַייט זָאלִין זַייא נוֹשֵׂא פָּנִים זַיין. זַייא זָאלִין לֶערְנֶען תּוֹרָה און מִצְוֹת טָאן אַלֶע צַייטִין זַיי זָאלִין דֶער לַייגֶערִין. זַייעֶרֶע יָארִין און טֶעג אִין עוֹשֶׁר און כָּבוֹד און זָאלִין לֶעבִּין מִיט רוּא און דוּא זָאלְסְט פַאר אוּנְז בֶּעטִין אַז גָאט זָאל אוּנְז מַאכִין אַנְטְרִינֶען דָאס אוּנְזֶערֶע טֶעג מִיט אוּנְזֶערֶע יָארִין זָאלִין נִיט פַאר שְׁנִיטִין וֶוערִין. און זָאל אוּנְז מַצִּיל זַיין פוּן אַלֶערְלַייא שְׁרוּיעֶרְקַייט. און דַיין גִילִיבְּטֶע נְשָׁמָה זָאל זִיא תָּמִיד גָאט גִידֶיינְקֶען צוּא גוּטִין מִיט אַלֶערְלַייא לִיבְּשַׁאפְט אוּי גִינֶעהֶענְשַׁאפְט און דַיינֶע קִינְדֶער זָאלִין זִיךְ מֶערִין און אוֹיף וַואקְסִין אוּי וִויא דִיא פִיל שְׁפְּרָאצוּנְג פוּן דֶער עֶרְד מִיט רוּא און שְׁטִילְקַייט אָמֵן:

רוּחַ דִי זַייל פוּן דִי מֶענְטְשִׁין וָואס גֵייט אַרוֹיף אִין דִי טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם הִימִיל גֵייט זִיא מִיט אַשְׁטֶעג. דִי זַייל וֶוען זִיא גִינֶעהֶענְט פַאר דֶעם הֶערְלִיכִין וָואלְקִין. צוּא בַּהֶעפְטִין זִיךְ מִיט דִי צַדִּיקִים פוּן דֶער וֶועלְט. דָארְט זָאל אוֹיף גֵיין און דָארְט זָאל שְׁטֵיין דִי נְשָׁמָה פוּן מַיין פֶעטֶער וָואס [illegible] אִיז גִיוֶועזִין בַּהֶעפְט צוּא רֵיינֶע מֶענְטְשִׁין עֶר אִיז מַיין שֵׁיינְקַייט. מַיין לֶערְנֶער און מַיין [illegible]. דֶער גְרוּנְד שְׁטֵיין פוּן מַיין מִשְׁפָּחָה. און זַיין רוּא זָאל גַאנְץ זַיין און זַיין נְשָׁמָה זָאל רוּעֶן אִין כָּבוֹד. און דוּ וָואס דוּא בִּיסְט גִיוֶועזִין גְלַייךְ וִויא דִיא מִיטְעלְסְטֶע זַייל פוּן דֶעם הוֹיז פוּן אוּנְזֶער מִשְׁפָּחָה וָואס דוּא בִּיסְט גִיוֶועזִין אַיין גִישְׁלוּנְגֶען צְוִוישִׁין דִיא הוֹיז לַייט פוּן אוּנְזֶער פָאטֶער אוּן מוּטֶער בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ זָאלְסְט זִיךְ נִיט פַאר

כב וואס מען זאל זאגין אויף זיין מוטעס קבר :

שָׁלוֹם עָלַיִךְ אֵת דוֹדָתִי . פְּאֵרִי וַהֲדָרָתִי . הָיִית מִשְׁעֶנֶת אֶבֶן פִּנָּה . לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתֵּנוּ בָּרִאשׁוֹנָה . וְסֶמֶךְ לְבִנְיַן בֵּיתֵנוּ . וְעַצְמֵנוּ וּבְשָׂרֵנוּ . אַל נָא תִמָּנְעִי מִלְּהִתְפַּלֵּל בִּגְלָלֵנוּ . אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ . יַחֲזִיק בִּנְיַן בֵּיתִי . וּכְבוֹד בֵּית מִשְׁפַּחְתִּי . וִיחַיֵּנִי בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר וּבְיוֹשֶׁר וִיפַרְנְסֵנִי בְּכָבוֹד וּבְעוֹשֶׁר . וְיַצִּילֵנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה . וּמִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנִיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא עַל פְּנֵי אַרְקָא . וּמִכָּל מִינֵי מְצִיקִין . וּמִגַּזְלָנִים וְסִקְרִיקִין . וּמִכָּל מַשְׁחִית וּמַזִּיקִין . וּמִשֵּׁדִין רוּחִין וְלִילִין וְזִיקִין . וְאֶזְכֶּה לְגַדֵּל בָּנַי לְתַלְמוּד תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה . וּלְהַשְׁאִיר אַחֲרַי בְּרָכָה . וְרוּחַ חֲכָמִים תְּהֵא מֵהֶם נוֹחָה . וְהָיָה לִי וּלְבָנַי לְמִשְׁחָה . וְאֶתְפַּרְנֵס בִּנְקִיּוּת וּבְשׁוּפִי . וְלֹא יִמָּצֵא בָנוּ שׁוּם שֶׁמֶץ וְדוֹפִי : וְלֹא נֶחֱטָא וְלֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם מֵאֲבוֹתֵינוּ וְיִתֵּן לָנוּ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים אֲרוּכִים . חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם . חַיִּים שֶׁל

מיידין פון צוא גיין בעטין צוא פאר דעם גאט וואס זיצט אין דיא הימלען וואס פון דארטין גייט דער טל און הייב אויף פאר אונז גיזאנג און גיבעט פאר דעם וואס זיינע ווערקין זיינען פארבטיג · דאס מיינע טעג זאל אויף דער עלטער פאר לענד ווערין אין גוטין · און איך זאל שטארבין אויף דער עלטער פון זיין האנט · און זאל דער פילין מיינע יארין און טעג מיט גוטין און זיסקייט · און מיין טייל זאל זיין בייא מיין לעבין מיט דיא פרומע און אויף ריכטיגע מענטשין · און זאל דער פילין מיין גיבעט מיט דער בארימקייט · און ווען ער וויל עס ניט טאן פון מיינט וועגין אפ צוא טאן פון מיר דעם צארין און כעס זאל ער עס טאן פון דיינט וועגין און פון וועגין דיא נשמות פון די חסידים און צדיקים פון דער וועלט וואס זיינען דא בהאלטין · און אין דעם זכות פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב · און ער זאל מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר אים :

שלום פריד אויף דיר דו מיין מוטע דו ביסט גיוועזן מיין שיינקייט און מיין צירונג דו ביסט גיוועזן איין אונטער לעהענונג פון אויינקיל שטיין צו אונזער משפחה · און איין אונטער שטעלונג פון אונזער הויז און אונזער בלוט און פלייש · דוא זאלסט זיך ניט פאר מיידין פון צוא בעטין פון אונזערט וועגין פאר גאט אונזער גאט · דאס ער זאל שטארקן דאס גיבייא פון מיין הויז און דעם כבוד פון מיין משפחה · זאל מיך לאזין לעבן מיט שלום און רעכט פארטיקייט און מיט יושר · און זאל מיך מפרנס זיין מיט כבוד און עושר · און זאל מיך מציל זיין פון אלערלייא לייד און אנגסט · און פון אלערלייא פורעניות וואס דר וועקין זיך צו קומן אויף דר וועלט · און פון אלערלייא גזלנים · און זאל זוכה

טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלא השם את כל משאלות לבנו לטובה. ואנחנו נחלין חושים להתפלל על נשמתך רחמנא ידכרינך לשלמא תמיד ולכי ולקץ ותנוחי ותעמדי לגורלך לקץ הימין אמן:

כג דאס מען זאל זאגין ווען מען וויל אין וועג רייזין:

שלום עליך אתה שארי. אדוני מורי עצמי ובשרי: שלום לך ושלום לנשמתך. והיתה שלמה מנוחתך. בצרור החיים תהא נפשך צרורה. את יי אלהיך הגדול והנורא. עתה הנה באתי להשתטח על קברך ולבקש ממך שתתפלל בעדי קדם מרך. בהעלותי על לבי לצאת לדרך. אשר כפי דעתי הוא

זיין אויף ציהען מיינע זין צו לערנען תורה מיט פריד. און איבער צו לאזין נאך מיר איין ברכה. און דיא חכמים זאלין פון זיי נחת רוח האבין. און עס זאל זיין צוא מיר און צוא מיינע קינדער צוא איין גדולה. און זאר גישפייזט ווערין מיט פיל פרנסה און אריינע. עס זאל אין אונז ניט גיפונען ווערין קיין שאנד און לעסטרונג. און מיר זאלין ניט זינדיגין און ניט פאר שעמט ווערין פון אונזערע עלטערין און אונזער גאט זאל אונז געבין לאנג לעבין איין לעבין פון שלום. איין לעבין פון גוטס. איין לעבין פון ברכה. איין לעבין פון פרנסה. איין לעבין פון שטארקע גלידער. און איין לעבין וואס מיר זאלין זיך פארכטין זינד צוא טאן. אזו אלעבין וואס זאל ניט זיין קיין שום שאנד און פאר שעמונג. איין לעבין פון עושר און כבוד. אזו איין לעבין עס זאל אין אונז זיין דיא ליבשאפט פון תורה און מיר זאלין האבין גאטס פארכט. איין לעבין דאס גאט זאל דער פילין אלע באגער פון אונזער הארץ צוא גוטין. און מיר ווערין זיך איילין צו בעטין פאר דיין נשמה. גאט זאל דיך תמיד גידיינקען צוא פריד און גייא צו דיין רוא ביז צום סוף און זאלסט אויף שטיין צוא דיין גורל ביז צום רעכטין סוף אמן:

שלום פריד אויף דיר דו מיין פריינד מיין הער מיין לערנער מיין ביין און פלייש. פריד צוא דיר פריד צו דיין נשמה. און דיין רואונג זאל זיין גאנץ. אין בונד פון לעבין זאל דיין נשמה זיין פאר בונדין ביים גאט דיין גאט דעם גרויסין און דעם פארכטיגין: איצונד בין איך גיקומען צוא פאר שפרייטין זיך אויף דיין קבר. און צוא בעטין פון דיר דו זאלסט בעטין פאר מיר פאר דיין הער. ווייל איך האב מיר פיר גינומען צו גיין איך

לִי מִן הַצּוֹרֶךְ. עֲמֹד נָא בִּתְפִלָּה וּבְבַקָּשָׁה. לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא. יוֹלִיכֵנִי אֶל מְחוֹז חֶפְצִי בְּנַחַת וְשׁוּבָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וּלְטוֹבָה. בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה. בְּלִי שׁוּם פַּחַד וּמוֹרָא. וְיַצִּילֵנִי מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים. וְעוֹשֵׂי סְטִים וּמִשִּׁנּוּי רוּחוֹת. וּמִכָּל יָגוֹן וַאֲנָחוֹת וּמִכָּל דָּבָר הַמַּזִּיק וּמֵרוּחַ סוֹעָה וָסַעַר. וּמֵחִלּוּף זְמַנִּים. וּמִכָּל יְגוֹנִים. וּמִבְּרִיּוֹת רָעוֹת הַגְּדֵלוֹת בְּמַיִם אוֹ בְּיַבָּשָׁה. וּמִכָּל בְּרִיָּה קָשָׁה. וּמִכָּל נֶזֶק וְהֶפְסֵד. וְאַל יְעַכְּבֵנִי לֹא מַשְׁבִּיר וְלֹא מַבְרִיחַ וְלֹא מַסְטִין וְלֹא מֵצֵר לֹא מְבַלְבֵּל וְלֹא מְקַלְקֵל. לֹא מַהֲרִים וְלֹא מֵאַיִם וְלֹא שָׂטָן וְלֹא שׁוּם פֶּגַע רָע וְיוֹלִיכֵנִי וְאֶת כָּל הַנִּלְוִים עִמִּי וְכָל מְנַהִיגַי וְכָל מוֹלִיכַי אוֹתִי וְאֶת אֲשֶׁר לִי בְּלִי עַצְלָה וּבְלִי בִטּוּל וּבְלִי תְשׁוּשׁוּת כֹּחַ וְיַגִּיעֵנִי אֶל מְחוֹז חֶפְצִי בְּלִי שׁוּם נֶזֶק וָצַעַר. וּבְלִי שׁוּם הֶפְסֵד לֹא בַהֲלִיכָתִי. וְלֹא בַחֲזָרָתִי. וּבְצֵאתִי וּבְבֹאִי יִהְיֶה תָמִיד בְּעֶזְרָתִי וּבְכָל מָקוֹם שֶׁ אֲנִי הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ אוֹ

שטייא אויף מיט גיבעט פאר דעם קיניג גאט וואס ער איז הויך און דער הויבין. דאס ער זאל מיך פירין אויף דעם ארט וואו איך באגער מיט רוא און שטילקייט. צוא לעבין און צוא פריד און צו גוטין אין רעכט פארטיגין וועג אן איין שום אנגשט און פארכט. און זאל מיך מציל זיין פאר אלע פיינד און לויערער און גזלנים און דיא וואס טוען אפ קערונג. און פון אלע זאכין וואס שאטין. און פאר איין שטורם ווינד. און פאר ביטענע צייט. און פאר אלע טרויערקייט און פון שלעכטע באשעפינעס וואס וואקסין אין וואסער אדר אויף דער טריקענעס און פון אלע שווערע באשעפינעס און פון אלערלייא שאדין. און עס זאל מיך גיט אויף האלטין קיין בראך מאן און קיין נאך יאגער און קיין הינדערער און קיין באליידיגער און קיין פאר טומלער און קיין פאר דארבער און קיין ווידער שפעניגער און קיין פארכטיגער מאן און קיין שאטין און קיין בייזע באגעגינעס. און זאל מיך פירין מיט אלע וואס באהעפטין זיך מיט מיר און אלע מיינע פירער מיט אלימען וואס איך האב. אן פוילקייט און אן פאר זאמונג און אן שלאפקייט און זאל מיך בריינגען צוא דעם ארט וואס מיין באגער איז אן שום שאדין און צער. און אן שום פאר לירונג ניט אין מיין הין גיין ניט אין מיין אום קערין. ניט אין מיין ארויס גיין און צוריק גיין זאל ער תמיד זיין אין מיין הילף. און אויך אין אלע ערטער ווס איך קער גיין און רוען. און עס זאל מיר ניט דר מאנט ווערין קיין שום זינד און קיין שום שולד. און אין דיין זכות זאל איך זוכה זיין צוא אלע ברכות וואס יעקב אבינו איז מיט דיי גיבענטשט געווארין פון אונזער גאט בשעת ער איז גיטאנגען פון זיין פאטערס הויז צום

חונה שם . ולא יזכר לי שום עון ופשע . וכל דבר אשמה ורשע . ובזכותך אזכה לכל הברכה אשר בה נתברך יעקב אבינו מעם אלהינו . בצאתו מבית אביו לבית אחי אמו וקרוביו . והיה זה שלום . מנוחתך לנפשך לרוחך ולנשמתך . ותעמוד לקץ הימין לגורלך . והיתה נפשי בגללך :

אנא האל הגדול הגבור והנורא עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר . הבורא כל נברא הממציא יש מאין ותשועתו כהרף עין . הנוטה תהו על תהו . ומקוה מים על פני בהו . ולהגיד כח מעשיך בראת הארץ וכל אשר בה . ואדם עליה למען הראותו הובא . ולשבח ולפאר ולהדר ולקלס ליוצר כל אלה . אך אמנם כי לך דומיה תהלה . יען כי תהלותיך רבו למעלה . ואין למעלותיך תכלה . ומי ימלל גבורותיך . ומי ישמיע אחד מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות

הויז פון לבן זיין מוטערס ברודר און זיינע פריינד . און דיין רואונג זאל זיין פריד צוא דיין נפש און רוח און נשמה . און זאלסט אויף שטיין צום רעכטין סוף צוא דיין גורל און מיין לייב זאל לעבין פון דיינט וועגין :

אנא איך בעט דיך דו גרויסער און שטארקר און פארכטיגער גאט . וואס ער טוט גרויסע זאכין וואס מען קען זייא ניט דער פארשטין און וואונדערליכע זאכין וואס האבין קיין צאל ניט . וואס ער האט בשאפין אלע באשעפענעם . וואס אויס ניסט האט ער אלץ באשאפין . און זיין הילף אין איין אויגין בליק וואס ער האט גינייגט דיא וועלט אויף וויסטיקייט . און דם איין זאמלונג פון וואסער אויף לערקייט . און פון וועגין בקענט צוא מאכין דעם קראפט פון דיינע ווערקין . האסטו בשאפין די ערד מיט אלימען וואס אין איר איז פאר האנדין . און דעם מענטשין האסטו באשאפין אויף דר ערד פון וועגין דאס אלץ צוא ווייזין אים דאס ער זאל לויבין און בשיינען צוא דעם וואס האט דאס אלץ בשאפין . גייערט פאר וואר צוא דיר שטיל שווייגין איז איין לויב . ווייל דיין לויבונג גיט גאנץ הויך און דיין הויכקייט האט קיין סוף ניט . און ווער קען אויס ריידין דיין שטארקייט . און ווער קען מאכין הערין איינס פון טויזינט מאל טויזינט . און צעהען טויזינט מאל צעהן טויזינט פון דיין פארכט נאר מיין הארץ האט זיך פאר זיכערט אויף זיין גינאד און דיין ווארהייט דען פאר דיר קומן אלע בשעפענס און דיין מאכט איז ניט קורץ פון צוא העלפין און דיין דער בארימקייט רוט אויף אלע דיינע ווערק פון אלע העכסטע ביז אלע דיא נידריגסטע בשעפינעס דוא מאכסט הויך די נידערינגע און מאכסט זינגען

ראם

מנוראותיך . רק על חסדך ועל אמתך לבי בוטח . כי עדיך כל בשר יבאו וידך מלהושיע לא תקצר . ורחמיך על כל מעשיך חונים . מקרני ראמים עד ביצי כנים . מגביה שפלים וממרנן לב אמללים . מקים מעפר דל . וצדקתך עומדת לעד לא תחדל . משביע רעבים . גומל טובות לחיבים מרוה צמאים . ומושיע נדכאים . וזוקף כפופים . ומלביש ערמים ויחפים . מתיר אסורים וממלא חסרים . קרוב לנשברים . פוקח עורים . אוהב ענוים ומשמח דודים . ארך אף לצדיקים ולרשעים . ועובר על פשעים . עזרה בצרות . ומקשיב עתירות הולכי דרכים . ואשר על ערש דוי שוכבים . ולאסירי עני וברזל . להציל גזול מיד גוזל . ולתש כח ולנרדף . להצילו מיד רודף . מרחם עניים ואביונים . במאמרו יתנו השמים רביבים . לאיל כי תערוג על אפיקי מים . ולעורב כי ילדיו אל אל ישועו . ועיניהם ישאו אל אל

דאס הארץ פון דיא פאר שניטענע דוא שטעלסט אויף דעם ארומאן פון דער ערד . און דיין גירעכטיקייט בלייבט שטיין אויף אייביג און עס ווערט קיין מאל ניט פר מיטין . דו מאכסט זאט די הונגעריגע און גיסט גוטס אפילו צוא די שולדיגע . מאכסט זאט די דרסטיגע און העלפסט צו דיא פאר שטויבענע און שטעלט אויף דיא איין גיבויגענע און באקליידסט די נאקיטע און בארוויסע . דו מאכסט אפין די גיבונדינע און דער פילשט די לידיגע . דוא ביסט נאהענט צו די צו בראכינע דו עפינסט די אויגין פון די בלינדע . דו האסט ליב די וואס האטין זיך פאר ניכט און דער פרייסט דיא פריינד . דו האלסט אויף דיין צארין צו די צדיקים און צו די רשעים . און פאר גיבסט די זינדין . דו ביסט איין הילף אין די לידין . און פאר נעמסט די גיבעט פון דיא וואס גייען אין די וועגין . און פון דיא וואס ליגין שלאף . און פון די וואס זיינען גיבונדין אין פיין און קייטין . צוא בשירמען דעם וואס ווערט גירויבט פון דער האנט פון זיין רויבער . און צוא דעם וואס איז שלאף אין קראפט און ווערט נאך גיאגט . ביסטו אים מציל גיוועזן פון דער האנט פון זיין נאך יאגער . דו דער בארימסט זיך איבער די ארימע און נויט באדערפינע . דורך זיין באפעל גיבין די הימלען רעגין . דו דער הערסט צו דער אינד ווען זיא שרייט בייא דיא אוים גאנג פון דיא וואסערין . און צוא דעם ראב ווען זיינע קינדער שרייען צוא גאט און הייבין אויף זייערע אויגין צוא גאט אין היכיל אזו אויך צוא די חיות און בהמות און דיא קריכענדינע און פייגיל . אלע האפין צו דיר אבינט און מארגין . און ווער קען דער ציילין דיין שטארקייט און דיין גינאד . דען אלע די מלאכים און די שופטים פון דער וועלט פאר

בשמים. אל חיה ואל בהמה ורמש וצפירים. כלם אליך
ישברון רמש ובקרים. ומי ימלל גבורותיך וחסדיך
יספר. כי מלכים ושופטי ארץ תפלתם כרגע תקשיב
אל תבזה ואל תשקץ ואל תתפר. תבוא אליך תפלתי
ושועתי כי נגדך כל תאותי. האמנם כי אני אף כנמלה.
ואין בפי מלה. אך אתה לכל דורשיך מחסה ועוז. מגדל
עוז. ביום עברות. בעת יקרו הקורות. על כן לא נירא
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים. כי אתה הוא מלא
רחמים. ועליך כל באי עולם תשועתם. ולך נאה
להשיב אסירי תקותם. אשר שתו בך בטחונם. אליך
נשאו עינם. הושיעה נא והצליחה דרכי אשר אנכי הולך
עליה. הצילה מחרב נפשי ומיד כליה. ואם נפשי בתוך
לבאים אשכבה לוהטים. אשר עקלקלות מטים
משמרים הבלי שוא. האומרים להן לאו. אל תאסוף
עם חטאים נפשי. עם אנשי דמים חיי וראשי. כי אתה

געמשטו זייער גיבעט אין איין אויגין בליק דוא פאר שעמסט ניט און פאר אומווערדינגסט
ניט זייער גיבעט. אזו אויך זאל קומען פאר דיר מיין גיבעט און מיין גישריי. דען אלץ
וואס איך גילוסט דאס אלץ איז אנטקעגין דיר בקענט. פאר וואר בין איך דען ניט אזוא
גוט אפילו וויא איין מילב. דען איר בשערסטו אויך איר שפייז. גייערט צוא אלע דיינע
פארשטעטר ביסטו אבשיצער און שטארקייט גלייך אזו וויא אשטארקער טורעם צוא אלע
וואס פארכטין זיך אין דעם טאג פון צארין אין דער צייט וואס אז עס טרעפט זיך זייא
די בייזע טרעפונג. דרום אזו וועלין מיר זיך ניט פארכטין אז דיא ערד וועט ווערין פאר
ביטין און אז די בערג וועלין גינייגט ווערין אין מיטין די ימים. ווייל דו בישט פול מיט
דער בארימקייט. און ביא דיר איז די הילף פון דער גאנצער וועלט. און צוא דיר איז
שיין ווידער צוא קערין די גיפאנגענע וואס האפין צו דיר. וואס זייא טוען זייער האפונג
צו דיר. און הייבין אויף צו דיר זייערע אויגין. איך בעט דיך העלף און באגליק מיין
וועג וואס איך וועל גיין. זאיי מציל מיין לייב פון דר שווערד און פון אלע פאר דארבענע
כלים. און ווען מיין לייב זאל ליגין צווישין די דעמפערטין דאס מיינט מען דיא ווילדע
מענטשין. וואס זיי פראמען נאר נאך בייזקייט און נייגין זיך אין די קרומע וועגין און
היטין נאר פאלשקייט און נארישקייט וואס צו יוא זאגין זייא ניין. זאלסטו ניט איין טאן
מיין לייב צווישין דיא זינדיגער. צווישין די בלוט שולדיגע מענטשין זאי ניט ווערין
ניטאן מיין לעבין און מיין קאפ. ווארום דו האסט פאר זיכערט דאס די וואס האפין צוא
דיר וועלין ניט פאר שעמט ווערין. און דו האסט אויף דיין צארין צוא ריא צדיקים

הַמַּבְטִיחַ אֲשֶׁר לֹא יֵבוֹשׁוּ קוֶיךָ . וְאַתָּה מַאֲרִיךְ אַפַּיִם לַצַּדִּיקִים וְלָרְשָׁעִים . וְנִהְיֶה בְּשִׁמְךָ נוֹשָׁעִים . וְהוֹשַׁע לְעַבְדְּךָ זֶה אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל קוֹרֵא . כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתּוֹלִיכֵנִי לִדְרָכַי לְשָׁלוֹם וְתִסְעָדֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים בַּדֶּרֶךְ וּמִשּׁוֹלְלִים וּמְשַׁדְּדִים וְגַנָּבִים וְגַזְלָנִים וְחַמְסָנִים וְחַטְפָנִים וְרַמָּאִים וְשׁוֹסֵי דְרָכִים בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלַּיְלָה וּשְׁבוֹר וּגְעוֹר וּמַגֵּר וּכְבוֹשׁ כָּל הַחוֹשְׁבִים וְהַיּוֹעֲצִים רָעָה וְכָל דְּפָגְעִין בִּי יְהוֹוּ מוּשְׁבָּעִין בְּשֵׁם אֶהְיֶה דְּלָא יַבְאִישׁוּן לִי וְלַחֲתוֹר נֶגְדֵּנוּ וְנֶגֶד כָּל אֲשֶׁר לָנוּ וּבְכָל מָקוֹם שֶׁנֵּלֵךְ וְנָבוֹא וְנִכְנוֹס וְנֵצֵא שָׁם תְּהֵא הֲלִיכָתֵנוּ וּבִיאָתֵנוּ וִיצִיאָתֵנוּ וּכְנִיסָתֵנוּ וַעֲמִידָתֵנוּ וְשִׁבְתֵּנוּ וְכָל מַעֲשֵׂינוּ לְטוֹבָתֵנוּ וְלִזְכוּתֵנוּ וְלַהֲנָאָתֵנוּ לְתוֹעַלְתֵּנוּ וְתוֹצִיא לַמֶּרְחָב אוֹתָנוּ וּתְבִיאֵנוּ

צוא די רְשָׁעִים לָאמִיר גִיהָאלְפִין וֶוערִין דוּרְךְ דַיין נָאמֶען און הֶעלְף דַיין קְנֶעכְט דֶעם דָאזִינִין וָואס רוּפְט אָן דַיין גְרוֹיסִין נָאמֶען · דֶען בַּיי דִיר אִיז דָאס פַאר גֶעבּוּנְג פוּן וֶועגִין דוּ זָאלְסְט וֶוערִין פָארְכְטִיג :

יהי עֶס זָאל זַיין אַוִוילִין פוּן פַאר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּן דֶער גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין דוּא זָאלְסְט מִיךְ פִירִין אִין מַיין וֶועג צוּא פְרִיד אוּן זָאלְסְט מִיר הֶעלְפִין אוּן אוּנְטֶער לֶעהְנֶען צוּ פְרִיד אוּן זָאלְסְט מִיךְ מַצִיל זַיין פוּן אַלֶע פַיינְד אוּן לוֹיעֶרֶער אוּן גְזְלָנִים אוֹיף דֶעם וֶועג אוּן פוּן רוֹיבֶּערְס אוּן גַנָבִים אוּן גַזְלָנִים אוּן פַאר צוּקֶערְס אוּן בַּאטְרִיבֶּערְס אוּן דִי וָואס רוֹיבִּין אוֹיף דִי וֶועגִין סַאיי בַּייא טָאג אָדֶער בַּייא נַאכְט אוּן צוּ הָרֶעךְ אוּן שְׁרַייא אָן אוּן בַּאצְווִינְג אַלֶע וָואס טְרַאכְטִין אוּן רָאטִין בֵּייז · אוּן דִיא אַלֶע וָואס וֶועלִין מִיךְ בַּאגֶעגֶענֶען זָאלִין זַיין בַּשְׁוָוארִין מִיט דֶעם שֵׁם (אהיה) זַייא זָאלִין מִיר קֵיין בֵּייז טָאן · פוּן בֵּייז אוּם צוּא טְרַאכְטִין קֶענִין אוּנְז אוּן קֶענִין אַלֶע וָואס צוּא אוּנְז גִיהֶער · אוּן אִין אַלֶע עֶרְטֶער וָואס מִיר וֶועלִין גֵיין אוּן קוּמֶען אוּן אַרַיין גֵיין אוּן אַרוֹיס גֵיין דָארְט זָאל אוּנְזֶער גֵיין אוּן קוּמֶען אוּן אוּנְזֶער אוּים גֵיין אוּן אַרַיין גֵיין אוּן אוּנְזֶער שְׁטֵיין אוּן אוּנְזֶער זִיצִין אוּן אַלֶע אוּנְזֶערֶע טְעוּ״ק זָאלִין זַיין צוּ נוּטִין אוּן צוּ אוּנְזֶער זְכוּת אוּן הֲנָאָה אוּן צוּ אוּנְזֶער הִילְף · אוּן בְּרֵיינְג אוּנְז מִיט דֶער וַוייטֶערוּנְג צוּ דֶעם אָרְט וָואס מִיר בַּאגֶערִין אָן אַיין שׁוּם צַער אוּן שָׁאדִין אוּן פַאר זַאמוּנְג אוּן שַׁאנְד · אוּן אָן שׁוּם חִסָרוֹן אוּן שָׁאדִין · אוּן בְּרֵיינְג אוּנְז אַרַיין מִיט שֵׁיינְקַייט אוּן מִיט זִיסְקַייט מִיט חֵן אוּן מִיט לַייט וָועלִיקַייט מִיט כָּבוֹד אוּן מִיר זָאלִין קוּמֶען מִיט שָׁלוֹם אִין דֶער פֶעסְטְקַייט פוּן דֶער מְדִינָה · אוּן מִיר זָאלִין גִיפִינֶען חֵן אוּן

אֶל מְחוֹז חֶפְצֵנוּ בְּלִי שׁוּם נֶזֶק וְצַעַר וְשֶׁבֶת וּבוּשֶׁת וּבְלִי שׁוּם חִסָּרוֹן וְהֶפְסֵד וְתַכְנִיסֵנוּ בְּנוֹי וּבְנוֹעַם בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְכָבוֹד וְנָבוֹא בְּשַׁלְוָה בִּמְשַׁמַּנֵּי מְדִינָה וְנִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי כָּל שׁוֹמְעֵינוּ יָשִׂישׂוּ כֻּלָּם לִקְרָאתֵנוּ לְהַזְמִין לָנוּ רְצוֹנֵנוּ וּלְהַשְׁלִים לָנוּ חֶפְצֵנוּ וְהַעֲמִידֵנוּ בְּשָׁלוֹם וּבְהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה בַּהֲלִיכָתֵנוּ וּבַחֲזָרָתֵנוּ. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמוֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ עָלֶיהָ וְתִתֶּן לִי לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְהַמְצֵא לִי רְוָחָה וְהַצְלָחָה כְּדֵי לְפַרְנֵס בְּנֵי בֵיתִי בְּנַחַת וּבְשׁוּפִי בְּמִלּוּי וּבְרֶוַח בְּכָל צָרְכֵיהֶם וּלְחוֹנֵן אֶבְיוֹנִים וְדַלִּים וַעֲנִיִּים וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּצְדָקוֹת וְאָשׁוּב בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּיתִי וְאֶל מְכוֹנִי וְתָגֵן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן זְכוּת הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הַקְּבוּרִים פֹּה וּלְמַעַן זְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וְאַל

גוט פאר שְׁטַאנְד אין די אויגין פון אַלֶע וָואס וֶועלִין אונְז הֶערִין . זייא אַלֶע זָאלין זיךְ פְרֵייעֶן קֶעגִין אונְז . אָן צוּא גְרֵייטִין אונְז אונְזֶער וִוילִין און צו טָאן אונְזֶער בַּאגֶער אין גַאנְצִין . און זָאלְסְט אונְז שְׁטֶעלִין מִיט פְרִיד און שְׁטִילְקֵייט און זִיכֶערוּנְג אין אונְזֶער הִין גֵיין און צוּריק גֵיין . און לָאז אָן אונְז מְקַיֵּים וֶוערִין דֶער פָּסוּק ה׳ ישמרך וגו׳ גָאט וֶועט דִיךְ הִיטִין פוּן אַלֶעם בֵּייזִין עֶר וֶועט הִיטִין דֵיין לֵייבּ . גָאט וֶועט הִיטִין דֵיין אוֹיס גֵיין און דֵיין קוּמֶען פוּן אִיצוּנְד בִּיז אֵייבִּיג . און זָאלְסְט מִיךְ הִיטִין אִין דֶעם דָאזִיגִין וֶועג וָואס אִיךְ גֵייא און זָאלְסְט מִיר גֶעבִּין בְּרוֹיט צוּ עֶסִין און קְלֵיידֶער אָן צוּ קְלֵיידִין און שִׁיק מִיר צוּ דֶער וַייטֶערוּנְג און בַּאגְלִיקוּנְג דָאס אִיךְ זָאל קֶענֶען שְׁפֵּייזִין מֵיין הוֹיז גִיזִינְד מִיט רוּא און שְׁטִילְקֵייט מִיט פוּלְקֵייט און דֶער וַייטֶערְנִס אִין אַלֶע זֵייעֶר בַּאדֶערְפֶענִעס . און צוּ לֵייט זֶעלִיגִין אֶרִימֶע און נוֹיט בֶּדֶערְפִינֶע און צוּ טָאן מִצְוֹת און צְדָקוֹת . און זָאל מִיךְ אוּם קֶערִין מִיט פְרִיד צוּ מֵיין הוֹיז און מֵיין וואוֹנוּנְג און זָאלְסְט בַּשִׁיצִין אוֹיף מִיר מִיט דֵיין פִיל דֶער בַּארִימְקֵייט מִיר צוּ הֶעלְפִין . און דָאס זָאל גָאט טָאן פוּן דֵיין זְכוּת וֶועגִין און פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן דִיא צַדִיקִים און חֲסִידִים וָואס זֵיינֶען דָא בַּאגְרָאבִין . און פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן אַלֶע צַדִיקִים און חֲסִידִים פוּן דֶער וֶועלְט . און זָאלְסְט מִיךְ נִיט וִוידֶער קֶערִין לֵיידִינְג פוּן פַאר דִיר עֶס זָאל זַיין צוּ וִוילִין דִי רֵייד פוּן מֵיין מוֹיל און דִי גֶידַאנְקֶען פוּן מֵיין הַארְץ פַאר דִיר גָאט מֵיין בַּשֶׁעפֶער און מֵיין אוֹיס לֵייזֶער :

שָׁלוֹם פְרִיד אוֹיף דִיר דִיא רֵיינֶע נְשָׁמָה וָואס זִיא אִיז אוֹיס גִיהַאקְט גִיוָוארִין אוֹיס פְלַאם פֵייעֶר פוּן דֶער וֶוערְדִינֶע שְׁטוּל . דֶער בַּאשֶׁעפֶער הָאט זִיא פַאר בָּארְגִין אִין אֵיין

תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ . יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

כד ווען איינער פארט אייף דעם פעלד און קומט צו איין בית החיים דא זאל ער זאגין די תפלה וואס שטייט אין סימן א׳ דער נאך צדיקי יסודי עולם דער נאך דיא תפלה פון סימן ד׳ שלום עליכם נשמות הטהורים . דער נאך די תפלה פון סימן כ״ג שלום עליך אתה שארי :

כה די תחנה זאל זאגין אזעלכער וואס קומט פון ווייטין לאנד און גייט אויף קברי אבות :

שָׁלוֹם עָלֶיךָ אַתְּ נְשָׁמָה טְהוֹרָה . אֲשֶׁר חֻצְּבָה מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ כֵּס יְקָרָה . טָמוּן בְּאִישׁ קָא מַבְעָא לָהּ הַבּוֹרֵא . עַד זְמַן אֲשֶׁר מֵאִתּוֹ גְזוּרָה . וְיָצְאָה וְהָלְכָה וְהָיְתָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוּרָה . אֶת יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא . לִמְקוֹמָהּ הָרִאשׁוֹן הִיא שָׁבָה אָז וְחָזְרָה . אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה כְּשַׁלְהֶבֶת בִּפְתִילָה קְשׁוּרָה . וּלְנֶפֶשׁ אָדָם הָיְתָה צוּרָה . הוּא הַנֶּפֶשׁ הַזַּךְ וְהַנָּקִי וּמֻפְלָא בְּטָהֳרָה . אֲשֶׁר הָיָה לְכֻלָּנוּ נֵזֶר וַעֲטָרָה . וּמִמֶּנּוּ נִתְמַלֵּא כָּל בָּתֵּינוּ אוֹרָה : הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר בְּכָל מִינֵי שֶׁבַח תִּפְאָרָה . נֶפֶשׁ הַהֲדוּרָה . וּבַעֲוֹנֵינוּ וּלְמַעַלְתּוֹ גְּוִיָּתוֹ מִמֶּנּוּ נֶעְדְּרָה . וּבְלָה בְּאַרְעָא הַאי שׁוּפְרָא . עַל זֶה דָוֶה לִבֵּנוּ וְעַל אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ מֵאוֹרָה . וְעַתָּה הִנֵּה עָנִיתִי בַדֶּרֶךְ כֹּחִי לַעֲבוֹר מַעְבָּרָה . מַהֵר לְגִבְעָה וּבְרָאשֵׁי הֶהָרִים וְאַפּוּם נַהֲרָא עַד

מענטשינס לייב . ביז דער צייט וואס זיא איז ווארין פון אים אפ גישניטין . און איז פון אים אוועק גיגאנגען און איז ווארין פאר בונדין אין דעם בונד פון לעבין . ביא גאט דעם גרויסין און דעם פארכטיגין . זיא האט זיך אום גיקערט צוא איר ערשטין ארט . נאך דעם אז זיא איז גיוועזן אן גיקניפט אין דעם מענטשין זיין לייב גלייך וויא דער פלאם אין דעם קנייטיל . דאס איז גיוועזן אריין און איין לויטער לייב מיט אוואונדערליך ריינקייט . וואס צוא אונז אלע איז ער גיוועזן איין קרוין . און פון אים איז ווארין דער פילט אלע אונזערע הייזער מיט ליכטיקייט . ער איז גיוועזן גילויבט און בשיינט מיט אלערלייא לויב און שיינקייט . דער שיינער לייב און דורך אונזערע זינד איז זיין נשמה פון אונז אוועק גינומען גיווארין צו זיין בעסירקייט . און דאס דאזיגע שיינקייט איז ווארין פאר שלאסין אין דער ערד . דרויף טוט טרויערין אונזער הארץ . און אויף דעם דאזיגין איז ווארין פאר פינצטערט אונזערע אויגין פון צו לייכטין . און איצונד האב איך גיפייניגט מיין כח איין וועג און בין גיפארין איבער טאלין און בערג און איבער וואסער ביז איך האב גיפונען דעם וואס זיין ביטער לייב האט ליב . איך האב אים גיזוכט און האב אים נית גיפונען אונטער דיא

קראַ״ע

שמצאתי את שאהבה נפשי המרה . בקשתיו ולא מצאתיו לעין שמש ברה . רק במערת צורים ובמחלת עפר בבי קברא . נפשי יצאה ונקטה עלי מרוב צערא . זכור תזכור ותשוח עד שיתפקקו כל חליות שבשדרה . לנשק אבני המקום ועפרות זהב דהאי בירא . כי נהפך עלי לבי נחמרו בני מעי הכבד והמרה . ואזעק זעק והילל קול ענות חלושה ומרה . ומי יבוא אחר המלך אשר כבר עשהו בגזרה . ומי יאמר לו מה תעשה בפועל או באמירה . כי אין לפניו עולה ולא דבר סרה . רק הכל מתוקן לתעודה ולתורה . ונאמן הדין בכל אשר דן וגוזר ואמר תדירא . ואחרי שנשמתך היא עולה וחוזרה . לראות חרבת ביתה אשר היתה בו דרה . ונצבה וגם קמה על קברה . עתה באתי להתפלל עליך ועל נשמתך ההדורה . במקום הזה אשר גופך בו שורה . ולבקש על עצמותיך ינוחו על משכבותם שלמא

קלארע שיין פון דער זון נייערט אין איין הייל פון פעלזין און אונטער די הויכע ערד אין גרוב . מיין זייל איז אויס גיגאנגען . און בין גיווארין גיפינערט בייא זיך זערבסט פון וועגין גרויס צער . אז איך גידיינק דרין ווערט מיין לייב אין גיבויגין ביז אלע מיינע גלידער פון דעם רוקין און איך וואלט גערין קושין די שטיינער פון דעם ארט און די גילדערנע ערד פון דעם גרוב . דען מיין הארץ איז ווארין פאר קערט אין מיר מיינע גידערים זיינען ווארין איין גישרומפין דער לעבער מיט דער גאל . און איך טוא שרייען מיט אקלאג און אגרויס און אביטערע גישריי . אבער ווער קען וואס אנטקעגין ריידין וואס דער קיניג האט גיטאן מיט אגזירה . און ווער קען אים זאגין וואס האסטו גיטאן מיט ווערק אדער מיט רייד . דען בייא אים איז ניט פאר האנדין קיין אומרעכט און קיין פאלשקייט . נייערט אלץ איז אן גיבריים מיט רעכט פארטיקייט . און ער איז אלע צייט בגלייבט אין אלימען וואס ער משפט און איז גוזר און זאגט . און וויל דיין נשמה איז ארויף גיגאנגען און קומט ווידער צוא זעהען דאס פאר וויסטקייט פון איר הויז וואס זיא האט דרינען גיוואונט . און שטעלט זיך אויף איר קבר דרויף צו בעטין . איצונד בין איך גיקומען צוא בעטין פאר דיר און פר דיין שיינע נשמה אויף דעם דאזיגן ארט וואו דיין גוף רוט . און צו בעטין פאר דיינע ביינער זייא זאלין זיין אויף זייער גילעגער אלע צייט מיט פריד . און דיין נשמה זאל נאט אויף ברייגען אונטער דעם כסא כבוד . אונטער דעם ארט וואס ער זייער פארבארגענער איז . איר צו אנטפלעקין די אויבערשטע סודות און אלע פאר בארגענע זאכין . פון ציניע היילינע שמות און זעלבע זאכין וואס איז פאר

גארגין

תְּדִירָא. וְנִשְׁמָתְךָ יַעַל יְיָ אֱלֹהִים לְמַעְלָה תַּחַת כֵּס יְקָרָה. אֶל תַּחַת מְקוֹם מַה נּוֹרָא. לְגַלּוֹת לָהּ סוֹדוֹת עֶלְיוֹנִים וְכָל דְּבַר סִתְרָה. מִשְּׁמוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וּמִלְּתָא דְּמִטַּמְּרָא. וּלְעַטְרָהּ בַּעֲטֶרֶת שִׂמְחָה וְאוֹרָה. וְהוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה. עִם צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה. וְתִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים רָמִים וּלְמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה. וּלְקֵץ הַיָּמִין תַּעֲמוֹד לְגוֹרָלֵךְ בְּעֵת אֲשֶׁר נָאוָה תִּהְיֶה הַשְּׁחוֹרָה. וְתִזְכֶּה בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בִּצְרוֹר הַחַיִּים לִהְיוֹת צְרוּרָה. וּבְכִסֵּא כָבוֹד נִקְשָׁרָה. וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב לַחֲזָרָה. לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי לְהָעֲזָרָה רְאֵה תִרְאֶה בָּעֳנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ אֲשֶׁר יָגַע בַּמֶּה יְגִיעוֹת וְנִתְפַּזֵּר בְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ כְּבַמְּזָרָה. עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ לִמְקוֹם הַאי דִּירָה. לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן אוֹתָךְ בְּמַר נַפְשִׁי וְלִבִּי הַנִּדְכֶּה וְרוּחִי הַנִּשְׁבָּרָה. כְּעָנִי בְּפֶתַח הַשּׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ עֶזְרָה. שֶׁתִּתְפַּלֵּל בַּעֲדִי לָאֵל אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

כּארנין · און זיא צו קריינען מיט איין קרוין פון שמחה און ליכטיקייט · און דיא נשמה איז תמיד און עס זאל זיין אין שיינקייט מיט די צדיקים און חסידים פון דער וועלט און מיט אברהם און שרה · און זאלסט זיך זעניפטינין מיט הויכע תענוגים און מיט גרויס הערשאפט · און צוא דער רעכטער צייט זאלסטו אויף שטיין דיין גורל אין דער צייט אז די וואס זיינען שווארץ וועלין ווידער שיין ווערין · און זאלסט זוכה זיין אין דעם גרויסין און פארכטינין יום הדין צו די לעב טאג פון עולם הבא צו זיין פאר בונדין אין דעם בונד פון לעבין · און אן ניקניפט צו ווערין אין דעם כסא הכבוד · און מיין גיבעט זאל מיר ווידער קומען אויף מיין שוים דיין רחמנות זאל ניט ווערין פאר כיטין פון מיר דאס איך זאל קענען גיהאלפין ווערין · דו זאלסט זעהען אין דעם פיין פון דיין קנעכט דער זון פון דיין דינסט וואס ער האט זיך גימיהעט פיל מידיקייט און איז ארום גילאפין די ווייטע וועלט און איז ווארין פאר שפרייט אין די שטעט ביז ער איז גיקומען צוא דעם ארט פון דעם דאזיגין וואונונג · צו בעטין דיך מיט מיין פאר ביטערטע לייב און מיין פאר שטוסינע הארץ און צו בראכינע גימיט גלייך וויא איין ארומאן וואס שטייט בייא דער טיר און בעט הילף · דאס דו זאלסט בעטין פאר מיר צו גאט וואס ער האט גימאכט רוהן זיין שכינה אין הימיל · ער איז ריין און הייליג און אלע זיינע בארינערס זיינען ריין און הייליג דאס ער זאל מיך מציל זיין פון דעם צא־ין און גרים צארין און פון אלע נישיקטע בייזע שלוחים און פון צרות און לייד און פון אלע קראנקהייט און פרעפונג · און זאל עפינען מיין הארץ אין דאס לערנען פון דער תורה · אין פסוק און משניות און גמרא

שכינתו השרה. הוא טהור וקדוש וכל משרתיו הם בקדושה ובטהרה. שיצילני מחרון אף זעם ועברה. וכל משלחת מלאכי רעים וצוקה וצרה. ומכל מחלה ומקרה. ויפתח לבי בתלמוד תורה. במקרא במשנה ובגמרא. ובשאר ספרי קדש וסתרי תורה. ויסיעני לעסוק במלאכת שמים תדירא. ויפרנסני מתחת ידו פרנסה מתוקה ולא מרה. ויחיני לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות כשורה. ולא ימצא שום פסול ושמץ דופי ושחץ בזרעי ובזרע זרעי עד גמירא. ואראה בנוי האולם והבירה. ואהיה מנוחלי שני עולמות ורב טובו הצפון וטמירא. ושלמא יהא לי עד זבולא בתרא. ולא אמות מיתה פתאומית וכעורה. ולא קשה כבפי ושט פטורא. רק במשחל מחלבא שערה. ותכף הפרד נשמתי תהא בצרור החיים צרורה ולקץ הימין יעמידני לגורל יפה וברורה. ואתה תשוב

גמרא און אין די איבעריגע היילינגע ספרים און דיא סתרי תורה. און זאג מיר העלפין איך זאל קענען אלע צייט עוסק זיין אין גאטס דינסט. און זאל מיך שפייזן פון זיין האנט מיט אזיסע פרנסה און ניט קיין ביטערע. און זאל מיך לאזין לעבין דאס איך זאל זוכה זיין צו זעהען קינדער און קינדס קינדער לערנען אין דער תורה און טוען מצות וויא עס געהער צו זיין. און עס זאל ניט געפונען ווערין אין מיינע קינדער און קינדס קינדער ביז אין די אייביקייט איין שום שאגו פלעק און קיין לעסטערונג. און איך זאל זעהען דאס בית המקדש אויף געבויט. און זאל זיין פון די וואס ארבן ביידע וועלטין און זיין פיל גוטס וואו איז באהאלטין און באווארינט. און עס זאל מיר זיין פריד ביז אין לעצטע לאפיטע עויד. און זאל ניט שטארבן פלוצלונג און ניט מיט אמיאוסין טויט. און ניט מיט איין שווערין טויט אז מען ציהט אויס איין דארין פון וואר נייערט וויא מען ציהט איין האר דורך די מילך. און וויא באוד מיין נשמה וועט פון מיר זין אפ שיידין זאל זיא זיין פאר בונדין אין דעם בונד פון לעבין. און צו דער רעכטער צייט זאל ער מיר אויף שטעלין צו אגוטין און אקלארין גורל. און דיין נשמה זאל ווידער קערין צו דיין רוא צו רוען ארעכט פארטיגע רוא. און אלע ראש חודש און שבת זאל מען דיך אן רופין. אלע האלבע נאכט וואס די שכינה גייט אין גן עדן. שטייא אויף רוף פון מיינט וועגין צו דעם גרויסין און פארכטיגין גאט. ער זאל איילין צו געבין אונז דיא קרוין און די צירונג. און דעם שטערין וואס די נמאלט וועט געוועלטיגין וואס ער וועט לייכטין ניין און פערציג מאל אזו פיל וויא די קלארע זון. און מיר זאלין זוכה זיין

נפשך למנוחתך לנוח מנוחה ישרה. ובכל חדש ושבת
קרא מקרא. ובכל חצות הלילות שהשכינה בגן עדן
עוברה. קום קרא בעדי אל האל הגדול והנורא. למהר
הנזר והצפירה. וכוכבא דשביט מושלים להאירה.
שבעתים מאור החמה ברה. ולזכנו לכל הנחמות
ומראה הברורה. אשר נסתכלו הנביאים באספקלריא
המאירה. ואשר עין לא ראתה לגמרה. וישכון בדד
בטח עין יעקב לבדו הוא ימלוך נורא. והוא היה והוא
הוה והוא יהיה בתפארה. וברשותו אלך לי לדרכי בלי
שום פחד ומורא. והוא נסי ומנוסי מנת כוסי וצור חבלי
בעת צרה. ובידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה.
ועם רוחי גויתי יי לי ולא אירא. אמן:

נאך דעם קען ער זאגן וואס ער וויל פון די בקשות וואס שטייען אויבן אויך זאל ער זאגן די תפלה וואס מען זאגט אז ער וויל גיין אין וועג אויב ער האט אין זינען מער ניט צוא קומען פארין אוועק פארין · נאך דעם זאל ער זאגן די תפלה וואס מען זאגט אז מען גייט אוועק פון בית עלמין וועסטו געפינען ווייטער אין סימן מ"א :

צו אלע טרייסטונג און די קלארע זעהונג וואס די נביאים האבין גיזעהען אין איין קלארן שפיגיל · און וועלכעס וואס קיין אויג האט עס נאך נאר ניט גיזעהען · און זאל מאכין רוהען אליין זיכערליך דאס גישטאלט פון יעקב · און דענקמאלט וועט דער פארכטיגער גאט אליין קיניגן · און ער איז גיוועזן נאך איידער דיא וועלט איז בשאפין גיווארין און ער איז איצונד און ער וועט זיין אייביג מיט שיינקייט · און מיט זיין רשות וועל איך מיר גיין צו מיין וועג אן אנגשט און פארכט · און ער איז מיין צייכין און מיין אנטלויפונג איז צו אים און די גאב פון מיין בעכער און וויא אשטארקער פעסטונג אין דער צייט פון לייד · און אין זיין האנט גיב איך מיין זייל בהאלטין אין דער צייט אז איך שלאף און אז איך וואך אויף בין איך מיט מיין אטום און מיין לייב בנאנד גאט איז מיט מיר און אין
שא מיך ניט פארכטין פאר קיינעם אמן :

רחוצא דער דער בארעמיגער גאט זאל דיך נידריינקן צו פריד · דו ריינע און גאנצע נשמה
פריד איז צו דעם רוח און נפש וואס דו ביסט באקלייט גיוועזן און פריד צו דעם נוף וואס דו ביסט גיוועזן אין אים · זיי און דיין הויז גיזינד און אלץ וואס צו דיר גיהער זאלין זיין צו פרידין · פון איצונד ביז אייביג זאל זיין פריד אין דיין וואונונג אין דיין פאלעש וואו היין דו וועסט זיך קערין מיט דיין שיינעם נאמען · איצונד בין איך גיקומען געמין פאר דיין נשמה דאס עס זאל זיין פריד דיין רואונג אין דעם בונד פון לעבין זאל דיין נשמה זיין פאר בונדין · אין די פייערדיגע קוילין פון דעם פלאם פון גאט זאל זיא פאר קניפט זיין · צו זעניפטיגין מיט זעניפטיגקייט פון דעם לויטערקייט פון דעם גרויסין

ליכט

בו ווען ער האט גיזעהן מיט איין מת און שלום זאל ער גיין מארגין אין דער פריא אויפן קבר פון מת און זאל זאגין דאס :

רחמנא ידכרינך לשלמא . את נשמה הטהורה והתמימה .
שלום להרוח ונפש שנתלבשת בו . ושלום להגוף אשר
היית בקרבו . אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום
מעתה ועד עולם . יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך בהסבין
ובנוי שמותיך . עתה באתי להתפלל על נשמתך . ויהי שלוב
מנוחתך . בצרור החיים תהא נפשך צרורה . ברשפי אש
שלהבת יה קשורה . להתענג בתענוגים מזיו מאור הגדול הגנ
לצדיקים בהיר הוא בשחקים . במרכבת אש וגוהרקא דדהבא
יוליכו אותך מלאכי אש ולהבה . מחיל אל חיל ומישיבה לישיבה
עד מחיצת אברהם יצחק וישראל סבא . יגדל כבודך מעתה
ועד עולם . בכל הטובות ונחמות כלם . אשר זולת אלהים עין
לא ראתה . מאז ועד עתה . והנני באתי אל בית משכבך .
לדבר על לבך . אל תשית כל עון וכל חטאת על כל דבר פשע.
אשר חטאתי עויתי ופשעתי ברשע . בזדון או בשגגה אשר
הייתי ברוחי הקשה הנה . במעשה בדבור ובאמירה . בגלוי או
בטמירא . והנה עניתי בדרך כחי . כי נקטה עלי רוחי . אחרי
אשר עלה זכרונך לפני בחלום הלילה . אמרתי הלא דבר הוא
כי אין מראין לאדם זולת הרהורי מלה . ודברתי אני עם לבי
לאמר אולי משגה הוא ודבר הצריך מחילה . שמא פגמתי

ליכט וואס איז בהאלטין צו די צדיקים . דאס ליכט אין דיא הימלען אין איין פייערדיגין רייט וואגין אין אנילדערנע קאריטע זאלין דיך פירין פייערדיגע און פלאמערינע מלאכים פון איין חברותה צו דער אנדערער און פון איין ישיבה צו דער אנדערער ביז די מחיצה פון אברהם יצחק ויעקב וואס ער ווערט גירופין דער אלטער ישראל . דיין כבוד זאל גרויס זיין פון איצונד ביז אייביג . מיט אלין דאס גוטס און אלע טרייסטונג וואס קיין אויג האט עס ניט גיזעהען פון דעם אן פאנג ביז איצונד נאר גאט ברוך הוא אליין זעהט עס און נון בין איך גיקומען צו דעם הויז פון דיין גילעגער דיר צו זאגין דאס דו זאלסט ניט אן נעמען קיין שום אום רעכט און זינד אויף אלע זינד וואס איך האב גיזינדיגט און אום רעכט גיטאן און בייזקייט במזיד אדער בשוגג . וואס איך האב גיפעלט אין מיין שווער גימיט . מיט ווערקין אדער רידין אנטפלעקט אדער בהאלטין . און איך האב גיפייניגט אין וועג מיין כח ווייל מיין גימיט איז אין מיר באטריבט . ווייל דו ביסט מיר ביי נאכט צו חלום גיקומען האב איך גיטראכט דאס מוז דאך וואס באטייטין ווארום מען ווייזט אנדערש ניט דעם מענטשין בייא נאכט נאר פון וואס ער האט גיטראכט

בכבודו לזולתה . או שמא מן שמים הראו לי על דבר . אשר גזרו עירין וקדישין דעילי בלא בר . למען עשה כיום הזה תשובה וצדקה וכדי שלא יהא לבי נוקפי מחלמין . הלכתי אחריו לבית עלמין . להשתטח על קברו . מקום אשר נטמן שם עצמו ובשרו. ורוחו ונשמתו אותו יום יום ידרושון . אחד באחד יגשון . ואומר נעניתי לך עצמות הגוף הטהור . והרוח ונשמת מאורי אור . ואם לא דברתי ועשיתי נכונה . הכל היה שלא בכונה . ואין עלי בדבר אשמה על שום מה . וכלהון יהון שרן שביקין ולא תתבע עלי שום דיקין . ואתה שובה למנוחתך . ואני לא אבא אחריך . בשלום תהיה בעולם שאתה בו ואנכי לא אמוש מפה . ואתה אל תקרב הלום . ואנחנו נכנס לחיים טובים ולשלום . ואם באת דבר להודיעני . ממשפטי ודיני . קולי אל יי אקרא חנני יי חנני . ויאריך ימי וזמני בטובה . אולי אוכל לשוב בתשובה . ולא אשוב עוד לכסלה . לעשות תהלה . ונפשי הנבהלה מאד . בלב נפש ומאד . תעמד נא בתפלה . לפני אל נורא עלילה . ירחם עליה . ויכפר מעלליה . ויעשה עמי לטובה אות . והוא

ביא טאג . האב איך ביא מיר זעלבסט גיטראכט טאמער האב איך עפעס גיזינדיגט קעגין דיר און איך דארף דיר מחילה בעטין . דען טאמער האב איך פונם גיוועזן דיין כבוד און האב איב מזלזל גיוועזן . אדער טאמער האט מען מיר גיוויזין פון דעם הימיל איין זאך וואס די וואכבענדיגע און היילינע מלאכים וואס גייען אריין צו דער שכינה אן רשות האבין זייא עפעס גוזר גיוועזן אויף מיר פון וועגין איך זאל היינטיגין טאג תשובה טאן און צדקה געבין . און כדי מיין הארץ זאל ניט זיין בטרויערט פון וועגין דעם חלום . בין איך גיגאנגען אויף דעם בית עולם צו פאר שפרייטין זיך אויף זיין קבר אויף דעם ארט וואו זיין בלוט און פלייש איז בהאלטין . און זיין רוח און זיין נשמה אים אלע טאג צו פארשטין און וויל מיך צו אים גינעהען . און זאגין איך האב גירעט קעגין דיר, די ביינער פון דעם ריינעם גוף און ליכטיגע נשמה . און אויב איך האב ניט רעכט גירעט און גיטאן . איז דאס אלץ גיוועזן אן מיין ווילין און מען קען מיך ניט בשולדיגין אויף קיינערליי זאך . און לאזין זיי אלע זיין פר געבין און פאר לאזט . און זאלסט ניט מאנען אויף מיר קיין שום בצאלונג און שטראף . און דו קער ווידער צו דיין רוא . און איך זאל דיר ניט נאך קומען אין פריד זאלסטו זיין אין דער וועלט וואס דו ביסט דארט און איך זאל ניט ווערין אפ גיטאן פון דער וועלט ; און דו זאלסט ניט גינעהענען אהער . און מיר זאלין אריין גיין צו איין גוט לעבין און צו פריד . און אויב דו ביסט גיקומען מיר עפעס אזאך מודיע זיין פון מיינע משפטים און דינים וועל איך רופין מיט מיין קול צוא גאט און וועל זאגין . לייט זעליג מיך גאט לייט זעליג מיך . און זאל דער לייננערין מיינע טעג און מיין צייט אין גוטס שאטער וועל איך קענען תשובה טאן און וועל ניט ווידער קערין מער צו נארישקייט און

רַחוּם יְכַפֵּר לִבְנוֹי מֵעָפָר וָאֵפֶר . וְצֵל פַּחַד בֵּן חֵפֶר : וִיחָנֵּנִי וַיֹּאמַר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כוֹפֶר . וְלֹא יַשְׁחִית לְמַעַן זְכוּת אָבוֹת וְהַבְּרִית . וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ . וְקִצְפּוֹ וְזַעְפּוֹ . וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ . וְיִשְׁמְרֵנִי נֶצַח מֵעֶבְרָתוֹ . יְיָ הוֹשִׁיעָה מִכָּל רָעָה וּפְגִיעָה . הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ וְיַעֲשֶׂה בַּקָּשָׁתֵנוּ . בְּיוֹם קָרְאֵנוּ אַל יֹאמַר נוֹאָשׁ . וִירַחֵם עָלֵינוּ וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחֵן וָחֶסֶד וְחַיִּים וְשָׁלוֹם אָמֵן :

ווען איינער האט אין זיך איין קראנקהייט זאל ער זאגין דיא תפלה :

יִתְבָּרַךְ עֶלְיוֹן . קְדוּשָּׁתוֹ בֶּחָבְיוֹן . וְלוֹ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַהוֹד וְהַתִּפְאֶרֶת . כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ . מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ חָרוּץ . וְלוֹ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ . וּבְיָדוֹ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל . וְהוּא מוֹשֵׁל בַּכֹּל הָאֵל הַנֶּאֱמָן . אָב הָרַחֲמָן . הָרוֹפֵא לְתַחֲלוּאֵי עֲבָדָיו . וּמְחַבֵּשׁ לְמַכְאוֹבֵי יְדִידָיו . וּמַצִּיל מִמָּוֶת נֶפֶשׁ חֲסִידָיו . בְּרוֹב חֲנִינָתוֹ וְחֶמְלָתוֹ . יִשְׁלַח לִי רְפָאוֹת תְּעָלָה בְּתוֹךְ שְׁאָר חוֹלֵי אֻמָּתוֹ . וִימַלֵּט אֶת נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹלָה . וְיָסִיר מֵעָלַי כָּל נֶגַע וּמַחֲלָה . בִּזְכוּת הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הַשּׁוֹכְנִים פֹּה וּבְכָל הָעוֹלָם . יְרַחֵם הַשֵּׁם וְיָגֵן עָלַי בִּגְלָלָם . אָנָּא אֲדוֹן הָעוֹלָמִים פְּנֵה

צו טאן אזעלכע גישפעט . און מיין לייב וואס איז זייער דער שראקין . די וועט שטיין מיט גיבעט מיט איר הארץ און לעבין און גיטס פאר דעם גאט וואס טוט פארגטינגע ווערקין ער זאל זיך איבער איר דער בארימען און זאל פאר געבין אירע ווערקין . און זאל טאן מיט מיר איין צייכין צו גוטין . און גאט וואס ער איז איין דער בארמינער זאל פאר געבין צו דעם מענטשין וואס איז גיבויט גיווארין פון ערד און אש . און איז וויא איין שאטין און לעבט אין פארכט און ווערט פאר שעמט . און ער זאל מיך דער בארימן און זאל זאגין ליין אים אוים פון צו נידערין אין גרוב איך האב פאר אים גיפונען איין אוים לייזונג . און ער זאל ניט פאר דארבין פון וועגין די זכות אבות און פון וועגין די תורה . און זאל מערין ווידער צו קערין זיין צארין און זיין גרים צארין . און זאל ניט דער וועקין גאר זיין גרים צארין . און זאל מיך היטין פון זיין צארין אויף אייביג . גאט העלף פון אלעם בייזין און בגעגינעס . דער קיניג זאל אונז ענטפערין און זאל טאן אונזער גיבעט אין דעם טאג וואס מיר רופין אים און זאל זיך מרחם זיין איבער אונז און זאל דער פילין אונזער גיבעט מיט איין גוטע מדה און הילף און דער בארימקייט און חן און גינאד און לעבין און פריד אמן :

יתברך ער איז גילויבט דער אויבערשטער זיין הייליקייט איז אין פאר בארגענעם און צו אים איז די אכפערקייט און דאס שטארקייט און די לויב דאס שיינקייט . דען אלץ וואס איז אין הימיל און אויף דער ערד ווערט זיין משפט פון גאט אויס גישניטין . און צו אים איז דאס קיניגרייך און ער איז דער הויבין צו אלע פאר איין ראש . און אין

עיין

אֶל תְּפִלָּתִי וְהָכֵן הֲגִיגִי וְאַל תֶּחֱרַשׁ לְדִמְעָתִי · וּבְבוֹאִי הֵנָּה לְהִשְׁתַּטֵּחַ עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֵלוּיַגִן זְכוּתָם וְצִדְקָתָם עָלַי וְעַל כָּל אָדָם וְתִרְפָּאֵנִי בִּזְכוּתָם רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַגּוּף וּרְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרַי וְתִשְׁלַח לִי וּלְכָל חוֹלֵי מַרְפֵּא אֲרוּכָה מַרְפֵּא בְּרָכָה מַרְפֵּא תְּרוּפָה וּתְעָלָה · מַרְפֵּא חֲנִינָה וְחֶמְלָה · מַרְפֵּא יְדוּעִים וּגְלוּיִם · מַרְפֵּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים · מַרְפֵּא אֹרֶךְ יָמִים טוֹבִים · וְיָשׁוּב בְּשָׂרִי כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וְנַפְשִׁי הָאֻמְלָלָה וְהַנִּבְהָלָה · אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ · וְהָשֵׁב עוֹרְקַי וְגִידַי וְעַצְמוֹתַי עַל מְכוֹנָם וְעַל בְּרִיאוּתָם · כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · כִּי לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָּ מָוֶת יְהַלְלֶךָּ לֹא יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי בוֹר אֶל אֲמִתֶּךָ · וּתְקַיֵּם בִּי וּבְכָל חוֹלֵי מִקְרָאוֹת הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר · וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ : וְנֶאֱמַר וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת

זיין האנט איז די מאכט און דאס שטארקייט · און אין זיין האנט איז איטליכן צו גרויס און שטארק צו מאכין און ער גיווערטיגט איבער אלע דער ווארהאפטיגער גאט דער בארמיגער פאטער · וואס ער היילט צו דער קריינק פון זיינע קנעכט און פלאסטערט צו די וויא טאג פון זיינע גיליבטע . און איז מציל פון דעם טויט דאס לייב פון זיינע חסידים מיט זיין פיל דער בארימקייט דער זאל מיר שיקין פולע רפואות צווישין די איבעריגע קראנקע פון זיין פאלק · און זאל מאכין אנטרינען מיין לייב פון דעם גרוב און זאל אפ טאן פון מיר אלע פלאג און קראנקהייט פון וועגין דעם זכות פון די צדיקים און חסידים וום רוען דא און אויף נאר דער וועלט · און פון זייערט וועגין זאל גאט זיך דער בארימען און זאל בשיצין אויף מיר · איך בעט דיך הער פון די וועלטין קער דיך צו מיין גיבעט און פאר שטייא מיין טראכטונג און זאלסט ניט שווייגין צו מיינע טרערין. און ווייל איך בין גיקומען אהער מיך צו פאר שפרייטין אויף די קברים פון דיא דאזיגע צדיקים און חסידים זאל זייער זכות און זייערע צדקות בשיצין אויף מיר און אויף אלע מענטשין און פון וועגין זייער זכות זאלסטו מיך היילין אגאנצע רפואה אין גוף און אין דער נשמה · און זאלסט באנייען מיין יוגינט אזו וויא איין אדלער און זאלסט שיקין מיר און אלע קראנקע איין רעכטע רפואה איין גיבענטשטע רפואה איין לייטזעליגע און דער בארימיגע רפואה איין אנטפלעקטע רפואה איין רפואה פון דער בארימקייט און פריד לעבין איין רפואה פון לאנגע גוטע יאר אין מיין לייב זאל ווערין אזו וויא דאס לייב פון אקליין קינד און מיין פאר שניטין איין דער שראקין לייב בעט איך דיך גאט הייל זיא · און זלסט מיינע אדערין און די ביינער ווידער שטעלין אויף זייער ארט און זייער גיזונדשאפט כדי איך זאל קענען דינען דיך מיט דעם גאנצין הארצין דען די גרוב און דער טויט קענען דיך ניט לויבין · וואס נידערין אין גרוב טוען ניט האפין צו דיין ווארהייט

מימיך והסירותי מחלה מקרבך . ונאמר לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : ונאמר והסיר יי ממך כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו . ונאמר ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבושו עמי לעולם : ונאמר דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחומים לו ולאבליו : ונאמר בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו . ונאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה : ונאמר אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם יי . רפאני יי וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה . והעלה רפואה שלמה לכל מכותי כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה וכל בני ביתי יהיו בכלל הרחמים ובכלל הרפואה ובכלל הברכה בכלל החיים ובכלל השלום מעתה ועד עולם מלכנו ואלהינו אלהי כל בשר פדה אותי מכל חלים רעים ותצילנו

ווארהייט און עס זאל מקוים ווערין אין מיר און אויך אין אלע קראנקע די פסוקים וואס שטייען געשריבן אין דער תורה דורך דיין קנעכט משה וואס ער האט עס געהערט פון דיין הערליך מויל ווייא עס איז ווארין געזאגט (ויאמר אם שמוע תשמע וכו׳) און ער זאגט אויב דו וועסט צו הערין צו דעם קול פון דיין גאט און וועסט טאן דאס וואס וואוי געפעלט אין זיינע אויגין און וועסט פאר נעמען צו זיין געבאט און וועסט היטין אלע זיינע געזעץ זאגט גאט דיר צו . אלע קראנקהייט וואס איך האב געטאן אין מצרים . וועל איך אויף דיר ניט שיקין . דען איך בין דער גאט וואס היילט דיך . און נאך שטייט אין דר תורה און איר זאלט דינען צו גאט אייער גאט דאן וועט ער בענטשין דיין ברויט און וואסער און וועט אפ טאן דיא קראנקהייט פון צווישין דיר . נאך שטייט געשריבן עס וועט ניט זיין קיין פאר ווארפרין און קיין אונטראכטערין אין דיין לאנד . די צאל פון דיינע טעג וועל איך דער פילין . נאך שטייט און גאט וועט אפ טאן פון דיר אלע קראנקייט און אלע בייזע ווייא טאג פון מצרים די וואס דו ווייסט . וועט ער זיא ניט טאן אין דיר און ער וועט זיי געבין אין אלע דיינע פיינד . און דורך דיינע קנעכט דיא נביאים שטייט געשריבין אזו צו זאגין אויב איר וועט וועלין און וועט צו הערין גאטס געבעט וועט איר עסין דאס בעסטע פון דעם לאנד . און נאך שטייט געשריבין און איר וועט עסין און וועט זיין זאט און איר וועט לויבין צו אייער גאט וואס ער האט מיט אייך געטאן וואונדער און מיין פאלק וועט אייביג מער ניט פאר שעמט ווערין . און נאך שטייט געשריבין איך האב געזעהען זיינע וועגין און וועל אים היילין און וועל אים פירין און וועל באצאלין טרייסטונג צו אים און צו די וואס האבין געטאן אויף אים טרויערין און נאך שטייט געשריבין

ותשמח אתנו. עשה למען שמך עשה למען תורתך עשה למען צדקתך עשה למען קדושתך עשה למען מלאכי רחמים עשה למען ימינך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני עשה למען ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב עשה למען משה ואהרן עשה למען דוד ושלמה עשה למען זכות הצדיקים והחסידים האלו השוכנים פה כי למען כבודם באתי הנה להלל לשמך הגדול הגבור והנורא ולהשתטח על קברם שיליצו עלי ועל כל אדם זכותם וצדקתם שעשו בחייהם. עשה למען כל הצדיקים והחסידים קדושים וקדושות הנקברים בכל העולם. עשה למען שרה רבקה רחל ולאה והצילני מכל פגעים רעים ולבבי הנשבר הנדכה והנכאה הבט משמים וראה. שברון רוחי ולבבי וכהישת חילי וקוצר רוחי כי תחת יפי המראה ובריאות בשר דלות ורעות תאר ורקות בשר ואברי צנומות שדופות קדים ואחרי שתפלת החולה יפה לעצמו על כן מצא עבדך מקום להתפלל את התפלה והתחנה הזאת אף כי ריחי נמר ולא עמד בי טעמי ראה יי כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי

גישריבען ער בשאפט די רייד פון די לעפצין צו פריד. און עס וועט זיין פריד צו דעם ווייטין און צו דעם נאהינטין און איך וועל אים היילין אזו זאגט גאט. און נאך ווערט גיזאגט און עס וועט שיינען צו די וואס פארכטין זיך פאר מיין נאמען די זון פון גירעכטיקייט און זיא וועט היילין מיט אירע פליגיל. און נאך ווערט גיזאגט דענמאלט וועט דיין ליכט דורך ברעכין אזו וויא דר מארגין שטערין און דיין היילונג וועט באלד שפראצין. דען איך וועל דיר אויף ברייגגען איין היילונג און פון דיינע שלעק וועל איך גיהאלפין ווערין דען דו ביסט מיין לויב. און ברייגג אויף איין גאנצע רפואה צו אלע מיינע שלעק ווארום דו ביסט גאט דער קיניג איין ווארהאפטיגער דאקטער און איין דער בארמיגער ביסטו. און גאר מיין הויז גיזינד זאלין זיין אין דעם כלל פון דער בארימקייט און היילונג און בענטשונג און אין דעם כלל פון לעבין און שלום פון איצונד ביז אייביג אונזער קיניג און אונזער גאט דער גאט פון אלע בשעפענעס לייז מיך אויס מיט אלע מענטשין פון אלערליי בייזע קראנקהייט און זייא אונז מציל פון דעם אלימען און דער פרייא אונז. טוא עס פון וועגין דיין נאמען טוא עס פון וועגין דיין תורה. טוא עס פון וועגין דיין גירעכטיקייט טוא עס פון וועגין דיין הייליקייט טוא עס פון וועגין די דער בארמיגע מלאכים טוא עס פון וועגין דיין רעכטע האנט. פון וועגין דיינע גיליבטע זאלן בשירמעט ווערין העלף דיין רעכטע האנד און ענטפער אונז. טוא פון וועגין דעם פאר בונד. פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק יעקב. טוא פון וועגין משה און אהרן טוא פון וועגין דוד און שלמה טוא פון וועגין דעם זכות פון דיא דאזיגע צדיקים און חסידים וואס רוען דא דען פון וועגין זייער כבוד בין איך אהער גיקומען צו לויבין דיין נאמען

בקרבי · ממרום שלח אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי הכשיל כחי בלה בשרי ועורי תולנות פני ותארי זכור בוראי ימי בהורותי עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו אחרי הגשם העבים · והעלה רפואה שלמה לכל מכותי ואל תזכר לי את אשר העוה עבדך ואשר הרעותי · פצני והצילני ועד יעבור הוות בצלך תסתירני והיה לנו בעזרנו ותן בי כח לשמור פקודיך וחקיך · וזכנו לשחר בית דביריך השמים והרב וללחוך עפרותיו · ולרצות אבניו ורגבי הרבותיו · ולהיות שם קבורתי · עם כל עבדיך הצדיקים והחסידים · וקבל ברחמים וברצון את תפלתי · ואל תשיבני ריקם מלפניך אמן :

דעם גרויסן דעם שטארקן דעם פארכטיגן און זיך פאר שפרייטן אויף זייערע קברים דאס זייער זכות און זייערע צדקות וואס זיא האבין גיטאן בייא זייער לעבין זאל אויף מיר און אויף אלע מענטשין גוטס שפרעכין · טוא עס פון וועגן אלע צדיקים און חסידים די הייליגע מאנזבילין און ווייבער וואס זיינען באגראבין אין דר גאנצער וועלט טוא פון וועגן שרה רבקה רחל ולאה און באשירעם מיך פון אלע בייזע באגעגענעס און מיין צו בראכינגע און צו שטויסינגע און נידעריגע הארץ זאלסטו לוגין פון דעם הימיל און נער מיין צו בראכינגע גימיט און מיין הארץ און דאס שוואכקייט פון מיין קראפט און מיין קורצין אטום דען אויף דעם ארט וואס מיין גישטאלט איז גיוועזן שיין און מיין לייב איז גיוועזן גיזונד · בין איך איצונד מאגער פון פלייש און מיין גישטאלט איז איבעל און שלעכט און מיינע גלידער זיינען אויס גידארט פאר מאגירקייט · און ווייל דאס גיבעט פון דעם חולה איז פאר אים זייער גוט דאס קען פיל העלפין דרום אזו האט זיך דיין קנעכט אונטער גישטאנדין צו בעטין די דאזיגע תפלה · ווען אפילו מיין גישמאק איז פאר ביטען און מיין פאר שטאנד איז נים גיבליבין אין מיר זעה גאט עס איז מיר איינג מיינע גידערים זיינען ווארין איין גישרומפין · מיין הארץ איז ווארין פאר קערט אין מיר פון דעם הימיל איז ווארין גישיקט איין פייער אין מיינע ביינער און האט זיי צו בראכין · ער האט פאר שפרייט איין נעץ צוא מיינע פים ער האט גישטרויכילט מיין קראפט · מיין פלייש און מיין הויט איז ווארין פר פוילט · מיין פנים מיט מיין גישטאלט איז ווארין קראנק · גידיינק מיין באשעפער מיינע יונגע טעג איידער די זון און דאס ליכט און דיא לבנה און די שטערין ווערין ווארין פינסטער · און ברייננג אויף איין רפואה שלמה צו אלע מיינע שלעק · און זאלסט מיר נים גידיינקען וואס איך דיין קנעכט האב פאר קרימט און וואס איך האב גיטאן בייז · עפין מיר און בשירעם מיך און פאר בארג מיך אין דיין שאטין ביז דאס לייד און ברעכענעס וועט איבער גיין · און זייא צו אונז אין אונזער הילף און גיב מיר קראפט צו היטין דיין באפעל און דיין גיזעץ · און זיי מיך מזכה צוא פארשטין דיין בהמ״ק וואס איז פאר וויסט און פאר שטערט · און צו לעקין זיין ערד און צו בווילינן זיינע שטיינער און זיינע פאר וויסטע שטיקער ערד · און דאס איך זאל בגראבין ווערין מיט אלע דיינע צדיקים און חסידים · און פאר נעם מיט דער באריםקייט און ווילין מיין גיבעט · און זאלסט מיר נים לאזין לידיג פון דיר צוריק גיין אמן :

כז וויא אנדערע לייט אויף איינעם קראנקין זאלין תפלל זיין :

ייָ אֵל רחום וחנון שמע אל התפלה והתחנון אשר עבדיך לפניך מתפללים עבור החולה המוטל למטה כאלו העלוהו לגרדום לדון חיש קל כאלו נטו ונסו הצללים . הוא הנפש המר אשר כל משכבו נהפך בחליו לא עמד בו טעמו וריחו נמר . כל אוכל תתעב נפשו והגיע עד שערי מות חם לבו בקרבו בהגיגו תבער אש . ראשו ואבריו כבדים עליו יתנכר במעלליו רואה באחד את הבית והעליה . ושעריו יכת שאיה . חלים רעים ונאמנים סבבוהו . הכל נחשב כנגדו כאפס ותוהו . לכן אנחנו מצלנן האידנא אקצירא ואמריעא . אנא ייָ הושיעה . ייָ חננהו רפאה נפשו כי חטא לך . היה בכסלו ושמור רגלו מלכד כי עליך יעזוב חלכה והסיר ייָ ממנו כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים . והולכים לתומם קרועים . כל כלי יוצר עליו לא יצלח . וכל לשון תקום אתו למשפט ירשיע וחיך כבדם יפלח . ועז ייָ

ייָ גאט דו דער בארימיגר און לייט זעליגער הער צו דאס גיבעט וואס דיינע קנעכט בעטין פאר דיר פון וועגין דר וואס ליגט צו בעט גלייך וויא מען האט אים גבראכט פאר דעם ריכטער צו משפטין אים ניך אוןבאלד גלייך וויא די שאטינס ווס אנטלויפן ניך . ער איז דר פאר ביטערטר לייב וואס זיין גאנץ גילעגר איז ווארין פר קערט אין זיין קראנקהייט זיין גישמאק מיט זיין ריח איז ניט גיבליבן שטיין אין אים . אלערליי עסין ווארג האט זיין לייב פאר אוס ווערדינט און איז גיגרייכט ביז דיא טויערין פון טויט זיין הארץ איז דר היצט אין אים און אין זיין גידאנקען ברענט דאס פייער . זיין קאפ מיט זיינע גלידער זיינען אויף אים שווער ער איז ווואונדרליך אין זיינע ווערקין . ער וועהעט אלץ ארום דם הויז און דעם בוידים ועהעט ער אז דאס וויסטיקייט האט עפ גיטאן שלאגין . בייזע קראנקהייט און ווארהאפטיגע האבין אים ארום גירינגילט אלץ וואס ער האט ווערט ביי אים גירעכינט פאר ניסט . דרום טוען מיר היינט בעטין פר די קראנקע און שוואכע . איך בעט דיך גאט העלף אים . לייט זעליג אים הייל זיין לייב ווען ער האט קענין דיר גיזינדיגט . זאי מיט אים אין זיינע גידאנקען היט זיינע פיס פון גישטרויכילט צו ווערין . דען אויף דיר פאר לאזין זיך דיין פאלק . און גאט זאל פון אים אפ טאן אלע קראנקייט און אלע בייזע ווייטאג פון מצרים . און די וואס גייען אין זייער גאנצקייט און זיינען באטריבט . זאל קיין פאר דערבליך ניפעס אים ניט קענען טאן אם

תהיה אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב. ולא תשלם לו כפועל ידו האל המלך: היושב על כסא רחמים. הבורא עולמו במדת הרחמים. ולו החסד והרחמים. ומתנהג עם ברואיו במדת רחמים. מטה כלפי חסד ורחמים. הפודה ומציל המפליא חסדיו להועיל. האחד ואין זולתו. ומושיע אין בלתו. הגוזר ואומר ויקים נאמו. האחד ואין שני עמו. הקרוב לקוראיו ועונה לעתות בצרה את יראיו. הוא יתמלא רחמין טבין עלינו ועל כל עמו בית ישראל ובכללם יזכור ויפקוד ויחמול וירחם ויציל ויעזור ויגן ויושיע וירפא פב"פ השרוי בצער ובצרה שוכב על ערש דוי ושואל מאת יי׳ אלהיו צדקה וחסד ורחמים וחיים ושלום וחן ומרפא וארוכה ירחמנהו עושהו ויוצרו יחוננהו יסובבנהו יצרנהו כאישון עינו יחוננהו ויאמר פדעהו

דר וואס וועט אויף שטיין קענן אים צו משפט זאלסטו אים בשולדיגן און די פייל זאל צו שפאלטין זייער לעבער און גאטס השגחה זאל זיין איבער זיינע פארכטיגר צו דיא וואס האפין צו זיין גינאד צו בשירמען זייער לייב פון דעם טויט און זיי צו דער נערין אין הונגער. און דוא גאט וואס זיצט אויף דער בארעמיגער שטול זאלסטו אים ניט בצאלין אזו וויא זיינע מעשים. דר וואס האט בשאפין זיין וועלט מיט דר מדה פון דר בארימקייט. און ביי אים איז דיא גינאד און דער בארימקייט און ער פירט זיך מיט זיינע בשעפינעס מיט דר מדה פון דער בארימקייט דער וואס לייזט אויס און בשירמעט זיינע וואונדערליכע גינאד בווייזט ער ווען ער וויל איינעם העלפין און קיין אנדערער איז ניט פאר האנדין חוץ אים. און ער קען העלפין. קיינער ניט נאר ער אליין און ניט קיין אנדערער. דער וואס איז גוזר און זאגט און איז מקיים זיינע רייד. ער איז איינער און קיין אנדערער איז ניט פאר האנדין מיט אים. דער וואס איז נאהענט צו די וואס רופין אים און ענטפערט צו זיינע פארכטיגע צו דר צייט פון לייד. דר גאט זאל ווערין דער פילט מיט גוטע רחמנות אויף אונז און אויף גאר זיין פאלק ישראל. און אין זייער כלל זאל ער גידיינקען און זאל זיך דער בארימען און בשירמען און העלפין און בשיצין און זאל היילין דעם (פלוני בן פלוני) וואס ער רוט אין צער און אין לייד וואס ער ליגט אויף זיין קראנקין בעט. און בעט פון גאט זיין גאט צדקה און חסד און דר בארימקייט און לעבין און פריד און חן און איין רפואה. זיין בשעפר זאל זיך דער בארימען איבער אים. און זיין פורמר זאל אים לייט זעליגן ער זאל אים ארום רינגלען און זאל אים היטין

מֹרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְרַחֲמֵהוּ וִיקַיֵּם בּוֹ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וְנֶאֱמַר כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְיָ עַל יְרֵאָיו. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יַעֲנֵהוּ כִּדְכְתִיב. יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ. יִזְכּוֹר כָּל מִנְחוֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה. יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא. לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ. כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וּבַחֲסָדָיו יָסִיר מִמֶּנּוּ כָּל חֳלָיִים רָעִים וְיִפְדֶּה נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת וְחַיָּתוֹ בָּאוֹר תִּרְאֶה. יֶעְתַּר אֶל יְיָ וַיִּרְצֵהוּ וַיַּרְא פָּנָיו בִּתְרוּעָה וַיָּשֶׁב לֶאֱנוֹשׁ צִדְקָתוֹ פְּדֵה נַפְשׁוֹ מֵעֲבוֹר בַּשַּׁחַת וְחַיָּתוֹ בָּאוֹר תִּרְאֶה לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. מֶלֶךְ מַלְכֵי

זיא דאס שווארץ אפיל פון זיין אויג. ער זאל אים ליים וועלינן און זאל זאגן איך האב אים אויס גילייזט פון צו נידערין אין גרוב איך האב גיפונען פאר אים איין אויס לייזונג. ו ער קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין רחמנות זאל ער זיך איבער אים דער בארימען און עס זאל מקוים ווערין אין אים דר פסוק וואס שטייט גישריבין דען גאט דיין גאט איז אדערבארמיגר גאט ער וועט דיך ניט שלאפין און וועט דיך ניט פאר דארבין און וועט ניט פאר געסין אין דעם פאר בונד פון דיינע עלטערין וואס ער האט צו זיי גישווארין. און נאך איז נוארין גיזאגט אין פסוק. גלייך איין פאטער דער בארימט זיך איבער זיינע קינדער. אזו טוט גאט זיך דער בארימען איבער זיינע פארכטיגע גאט ב"ה איז איין חנון און איין דער בארמיגער ער האלט אויף דעם צרין און טוט גרויסע גינאד. דער קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין רחמנות זאל ער אים ענטפערין אזו ווי עס שטייט גישריבין גאט ב"ה וועט דיר ענטפערין אין דעם טאג פון לייד. דער נאמען פון דעם גאט פון יעקב וועט דיך שטארקין. ער וועט שיקין דיין היקף פון די הייליקייט און פון ציון וועט ער דיך אונטער לעהנען. ער וועט גיידיינקן אלע דיינע קרבן מנחות און דיינע פעטע קרבן עולות טוט ער גידיינקען אויף אייביג. ער וועט דיר געבין ווי דיין הארץ בגערט און אלע דיינע ראט וועט ער דער פילין. עס וועט ניט טרעפין צו דיר קיין בייז און קיין פלאג וועט ניט גינעהענן אין דיין גיצעלט דען ער וועט דיך מציל זיין פר איין שטרויכלונג נעץ און טויד און פרעבענעס. דער קיניג איבער אלע קיניגין זיין רחמנות

המלכים ברחמיו ובחסדיו יגזור עליו גזרות טובות ויבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות וירפא את מכותיו ואת מכאוביו ויסלח לכל עונותיו ויכפר כל פשעיו ויאריך ימיו ושנותיו ויחדש כנשר נעוריו ויקים בו מקרא שכתוב ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. ונאמר כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים ושלום. כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא. ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי. מלך מלכי המלכים ברחמיו ירפאהו רפואה שלמה וארכה של חמלה וחנינה לחיים טובים ולאריכות ימים חיים של רחמים חיים של השקט ומנוחה חיים של שלום חיים של ברכה כדכתיב כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. מלך מלכי המלכים ברחמיו יפתח לו שערי אורה שערי ארוכה שערי ברכה שערי גילה שערי דיצה

און זיין גינאד זאל ער פון אים אפ טאן אלע בייזע קרנקייטן און זאל אוים לייזן זיין לייב פון דעם גרוב און זאל זעהען אין זיין לעבין דאס ליכטיקייט ווידער צו קערין זיין לייב פון דעם גרוב צו לייכטין אין דעם ליכט פון לעבין. דער קיניג איבער אלע קיניגן מיט זיין רחמנות און זיינע חסדים זאל ער אויף אים גוזר זיין גוטע גזירות און זאל מבטל זיין פון אים אלע שווערע און בייזע גזירות. און זאל היילין זיינע שלעק און זיין וויא טאג. און זאל פאר געבין זיינע זינד מיט זיינע מיססטייט. און זאל דר לייגערין זיינע יארין און טעג. און עס זאל ווערין באנייעט זיין יוגינט אזו וויא איין אדלער און עס זאל אין אים מקוים ווערין דער פסוק און דו ועסט גוזר זיין מיט איין זאג און ער וועט מקיים זיין צוא דיר און אויף דיינע וועגין וועט לייכטין דאס ליכט דען לאנגע טעג און לעבעדיגע יארין וועט מען דיר מערן. און נאך איז גיזאגט גיווארין דען דורך מיר וועלין גימערט ווערין דיינע טעג און וועלין דיר מערין לעבעדיגע יארין און פריד. דען זייא ויינען לעבין צו די וואס גיפינען דיא רייד פון דער תורה. און צו גאר זיין לייב זיינען וויא איין היילונג. מיט לאנגע טעג וועל איך אים זאט מאכין און וועל אים ווייזין אין מיין הילף. דער קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין רחמנות זאל ער אים היילין אגנצע רפואה און איין היילונג פון דער בארימקייט און לייט זעליקייט צו חיים טובים און צו לאנגע טעג. איין לעבין פון דער בארימקייט איין לעבין פון שטילקייט און רוא. איין לעבין פון שלום איין לעבין פון ברכה אזו וויא עס שטייט גישריבין דען לאנגע טעג און

יארין

ישועה שערי הרוחה שערי ועד טוב שערי זכיות
שערי חיים טובים שערי ישועה שערי כפרה שערי
לב שמח שערי מחילה שערי נחמה שערי סליחה
שערי עזרה שערי פדות שערי צדקה שערי קוממיות
שערי רפואה שלמה שערי תשועה כדכתיב ותשועת
צדיקים מיי מעוזם בעת צרה. ואתם ישני אדמת עפר.
דלגו על ההרים כעופר. עושו גושו חושו. ואת יירשו.
מכתכם שחתו בעדו. יתן ריח נדרו. וחלו נא פני אל.
יוסיף ימים על ימיו ושנים על שניו ויתן לו כח ואילות
ניחלימהו ויבריאהו וישמרהו ויחיהו. ויזקין בארץ
גזעו. עד אשר גאה גאה להעלות שמים שיאו. ויחי עוד
לנצח ולא יראה השחת ולא יחסר לחמו ולא ימות
לשחת ואל שדי יברך אותו בברכת שמים מעל
ומתהום רובצת תחת וירפאהו בקרחת ובגבחת. ויזכה
לראות חבור יהודה ואפרים אחת אל אחת. אמן:

יארין פון לעבין און פריד וועט דיר גימערט ווערן דער קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין רחמנות זאל ער אים עפינען די טויערין פון ליכט די טויערין פון היילונג די טויערין פון ברכה די טויערין פון פרייד און הילף דיא טויערין פון דער זייטערונג. די טויערין פון אגוט איין זאמלונג. די טויערין פון זכיות. די טויערין פון חיים טובים. די טויערין פון הילף די טויערין פון פר געבונג. די טויערן פון אפרייליך הארץ די טויערין פון טרייסטונג. די טויערין פון סליחה. די טויערין פון הילף די טויערין פון אוים לייזונג די טויערין פון צדקה די טויערין פון הויכקייט די טויערין פון רפואה שלמה די טויערין פון הילף אזו ווי עס שטייט גישריבין אין פסוק און די הילף פון דיא צדיקים איז פון גאט ער איז זייער שטארקייט אין דר צייט פון לייד און איר טויטע וואס שלאפין אין דער ערד. שפרינגט איבער די בערג אזו ווי איין יונגער הירש אוילט אייך און גינעהענט און פארשט גאט פון אייער קראפט סיינט מען פון אייערע מעשים טובים ניט שוחד פאר אים דאס ער זאל אים ווידער געבין זיין גישמאקין ריח און בעט פאר גאט ער זאל אים מערין טעג אויף זיינע טעג און אויך זאל ער מערין יארין אויף זיינע יארין. און זאל אים געבן קראפט און מאכט. און זאל שטארקין און גיזונט מאכין און זאל אים היטין און דער נערין און זיין צזויג זאל אלט ווערין אויף דער ערד. ביז ער וועט אזו הויך ווערין דס זיין הויך זל גרייכין ביז דעם הימיל. און זאל דר נאך לעבין אייבינ און זאל ניט זעהען די גרוב. און זיין ברויט זאל ניט גימינערט ווערין און זאל ניט שטארבין צוא דער גרוב. און דער

אלמאבטיגער

כח ווען אנדערע לייט ווילן מתפלל זיין פאר איין גיזונטין מענטשין דס ער שיקט זייא אויף זיינע קברי אבות זאלין זיי זאגין די דאזיגע תפלה :

הנה אנחנו מאלמים אלומים בתוך השדה אשר ברכו יי בנשמות טהורים עולים ויורדים בו מן גלות עליות ומעין היוצא מבית יי מעדן העליון וכשאינם רואים על מה העולם יכול להתקים . הם מתפללים על החיים . ועתה בבואנו לפני אבינו שבשמים אין אנו קוראים לא למיכאל באחת ולא לגבריאל בשתים אך אל מליצי יושר אשר היו מלבשים בעור ובשר . ועתה עלו אל יי לכפר בעדו צל פחד בן חפר ומשלהם נותנים למי שאין לו . וחיתה נפשו בגללו . בכן אנו באים על אדמת קדש בשעה חדא משתומם . קרועים והולכים לתמם בלב מהרהרים ובפה גומרים עונים ואומרים יפמירו בשפה יניעו ראש אל מלאכי רוח משרתי צדיקי יסודי עולם. נשמות טהורות כלם . כלם אהובים כלם ברורים אשר גופם היו פה חפורים וקבורים . וממקום קדוש יהלכו שמם בעיר ישתבחו במעשיהם

אלמאכטיגער גאט זאל אים בענטשין מיט דעם בענטשונג פון דם הימיל פון אויבן און פון דעם אפ גרונט וואס הויערט אונטין . און זאל אים היילין פון אלע זייטין און זאל זוכה זיין צו זעהען ווי די בהעפטונג פון יהודה מיט אפרים וועט ווידער זיין בהעפט איינס מיט דעם אנדערין און וועלין ווערין איין מלוכה אמן :

הנה נון מיר זיינען מיט אנאנדער פר בונדין אין דעם פעלד וואס גאט האט גיבענטשט מיט ריינע נשמות וואס גייען ארויף און אראפ פון הויכע קאמערין און פון דם קוואל וואס גייט ארויס פון גאטס הויז פון דעם אויבערשטין גן עדן . און אז זיי זעהען ניט ביי די לעבעדיגע קיין נוטס וואס דרויף זאל קענען די וועלט בשטיין . זיינען זיי מתפלל אויף די לעבעדיגע . און איצונד אז מיר זיינען גיקומען פאר אונזער פאטער אין הימל . ריפין מיר ניט אן ניט צו מיכאל וואס ער שוועבט איבער די וועלט מיט איין שוועב און ניט צו גבריאל וואס ער שוועבט איבער די וועלט מיט צוויי שוועב . נייערט צוא דיא רעכט פארטיגע פיר שפרעכער וואס זיינען גיוועזן אן גיקלייט מיט הויט און פלייש דס זיינען די מתים און איצונד גייט ארויף צו גאט צו פאר געבין פאר אזעלכין וואס ער איז אין פארכט און איז פר שעמט . און פון זייערע מעשים טובים שיינקען זיי צוא אזעלכין וואס האט ניט . און זין לייב בלייבט לעבין דורך זייער זכות דרום זיינען מיר . איצונד

וּבִפְעֻלָּתָם . בְּדִבְרֵיהֶם וּבְתוֹרָתָם . בְּתוֹרָתָם זַכּוּ דוֹרָם . כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָם. אוֹרָם מֵאִיר לָעוֹלָם . לְהָגֵן וּלְהַצִּיל בִּשְׁבִילָם . וּבִשְׁבִילָם הָעוֹלָם קַיָּם בִּתְפִלָּתָם עַל הַחַיִּים . מִתְקַיְּמִים בִּזְכוּתָם וּבִזְכוּת רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם . הִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם . כְּדֵי לְהִקָּרֵא שְׁמָם בָּהֶם . בָּהֶם אָנוּ בְטוּחִים . וַעֲלֵיהֶם אָנוּ נִסְמָכִים . נִשְׁעָנִים אָנוּ בָהֶם בְּכָל שָׁעָה . רָעָה לְהַעֲבִיר וְטוֹבוֹת לְקָרֵב וּלְבַטֵּל דֶּבֶר וְרָעָב וְחֶרֶב . וְחֶרֶב לַהֲשִׁיבָהּ אֶל תַּעְרָהּ . וּלְהָשִׁיב מִלְחָמוֹת הַמַּסְטִין אֶל תַּעְרָהּ . שֶׁעָרָה לָשֵׁבֶת בִּזְקֵנִים וּזְקֵנוֹת וּלְשַׁכְּנָם בִּנְוֵה שַׁאֲנַנּוֹת . שַׁאֲנַנּוֹת וּשְׁלוּמִים לְחָנְנָם בְּתִפְאֶרֶת זְקֵנִים וּבְנֵי בָנִים וּלְהָשִׁיב לָהֶם אוֹנָם . אוֹנָם אִם בָּטֵל וְאָבַד סִכּוּיָם . דְּחוּיִם אֶל עֵמֶק שָׁוֶה אֶל הַר שָׁוֶה וּבַרְזֶל מְחַתְּכוֹ . הָאֵשׁ לֹא תְהַלֵּךְ אַרְצָה וְהַבָּרָד וְהַגֶּשֶׁם לֹא נִתְּכוּ . נִתְּכוּ דְבָרֵינוּ עַד כֹּה נַחְנוּ שְׁלוּחֵי מִצְוָה .

גיקומען אויף דער היילינער ערד . פאר וויסט און בטריבט און גייען מיט נאנצקייט . אין הארץ טראכטין מיר און מיט אונזער מויל זאגין מיר ארויס און שרייען און טוען ריידין מיט די לעפצין און שאקלען מיט דעם קאפ . צו די גירעכטע דינערס וואס זיינען די גרונד פעסט פון דר וועלט און זיינען גלייך וויא מלאכים . זיי זיינען אלע ריינע נשמות אלע זיינען גיליבט און אלע אויס דער ווילט . וואס זייער גוף איז דא באגראבין . און גייען פון איין היילינ ארט זייער נאמען ווערט גילויבט אין שטאט מיט זייערע מעשים טובים און מיט זייער ריידין און מיט זייער תורת . מיט זייער תורה האבין זיא זייער דור קלאר גימאכט . זייער ליכטיקייט איז אזו קלאר ווי די זון בשעת זיא גייט ארויס . זייער ליכט טוט לייכטין אין דר וועלט דאס פון זייערט וועגין ווערט די וועלט בשיצט און באשירמעט און די וועלט שטייט אין זייער זכות ווען זיי בעטין פר דיא לעבעדיגע האבין זיי אקיום דורך זייער זכות און דורך דעם זכות פון די פרומע עלטערין . ווי האבין גילאזין זייער גוטס צו זייערע קינדר פון וועגין זייער נאמען זאל גירופין זיין אין זיי . אין זיי זיינען מיר פאר זיכערט און אויף זיי טוען מיר זיך אן לעהענן אלע צייט . דאס ביוז זאל אוועק גיין און דאס גוטס זאל ווערין גינעהענט און צו פאר שטערין מארד און הונגער און שווערד דאס די שווערד זאל אום גיקערט ווערין אין איר שייד אריין . און די שטרייט פון דעם שטן ווידער צו קערין . און דאס דיא שטעט זאלין ווערין בזעצט מיט אלטע מאנען און ווייבער און מאכין זייא רוען אין גישטילטע וואונונג זייא לייט זעלינן מיט פריידין . מיט דעם שיינקייט פון אלטע לייט מיט זייערע קינדרס קינדר און

דיא

וּלְהַמְלִיץ תְּפִלָּתֵנוּ קָמָה וְגַם נִצָּבָה . נִצָּבָה תְפִלָּתֵנוּ בְּעוֹלוֹת מֵחִים . לְהָגֵן בְּעַד רָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים . תְּכָכִים וְרַעְיוֹנִים עַל מִשְׁכָּבוֹ סְלִיקוּ . לְמַעַן מִן שְׁמַיָּא עָנִי וָרָשׁ יַצְדִּיקוּ . יַצְדִּיקוּ לְהָאִישׁ הַלָּזֶה . בְּתוֹךְ חֲסִידֵי עַם זֶה . זֶה הָאִישׁ יְבַטֵּל הַשֵּׁם מִמֶּנּוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת . כְּלָא יְהוֹן חֲשִׁיבִין וּכְמִלְּתָא דְלֵית בָּהּ מַמָּשׁוּת . מַמָּשׁוּת בִּרְכוֹת אַבְרָהָם יִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם . יַזְקִין בָּאָרֶץ גִּזְעוֹ וְלֹא יָחֳלֶה לוֹ הַגּוֹשֶׁם : הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג כַּאֲשֶׁר יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב . כֵּן יִהְיוּ כָּל גְּזֵרֵי דִינִים רָעִים סָרִים מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ כָּתוּב : כָּתוּב בִּמְקוֹם גְּבוּרָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַנְוְתָנוּתוֹ . לוֹמַר בְּמָקוֹם שֶׁמְּבָרֵךְ הַצַּדִּיק שָׁם נוֹתֵן הָרָע פְּדוּתוֹ : וְכֵן אָמַר לְפַרְעֹה וְשַׂמְתִּי פְדוּת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְהַרְאוֹת שֶׁנִּפְדָה הַשֶּׂה בַּחֲמוֹר וְעָלָיו שְׁפַכְתְּ זַעְמֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ : כְּבוֹדְךָ כֵּן תַּרְאֶה

ווי ווידער קערין זייער קראפט און ווען זייער מאכט איז וואָרין פאר שטערט און זייער האפונג איז פאר לארין . אויף בערג און אויף טאלין . דאס פייער זאל ניט גיין אויף דער ערד און דער האגיל און שווערע רעגין זאל ניט גרייכין . אונזערע רייד גרייכין ביז אהער ווייל מיר זיינען גישיקט גיוואָרן איין מצוה צו טאן . אז מיר זאלין פיר שפרעכין אונזער גיבעט עס זאל בלייבין שטיין און ווערין אן גינומען די גיבעט אזו וויא דיא פעטע קרבנות . צו בשיצין פאר דעם ארימען און דעם בזארגטין מאן . זארג און גידאנקען טוען אויף נאין בעטיל פון וועגין מען זאל פון דעם הימיל גירעכט מאכין דעם ארומאן . מען זאל גירעכט מאכין צו דעם דאזיגין מענטשין צווישין די פרומע פון דעם דאזיגין פאלק . דער דאזיגער מענטש זאל גאט פון אים מבטל זיין אלע בייזע גזירות . וויא זאלין אלע גירעכינט ווערין פאר גישט גלייך וויא איין זאך וואס האט קיין קראפט ניט . די קראפט פון די ברכות פון אברהם אבינו זאל אים גאט געבין זיין צוויג זאל פר עלטערט ווערין אין דער ערד און זיין לייב זאל ניט וואָרין גישוועכט . אזו וויא דער רעגין און דער שניי קומט פון דעם הימיל און קערין זיך ניט אום צוריק אזו זאל ווערין פון אים אפ גיקערט אלע בייזע גזירות . אזו וויא עס שטייט גישריבין אין די רייד פון דיא הייליגע חכמים וואו גאט באוויזט זיין שטארקייט דארטין ווייזט ער אויך זיין דעמוטיקייט . דאס איז צו פאר שטיין וואו גאט בענטשט דעם צדיק דארטין גיט ער איין רשע פאר זיין אויס לייזונג . אזו אויך האט גאט גיזאגט צו פרעה איך וועל מכין אצווישין שייד און אויס לייזונג צווישין מיין פאלק און צווישין דיין פאלק צוא ווייזין אז דיא

ישראל

לַאֲשֶׁר אָנוּ מִתְפַּלְּלִים עָלָיו גַּם אֶת הַטּוֹב יְקַבֵּל וְאֶת הָרַע לֹא יְקַבֵּל בִּמַעֲלָלָיו. וִיהִי רָצוֹן לִפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. אֵל שַׁדַּי מָלֵא רַחֲמִים. שֶׁיִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַחֲמָיו הָרַבִּים. וְיַעֲשֶׂה אֶת בַּקָּשָׁתֵנוּ מַה שֶּׁאָנוּ מְבַקְשִׁים מִלִּפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדוֹ וְלֹא נָשׁוּב רֵיקָם מִלְּפָנָיו וְיִשְׁמוֹר וְיַצִּיל וְיִנְצוֹר אֶת (פלוני) אוֹתוֹ וְאֶת זַרְעוֹ וְאֶת בֵּיתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל מִכָּל דָּבָר רָע בָּעוֹלָם מִנֶּגַע רָע וּמִמִּקְרֶה רָעָה וּמִכָּל מִינֵי פַחַד וָרַעַד וְרַעַשׁ מִיסוּרִים רָעִים וְקָשִׁים וּמִמִּיתָה מְשֻׁנָּה וּמִמִּיתָה מְגֻנָּה וּמִכָּל סַכָּנָה בְּכָל מָקוֹם הֵן בַּיּוֹם וְהֵן בַּלַּיְלָה הֵן גָּדוֹל הֵן קָטָן הֵן בְּגוּפוֹ אוֹ בְּנַפְשׁוֹ אוֹ בִּמְאֹדוֹ וְתֵן לוֹ חֲנִינָה. וְדֵעָה וּבִינָה. וְרֶוַח וְהַצָּלָה וְהַצְלָחָה. וְשָׁלוֹם וְטוֹבָה וּבְרָכָה. וּמַה שֶּׁלֹּא נוּכַל לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְפָרֵשׁ יְהִי רָצוֹן כְּאִלּוּ פֵּרַטְנוּ אוֹתוֹ בְּפֵרוּשׁ. עַל כָּל מִינֵי הַטּוֹבוֹת שֶׁיְּמַהֲרוּ לָבֹא עָלָיו

יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ אַיין לֶעמִיל זַיינֶען אוּים גִילֵייזְט גִיוָוארִין מִיט דֶם אֵייזִיל דָאס זַיינֶען דִי מִצְרִים אוּן אוֹיף אִים הָאסְטוּ פַאר גָאסִין דַיין צָארִין. טוּא עֶס פוּן דַיין כָּבוֹד וֶוענִין דַיין כָּבוֹד בַּאוַוייז צוּא דֶעם וָואס מִיר בֶּעטִין פַאר אִים. אוֹיךְ דָאס גוּטְס זָאל עֶר פַאר נֶעמֶען אָבֶער דָאס בֵּייז זָאל עֶר נִיט פַאר נֶעמֶען דוּרךְ זַיינֶע וֶוערְקִין. אוּן עֶס זָאל זַיין דֶער וִוילִין פַאר אוּנְזֶער פָאטֶער אִין הִימִיל אַלְמַאכְטִיגֶר גָאט וָואס עֶר אִיז פוּל מִיט רַחֲמָנוּת דָאס עֶר זָאל צוּ הֶערִין אוּנְזֶער תְּפִלָּה מִיט זַיין פִיל דֶער בַּארִימְקֵייט אוּן זָאל טָאן אוּנְזֶער גִיבֶּעט וָואס מִיר בֶּעטִין פוּן פַאר זַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד. אוּן מִיר זָאלִין נִיט וִוידֶער קֶערִין לֵיידִיג פוּן פַאר אִים. אוּן עֶר זָאל הִיטִין אוּן בַּשִׁירְמֶען אוּן בַּוָוארִינֶען דֶעם (פלוני בן פלוני) אִים מִיט אַלֶע זַיינֶע קִינְדֶער אוּן מִיט זַיין הוֹיז מִיט אַלִימֶען וָואס עֶר הָאט צְוִוישִׁין אַלֶע יִשְׂרָאֵל פוּן אַלֶע בֵּייזֶע זַאכִין אִין דֶער וֶועלְט. פוּן בֵּייזֶע פְּלָאג אוּן פוּן בֵּייזֶע טְרֶעפוּנְג. אוּן פוּן אַלֶערְלֵייא פָארְכְט אוּן צִיטֶערְנֶעם פוּן שְׁלֶעכְטֶע אוּן שְׁוֶוערֶע יִסוּרִים אוּן פוּן אַיין מִיתָה מְשׁוּנָּה אוּן פוּן אַיין מִיאוּסִין טוֹיט. אוּן פוּן אַלֶע סַכָּנוֹת אִין אַלֶע עֶרְטֶר סַייא בַּייא טָאג אָדֶער בַּייא נַאכְט סַייא גְרוֹיסֶע סַכָּנוֹת אָדֶער קְלֵיינֶע. סַייא אִין זַיין גוּף אָדֶער אִין זַיין נְשָׁמָה אָדֶער אִין זַיין גוּטְס. אוּן גִיבּ אִים לַייט וֶועלִיקֵייט אוּן וִויסִין שַׁאפְט אוּן פַאר שְׁטַאנְד אוּן דֶער וַוייטֶערְנָס אוּן בַּשִׁירְמוּנְג אוּן הַצְלָחָה אוּן שָׁלוֹם אוּן גוּטְס אוּן בֶּענְטְשׁוּנְג אוּן וָואס מִיר קֶענֶען נִיט בֶּעטִין אוּן אַרוֹיס רֵיידִין זָאל זַיין דֶער וִוילִין פוּן גָאט גְלֵייךְ וִויא מִיר הָאבִּין עֶס אַרוֹיס גִירֶעט אוֹיף אַלֶערְלֵייא גוּטְס זַייא זָאלִין אֵיילִין צוּ קוּמֶען אוֹיף אִים דוּרךְ דִיא רַחֲמָנוּת פוּן גָאט וָואס זַייא זַיינֶען פִיל אוּן אַלֶע מֶענְטְשִׁין

ברחמי השם המרבים וכל אדם יהיו בכלל הטובה וברכה החיים והשלום ויציל אותו וכל עמו ברחמיו הרבים מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה וישלח ברכה הרוחה והצלחה וישמע קול תפלתנו ברחמיו הרבים ואל ישיבנו ריקם מלפניו כי אל מלך רחום וחנון הוא ואתם נשמות הטהורים אל תעצלו מהרבות תפלה ותחנונים בעד השואל חסד ורחמים וצריך חסד ורחמים וזכותכם וזכות כל צדיקי עולם יעמד לו ולכל בית ישראל אמן סלה :

ל ווען איינער מאכט איין שמחה · און פארכט זיך פאר איין עין הרע זייל ער תאט נדרים תצלחה זאל ער זאגין דיא דאזיגע תפלה :

צדיקי יסודי עולם ועמודיו · משרתי אל ועבדיו · יהי שלום מנוחתכם · באתי להתפלל פני מעלתכם ׀ מכחכם שחדו בעדי והמליצו · ילכו ולא ייעפו לא ייגעו כי ירוצו · לחלות ולחנן פני רחום וחנון · לפסוח ולהציל המלט וגנון · אותי ואת ביתי ואת זרעי ואת כל אשר לי · ויהיה שומרי וצלי ויסיר ממני כל חולי

ואלין זיין אין דעם כלל פון גוטס און בענטשונג און לעבין און פריד · און גאט זאל מציל זיין אים מיט אלע הויז גיזינד פון דיא ישראל מיט זיין רחמנות פון אלע לייד און איינגשאפט פון אלע פלאג און קראנקהייט · און זאל ווי שיקין ברכה און הצלחה און דער ווייטערנעס · און זאל גו הערין דאס קול פון אונזער גיבעט מיט זיין פיל רחמנות · און זאל אונז ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר אים דען ער איז איין דער בארמינער גאט דער קינג און איר ריינע נשמות איר זאלט אייך ניט פוילין פון צו מערין גיבעט פאר דעם וואס פאר לאנגט גינאד און דער בארימקייט · און דארף נייטיג דאס גינאד און דער ברימקייט און אייער זכות און דער זכות פון אלע צדיקים פון דער וועלט זאל אים בייא שטיין און צוא אלע הויז גיזינד פון די ישראל אמן סלה :

צדיקי איר צדיקים וואס איר זייט די גרונד פעסט פון דער וועלט מיט זיינע זיילין · די דינערס פון גאט און זיינע קנעכט זאל זיין פריד אייער רוא · איך בין אהער גיקומן אייער הויכקייט צו בעטין דאס איר זאלט פון מיינט וועגין שוחד געבין פון דעם קראפט פון אייערע מעשים טובים און זייט מיינע פיר שפרעכער · איר זאלט גיין און ניט מיד ווערין · איר זאלט ניט מיד ווערין אז איר וועט לויפין צו בעטין פאר גאט וואס ער איז איין דער בארמיגער און איין לייט זעליגער דס ער זאל בשירמען און אנטרינן און בשיצין מיך מיט מיין הויז גיזינד מיט מיינע קינדער מיט אליסען וואס איך האב און ער זאל זיין מיין היטער · און זאל אפ טאן פון מיר אלע קראנקהייט און אלע עין הרע אזו וויא דיא

וואסער

וכל עין הרע וכמים לים מכסים. וכדגים המכסים מראות ברע לא ישלוט בנו שום רע עין. רק יהיו כאפס וכאין. ולא ידבק בנו לא כלו ולא אפס קצהו. ויקים בנו מקרא שכתוב ארך ימים אשביעהו ובישועתי אראהו ואף שבני אדם דומים לעשבי השדה. הללו נובלין והללו נוצצים בערוגה. ועל הרוב אחר כל שמחה תוגה. יעש יי עמנו חסד למען רחמיך המרבים וירבה ויציץ ויפריח מזלנו וימהר טובות אחריתנו מראשיתנו וראשיתנו מאחריתנו. כפירות דוגה. וירים קרננו רק למעלה מאין הפוגה. ולא ינכה לנו דבר מזכיותינו אם יש לנו רק יעשה בזכות הנשמות הקדושות ובזכות אבותינו. וכבוד והדר יעטרנו. וכובע ישועה יחבשנו. ובגדי ישע ילבישנו. יחינו מיומים וביום השלישי יקימנו. ונאמר לפניו הנה זה אלהינו ולו קוינו. והוא עזרתנו וישועתנו. עד עולם סלה אמן:

לאז הען איינער וויל בעטין ער זאל האבין קינדער זאל ער זאגין דיא דאזיגע תפלה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי צור העולמים צדיק בכל הדורות למען שמך הגדול הנעלם מפסוק יי זכרנו יברך יברך

וואסער וואס דעקט צו דעם ים. אזן גלייך וויא דיא פיש וואס זיינען באדעקט פון צוא וועהען ביז אזו זאל ער אין אונז ניט שולט זיין קיין שום ביזו אויג. נייערט זיי זאלין זיין צו נישט אזן קיין מאכט האבין אזן עס זאל זיך אן אונז ניט בהעפטין ניט גאר אזן ניט איין קליינע טייל דער פון אזן עס זאל אן אונז מקוים ווערין דער פסוק וואס שטייט גישריבין מיט לאנגע טעג וועל איך אים זאט מאכין אזן וועל אים ווייזין אין מיין הילף. אזן ווען שוין די מענטשין זיינען גלייך צו די גראז פון דעם פעלד. די דאזיגע גראז פאלט ארא אזן דיא אנדערע שפראצין אין דער ביט. אזן דאס מיינסטע קומט נאך דיא פרייד איין טרויערקייט. זאל גאט מיט אונז טאן גינאד פון וועגין זיין פיל רחמנות אזן זאל מערין אזן מאכין שפראצין אזן בליען אונזער מזל אזן זאל איילין אונזער גוטס צום לעצטין מער אז צום ערשטין. אזן זאל דער הייבין אונזער מזל גאר הויך אן אויף הערונג אזן עס זאל אונז ניט גימינערט ווערין קיין שום זכות אויב מיר האבין אנדרע זכיות. נייערט ער זאל עס טאן אין דעם זכות פון די הייליגע נשמות אזן אין דעם זכות פון אונזרע עלטרין. אזן כבוד אזן שיינקייט זאל אונז ארום רינגלען. איין היטיל פון הילף זאל ער אונז אן בינדין. אזן קליידער פון הילף זאל ער אונז בקליידין. אזן ער זאל אונז לאזין לעבין פון די צווייא טעג אזן אין דעם דריטין טאג זאל ער אונז מאכין אויף שטעלין מיינט מען פון די צווייא בתי מקדשים וואס זיינען חרוב גיווארין אזן זאל אונז אויף שטעלין צום דריטין בית המקדש אזן מיר זאלין זאגין פאר אים נון דער דאזיגער ביזט אונזער גאט אזן צוא אים האבין מיר גיהאפט. אזן ער איז אונזער הילף ביז איביג אמן סלה:

יהי

את בית ישראל יברך את בית אהרן . שתתן לי זרע זכר רצוי והגון וטוב ויפה מתקן ומקבל וראוי לחיות ולהתקים בלי שום עון ואשמה ותתן לי זרע אנשים ותברכני בשמך ותברך את ביתי בזכרך ואדע כי שלום אהלי ותשפיע בו נפש רוח ונשמה ממחצב טהור ותכונן כל הכנותיו כדי להשלימו ולקימו ולהעמידו בנוי בחן ובחסד וברחמים בקן הבריאות באומץ ובתוקף ובגבורה ותרחם עליו בהעשותו בהתרקמו אבריו ותציגהו על בוריו בנפשו ברוחו ובנשמתו בקרביו וביצוריו ולא יהיה באחד מאבריו לא נזק ולא חסרון לא נגע ולא חולי ולא יחסר לו כל טוב כל ימי חייו ויולד במזל טוב ובשעה טובה וברכה והצלחה ותברכני אותי ואת זרעי וזרע זרעי בכל דבר המשלים דעתנו ושכלנו והשגתנו לעשות רצונך . ותברכני בברכות שמים מעל ובברכות תהום רובצת תחת ברכות שדים ורחם . אנא יי צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני השקיפה ממעון קדשך עלי השקפה לטובה ונתת לי זרע אנשים משפע בנשמה קדושה ויהיה עוסק בתורה ומקים מצות בישראל

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט מיין גאט אונ דער גאט פון מיינע עלטערין. דער בשעפער פון די וועלטין דער גירעכטער אין אלע גיבירד · פון וועגין דיין גרויסין נאמען וואס ער איז פאר הוילין אין דעם פסוק (יי זכרנו יברך) גאט זאל אונז גידיינקען אונ זאל בענטשין (יברך את בית ישראל) ער זאל בענטשין דאס הויז גיזינד פון די ישראל . ער זאל בענטשין דאס הויז גיזינד פון אהרן בעט איך דיך דאס דוא זאלסט מיר געבין איין זון וואס זאל זיין בוויליגט אונ זאל זיין רעכט פארטיג אונ גוט אונ שיין אונ זאל אן גינומען זיין · אונ זאל זיין ראוי צו לעבין אונ צו בשטיין אן איין שום זינד אונ שולד אונ גיב מיר אלייטעס קינד אונ זאלסט מיך בענטשין מיט דיין נאמען אונ זאלסט בענטשין מיין הויז גיזינד מיט דיין גידעכנעס אונ איך זאל וויסין אז אין מיין גיצעלט איז פריד. אונ זאלסט געבין אין דעם קינד איין נפש רוח אונ נשמה פון איין ריין אונ הייליג ארט · אונ בווייט אן אלע זיינע אן ברייטונג כדי ער זאל זיין גאנץ אונ באשטענדיג אונ אויף צו שטעלין דאס מיינט מען בשאפין מיט שיינקייט מיט חן אונ חסד מיט גיזונטקייט מיט שטארקייט אונ פעסטיקייט אונ זאלסט זיך איבער אים דער בארימען אין זיין בשאפין ווערין אונ אין צו נויף שטעלין פון זיינע גלידער. אונ זאלסט אים שטעלין אויף זיין קרפט מיט זיין נפש אונ רוח אונ נשמה אונ זיינע גידערים אונ זיין געמעל אונ ער זאל ניט האבין אפילו אין איינעם פון זיינע גלידער קיין שאדין אונ קיין חסרון קיין פלאג אונ קיין קראנקהייט אונ דערווייל ער וועט לעבין זאל ער אים ניט אפ מאן קיין גוטס אונ זאל גיבארין ווערין אין איין גוטין מזל אונ אין א גוטע צייט אונ ברכה אונ הצלחה · אונ זאלסט

ומברכות פיך תברכני ויבורך בית עבדך עם כל בית עמך ישראל לעולם · שמעה תפלתי יי לשועתי האזינה וקים כי כונת יצירתך האדם בעולמך כי לשבת אותה אתה בראתה ואתה יצרתה ונתת לי זרע אנשים קדוש וטהור בנשמה חדשה קדושה וטהורה מן החדר תבא מדבק בנשמות קדושי עליונים ואתם נשמות הקדושים אשר הייתם בעולם הזה חלו נא פני אל למלאות שאלתי לטובה בזכותכם ובזכות אשר אני מתאוה להעמיד בן זריז וממלא בתורה והגון לנביאות שמע קולי יי אלהים וקבל ברחמים וברצון את תפלתי בזכות הצדיקים הקדושים הנקברים פה ואל תשיבני ריקם מלפניך ותמלא שאלתי לטובה ואגדלנו ליראת השם כל הימים עד עולם הוא ובניו בקרב ישראל אמן ·

לב וויא איין טראגענדיגע פרויא זאל אויף זיך זעלבסט תפלה טאן אז איר גיזוינגען זאל איר גרינג אן קומען :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקל מעלי את צער עבורי ותוסיף ותתן לי כח ואון בכל ימי העבור שלא יתש כחי ולא כח העבר בשום דבר בעולם ותציל אותי מפתקה של

בענטשין מיך מיט מיינע קינדער און מיינע אייניקלאך מיט אלע זאכין וואס מאכן גאנץ אונזער וויסין שאפט און אונזער שכל און אונזער פאר שטאנד צו טאן דיין ווילין · און זאלסט מיך בענטשין מיט די בענטשונג פון דעם הימיל פון אויבין און מיט די בענטשונג פון דעם אף גרונד וואס ער איז אונטין און מיט די בענטשונג פון פאטער און מוטער : אנא איך בעט דיך גאט וואס ער הערשט איבער אלע הערשאפט דער גאט פון די ישראל וואס ער זיצט איבער די כרובים · לאזין דיינע אויערין פר נעמען צו דעם קול פון מיין גיבעט לזג פון דיין הייליגע וואונונג אויף מיר צוא גוטין און זאלסט מיר געבין לייטעשע קינדער ער זאל האבין איין הייליגע נשמה און זאל עוסק בתורה זיין און זל יי מצות מקיים זיין צווישין די ישראל · און זלסט מיך בענטשין מיט דיא ברכות פון דיין מויל · און דאס הויז פון מיר דיין קנעכט מיט אלע הייזער פון די ישראל זאלין ווערין גיבענטשט אויף אייביג · הער צו גאט מיין גיבעט צו מיין גישרייא פר נעם און באשטעטיג אין מיר דיין כוונה פון דעם וואס דו האסט בשאפין דם מענטשין אויף דיין וועלט · דען דו האסט באשאפין זיא זאל ווערין באזעצט מיינט מען איטליכער מענטש זאל האבין קינדער ווען די וועלט ווערין באזעצט און זאלסט מיר געבין איין לייטעס קינד איין הייליגעס און ריין מיט אנייע הייליגע און ריינע נשמה וואס זיא זאל ארויס קומען פון דם חדר וואס איז בהעפט מיט אויבערסטע הייליגע נשמות · און איר הייליגע נשמות וואס איר זייט גיוועזן אויף דער דאזיגער וועלט · בעט איך אייך בעט איר גאט ער זאל דער פילין מיין גיבעט צו גוטין פון וועגין אייער זכות און פון וועגין דעם זכות

חַוָּה וּמְקֻלֶּלֶת הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרוֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים · וִיהִי בְּעֵת לִדְתִּי כִּי יִמָּלְאוּ יָמַי לָלֶדֶת לֹא יֵהָפְכוּ עָלַי צִירַי וְיֵצֵא הַוָּלָד לַאֲוִיר הָעוֹלָם בְּרֶגַע קָטָן בְּקַלּוּת בְּלִי שׁוּם הֶזֵּק לִי וְלֹא לַוָּלָד וְיִהְיֶה נוֹלָד בְּשָׁעָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְלִבְרִיאוּת לְחֵן וּלְחֶסֶד לְעשֶׁר וְכָבוֹד וִיקֻיַּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא וַאֲנִי וּבַעְלִי נְגַדְּלֵהוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וָעשֶׁר וְכָבוֹד וּמְנוּחָה וְלֹא נִהְיֶה אֲנִי וְלֹא הָעֻבָּר נִזּוֹקִים לֹא בְגוּף וְלֹא בְאֵבָרִים וְלֹא בְעוֹרְקִים וְלֹא בְגִידִים וְלֹא בְעוֹר וּבָשָׂר וּשְׁאָר כָּל בִּנְיַן בְּנֵי אָדָם לֹא בְתוֹךְ חָלוּל הַגּוּף וְלֹא חוּץ לְחָלוּל הַגּוּף וּתְחַזֵּק אֶת כֹּחִי וְרוּחִי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ

וואס איך גילוסט צו האבין איין זון וואס ער זאל זיין איין ווייז און דער פילט מיט תורה און זאל ווערט זיין צו נביאות · הער צו מיין קול גאט דער הער און פאר נעם מיט דער בארימקייט און מיט ווילין מיין גיבעט פון וועגין דעם זכות די הייליגע צדיקים וואס זיינן דא בגראבין · און זאלסט מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר · און זאלסט דעו פילין מיין גיבעט צו גוטין · און זאל אים דער ציהען צוא גאטס פארכט אלע טעג ביז אייביג ער מיט זיינע קינדער צווישין די ישראל אמן :

יהי רצון עס זאל זיין אווילין פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיר גרינגער מאכין דעם צער פון מיין טראגין · און זאלסט מיר געבין כח און קראפט אין אלע טעג פון מיין טראגין · דאס מיין קראפט און דאס קראפט פון מיין קינד וואס איך טראג זאל ניט ווערין שלאף אין קיין שום זאך אין דער וועלט · זאלסט מיך מציל זיין פון דער שטראף פון חוה · און פון דער קללה וואס גאט האט איר גיזאגט איך וועל מערין דיין שמערצין און דיין טראגין · מיט טרויערקייט וועסטו גיווינן קינדער · און בשעת עס וועט קומען מיין צייט פון גיווינען זאלין מיינע אנגלען ניט פאר קערט ווערין אין מיר און דאס קינד זאל ארויס גיין אויף דער וועלט גרינג אין איין אויגין בליק אן איין שום שאדין צו מיר און ניט צום קינד און ער זאל גיבארין ווערין אין אגוטע שעה און איין גוט מזל לחיים ולשלום און צו גיזונד צו חן און חסד צו עושר און כבוד און עס זאל מקוים ווערין אין מיר דר פסוק (לא תהיה משכלה ועקרה בארצך) עס וועט ניט זיין קיין פאר ווארפערין און איין אום טראכטערין אין דיין לאנד · דיא צאל פון דיינע טעג וועל איך דער פילין און איך מיט מיין מאן זאלין מיר אים אויף ציהן צו דיין דינסט און צו דיין הייליגע תורה און צו חיים טובים און שלום און עושר און כבוד און רוא און איך מיט דעם קינד זאלין ניט גישעדיגט ווערין ניט אין דעם גוף און ניט אין די גלידער און ניט אין די אדערין און ניט אין דער הויט און אין דעם פלייש אדער אין נאנצין גישטאלט פון איין מענטש ניט אין דעם אינווייניגסטע פון דעם גוף און ניט פון ידויסין אויף דעם גוף · און זאלסט שטארקין מיין קראפט און מיין אטום און מיינע ביינ

ושקוי לעצמותיך כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלהי : ואני
ביי אעלוזה אגילה באלהי ישעי רצה יי להצילני יי לעזרתי חושה.
חושה לעזרתי אדני תשועתי: לישועתך קויתי יי. שמע יי קולי חנני
ועננני עשה למען אבותינו הקדושים ולמען זכותם וצדקתם ולמען
תורתם ומעשיהם הטובים של שוכני עפר הממונים פה ובכל
העולם תזכור אהבתם ותחיה זרעם ותציל אותם ממות וממשכלת
ומכל חולי ומדוה ותברכני כאשר הבטחתנו בתורתך הקדושה
על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירושך ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך .
ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך כן
תברכני ותענני ותחנני ותאריך ימי בנעימים כאמור ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי אמן :

אזו וויא עס שטייט געשריבן עס וועט זיין איין היילונג צוא דיין נאפיל און איין מארך
צו דיינע ביינער דען צו דיר גאט טוא איך האפין דו וועסט מיר ענטפערין גאט מיין גאט
און איך וועל זיך פרייען אין גאט . איך וועל זיך פרייען אין דעם גאט וואס ער איז מיין
הילף באוויליג דיך גאט מיר צו באשירמען . גאט איל צו מיין הילף . איל צוא מיין
הילף גאט וואס דו ביסט מיין העלפער . צו דיין הילף טוא איך האפין גאט הער צוא גאט
מיין קול לייט זעליג מיך און ענטפער מיר טוא פון וועגין אונזערע עלטערין די היילגע
און פון וועגין זייער זכות און זייער צדקות און פון וועגין זייער תורה און מעשים טובים
פון די וואס וואונען אין דער ערד וואס זיינען בהאלטין דא און אויף גאר דר וועלט
זאלסטו גידיינקען זייער ליבשאפט און זאלסט לאזן לעבין זייערע קינדער און זאלסט
זייא באשירמען פון טויט און פון פאר ווארפונג און פון אלערליי קראנקהייט און ווייטאג
אן זאלסט מיך בענטשין אזו וויא דוא האסט אונז צוא גיזאגט אין דיין היילגע תורה
דורך דיין קנעכט משה פון דיין הערליך מויל אזו וויא עס איז גיזאגט גיווארין אין דער
תורה ואהבך וגו׳ און איך וועל דיך ליב האבין און וועל דיך בענטשין און וועל דיך מערין.
און וועל בענטשין דיא פרוכט פון דיין בויך און דיא פרוכט פון דיין ערד דיין קארין און
דיין וויין . און דיין אייל בערט דיא ווארפונג פון דיינע רינדער און די העדרין פון דיינע
שאף אויף דער ערד וואס ער האט גישווארין צו דיינע עלטערין דיר זיא צו געבין . דו
וועסט זיין גיבענטשט . עס וועט ניט זיין אין דיר קיין אומטראכטער און קיין אום
טראכטערין און אויך ניט אין דיינע בהמות אזו זאלסטו מיך אויך בענטשין און זאלסט
מיר ענטפערין און מיך לייט זעליגן און זאלסט דער לייננערין מיינע טעג מיט זיסקייט
אזו וויא עס ווערט גיזאגט אין תהלים . מיט לאנגע טעג וועל איך אים זעטין און וועל
אים לאזין זעהען אין מיין הילף אמן :

לג ווי מען זאל תפלה טאן אויף דעם בית עלמין פון איין טראגינדיגע פרויא וועגין:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שתושיע ברחמיך הרבים את האשה (פלונית) מצער עבורה. ותוסיף ותתן כח וגבורה. לה ולעברה ויהיה כחם גובר שלא תפיל העבר ותהיה תמיד בבריאות וחיים ושלום מעתה ועד עולם. ויהיה הולד שלם בגופו ובכל אבריו וישכיל ויצליח בכל דרכיו. ותלד בנקל כתרנגולת: ותהיה פוריה כגפן המולדת ושפריה כשושנה וכחבצלת. וריחו כמור ואהלות. ויולד במזל טוב ובשעה טובה ויחי עוד לנצח בנחת ושובה. ומולידיו יגדלוהו לתורה ולחפה ולמעשים טובים ולא ימצאו בו חובים: ויקים בו דבר האמור כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יי: ונאמר לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: ונאמר אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך: הנה לא ינום ולא

יהי רצון עס זאל זיין אוויליען פאר דיר גאט אונזער גאט און דר גאט פון אונזרע עלטרין דר גאט פון אברהם יצחק ויעקב. דו זאלסט העלפין מיט דיין פיל דר בארימקייט די אשה (פלונית בת פלונית) פון דעם צער פון איר טראגין. און זאלסט מערין און געבין כח און שטארקייט צו איר און צו איר קינד. און זייער קראפט זאל זיך שטארקין דאס זיא זאל ניט מפיל זיין איר ולד און זאל תמיד זיין מיט גיזונד און חיים און שלום פון איצונד ביז אייביג. און דאס קינד זאל זיין גאנץ אין זיין גוף און אין אלע זיינע גלידר. און זאל גליקען און מצליח זיין מיט אלע זיינע זאכין. און זיא זאל גיווינען גרינג וויא איין הון. און זיא זאל זיין פרוכטיג אזו וויא איין פרוכטיגר ווייןשטאק און זיין שיינקייט זאל זיין אזו וויא איין רויז. און זיין גישמאק זאל זיין אזו וויא גיווירץ און בשמים. און זאל גיבארין ווערין אין איין גוטין מזל. און אין איין גוטע שעה און זאל לעבין ביז אייביג מיט רוא. און זיינע עלטערן זאלין אים מגדל זיין צו תורה און חופה און מעשים טובים. עס זאל אין אים ניט ווערין גיפונען קיין זינד. און עס זאל אין אים מקוים ווערין דיא זאך וואס איז גיזאגט כי ההרים ימושו דען די בערג ועלין ווערין אפ גיטאן און די הויכע בערג וועלין ווערין איין גיבויגין אבער מיין גינאד וועט ניט אפ גיטאן ווערין פון דיר און מיין זיכערהייט פון פריד וועט ניט גינייגט ווערין אזו האט גיזאגט גאט דיין דר בארעמער. און נאך איז גיזאגט אין תהלים עס וועט ניט טרעפין צוא דיר קיין בייז און קיין פלאג וועט ניט גינעהען אין דיין גיצעלט. דען זיינע מלאכים וועט ער גיביטין פון דיינט וועגין זיי זאלין דיך היטען אין אלע דיינע וועגין אויף די הענד וועלן זיי דיך טראגין דאס טאמער וועט ווערין צו שטויסין דיינע פיס אן א שטיין. און נאך

ושרם

ישן שומר ישראל: יי שומרך יי צלך על יד ימינך: יומם השמש
לא יככה וירח בלילה: יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך: יי
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: ויהי רצון לפני אבינו
שבשמים לשמוע בקולנו לעשות בקשתנו למען אבותינו הקדושים
ולמען שוכני עפר אשר עונם מכפר. ועשו מעשים טובים
בחייהם. והניחו יתרם לעולליהם. זכותם וזכות כל צדיקי וחסידי
עולם. יעמדו להאשה הזאת כלם. ותמלא כל משאלותינו
במדה טובה ישועה ורחמים. בקרב כל ישראל הצריכים רחמים.
ואל תשיבני ריקם מלפניך. אמן:

לד וויא מען זאל מתפלל זיין אויף קברי אבות פון וועגן איין טראגינדיגע פרוי דיא
שווער צוא קינד גייט:

האל המלך הגדול הגבור והנורא. העונה לעתות בצרה. הוא יקבל תפלתנו ותפלת כל עמו בית ישראל ברחמים וברצון. ובתוכם ובכללם יזכור ויפקוד לטובה ולרחמים לאשה עצורה. וצרה כמבכירה. ולבה עצורה. תחיל ותזעק בחבליה וציריה. היא האשה (פלונית

ווערט גיזאגט ער וועט ניט לאזין אוים גליטשין דיינע פיס נון ער טוט ניט דרעמלען און
ניט שלאפין דר היטער פון דיא ישראל גאט איז דיין היטער גאט איז דיין שאטין אויף
דיין רעכטע האנט. ביי טאג וועט די זון דיך ניט שלאגין מיט איר היץ. און די לבנה
ביא נאכט. גאט וועט דיך היטין פון אלעם בייזין ער וועט היטין דיין לייב גאט וועט
היטין דיין אוים גיין און איין גיין פון איצונד ביז אייביג און עס זאל זיין דער ווילין פון
אונזער פאטער אין הימיל ער זאל צו הערין אונזער קול און טאן אונזער ביגעט פון וועגן
אונזערע עלטערין די הייליגע און פון וועגין די טויטע וואס וואוגען אין דער ערד וואס
זייער זינד איז שוין ווארין פאר געבין. און האבין גיטאן ביי זייער לעבין מעשים טובים.
און האבין נאך איבער גילאזין זייער גוטס צוא זייערע קינדער. זייער זכות און דער
זכות פון אלע צדיקים און חסידים פון דר וועלט. זאלין אלע ביי שטיין צו דער פרויא.
און זאלסט דער פילין אלע אונזערע ביגעט מיט אגוטע מדה און היקף און רחמנות.
צווישין אלע ישראל וואס דארפין דער בארימקייט. און זאלסט מיך ניט ווידער
קערין ליידיג פון פאר דיר אמן:

האל דער גאט דער גרויסער דער שטארקער און דר פארכטינגער. וואס ענטפערט אין
דער צייט פון לייד. דער זאל מקבל זיין אונזער ביגעט און דאס ביגעט פון גאר
זיין פאלק ישראל מיט דר בארימקייט און מיט ווילין. און צווישין זיי אין זייער כלל זאל
ער גידיינקען און באפעלין צו נוטין און צוא דער בארימקייט צוא דער אשה וואס איז
אויף גיהאלטין. און איז אין לייד און איר הארץ איז פאר שלאסין ויא טוט וויטאגן

ושת פלוני) היושבת על המשבר שברה על יי אלהינו הוא
יראה צרתה ודמעתה . ויעתר לעתירתה . ותעלה
לרצון תפלתה . הוא ברחמיו ימלטה . הוא ברחמיו
יחלצה . על כן הבריאות החיים והשלום ישיב אותה .
לאיתנה הראשון יושיבה . רפאות תהי לשרה ושקוי
לעצמותיה : מלך מלכי המלכים ששמע וענה תפלות
האמהות הקדושות והטהורות שהיו בטבען עקרות .
והפך ושנה את מערכותן לטובה והשגיח עליהן
במדת רחמים אשר מני ים ארוכה ורחבה . והיו מאתו
נפקדות ונזכרות בזרע אנשים . הוא יזכור ויפקוד
לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום האשה
(פלונית) היושבת על המשבר להניח לה מרגזה הקשה
ומעצבונה . ולא תוסיף עוד לדאבה . ויפתח את רחמה
יצא הולד לחיים ולשלום במזל טוב ובשעה טובה בלי
שום נזק וצער לא לה ולא לולד . ויוסיף ויתן לה כח

און טוט שרייען אין אירע נוייטאג און אירע אנגלען . דס איז די אשה פלונית בת פלונית
יאס ווייב פון פלוני וואס זיא זיצט אויף דעם קראנק שטול . איר האפונג איז אויף גאט
אונזער גאט . ער זאל זעהען אירע צרות און אירע טרערין און זאל ענטפערין צוא איר
געבעט און עס זאל אויף נעמען איר תפלה צו ווילין . ער זאל זיא מאכין אנטרינען מיט
זיין רחמנות . ער זאל איר ארויס העלפין מיט זיין רחמנות און זאל איר ווידער געבין
איר ערשטע קראפט און געזונטקייט און לעבין און פריד . איין היילונג זאל זיין צו איר
פלייש און איין מארך צוא אירע ביינער . דר קינג איבער אלע קיניגען וואס ער האט
צו געהערט און געענטפערט צו די געבעט פון די היליגע און ריינע אמהות וואס זייא
זיינען געוועזן אין זייער נאטור אומטראכטיגע . האט ער פאר קערט און האט פאר
ענדערט זייער מערכה צו גוטין . און האט אויף זייא משגיח געוועזן מיט דער מדה פון
רחמנות וואס די מדת איז לייננער און ברייטער פון דעם ים . און זייא זיינען פון אים
באדאכט געווארין מיט לייטעשע קינדער . דער גאט זאל נידיינקען צוא גוטין און צו חן
און חסד און רחמים און חיים און שלום דיא דאזיגע אשה פלונית בת פלונית וואס זיא
זיצט אויף דר קראנק שטול דאס זיא צו מאכין רוען פון איר ציטערנס און איר טרויערקייט
און זיא זאל ניט מערין טרויעריג זיין . און זאל עפענען איר טראכט דאס קינד זאל
ארויס גיין לחיים ולשלום אין איין גוטין מזל און אגוטע שעה אן איין שום צער און
שאדין ניט צוא איר און ניט צום קינד . און זאל מערין און געבין איר כח און קראפט

ואון ובריאות בלי שום צער ומכאובים כי עיניה לך
תלויות לבד ולך היא צופיה ועיניה לך מיחלות כעיני
עבדים אל יד אדוניהם. כעיני שפחה אל יד גברתה עד
שתחננה ותוציא אותה מצרה לרוחה קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יי עליך זרח. ונאמר ויצעק משה אל
יי לאמר אל נא רפא נא לה. ונאמר ג״פ וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן אצא ויצא ע״כ. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. מלך מלכי
המלכים יאיר בחמלתו עליה ככתוב קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יי עליך זרח. ותגזר אמר ויקם לך ועל
דרכיך נגה אור. מלך מלכי המלכים יבטל ממנה כל
גזרות קשות ורעות וירפא את תחלואיה ואת מכותיה
ואת מכאוביה ויכפר את חטאתיה ויחדש כנשר

און געזונטקייט אן איין שום צער און ווייטאג. ווארום אירע אויגן היינגען צו דיר אליין
און צו דיר האפט זיא. און אירע אויגן טוען האפן אזו וויא די אויגן פון די קנעכט
צו דר האנט פון זייערע הערין. אזו וויא די אויגן פון איין דינסט צו דער האנט פון
איר הארינטע ביז דו זאלסט זיך איבר איר דר בארימען און זאלסט איר אוים ציהען פון
לייד צו דער ווייטערונג. שטייא אויף און לייכט דען דיין ליכט איז גיקומען און דער
כבוד פון גאט וועט אויף דיר שיינען. און אויך שטייט גישריבין אין דער תורה דאס
משה רבינו האט גיבעטין גאט פאר זיין שוועסטר מרים אזוא צו זאגין איך בעט דיך
גאט הייל זיא. און נאך הערט גיזאגט ג״פ און דיא דאזיגע אלע דיינע קנעכט וועלין
נידערין צוא מיר און וועלין זיך צו מיר בוקין אזו צו זאגין גייא ארויס דו מיט גאר דעם
פאלק וואס ביי דיר איז און דר נאך וועל איך ארויס גיין. און ער איז ארויס גיגאנגען
(עד כאן). עס וועט ניט זיין קיין פאר ווארפערין און קיין אומטראכטערין אין דיין לאנד.
די צאל פון דיינע טעג וועל איך דר פילין. קיניג איבער אלע קיניגין ער זאל מאכין
לייכטין אויף איר מיט זיין דער בארימקייט אזו וויא עס שטייט גישריבין שטייא אויף
און לייכט דען עס איז גיקומען דיין ליכט און דער כבוד פון גאט האט גיטאן שיינען
אויף דיר. און ווען דוא וועסט עפעס גוזר זיין וועט עס דיר האבין אקיום. און אויף
דיינע וועגין טוט לייכטן איין ליכט. קיניג איבער אלע קיניגין ער זאל מבטל זיין פון איר
אלע שווערע און ביזע גזירות. און זאל היילין איר קראנקהייט און אירע שלעק און
איר ווייטאג. און זאל פאר געבין אירע זינד און זאל באנייען איר יוגינט וויא איין אדלר
אזו וויא עס שטייט גישריבין כה אמר ה׳ אזוא האט גיזאגט גאט דער גאט וואס האט זיא

נעוריה ככתוב כה אמר יי עושה יי יוצר אותה להכינה
יי שמו . ב״ צף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר גואלך יי . מלך מלכי המלכים
ברחמיו יפתח לה שערי אורה . שערי ארוכה . שערי
ברכה . שערי גילה . שערי דיצה . שערי הרוחה . שערי
ועד טוב . שערי זכיות . שערי חיים טובים . שערי טובה
שערי ישועה . שערי כפרה . שערי לב שמח . שערי
מחילה . שערי נחמה . שערי סליחה . שערי עזרה .
שערי פדות . שערי צדקה . שערי קוממיות . שערי
רפואה . שערי שמחה . שערי תשועה . כדכתיב
ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה ויעזרם יי
ויפלטם: מלך מלכי המלכים יפתח את רחמה ויתן לה
עת ללדת במהירות ובקלות בלי שום צער . ויתן
לה בריאות וארך ימים ושנים . מי שענה לשרה הוא
יעננה . מי שענה לרבקה כאשר הלכה לדרוש את יי
הוא יעננה . מי שענה לרחל כאשר ילדה את יוסף

גימאכט אונ באשאפין ויא אן גבריית צו מאכין גאט איז זיין נאמען . מיט ווייניג צארין
האב איך פאר בארגין מיין פנים פון דיר איין רגע . אונ מיט אייביגע גינאד האב איך
דיך דר בארימט אזו זאגט דיין אויס לייזער גאט דר וואס הערשט איבער אלע שארן .
דר קיניג איבער אלע קיניגין זאל איר עפענען די טויערין פון ליכט די טויערין פון ברכה
די טויערין פון פרייד די טויערין פון דער ווייטערונג . די טויערין פון גוטע פאר זאמלונג
די טויערין פון זכיות די טויערין פון חיים טובים דיא טויערין פון גוטס . די טויערין פון
הילף די טויערין פון פאר געבונג . די טויערין פון אפרייליך הארץ דיא טויערין פון פאר
געבונג די טויערין פון טרייסטונג . די טויערין פון סליחה דיא טויערין פון הילף . דיא
טויערין פון אויס לייזונג די טויערין פון אויף ריכטונג . די טויערין פון רפואה די טויערין
פון שמחה די טויערין פון הילף אזו וויא עס שטייט גישריבין אונ די הילף פון צדיקים אין
דר צייט פון לייד איז פון גאט . אונ גאט טוט זיי העלפין אונ מאכט זייא אנטרינען .
דר קיניג איבער אלע קיניגין זאל עפינען איר טראכט אונ זאל איר געבין די צייט צוא
גיווינען גיך אונ גרינג אן צער . אונ זאל איר געבין גיזונט אונ לאנגע יאר אונ טעג .
דר גאט וואס האט גיענטפערט צו שרה דר זאל איר ענטפערין . דר וואס האט גענטפערט
צו רבקה כשעת זיא איז גיגאנגען פארשטן גאט דר זאל איר ענטפערין . דר וואס האט
גיענטפערט

הוא יעננה. מי שענה ופקד לכל העקרות והיולדות הוא יעננה. מי שענה לחנה כאשר ילדה את שמואל הוא יעננה. ויוציאה ויצילה מפתקה של חוה ומכל בדקי ודבקי מיתה וישלח לה רפואה שלמה בזכות כל הצדיקים והחסידים וצדקניות ונשמות הטהורים אשר פה נגנזים ויסיר ממנה כל סכנה וכל תקלה. השתא בעגלא אמן:

לח ווייא מען זאל מתפלל זיין פון איין יולדת ווענין.

הרופא חולים ומרגן לב אמללים. להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים הוא יתמלא רחמין טבין עלינו ועל כל עמו בית ישראל ובכללם יזכור ויפקוד ויחמול ויחון וירחם ויושיע וירפא ויעודד את היולדת האשה עצובת רוח החולנית השוכבת על ערש דוי מרת (פלונית) השואלת מעם יי אלהיה צדקה וחן וחסד ומרפא וארוכה וחיים ושלום. מלך מלכי המלכים הוא ברחמיו ובחסדיו יחלצה ויפלטה וימלטה ויציבה על כן

גיענטפערט צו רחל בשעת זיא האט געוואונגען יוסף דר זאל איר ענטפערין. דר נאט וואס האט געענטפערט אונ גידאכט צו אלע עקרות אונ געווינערינס זאל איר ענטפרין. דר וואס האט געענטפערט צו חנה בשעת זיא האט געוואונען צו דעם שמואל דר זאל איר ענטפערין אונ זאל זיא ארויס העלפין אונ באשירמען זיא פון די קללה פון חוה אונ פון אלע בזוכונג אונ בהעפטונג פון טויט. אונ זאל איר שיקן איין רפואה שלמה פון וועגין דעם זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים אונ צדקניות אונ ריינע נשמות ווס זיינן דא בהלטן אונ זאל אפ טאן פון איר אלע סכנות אונ אלע שטרויכלונג באלד אין אקורצע צייט אמן:

הרופא דער וואס היילט די קראנקע אונ מאכט זינגען דאס הארץ פון די פר שניטענע. צו מאכין דער קוויקין דאס גימיט פון די נידעריגע אונ דאס הארץ פון דיא פאר שטויסינע דער זאל זיך דער פילין מיט גוט דער בארימקייט איבער אונז אונ איבער גאר זיין פאלק ישראל. אונ אין ווייער כלל זאל ער נידיינקען אונ זיך דער בארימען אונ העלפין אונ זאל היילין אונ זאל שטארקין די געווינערין די פרויא וואס איז טרויעריג אין גימיט. די קראנקע וואס זיא ליגט אויף דעם קראנקין בעט מרת פלונית וואס זיא בעט פון גאט איר גאט צדקה אונ חן אונ חסד אונ היילונג אונ לעבין אונ פריד דער קיניג איבער אלע קיניגין ער מיט זיין רחמנות אונ מיט זיין גינאד זאל זיא ארויס ציהען אונ אנטרינען אונ

הבריאות והחיים והשלום . רפאות תהי לשרה ושקוי לעצמותיה . ויסיר ממנה כל חלים רעים ויבטל ממנה כל גזרות קשות ורעות וירפא אותה מתחלואיה ומכל מכאוביה ויסלח כל עונה ככתוב הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי ויוסיף ימים על ימיה ושנים על שנותיה ככתוב כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך . וזכות כל הצדיקים והחסידים שוכני עפר השוכנים פה וזכות תורתם ומעשיהם הטובים יעמוד
לה עם זכות כל צדיקי וחסידי עולם אמן :

לו וויא מען זאל תפלה טאן אויף דעם בית עלמין פון קראנקע קינדער וועגין זאל מען דאס זאגין

רבון כל העולמים אשר יצר וברא את האדם . מבשר ודמים . וצרפו מיסודות ארבעה להיותם תמיד על קו ומצע השוה רבועה . ויחדו יהיו תמים . אש ועפר רוח ומים . ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו . אך בשרו עליו יכאב ודמו . ומפי עליון לא תצא טוב ורעות . כי אם אולת אדם תסלף דרכו לשנות

זאל זיא שטעלן אויף איר גיזונטקייט צו לעבין און פריד . איין היילונג זאל זיין צו איר פלייש און מארך צו אירע ביינער . און זאל פון איר אפ טאן אלע בייזע קראנקייט . און זאל פון איר מבטל זיין אלע שווערע און בייזע גזירות . און זאל זיא היילין פון איר קראנקייט און פון איר אלע ווייטאג און זאל פאר געבין אלע אירע זינד אזו וויא עס שטייט גישריבן ער טוט פאר געבין צו אלע איירע זינד ער טוט היילין צו אלע קראנקהייט . און ער זאל מערין נאך טעג אויף אירע טעג . און יארין אויף אירע יארין אזו וויא עס שטייט גישריבין דען לאנגע טעג און יארין פון לעבין וועט מען דיר נאך מערין . און דער זכות פון אלע צדיקים און חסידים וואס רוען דא און דער זכות פון זייער תורה און מעשים טובים זאל
איר ביי שטיין מיט דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים פון דער וועלט אמן :
רבון כל העולמים . הער איבער אלע וועלטין וואס ער האט גיפורמעט און בשאפין דעם
מענטשין פון בלוט און פלייש און האט אים צוזא זאמען גישטעלט פון פיר יסודות דאס זייא זאלין אלע צייט בלייבין אין איין גלייכער מאס . און זאלין מיט אנאנדער זיין פאר איינינט . און דאס זיינען דיא פיר יסודות . פייער און ערד ווינט און וואסער . אבער אזו באלד אז איינער פון די יסודות מאנגילט אזו פילט עס דער מענטש תיכף און קרינט וויא טאג אין זיין פלייש און בלוט . און פון דעם אויבערשטין גייט ניט ארויס קיין נוטס און בייז . גייערט דאס נארישקייט פון דעם מענטשין טוט פאר קריסען זיין וועג צו פאר אנדערין זיין נאטור דאס טייגט מען ווען דער מענטש זינדיגט און נייט אין

שלעכבפין

הטבעות . כי מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה . וכעסתו צרתו גם כעס בעבור הרעמה . ואמנם הילדים הקטנים רכי השנים . אלו הן הלוקים . בחטאת עבדיך מכים. ובעונות אבותם חלילה ימקו . ועדו עליהו כל הנהו הרפתקו. או בגזרת שמים . להיות בעולם הזה חיים. למלאת מספר ימיהם . אשר נגזר עליהם . או מחסדי השם על ברואיו . ליסרו בדבר שמשך עליו נגעיו . והרגלו קחם על ראשו ועל כרעיו . בו מיסרו כמו לעשיר בשורו . ואלמנה בתרנגלתה ויתום בביצתו . למען עשה כיום הזה להחיותו . ופעמים הוא מיסורין של אהבה . כי נגעים ובנים אינם באים בכל פעם על חובה . או אחת משאר סבות . שאינן משגים ללבות . אך ידעתי כי בית דינו הצדק . ידונו כל דבר היטב הדק . ואין לפניו עולה . הן על אשר משמח במיני זמר וקל טבלא . או לאשר יכאב וימחץ. על פועל ומעללים ודבר שחץ . וצדיק הוא על כל הבא . ולנו הוא הסבה . אמנם ידינו פרושות . ועומדים תחת השמים שדופות . רוח קדים חרישית . בלב מר ועכור . למען זכות אבות לבנים

שלעכטין וועג ווערט פאר ענדערט זיין נאטור און עס הויבט אן מאנגלען איין יסוד פון דיא פיר יסודות און ער ווערט קראנק . דען דיא ווערקין פון דעם מענטשין און זיינע מחשבות זיינען צו בייזין און דורך דעם טוט ער נאט דער צארינען . אבער די קליינע קינדער וואס זיינען אלט נאך ניינציג יארין . די דאזיגע ווערין נישלאגין איבער די זינד פון זייערע עלטערין מוזין זייא חלילה פאר גיין און איבער זייא גייט איבער דיא קינדער די אלע טרעפונג אדער ווען גאט וויל איז ער גוזר זיי זאלין לעבין אויף דער וועלט צו דער פילין דיא צאל פון זייערע טעג וויא פיל עס איז אויף זיי נגזר גיווארין אדער ווען גאט וויל טאן חסד מיט זיינע באשעפינעס ער זאל אפ קומען פאר זיינע זינד שטראפט ער אים מיט אזו איין זאך וואס ער בייזקט נאך דעם זייער ווייל ער איז גיוואוינט גיוועזן צוא נעמן זיי אויף זיין הויפט און אויף זיינע קניען שטראפט ער אים דער מיט . גלייך וויא ער שטראפט דעם רייכין מיט זיין אקס און די אלמנה מיט איר הון און דעם יתום מיט זיין איי דאס דורך דעם בלייבט ער לעבין . און אמאל שטראפט גאט דעם מענטשין פאר ליבשאפט דען צרעת אדער ווען די קינדער שטארבן די קומען ניט תמיד איבער זינד . נאר אמל קענען זיי קומען אוים ליבשאפט אדער פון וועגין אנאנדר סבה וואס מיר פאר שטייען עס ניט נייערט איך וויים אז זיין גירעכטר בית דין טוען משפטין איטליכע זאך זייער גוט איידיל . און קיין שום עולה איז ניט פאר האנדין פאר אים סייא אויף אנעלכין וואס ער דער פרייט מיט אלערלייא גיזאנג . אדער אזעלכין וואס ער שטרפט מיט ווייטאג און טוט אים וואונדין . איבער זיינע בייזע ווערקין און שענדליכע זאכין . און גאט איז גירעכט אין אליסען וואס דעם מענטשין איבער קומט . און מיר זיינען די סבה פון די זאך דריבער זיינע אונזערע הענט פאר שפרייט און שטייען אונטער

תִּזְכּוֹר . וּמְעוֹרְרִין זְכוּת וְאַהֲבַת יְשֵׁנֵי אַדְמַת עָפָר . לִהְיוֹת לַבָּנִים כּוֹפֶר . וַאֲשֶׁר מְיֻסָּרִים בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם . רַחֵם עַל הָאָבוֹת וְעַל הַבָּנִים אִתָּם . וְסָלַחְתָּ לַאֲשֶׁר לְךָ חָטְאוּ . וְעָווּ וּפָשְׁעוּ . וְאִם בִּגְזֵרַת שָׁמַיִם הוּא חַיֵּיהֶם . נָא תּוֹסִיף יָמִים עַל יְמֵיהֶם . וְיִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן . לְרַחֵם עַל אֵלֶּה הַצֹּאן . יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם לְהַאֲרִיךְ . וּמַכּוֹתָם לְרַפֵּא וּלְהַאֲרִיךְ . וְאִם הוּא מִיסּוּרֵי אָבִיו : לְיַסְּרוֹ בְּדָבָר חָבִיב . יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ . וְתַגְדִּיל חֲסָדֶיךָ עִמָּנוּ . וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ . וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ . וְאִם מִיסּוּרִין שֶׁל אַהֲבָה דְּבָרָן . לֹא הֵן בְּעֵינָן וְלֹא שְׂכָרָן . וְאִם הוּא לִשְׁאָר סִבּוֹת מִכַּבְשֵׁי דְרַחֲמָנָא . זְכוּת הַרְרֵי קוֹדֶשׁ עָלֵינוּ וַעֲלֵיהֶם יָגֵנָּה . וּרְאֵה יְיָ וְהַבִּיטָה . לְרַחֵם עַל יֶתֶר הַפְּלֵטָה . וּזְכוּתָם יַעֲמוֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה . וְשִׁבְתָּם וּרְפוּאָתָם תִּתֵּן וְרַפֵּא תְּרַפֵּא . חֲמָל נָא וְחוּס נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים . וְיַאֲרִיכוּ בְּטוֹב יָמִים וְשָׁנִים . לְמַעַן יַגְדִּילוּן לַעֲבוֹדָתֶךָ . וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים וְאֵין בִּלְתֶּךָ . וְיִרְבּוּ יְמֵיהֶם

דעם הימיל מיט פאר שלאגין ניט מיט איין ביטער אונ איין בטריבט הארץ. אונ בעטין דיך פון וועגין דעם זכות אבות זאלסטו גידיינקען צו די קינדער . אונ דאס עס זאל זיך דער וועקין דער זכות אונ דאס ליבשאפט פון די וואס שלאפין אין דער ערד . דאס דיא קינדער זאלין דורך זייא אויס גילייזט ווערין אונ די וואס ווערין גישטראפט איבער דיא זינד פון דיא עלטערין דער בארים זיך איבער די פאטערס אונ איבער די קינדר מיט זיי אונ זאלסט פאר געבין צוא די וואס האבין גיזינדיגט אונ פאר קרימט אונ גיסיסטייט אונ ווען זייער לעבין איז נגזר גיווארין אין הימיל נאר ביז איצונד בעט איך דיך דו זאלסט מערין נאך טעג אויף זייערע טעג . אונ אונזערע רייד זאל זיין צו ווילין דאס יי זאלסט זיך דער בארימען איבר די דאזיגע שאף זייערע טעג מיט זייערע יארין צו דער לייננערין אונ זייערע שלעק צו היילין . אונ אויב דאס איז פון די שטראף פון זיין פאטער אים צו שטראפן מיט ווס אים צום ליבסטין איז . זאל זיין דיין גינאד גאט אויף מיר . אונ דיין גנאד זאל זיין גרויס מיט אונז אונ זאלסט פאר געבין צו אונזערע זינד אונ פאר דארב אונז ניט פון וועגין אונזערע זינד . אונ ווען אנדערס די יסורים קומען אויס ליבשאפט וויל איך ניט זיי אונ זייער שכר אונ אויב דאס איז איבער אנדערע סבות פון די סודות פון גאט . זאל דער זכות פון דיא הייליגע בערג דאס זיינען דיא צדיקים זאל אויף אונז אונ אויף זייא בשיצין . אונ זעה גאט אונ לוג צו דער בארימען זיך איבער די וואס זיינען נאך איבער גיבליבן אונ זייער זכות זאל צו שיידין צווישין די לעבעדיגע אונ צווישין די טויטע אונ עס זאל ווערין אויף גיהאלטין די מארד אונ זייער היילונג גיב אונ זאלין גיך גיהיילט ווערין . דער בארעם זיך אונ האב חס אויף די עלטערין מיט די קינדער . אונ זאלין דר לייננערין זייערע יארין אונ טעג אין גוטס פון וועגין זיי זאלין אויף וואקסין צו דיין דינסט . דאס זייא זאלין וויסין אז דו ביסט איין גאט אונ עס איז ניטא קיינער חוץ דיר אונ עס זאלין

וִימֵי בְנֵיהֶם עַל הָאֲדָמָה · וְיִפְרְצוּ צָפוֹנָה וָנֶגְבָּה קֵדְמָה וָיָמָּה · עַד
כִּי יָבֹא שִׁילֹה · וְיָשׁוּבוּ יְחִיוּ יוֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ · אָמֵן :

לו וויא מַען זָאל בֶּעטִין אויף קִינְדֶער דֶער צִיהֶען :

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים · רָם עַל רָמִים שְׁמַע תְּפִלַּת בָּאֵי עָדֶיךָ · לְבַקֵּשׁ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ · תְּזַכֵּנִי בְּרוֹב חֶמְלָתֶךָ · לְגַדֵּל בָּנַי לַעֲבוֹדָתֶךָ · בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר · וְלֹא יֵבוֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר וְיִהְיוּ מְמֻלָּאִים מְזוֹרָזִים בַּתּוֹרָה וְיִתְפַּרְנְסוּ מִתַּחַת יָדְךָ בִּנְקִיּוּת וּבְשׁוּפִי · וְלֹא יִמָּצֵא בָהֶם שֶׁמֶץ דּוֹפִי · וְעֵינֵינוּ רוֹאוֹת בְּשִׂמְחָתָם · בְּתוֹרָתָם וּבְהַצְלָחָתָם · יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי · עוֹלָלַי וְטַפִּי · וְיֵחָשֵׁב לְפָנֶיךָ כְּהַקְרָבַת פָּר · בִּזְכוּת יְשֵׁנֵי אַדְמַת עָפָר · וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי אָמֵן :

לח וויא מַען זָאל מִתְפַּלֵּל זַיין אויף דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב אוּן אַנְדֶערֶע בֵּייזֶע זאכִין חָלִילָה :

יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם · אֵל חַי וְקַיָּם · תָּבֹא לְפָנֶיךָ שַׁוְעַת חִנּוּן · תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת תַּחֲנוּן · תִּשְׁמַע לְקוֹל זַעֲקָתֵנוּ

יִמַערְט וָוערִין זֵייעָרֶע טֶעג אוּן דִי טֶעג פוּן זֵייעָרֶע קִינְדֶער אויף דֶער עֶרד אוּן זֵיי זָאלִין
יִמַערְט וָוערִין זֵייעָרֶע טֶעג אוּן דִיא טֶעג פוּן זֵייעָרֶע קִינְדֶער אויף דֶער עֶרד אוּן זֵייא
זָאלִין זִיךְ שְׁטַארְקִין אויף אַלֶע פִיר זַייטִין פוּן דֶער וָועלְט בִּיז מָשִׁיחַ וָועט קוּמֶען · דֶען
וָועלִין זֵייא וִוידֶער לֶעבֶּעדִיג וָוערִין אוּן וָועלִין זִיצִין אִין זַיין שָׁאטִין אָמֵן :

רִבּוֹן יֶ"ער הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטִין · דֶער דָא אִיז הוֹיךְ אִיבֶּער אַלֶע הוֹיכֶע דֶער הֶער דָאס גִיבֶּעט פוּן דִי וָואס קוּמֶען צוּ דִיר צוּ בֶּעטִין דַיין דֶער בַּארִימְקַייט אוּן גִינָאד · זֵייא מִיךְ מְזַכֶּה מִיט דַיין פִיל דֶער בַּארִימְקַייט אויף צוּ צִיהֶען מֵיינֶע קִינְדֶער צוּ דַיין דִינְסְט מִיט נַחַת אוּן נִיט מִיט צַעַר · אוּן זֵיי זָאלִין נִיט פַר שֶׁעמְט וָוערִין אַז זֵיי וֶועלִין רֵיידִין מִיט דִיא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וָואס זִיצִין אִין דִי טוֹיעֶרִין אוּן אִין זֵייעֶר פִּלְפּוּל זֵיינֶען זֵייא גְלַייךְ דִיא פֵיינְד אֵיינְס דָאס אַנְדֶערֶע אוּן זֵייא זָאלִין זַיין דֶער פִילְט אוּן גִיפְרִישְׁט אִין דֶער תּוֹרָה אוּן זָאלִין גִישְׁפֵּייזְט וָוערִין פוּן דַיין הַאנְט מִיט רֵיינְקַייט אוּן מִיט פִיקְקַייט · אוּן עֶס זָאלִין נִיט גִיפוּנֶען וָוערִין אִין זֵיי קֵיין שַׁאנְד אוּן קֵיין פְלֶעק · אוּן אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין זָאלִין זֶעהֶען אִין זֵייעֶר פְרֵייד מִיט דֶער תּוֹרָה אוּן מִיט זֵייעֶר הַצְלָחָה · זֵייא זָאלִין זַיין בְּוִוילִינְגְז דִי זָאג פוּן מַיין מוֹיל פַאר מַיין יוּנְגֶע אוּן קְלֵיינֶע קִינְדֶער · אוּן עֶס זָאל וָוערִין גִירֶעכִינְט פַאר דִיר גְלַייךְ וִויא אִיךְ וָואלְט מַקְרִיב גִיוֶועזְן אַיין אָקְס פַאר אַיין קָרְבָּן אִין דֶעם זְכוּת פוּן דִיא טוֹיטֶע וָואס שְׁלָאפִין אִין דֶער עֶרד · אוּן דִי גִידַאנְקֶען פוּן מַיין הַארְץ זָאל זַיין בְּוִוילִינְט פַאר דִיר גָאט מַיין בַּשֶׁעפֶער אוּן מַיין אוֹיס לֵייזֶער אָמֵן :

יְיָ גָאט דֶער גָאט פוּן דִי הִימְלֶען דֶער לֶעבֶּעדִיגֶער אוּן בַּשְׁטֶענְדִיגֶער גָאט לָאז קוּמֶען פַר דִיר דָאס גִישְׁרַייא פוּן גִיבֶּעט · דוּ זָאלְסְט הֶערִין צוּ דֶעם קוֹל פוּן אוּנְזֶער גִישְׁרַייא דֶער

וְשַׁוְעַת הָאֶנוּן . יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן . שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ . הַשּׁוֹאֲגִים בְּקוֹל שַׁוְעָה מְחַכִּים בְּרִיתֶךָ . שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא לִמְיַחֲלִים רַחֲמֶיךָ . שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ . אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד שְׁמֶךָ . רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ . רוֹגֶז הָנַח וְכַעַס הָפֵר אִם עָנוּ בָנוּ עֲוֹנֵינוּ . רְאֵה יְיָ וְהַבִּיטָה אֱסוֹף חֶרְפָּתֵנוּ . רָעָב וְדֶבֶר וְחֶרֶב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה הָסֵר מִמֶּנּוּ . נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ . קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ . קוּמָה יְיָ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעָב אַל נָא תִמְנַע . קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ כְּבִימֵי יְהוֹשֻׁעַ . קוֹמְמִיּוּת תּוֹלִיכֵנוּ וּפָעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ . נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְסוֹלֵחַ לְמַרְשִׁיעַ . צָרָה וָפַחַד וָדֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית . צַו לְהָסִיר מִמֶּנּוּ וְלֹא תִתֵּן לָבֹא אֶל בָּתֵּינוּ הַמַּשְׁחִית . צוּר יֶשְׁעֲךָ תְּמַהֲרֶנָּה וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית . צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב

פַארִים זִיךְ אִיבֶּער אוּנְז מִיט דֶער בַּארִימְקַייט גָאט דֶער בַּארְמִיגֶער גָאט אוּן לַייט וֶועלִיגֶער . שִׁיק אַיין רְפוּאָה שְׁלֵמָה צוּא דִי קְרַאנְקֶע פוּן דַיין פָאלְק . זֵיי שְׁרַייעֶן מִיט אַגִישְׁרַייא קוֹל זֵיי הָאפִין צוּ דַיין זִיכֶערְהַייט . שִׁיק דִי זוּן פוּן צְדָקָה אוּן הַיילוּנְג צוּ דִי וָואס הָאפִּין אוֹיף דַיין דֶער בַּרִימְקַייט קֶער וִוידֶער פוּן דַיין גְרִים צָארִין אוּן בַּדַיינְק דִיךְ אִיבֶּער דֶעם בַּייז צוּ דַיין פָאלְק . דֶען דַיין נָאמֶען אִיז ארך אפים ורב חסד דָאס אִיז טַייטְשׁ דוּא הַאלְטְשְׁט אוֹיף דַיין צָארִין אוּן בִּישְׁט פִיל גְנָאד . דַיין דֶער בַּארִימְהַקייט גָאט אִיז פִיל מַאךְ אוּנְז לֶעבִּין אַזוֹ הִיא דַיין מִשְׁפָּט אִיז . דֶעם צָארִין לָאז נָאךְ אוּן דֶעם כַּעַס פַאר שְׁטֶער וֶוען אָפִילוּ אוּנְזֶרֶע זִינְד הָאבִּין בַּצַייגְט אִין אוּנְז זֶעה גָאט אוּן לוּג אוּן נֶעם אַוֶועק אוּנְזֶער שַׁאנְד הוּנְגֶער אוּן מַארד אוּן שְׁוֶוערְד אוּן גִיפֵיינְקְעֶנִס אוּן פַאר דַארְבּוּנְג אוּן מַגֵּפָה טוּא אָפ פוּן אוּנְז . דוּ טוּסְט גְנָאד צוּ צְוַויי טוֹיזִינְט דוֹרוֹת אוֹיף אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶרִין אוּן אוֹיף אוּנְז עֶר אִיז נָאהֶנְט צוּ דֶעם וָואס הָאט אַיין צוּא בְּרָאכִינֶע הַארְץ אוּן דֶעם פַאר שְׁטוֹיסִינֶע גִימִיט טוּט עֶר הֶעלְפִין שְׁטַייא אוֹיף גָאט צוּ בַּאשִׁירְמֶען זֵייעֶר לַייבּ פוּן דֶעם טוֹיט אוּן פַאר מַייד נִיט פוּן זֵיי צוּ לָאזִין זֵיי לֶעבִּין אִין הוּנְגֶער . שְׁטַייא אוֹיף אוּנְזֶער גָאט אַזוֹ וִויא אִין דִי טֶעג פוּן יְהוֹשֻׁעַ . פִיר אוּנְז בַּשְׁטֶעטִיג אוּן דַיין וֶוערְק וָואלְסְטוּ מַאכִין בַּאקֶענְט אִין אַקוּרְצֶע צַייט עֶר פַאר טְרָאגְט דִי זִינְד אוּן פַאר גִיט צוּ דֶעם שׁוּלְדִיגִין . לַייד אוּן פָארְכְט אוּן מַארד אוּן שְׁוֶוערְד אוּן הוּנְגֶער אוּן גִיפֵיינְקְעֶנִס אוּן פַאר דַארְבּוּנְג אוֹיף דֶעם אַלִימֶען גִיבִּיט עֶס זָאל וֶוערִין פוּן אוּנְז אָפ גִיטָאן אוּן זָאלְסְט נִיט לָאזִין קוּמֶען דֶעם פַאר דַארְבֶּער אִין אוּנְזֶרֶע

ויושר השיר עיר עז לנו ישועה ישית . ונקה הבטחתנו לאשר לבו לתשובה השית . פותח את ידך ומשביע לכל חי . פדה אלהים את ישראל וראה רבעי וארחי . פשע ועון שאנא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ואמרת כה לחי . עזרת אבותינו אתה הוא מעולם . עוד מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור כלם . עשה למענך אם לא למעננו ובגללם עזר מצריו תהיה ותסיר צלם . סומך יי לכל הנופלים מעולם שמך . סליחה ומחילה המצא לעבדיך . נצר חסד לאלפים . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך כסופים . נטעך אל תשגשגי ויהיו בעיניך כסופים . נצח תשמרני משמים . הבט וראה משוד עניים . ומאנקת אביונים עתה תקום . מחיה חיים תן לנו חיים טובים וארוכים . ומטובך היטיב לנו מלך מלכי המלכים . לא נשאר לו תוכחה לאלהים המכה בכל מכה במדבר . לארץ בבואם למשפטיך תעמידם היום להעם אשר זעם . לנצח למה תשכחנו מנהיגם ורועם .

היוער . באשעפער זאלסט אייליז דיין היקף און דער וואס איז בארמיג זאל פאר נעבין די זינד און זאל ניט פאר דארבין גיביט דיא היקף פון יעקב . און דאס גיזאנג זאל ווערין גיזונגען ער איז אונז איין שטארקע שטאט . היקף זאל ער אונז טאן . דו האסט פאר זיכערט אז דוא וועסט ריינגין דעם וואס שטעלט זיין הארץ תשובה צו טאן . עפין דיין האנט און מאך זאט צו איטליכין לעבעדיגין גאט לייז אויס די ישראל און זעהע מיין וועג און מיין שטעג פאר גיב דיא זינד . און זאלסט פאר נעבין צו אונזערע זינד און פאר קרימונג און זאלסט זאגין אזו זאל זיין איבער איאר און אלע צייט די היקף פון אונזערע עלטערין ביסטו פון אייביג אן . אזו זאלסטו אויך זיין איין באשיצער און איין העלפער צו זייערע קינדער אלע אין איטליכין גיבירד . טוא עס פון דיינט וועגין . אויב ניט פון אונזערט און זייערט וועגין דו זאלסט אים זיין אהעלפער פון זיינע פיינד דיין נאמען איז דאך פון אייביג אז דו טוסט אונטער לעהנען צו אלע וואס פאלין . סליחה און מחילה מאך גיפינען צו דיינע קנעכט . און פון וועגין דעם גישרייא פון די נויט באדערפטיגע זאלסטו איצונד אויף שטיין . דו נאט וואס דוא מאכסט לעבין דיא לעבעדיגע גיב אונז גוטע און לאנגע לעבין . פון דיין גוטש באניטיג אונז קיניג איבער אלע קיניגין . ווארום זאלסטו אונז פאר געסין אויף אייביג אונזער פירער . און אונזער פיטערער . אום זיסטע גינאד טוא אונז און קראפט גורט אן צו די גישטרויכילטע . דער בארים זיך איבער דיא

כבלע רשע צדיק ממנו למה תחריש . כבוד שמך
המחלל ביניהם בין קודש לחול הפרש . כמה שנים
אשר אין קציר וחריש . טרם נקרא תענה למיחלים
רחמיך . חסד חנם לנו תעשה וחיל תאזר לנכשלים .
חון לבאי על נקרת עפר ומחלת צורים וגלים . חשובים
הם כמתים אם לא יהיו רחמיך עליהם מתגלגלים .
חקותיך ומצותיך מי ישמור אותם ומי יתן לשמך קדש
הלולים . זכרון ישני חברון ראש צורים וגבעות . זכות
הררי קדם וחסדי אבות ואמהות . זכר שפוני טמוני חול
לפניך יהיו ממשמשות ובאות . זכרון אחד יעלה מכאן
ומכאן ותעשה עמנו לטובה אות . וישכון בטח בדד עין
יעקב אף שמיו יערפו טל . וישתזבון מכל עקא ומכל
מרעין בישין וטלטל . ותקעתו יתד תקוע במקום נאמן
נשא ומנטל . והמצא להם מזון ופרנסה אדרכמונים
ואגרטל . הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם הסר
מסרוחים מרזח . העם הולכי חושך יראה אור גדול
בנועם שכינתך לחזות בצפנת פענח . הישועה

וואס קומען אזו נידעריג אויף די שפאלטין פון דער ערד און אויף די היילין פון די פלזין אז ווען דיין רחמנות וועט ניט זיין איבער זייא אזו ווערין זיי גירעכינט וויא דיא טויטע נוא ווער וועט היטין דיין גיזעץ און דיינע מצות און ווער וועט געבין צוא דיין נאמען לויבונג · דאס גידעכענס פון די אבות און אמהות וואס שלאפין אין חברון די הויפט פון די פעלזין און די הויך · דער זכות פון די ערשטע בערג און די גינאד פון די אבות און אמהות · דאס גידעכענס פון די וואס זיינען באדעקט און בהאלטין אין זאמד זלין פאר קומען פאר דיר אין איין מאל און זאלסט מיט אונז טאן איין צייכין צוא גוטין · און ער זאל רוען זיכערליך און אליין דאס גישטאלט פון יעקב אויך זיינע הימלען זאלין טריפין טויא און זייא זאלין בשירמעט ווערין פון אלע צרות און פון בייזע קראנקהייט און פאר וואגלונג און זאלסט אים באפעסטיגין אזו וויא איין נאגיל וואס איז אריין גישלאגין אויף איין גיטרייע ארט און ער זאל זיין הויך און דער הויבין · און באשער זיי זייער שפייז און פרנסה און נאך מער אנדערע גוטע זאכין דער גאט וואס היילט צו די צוא בראכענע הערצר און פלאסטערט זייער וויא טאג טוא אפ פון די שלעכטע זייער פרייד · דס פאלק וואס גייט אין דער פינסטער זאל נעהען אגרויס ליכט אין דעם זיסקייט פון דיין שכינה צו

וההצלחה לנו הצמח . הגבוהה השפילה והשפלה
הגבה ונרדו יתן ריח . דופקי שערי רחמיך תושיע
ותציל . דינך העבר מהם בזכות המקולות פצלות פצל .
דגול מהר חכלילי והיה עוזר לי עד שעה שהסוס רץ
ומצל . דכאי רוח ונשברי לב תושיע גם כל קויך לא
יבושו יבושו הבוגדים ריקם . בחסדך בטחנו יגל
בישועתך לבנו . בימינו יושע יהודה וישראל ישכון בטח
בדד בארצנו . במהרה יבנה על משפטו ארמון בית
קדשנו . אך לשמך יודו עוד זרע רעים האהבים . אתה
יי תשמרם תנצרם מהמון מים רבים . אף לי בר מן דין
ימים על ימים תוסיף למועדים טובים . את הטוב
ששון ושמחה ראות נזכה בימים קרובים .
מי שענה לאברהם באור כשדים . והציל אותו בעמק
השדים . ישמור אותנו בכל שס"ה גידים . מי שענה

וועהען אין די פאר בארגיגע זאכין . די היקף און באגליקונג זאלסטו אונז מאכין שפראצין . די הויכע מאך נידעריג און די נידעריגע מאך הויך און זיין געווירץ זאל ווידער געבין זיין געשמאקין ריח דאס איז דאס ישראל זאלין ווידער צו זייער ערסטע מדריגה קומען דיא וואס קלאפין די טויערין פון דיין רחמנות זאלסטו העלפין און באשירמען דיין דין טוא אפ פון זיי אין דעם זכות פון יעקב וואס ער האט אפ געשיילט די שטעקינס בשעת ער איז געוועזן ביים לבן . דוא גוטער גאט איל מיין זיסקייט און זייא א העלפער צוא מיר דאס ירושלים זאל אזויא גרויס ווערין וויא די צייט וואס איין פערד קען לויפין און מאכט איין שאטין מיט זיין לויפין . דאס איז פון פריא ביז נאכט . די פאר שטויסיגע גימיט און צוא בראכינע הערצער זאלסטו העלפין . אויך אלע די וואס האפין צוא דיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין לאזין דיא פאר שעמט ווערין דיא וואס גייען נאך פאלשקייט און לערע זאכין . אין דיין גינאד טוען מיר זיך פאר זיכערין אין דיין היקף טוט זיך פרייען אונזער הארץ אין אונזערע טעג זאל ווערין גיהאלפין יהודה און ישראל זאל רוען זיכערליך אליין אין אונזער לאנד . אונזער בית המקדש זאל גיך גיבויט ווערין אזו וויא עס גיהער צוא זיין . נאר צוא דיין נאמען וועלין ווידער לויבין דיינע גיליבטע פריינד . דו גאט זאלסט זייא היטין פאר די פיל וואשערין תוץ אויף דעם אלימען זאלסטו מיר אויך פאר מערין מיינע טעג צו גוטע צייטין דאס גוטס און פרייד זאלין מיר זוכה זיין באלד צו וועהען : מי שענה . דער וואס האט גיענטפערט צו אברהם אבינו בשעת אז נמרוד האט אים אריין גיווארפין אין דעם פייער פון כשדים און האט אים באשירמט פון דיא פיר

ליצחק כאשר גרשו אבימלך. ועורר עליו מדנים
ויגרשהו וילך. ישמור אותנו בכל מחוז ופלך. מי שענה
ליעקב בצרת עשו ולבן ודינה. ומכל המעיקים שעמדו
עליו בשובו מפדנה. ישמור אותנו מכל הקמים עלינו.
מי שענה ליוסף בבית האסורים. ונתן חנו בעיני המלך
ושרים. ישמור אותנו בכל רמ"ח אברים. מי שענה
לאבותינו במצרים. והפך להם חושך לצהרים. הוא
ישמור את מחנה העברים. מי שענה למשה בסנה
ונתן לנו על ידו תורתו למנה. הוא ישמור אותנו בכל
פנה. מי שענה לאהרן בעמדו בין החיים ובין המתים.
ועצר מלאכים המשחיתים. ישמור אותנו מכל פגעים
רעים וכל שנוי מזגים ועתים. מי שענה לפינחס בעצרו
המגפה. ושלח על ידו תרופה. ישמור אותנו מכל זעם

מלכים אין דעם טאל וואס הייסט שדים דער זאל אונז היטין און אלע אונזערע דרייא הונדערט און פינף און זעכציג אדערין. דער וואס האט געענטפערט צו יצחק אין דער צייט וואס אבימלך האט אים פאר טריבין פון זיין לאנד און האט אויף אים דער וועקט קריג. און האט אים אוועק גיטריבין און ער איז אוועק גיגאנגען דער זאל אונז היטין אין אלע שטעט און אלע פלעצר. דער וואס האט גיענטפערט צו יעקב אין דיא צרות פון עשו און לבן און דינה און פון אלע זיינע באליידיגער וואס זיינען אויף אים אויף גישטאנען בשעת ער האט ווידער גיקערט פון פדן ארם דער זאל אונז היטין פון אלע וואס שטייען אויף אונז אויף. דר וואס האט גיענטפערט צו יוסף אין דער תפיסה און האט אים גיגעבין חן אין די אויגין פון דעם מלך מיט די הערין. דער זאל אונז היטין אין אלע צווייא הונדערט מיט אכט און פערציג גלידער. דער וואס האט גיענטפערט אונזערע עלטערין אין מצרים. און האט זיי פאר קערט דאס פינצטערקייט צו ליכטיקייט. דער זאל היטין דיא שאר פון דיא יהודים. דער וואס האט גיענטפערט צוא משה בייא דעם דארין און האט אונז דורך אים גיגעבין זיין תורה צוא איין גאב דער זאל אונז היטין אין אלע עקין. דער וואס האט גיענטפערט צו אהרן בשעת ער איז גישטאנען צווישין די טויטע און צווישין די לעבדיגע און האט אויף גיהאלטין די שלוחים וואס האבין גיוואלט פאר דארבין דיא ישראל. דער זאל אונז היטין פון אלע בייזע בגעניגעס און פון אלע פאר ענדערליכע צייטין. דער וואס האט גיענטפערט צו פינחס בשעת אז ער האט איין גיהאלטין דעם מארד און האט גישיקט דורך אים איין רפואה דער זאל אונז היטין פון אלע צארין און לייד און מארד. דר וואס האט גיענטפערט צו יהושע אין גלגל און דורך אים האט ער אפ גיטאן דאס לעקסטערונג פון די ישראל. דער זאל אונז מציל זיין

וְצָרָה וּמַגֵּפָה. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל. וְחֶרְפַּת יִשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ גָל. הוּא יַצִּילֵנוּ מֵהוֹרָאַת כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְהַגַּלְגַּל. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה. וְהָעָם עַל יָדוֹ גְּבוּרוֹת יְיָ צָפָה. יַצִּיל אוֹתָנוּ מִדֶּבֶר וְעִפּוּשׁ וּמַגֵּפָה. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד בְּכָל מְאוֹרְעוֹתָיו. וְהִצִּיל אוֹתוֹ בְּכָל מִלְחֲמוֹתָיו. הוּא יִשְׁמוֹר אוֹתָנוּ מִכָּל מִקְרֵי הַזְּמַן וְתוֹלְדוֹתָיו. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַיִם. וְהוֹרִיד הָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם. הוּא יִשְׁמוֹר אוֹתָנוּ מֵאֵשׁ וּמִמַּיִם. מִי שֶׁעָנָה לְהוֹשֵׁעַ וְיוֹאֵל וְעָמוֹס. וְגִלָּה לָהֶם כָּל דְּבַר הַכָּמוּס. יַעֲנֶה אוֹתָנוּ וְחַיִּים וְחֶסֶד לָנוּ יַעֲמוֹס. מִי שֶׁעָנָה לְעוֹבַדְיָה וְיוֹנָה וּמִיכָה. וְהִצִּיל אוֹתָם כַּאֲשֶׁר בָּא נַפְשָׁם עַד דַּכָּא: יִשְׁמוֹר אוֹתָנוּ מִכָּל חֳלִי וְכָל מַכָּה: מִי שֶׁעָנָה לְנַחוּם וְלִצְפַנְיָה וְלַחֲבַקּוּק אֲשֶׁר עָג עוּגָה: וְהִתְפַּלֵּל עַל צֹאן הַהֲרֵגָה: הוּא יִשְׁמוֹר אוֹתָנוּ מִכָּל תּוּגָה: מִי שֶׁעָנָה לִזְכַרְיָה וּמַלְאָכִי וְחַגַּי: בְּדָרְשָׁם אֶת שְׁלוֹם עִיר רִגּוּגַי: יַצִּיל אוֹתִי מִמּוּגַי: מִי

פַאר דִי אוּיס וַוייזוּנְג פוּן דִי בֵּייזֶע שְׁטֶערִין. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ שְׁמוּאֵל אִין מִצְפָּה אוּן דוּרְךְ אִים הָאט דָאס פָאלְק גִילוּנְגְט דָאס שְׁטַארְקֵייט פוּן גָאט. דֶער זָאל אוּנְז מַצִּיל זַיין פוּן מָארְד אוּן עִיפּוּשׁ אוּן מַגֵּפָה. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ דָוִד הַמֶּלֶךְ אִין אַלֶע זַיינֶע טְרֶעפֶנִעס. אוּן הָאט אִים מַצִּיל גִיוֶועזְן אִין אַלֶע זַיינֶע מִלְחָמוֹת. דֶער זָאל אוּנְז הִיטִין פוּן אַלֶע טְרֶעפוּנְג פוּן דֶער צַייט. דֶר וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּא שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אִין יְרוּשָׁלַיִם אוּן הָאט אַרָאפּ גִינִידֶערְט פַייעֶר פוּן דֶעם הִימִיל. דֶער זָאל אוּנְז הִיטִין פוּן פַייעֶר אוּן פוּן וַואסֶער. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּא הוֹשֵׁעַ אוּן יוֹאֵל אוּן עָמוֹס אוּן הָאט זֵיי אַנְטְפְּלֶעקְט אַלֶע פַאר בָּארְגֶענֶע זַאכִין דֶער זָאל אוּנְז עֶנְטְפֶערִין. אוּן זָאל אוּנְז בַּאלָאדִין מִיט לֶעבִּין אוּן גִינָאד. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּא עוֹבַדְיָה אוּן יוֹנָה אוּן מִיכָה. אוּן אַז זֵייעֶר לֵייבּ אִיז גִיקוּמֶען בִּיז צוּ שְׁטוּיסוּנְג דָאס מֵיינְט מֶען בְּשַׁעַת עֶס אִיז וֵויא גַאנְץ שְׁלֶעכְט גִיוֶועזְן וָואס זֵיי זַיינֶען שִׁיר גִישְׁטָארְבִּין הָאט עֶר זֵייא מַצִּיל גִיוֶועזְן. דֶער זָאל אוּנְז הִיטִין פוּן אַלֶע קְרַאנְקְהֵייט אוּן פוּן אַלֶע שְׁלֶעק. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ נַחוּם אוּן צְפַנְיָה אוּן חֲבַקּוּק וָואס עֶר הָאט גִימַאכְט אַרוּם זִיךְ אַיין צִירְקִיל אוּן הָאט גִיבֶּעטִין פַר דִיא שָׁאף וָואס וֶוערִין דֶער שְׁלָאגִין דָאס מֵיינְט מֶען דִיא יִשְׂרָאֵל. דֶער זָאל אוּנְז הִיטִין פוּן אַלֶע טְרוֹיעֶרְקֵייט. דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ זְכַרְיָה אוּן מַלְאָכִי אוּן חַגַּי אַז זֵיי הָאבִּין גִיפָארְשְׁט דִיא פְרִיד פוּן מַיין גִילוּסְטִינֶע אוּן לִיבְּלִיכֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם. דֶער זָאל מִיר הֶעלְפִין אוּן דֶער וָואס הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּא אֵלִיָּהוּ אוּן אֱלִישָׁע. אוּן דוּרְךְ

שענה לאליהו ואלישע . ועל ידם נתקדש שם שמים
מאנשי רשע . הוא ימחול לנו כל עון וכל חטא ופשע .
מי שענה לחנניה מישאל ועזריה . ולא שמעו לקול
שחל ושאגת אריה . ישמור אותנו שלא ננזק משום
בריה . מי שענה לדניאל בגוב האריות . בלשנו אותו
בוקי סריקי וחריות . יציל אותנו בפרוע פרעות . מי
שענה לאנשי כנסת הגדולה . בהתפללם על חמת יצר
הרע שלא תעלה . הוא ישמור אותנו מכל תקלה
ובהלה . מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה .
והציל אותם וכל ישראל מכל גזרה . הוא יציל וישמור
אותנו מכל מקרה רע : מי שענה לכל הצדיקים
והחסידים והתמימים והישרים . אשר עמדו בכל דור
ודור ומורים . הוא יענה אותנו וישמור אותנו לעד ולדור
דורים : רחמנא דעני לעניי ענינא . רחמנא דעני למכיכי
רוחא ענינא . רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא . רחמנא

ווי איז ווארין גיהייליגט דער נאמען פון גאט פון די שלעכטע מענטשין . דער זאל אונז
מוחל זיין אלע זינד און אום רעכט און מיסטייט דער וואס האט גיענטפערט צוא חנניה
מישאל ועזריה וואס זיי האבין ניט גיוואלט צו הערין צו דעם קול פון דעם לעמפערט
און צום גישרייא פון דעם לייב דאס איז נבוכדנצר . דער זאל אונז היטין פיר זאלין ניט
גישעדיגט ווערין פון קיין שום בשעפינעס . דער וואס האט גיענטפערט צו דניאל אין
לייבין גרוב . אז דיא שלעכטע און לערע לייט האבין אויף אים לשון הרע גיזאגט דער
זאל אונז מציל זיין פון אלע פורעניות און ברעך . דער וואס האט גיענטפערט צו די אנשי
כנסת הגדולה אז זייא האבין גיבעטין דאס דער צייהרין פון דעם יצר הרע זאל ניט קומען
איבער זייא . דער זאל אונז היטין פון אלע שטרויכלונג און דער שרעקענס . דער וואס
האט גיענטפערט צו מרדכי און אסתר אין שושן הבירה און האט מציל גיוועזן זייא און
אלע ישראל פון אלע גזירות . דער זאל אונז מציל זיין און היטין פון אלע בייזע טרפונג .
דער וואס האט גיענטפערט צו אלע צדיקים און חסידים און פרומע און רעכט פארטיגע .
וואס זיינען גיוועזן אין אלע דורות און האבין גילערינט און גיפסקט . דער זאל אונז
ענטפערין און זאל אונז היטין אויף אייביג און אין אלע גיבירד . דער בארמיגר גאט וואס
ענטפערט די ארימע ענטפער אונז . דער בארמינער גאט וואס ענטפערט די וואס זיינען אין
נידעריגע גימיט ענטפער אונז . דער בארמינער גאט וואס ענטפערט צוא די צו בראכיני
הערצר ענטפער אונז . דער בארמינער גאט ענטפער אונז . דער בארמינער גאט האב רח

עליו

עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שֵׁזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

אָנָּא הָסֵר מִמֶּנּוּ וּמִבָּתֵּינוּ וּמִבָּתֵּי כָל עַמְּךָ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְרָעָה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרָע וָחֳלָיִים רָעִים וְקַיֶּם בָּנוּ מַה שֶּׁכָּתוּב כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וְנֶאֱמַר וַיָּחָן יְיָ אוֹתָם וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד עָתָּה. וְנֶאֱמַר כִּי רָאָה יְיָ אֶת עֳנִי יִשְׂרָאֵל מוֹרֶה מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין עוֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל. וְלֹא דִבֶּר יְיָ לִמְחוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ: אָנָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵין לָנוּ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אַתָּה לְמַעַן קְדֻשַּׁת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא כִּי רַב הוּא וּלְמַעַן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַמְּכֻתָּר בְּכֶתֶר אֱמוּנָה וּלְמַעַן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים

אויף אונז. דער בארמיגער גאט לייז אונז אויס. דער בארמיגער גאט בשירם אונז. דער בארמיגער גאט דער בארים זיך איבער אונז באלד און אין איין קורצע צייט:

אנא איך בעט דיך טוא אפ פון אונז און פון אונזערע הייזער און פון די הייזער פון גאר דיא פעלקערין. אין דעם ארט וואו זייא זיינען דבר און חרב און רעב און בייז רעם פאר דארבער און מארד און דעם שטן און דעם יצר הרע און בייזע קראנקהייט. און זייא אין אונז מקיים דאס וואס שטייט געשריבין דען גאט דיין גאט איז איין דער בארמיגער גאט. ער וועט דיך גיט שלאפין און וועט דיך ניט פאר דארבין און וועט ניט פאר געסין די זיכערהייט פון דיינע עלטערין וואס ער האט צוא זייא געשווארין און עס ווערט געזאגט איין פסוק און גאט האט זייא געלייט ועלינט און האט זיך איבר זיי דער בארימט און האט זיך גיקערט צוא זייא. פון וועגין זיין זיכערהייט מיט אברהם און מיט יצחק און מיט יעקב און האט זייא ניט גיוואלט פאר דארבין און האט זייא ניט אוועק גיווארפין פון אים. און נאך ווערט גיזאגט אפסוק דען גאט האט גיזעהן די פיין פון די ישראל דאס עס איז זייער ביטערליך און זייא האבין ניט קיין אויף האלטער און ניט קיין פעסטונג און ניט קיין העלפער צו די ישראל. און גאט האט ניט גרעט אפ צו מעקין דעם נאמען פון די ישראל און ער האט זיי גיהאלפין פון וועגין זיין נאמען:

אנא איך בעט דיך קיניג איבער אלע קיניגין מיט דיין פיל דער בארימקייט דער בארים זיך איבער אונז. און מיר האבין ניט קיין העלפער און קיין אונטער לעגר נאר דוא. צוא פון וועגין דיין הייליקייט פון דיין נאמען דעם גרויסין און דעם פארכטיגין וואס ער איז גרויס. און פון וועגין די פיר אותיות פון דעם שם הוי"ה וואס ער איז גיקריינט מיט דער קרוין פון וואר האפטיקייט און וועגין די דרייצעהן מדות פון דר בארימקייט וואס מיר

שבטוחים אנו שאינן חוזרות ריקם ולמען חסדיך ורחמיך הרבים אשר מעולם המה ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו על מדותיך ובטובך הגדול הסר חרון אפך מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כלה דבר וחרב ורעב ומשחית מסביבותינו ולא ישמע בכי וזעקה בבתינו ולא שוד ושבר בגבולנו ופרוש עלינו סכת שלומך ושמע תפלתנו וקבל תחנתנו וראה בעניינו ודמעת עינינו כי עת צרה ליעקב וממנה תושיע אותנו . קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע . יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

לט וויא מען זאל מתפלל זיין קענן גאט אויף זיין גרוים ארימקייט דאס ער זאל אים דער פון באהיטן :

רבון כל עולמים . יודע כל תעלומים . יושב בגבהי מרומים . ומביט בעמקי הדומים . מביט לסוף דבר בקדמותו . ויודע אחרית דבר מראשיתו . ישרים כל דיניו . ומצדקים כל עניניו . עשוים באמת וישר . מבלי עודף וחוסר . ובכל זאת רבו רחמיו וחסדיו .

זיינען פאר זיכערט אז זיי קערין ניט ווידער צו ריק ליידיג . און פון וועגן דיין פיל גינאד און דר פארימקייט וואס זיינען פון אייביג אן . און דיין רחמנות זאל באצווינגן דיין צארין און די רחמנות זאל איבער גיין דיינע מידות . און מיט דיין גרוים גוטס טוא אפ דיין גרים צארין פון אונז און פון גאר דיין פאלק ישראל . און פאר לענד דעם דבר און חרב און רעב און פר דארבער פון ארום אונז . און עס זאל ניט ווערין גיהערט קיין גיוויין און קיין גישרייא אין אונזערע הייזער . און ניט קיין רויבונג און קיין בראך אין אונזער גבול און פר שפרייט אויף אונז די היטע פון דיין פריד . און הער צוא אונזער גיבעט און פר נעם אונזערע תחינות און זעה אין אונזר פיין און די טרערין פון אונזערע אויגין . ווארום עס איז איין לייד צייט צו יעקב . און דר פון העלף אונז . גאט איז נאהענט צו די צו בראכינע הערצער און דעם וואס האט אנידעריג גימיט זאל ער העלפין . גאט דר וואס הערשט איבער אלע הער שארין איז מיט אונז און איז אונזר שטארקייט אויף אייביג דער גאט פון יעקב . גאט וואס ער ווערט גירופין ה׳ צבאות וואויל דם מענטשין וואס פר זיכערט זיך אין דיר . גאט העלף דר קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים:

רבון כל העולמים . דר הער איבער אלע וועלטין וואס ער ווייסט אלע פר הוילענע זאכן ער זיצט אין די הויכע הימלען . און לוגט אין דער טיפע ערד . און קוקט אין דעם סוף פון דר זאך פון דעם אן הייב פון דער זאך . און פון דעם אן הייב פון דר זאך ווייסט ער וואס איר סוף וועט זיין . זיינע אלע דינים זיינען רעכט פארטיג און אלע זיינע זאכן זיינען גימאן מיט ווארהייט און רעכט פארטיג . ניט צוא פיל און ניט צו ווייניג . און פון דעסט

ושכלול מעבדיו . צדיק אתה יי וישר משפטיך . תצדק בדברך . והן דיהבית אשפעית . למאן דאת בעית . והן דמחית גיית . למאן דלא צייית . הכל לטב הוא דעבדית. אף בהנהגה כבדית . ואשר ידיורב לו. וברך יי חילו . ובהיכלו כבוד אומר כלו . ובקרב שנים תחיה פעלו : אינו בלבד לאכול ולשתות ולשמוח בעמלו : כי אף גם לזכותו לרב טוב הצפון לחוכי לו : ויצבור וידע מי אוספם : ויעטה על שפם זרע קודש מצבתה : בנים חביבים אשר אהבת : ואם ככה את עושה : לחנן את האדם לאכול אליתא ובעילתא טשא : ולאמטיה אפרין וחנות: לזכותו לשתי שלחנות : הרי זה ממתנת ידך עולה : ומשכרתו כפולה : ואשר מחצת להיות אביל קוקילי : וישביב אקיקלי : גם זו לטובה : פעמים לנכות החובה : ופעמים לנסותו : ולהיטיב אחריתו : ויש אשר לא נברא בשעתא דמזוני סגי . או שאר דברים

ווענין זיינן פיל פון זיינע רחמנות און זיין ניגאד און זיינע גרינדליכע ווערקין. דו גאט ביסט גירעכט און דיינע משפטים זיינן רעכט פארטיג. דו ביסט גירעכט אין דיינע זאכין צוא וועמען דו וויקסט גיסטו פיל. און דער וואס וויל דיך ניט פאלגין שלאגסטו פיל. אלץ טוסטו צוא גוטין. אפילו ווען דו פירסט איינעם מיט שווערקייט. און דעם וואס גייט וואול און גאט האט גיבענטשט זיין גוטס. און איטליכער טוט אים אן כבוד אין זיין פלעץ און וויא לאנג ער לעבט טוסטו זיין ווערק. איז דאס ניט אליין דער עיקר דאס ער האט צו עסין און טרינקען און זאל זיך פרייען מיט זיין געלט און גוטס. נייערט דאס ער זאל גאר דורך דעם זוכה זיין צו דעם פיל גוטס וואס איז באהאלטין צוא די וואס האפין צוא אים. דאס מיינט מען עולם הבא. און ער ווערט איין זאמלען און ווערט ווייסין ווער עס האט אים זיי גימאכט איין זאמלען. און ווערט ארום גיוויקילט ווערין מיט הייליגע קינדר. מיט אזעלכע גיליבטע קינדר ווס דו האסט ליב און צו ווערכין דו טוסט אזעלכעם צוא לייט ועליגין דעם מענטשין דאס ער זאל עסין דאס בעסטע און שענסטע און זאל גרייכין חן דאס ער זאל זוכה זיין צוביידע טישין ער זאל האבין ביידע וועלטין. דאס קריגט ער איין מתנה פון דיין האנט און זיין שכר איז גיטאפילט דאס ער האט דיא וועלט און יענע וועלט. און אזעלכין וואס דו טוסט וואונדין און שטראפין ער זאל עסין שלעכטע שפייז און זאל ליגין אויף דעם מיסט. דאס איז אויך צו נוטין אמאל איז דאס פון וועגין יינע זינד צו מינערין. און אמאל איז דאס אים צו פרוביירין אויב ער וועט נוט זיין אפילו

הַכְּתוּבִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן מֵעִנְיְנֵי הַכָּבוֹד
וּקְשָׁרֵי תָגֵי . כְּגוֹן חַכִּים יִתְקְרֵי וְלָא רַבָּן . וּמְקַבְּלִים
בְּאַהֲבָה וּמְחַבְּבָן . אֲזַי לָעוֹלָם הַבָּא שְׂכָרוֹ כָּפוּל וּמְכֻפָּל
עַל בִּזּוּתוֹ עִנְיְנֵי עוֹלָם עוֹבֵר בְּעוֹלָם נִצְחִי . אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי . וְגַם אִם חַי חַיֵּי צַעַר
וּמַכְאוֹבוֹת . תַּשְׁלוּמֵי עֲוֹנוֹתָיו הֵם מִמֶּנּוּ גוֹבוֹת . וּלְטוֹבָתוֹ
שִׁבְרוֹן הוּא רֶגֶל פִּרְחוֹ . כְּדֵי לְהַצִּילוֹ מִשְּׁאָר רָעָתוֹ . כִּי
כֵן חַסְדֵי הָאֵל וְרַחֲמָיו . לִפְרוֹעַ מִן הֶעָשִׁיר בְּשׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרָיו .
וְעָנִי בְּשֵׂיוֹ . וְאַלְמָנָה בְּתַרְנְגָלְתָּהּ וְיָתוֹם בְּבֵיצָתוֹ . וְהֵם
חִלּוּפֵי מִיתָתוֹ . וְאַף הַנִּגְזָר עָלָיו מִיתָה . הוּא טוֹב מֵאֲשֶׁר
גַּם קְבוּרָה לוֹ לֹא הָיְתָה . וַאֲשֶׁר נִבְלָתוֹ לְדוֹמֶן עַל פְּנֵי
הַשָּׂדֶה . אוֹ גְּבַר דְּלֵית בֵּיהּ חָדָא . לָדוּן לְטוֹבָה . וְאָבַד
זִכְרוֹ וְנֵרוֹ כָּבָה . הוּא לְכַפָּרַת עֲוֹנוֹתָיו . לְהֵיטִיב אַחֲרִיתוֹ

ביי אזו אשלעכטע צייט . כדי עס זאל אים גוט זיין צו זיין סוף . און עס איז פאר האנדרין אזעלכער וואס איז ניט באשאפין גיווארין אין איין צייט פון פיל שפייז אדער אזעלכע גלייכין אנדערע זאכין וואס שטייט פר שריבין אין דעם ספר פון אדם הראשון וואס פאר איין כבוד אדר חשיבות איינר זאל האבין גלייך וויא דארטין שטייט גישריבין אויף איינם ער זאל גירופין ווערין חכם און ניט רבי און דר וואס נעמט דאס אלץ אן מיט ליבשאפט דעם ווערט זיין שכר ווערין פר טאפילט אויף עולם הבא . ווייל ער שענד דיא זאכין פון דר דאזיגער וועלט וואס זיא נייט אוועק פון וועגין דיא אייביגע וועלט . דאס זיינען דיא זאכין וואס דער מענטש זאל טאן דען ווערט ער בלייבין לעבין אויף עולם הבא . און ווען ער לעבט שוין אין צער און אין וויא טאג אזו קומט ער דער מיט אפ זיינע זינד און פון זיין טובה וועגין . ריפיס פון זיין בהמה ווערט צו בראכין פון וועגין אים צוא באשירמן פון אנאנדער בייז וואס איז ערגר דר פון . דען אזו איז דיא חסדים און רחמנות פון גאט דאס ער נעמט ניצאלט פון דעם רייכין מאן דורך דעם וואס זיין אקס אדער זיין אייזיל פיינערט . און דעם ארעמאן שטראפט ער מיט זיין לעמעלע . און די אלמנה מיט איר הון . און דעם יתום שטראפט ער מיט זיין איי . און די זאכין קומן פר ביטין פר זיין טויט און אויך אזעלכער וואס ווערט אויף אים גנזר אז ער זאל שטארבין איז דאס נאך בעסר פון אזעלכין וואס ער ווערט אפילו ניט באגראבין און אזעלכר וואס זיין טויטר לייב ליגט נאר אויף דעם פעלד אין מיסט אדר אזו אמענטש וואס אין אים איז ניט פאר האנדין אזעלכע וואס מען זאל אים משפטין צו גוטס דען ער האט ניט גיטאן קיין גוטס אזו ווערט זיין גידעכטניס פאר לארין און זיין ליכט ווערט פאר לאשין און דאס איז פאר

וגלגולותיו. ואם בריאה יברא יי ופצתה האדמה את פיה. להעלות מעמקי שאול קרואיה. גם הוא יעלה מעמק עכור לפתח תקוה. ולא יוסיף עוד לדאבה. ובעולם שכלו טוב וארוך. יהא זכרו ברוך: כללא דמלתא סך קירי אינו פלסתר. אף למאן דאיתא בוהיה לאכול ובפנים הסתר. כי לא לעולם יריב ולא יקצוף לנצח גם לאיש דמים ורצח. ולא ידח ממנו נדח לאבדון. אם אינו מאותן שנמנו להיות לעולם נדון. כי אם תחלת הבריאה מה דלא הוה הוה בחסדיו. מה דהוה לא כל שכן שלא יאבד מעשה ידיו. שיצית סיפית כל מה דעביד לטב הוא דעביד רחמנא. ולא עביד קודשא בריך הוא דינא בלא דינא. והכל הוא לטובה. הן זכות והן חובה. אף על דא ודאי קא בכינא. וממאן דאית ליה קא בעינא. הצילני נא מדקדוקי עניות. כי הן הנה

ווענין זיינע זינד זאלין ווערין פאר געבין דאס עס זאלין ניט זיין צוא זיין לעצטער צייט און אז גאט וועט באפעלין די ערד זאל עפענען איר מויל דאס די טויטע זאלין אויף גיין פון די טיפע גרוב וועט ער אויך ארויף קומען אויס דער טיפע און באטריבטע גרוב צו דר טיר פון האפונג דאס הייסט ער וועט אויך אויף שטיין צוא תחית המתים. און וועט שוין ניט מער זיין טרויעריג. און אין דער וועלט וואס דיא איז אין גאנצין גוט און לאנג וועט זיין גידעכענעס זיין גיבענטשט. דער כלל פון דר זאך איז די רעכענונג וואס מיין הער יעקב אבינו האט גימאכט דם מיר וועלן ווידער גיהאלפין ווערין דם איז ניט פאלש אפילו צו אזעלכין וואס האט אזו פיל אוים גישטאנען דאס ער איז ווארין בארויבט און נאט האט זיין שכינה פון אים פאר בארגין. דען נאט וועט ניט קריגין אויף אייביג און וועט ניט צארענען אויף אייביג. אפילו צו אזעלכין וואס האט בלוט פר גאסין און איז גיוועזן ארוצח ווערט ער אויך פון אים ניט פאר שטויסין. דאס ער זאל חיו גאר פר לארן ווערין ווען. ער איז גאר ניט פון די וואס די חכמים האבין גירעכינט וואס זייא ווערין גישטראפט אויף אייביג. דען ביי דעם אין היוב פון זיינע באשעפענס וואס זייא זיינען נאך גאר ניט גיוועזן אויף דר וועלט. האט ער זיי באשאפין וועט ער דאך בוודאי ניט פר דרבין זיין אייגען ווערק. קורץ פון דער זאך וויא גאט טוט דאס טוט ער אלץ צו גוטין. און גאט ב״ה שטראפט ניט קיינעם ווען ער זאל דאס ניט ווערט זיין. און אלץ טוט ער פון דעם מענטשינס טובה ווענין סייא ער ניט אים גוטס אדר אפילו ווען ער ניט אים בייז. גייערט דרויף טוא איך בוודאי וויינען און בעטין צוא דעם גאט וואס אלץ אין זיין מאכט איז צו טאן דאס זייא מיך מציל פון שווערע ארומקייט טייל דאס ברייננט מיך צוא איין

הָיוּ בְּעוֹכְרַי וּמְדַרְבַּי הָאֵל אוֹתִי מְנִיעוֹת. וְתָמִיד אֲנִי
גְּנוּחִי גָּנַח וִילוּלֵי יָלִיל. עַל אֲשֶׁר מִשְׁתַּבֵּר לֹא אֹסֶר וְלֹא
טַרְפְּעִיק כְּהִלֵּל. וְהַמִּשְׁתַּבֵּר מִשְׁתַּבֵּר אֶל צְרוֹר נָקוּב.
וּמְלֹא תַּרְוַד רָקוּב. מְנָא מְנָא וְהִשְׁתַּכְּחִית הָסֵר. בֵּיתִי
רֵיקָם מִכֹּל אֶת הַזּוּזִים בָּהֶם וְאֶת הָאִסָּר אֵינִי מִסְתַּבֵּר
צוּרְתָא דְזוּזֵי פּוּלְרִין וְאִסָּרִין. וְאַף לֹא זְהוּבִין כַּסְפִּים
אַגְרִיטִין. יוֹצֵא אֲנִי בִּטְלָאֵי עַל גַּבֵּי טְלָאֵי. כָּל רוֹאַי יַלְעִיגוּ
לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה כְּחוּכָא וְאַטְלוּלָאֵי. שָׁרְקוּ וַיַּחַרְקוּ שֵׁן.
עַל מַהֲלָכֵי בִּבְלוֹיֵי הַסְּחָבוֹת יָשָׁן נוֹשָׁן. אֲנָא בְּרִיָּה קַלָּה
דִּמְפַּקְנָא אִית לִי. וּמְעַיְלְנָא לֵית לִי. וְתָלוּ בִּי טַפְלֵי.
חַרְפֵּי וְאַפְלֵי. עַד כַּמָּה אֲדַבֵּר וְאֵזִיל בְּהַאי צַעֲרָא. לִהְיוֹת
חַיֵּי תְלוּיִם מִנֶּגֶד כַּהֲרָרִים הַתְּלוּיִם בִּשְׂעָרָה. וַאֲנִי זָקַנְתִּי
וְשַׂבְתִּי. וּמָתַי אֶעֱשֶׂה גַם אָנֹכִי לְבֵיתִי. וּמִי יוֹדֵעַ אֵימָתַי.
מָלְאוּ יָמַי וּשְׁנוֹתַי. עַל זֶה דָוֶה לִבֵּנוּ. וְעַל אֵלֶּה חָשְׁכוּ
עֵינֵינוּ. כִּי רְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. אַךְ אַל יְבַעֲתוּנִי שִׁבְטְךָ

בַּאטְרִיבְּעְנִעס אוּן עֶס פַאר מַייט מִיךְ פוּן צוּא גֵיין אִין נָאטְס וֶועג. אוּן אַלֶע צַייטִין טוּא
אִיךְ קְרֶעכְצִין אוּן קְלָאגִין וָואס אִיךְ קֶען נִיט פַארְדִינֶען אֲפִילוּ קַיין פְּרוּטָה. אוּן דָאס וָואס
אִיךְ פַארְדִין שׁוֹין אַמָאל דָאס הֶעלְפְט אַזוֹ פִיל וִויא גְלַייךְ וִויא מֶען לֵייגְט עֶפֶּעס אַרַיין אִין
אַיין גִילֶעכֶערְטִין זַאק. אוּן וִויא אַלֶעפִיל וָואס אִיז פוּל מִיט פוֹילֶע עֶרְד דָאס אִיז וֵוייטִיג
נִיץ דֶר פוּן. אַזוֹ מוּז אִיךְ אוֹיךְ אַלֶע צַייט דוֹחֵק לַיידִין מַיין הוֹיז אִיז לַיידִיג פוּן אַלֶעמֶען
פוּן גְרוֹיס גֶעלְט אוּן קְלֵיין גֶעלְט. אִיךְ זֶעה פַאר מִיר נִיט קַיין צוּרָה פוּן גֶעלְט אוּן אוֹיךְ
נִיט קַיין גָאלְד אוּן זִילְבֶּער אוּן גְלַאטֶע מַטְבְּעוֹת. אִיךְ גֵייא אַרוֹיס אִין אַזֶעלְכֶע קְלֵיידֶער
מִיט אַיין לַאטֶע אוֹיף דֶער אַנְדֶערֶער. אַלֶע וָואס זֶעהֶען מִיךְ שְׁפֶּעטִין אוֹיס מִיר. זֵיי רַייבִּין
מִיט זֵייעֶרֶע לֶעפְצִין אוּן לַאכִין מִיךְ אוֹיס. זֵיי שְׁמוּצֶערִין אוּן קְרִיצִין מִיט זֵייעֶרֶע צֵיין אִיבֶּער
מַיין טָאן גֵיין אִין אַזֶעלְכֶע אַלְטֶע אוּן צוּ רִיסֶענֶע אוּן פַר פוֹילְטֶע קְלֵיידֶר אִיךְ בִּין אַיין גְרִינְגֶע
בַּאשֶׁעפֶענִס וָואס אִיךְ מוּז פִיל אוֹיס גֶעבִּין. אוּן הָאבּ נִיט קַיין אַיין קוּמֶען דָאס מַיינְט
מֶען מַיין הוֹצָאָה אִיז גְרוֹיס אוּן דִי הַכְנָסָה אִיז קְלֵיין. אוּן הָאבּ קְלֵיינֶע קִינְדֶר וָוס הֵיינְגֶען
אִין מִיר עֶלְטֶערֶע אוּן אִינְגֶערֶע. וִויא לַאנְג נָאךְ וֶועל אִיךְ גֵיין אוּן וֶוערִין גִיפִירְט אִין דֶעם
דְרָאזִינִין צַעַר. דָאס מַיין לֶעבִּין זָאל אַזוֹ הֵיינְגֶען וִויא דִי בֶּערְג וָואס הֵיינְגֶען אוֹיף אַיין הָאר.
אוּן אִיךְ בִּין שׁוֹין אַלְט אוּן גְרָא. אוּן וֶוען וֶועל אִיךְ דֶען זָארְגִין פַאר מַיין הוֹיז גִיזִינְד
אוּן וֶוער ווייסְט וֶוען מַיינֶע טֶעג אוּן מַיינֶע יָארִין וֶועלִין דֶר פִילְט וֶוערִין דֶס מַיינְט מֶען
וֶוער ווייסְט צוּ הָאבּ אִיךְ נָאךְ פִיל צוּ לֶעבִּין אוֹיף דֶעם דְרָאזִינִין טְרוֹיעֶרְט מַיין הַארְץ אוּן

דריבער

וחרונך. לכן אזלית כאן לחצר מות. בלב נשבר
ועינים כואבות. כי המקום אשר אני עומד עליו אדמת
קדש הוא. וזה שער השמים מקום תפלת הנשמה פני
בוראהו. והנני עומד ומספין כואב וצועק ואומר עזרוני
עזרוני בתפלה. אתן נשמות הקדושים כי אין בפי
בהגון מלה. לשחר פני נורא עלילה. ימלא עלי רחמים
וחמלה. יספיק וימציא רוחתי. ובנקיות ירויח צמצומי
פרנסתי. ויפדני מדקדוקי עניות. ויתן לי מתחת ידו
מזונות בנקיות. וצרת דאבוני ועלבוני. יסיר ברחמים
ממני. נודי וטלטול צעדי. מכפרים יהיו בעדי. ויהשוב
בכיי ואנחתי. זכר נסכי ומנחתי. ודי יאמר ליסורי.
ויפרנסני די מחסורי. ואתה רם אשכול הכופר. מבטאי
עליך ישפר. וחטאי בצדקה פרוק. ואותם במצולות
ים השלך וזרוק. ותהוי ארכא לשלותי. בלי טרדת

דריכער זיינן פינצטער אונזערע אויגין. דען מיין וועלין איז צו טאן דיין וועלין. גייערטלאז
מיך דיין רוט מיט דיין גרים צארין גיט דר שרעקין. דרום בין איך גיקומען אהער צו דם
הויף וואס דיא טויטע ליגין. מיט איין צוא בראכינע הארץ און מיט טריבע אויגין. דען
דאס ארט וואס איך שטייא דרויף איז דאס היילינע ערד. און דאס איז דער טויער פון
דעם הימיל דאס ארט וואו די נשמה בעט פאר איר באשעפער און נון איך טוא שטיין
און בעט. איך יאמער און שרייא און זאג העלפט מיר מיט גיבעט איר היילינע נשמות
ווארום איך קען גיט אוים שפרעכין קיין רעכט ווארט איך זל דער מיט פרשטין דעם נאט
וואס ער טוט פארכטינע ווערק. ער זאל זיך דער פילין איבער מיר רחמנות און דער
בארימקייט. ער זאל גיפינען מיין דער הייטערונג. און מיין ווייניג פרנסה זאל ער מיך
מאכין פאר דינען מיט ריינקייט. און זאל מיך אוים לייזין פון דיא שווערע ארומקייט.
און זאל מיר געבין מיין שפייז פון זיין האנט מיט ריינקייט. און די לייד פון מיין
טרויערקייט און מיין שאנד זאל ער פון מיר אפ טאן מיט דער בארימקייט. דעם צער
וואס איך לייד פון מיין פאר וואנגלונג זאל פאר מיר מכפר זיין מיינע זינד. און מיין גיוויין
מיט מיינע זיפצין זאל ער רעכענען גלייך וויא איך וואלט גיבראכט אקרבן מנחה און
וואלט דעם ווין פאר גאסין אויף דעם מזבח. און זאל זאגין צוא מיינע יסורים עס איז
שוין גינוג. און זאל מיך שפייזין וויא פיל איך דארף גינוג. און דו הויכער גאט וואס
דוא ביסט מיר גיגליכין וויא אצווייג פון גיווירץ. בעט איך דיך לאזין מיינע רייד דיר
וואול גיפעלין. און מיינע זינד לייז אוים מיט צדקה און ווארף זיי אריין אין דער טיפענס
פון דעם ים. און מיין פרייד זאל לאנג גיווערין און זאל ניט ז י פין האבין קיין מיא צינא

מְחִיָּתִי. לְמַעַן אוּכַל לְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְאַל תֹּאמַר נוֹאָשׁ. לְדִבְרֵי רָשׁ. אֶבְיוֹן וְהֵלֵךְ. אֲשֶׁר שִׂיחוֹ עִיל וְנָפִיק כְּאִלּוּ עַל גְּחוֹנוֹ יֵלֵךְ. וְעוֹמֵד וּפוֹשֵׁט יָדוֹ לְפָנִים. כְּמִי מַר שֶׁזְּבָנִי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים. וְיִהְיוּ נָא אִמְרֵי לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן אֵל רַחֲמָן מָלֵא רַחֲמִים יְיָ צוּר עוֹלָמִים. אָמֵן:

מ וויא מען זאל מתפלל זיין אויף און פרנסה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיוּ מְזוֹנוֹתַי וּפַרְנָסָתִי וּמְזוֹנוֹת וּפַרְנָסַת בְּנֵי בֵיתִי עִם מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסַת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מְכֻתָּרִים וּמְאֻמָּתִים וּמְצֻדָּקִים בְּיָדְךָ וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה וּתְהֵא מְלַאכְתִּי וְכָל עֲסָקַי לִבְרָכָה וְלֹא לַעֲנִיּוּת. לְחַיִּים וְלֹא לַמָּוֶת. וּתְזַכֵּנִי שֶׁלֹּא יִתְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יָדַי. וְאֶהְיֶה מִן הַמּוֹעִילִים וּמַשְׁפִּיעִים טוֹב לְכָל אָדָם תָּמִיד. וּתְמַלֵּא יָדַי מִבִּרְכוֹתֶיךָ וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבְךָ כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ לְיוֹצְאֵי מִצְרַיִם כִּי אַתָּה יְיָ בֵּרַכְתָּ וּמְבֹרָךְ לְעוֹלָם. עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם

מיין דר נערונג פון וועגין איך זאל קענן דינן דיך מיט דעם גאנצן הארצין אזו לאנג וואס איך וועל לעבין. און זאלסט ניט זאגין איך בין מיאש צוא דיא רייד פון דעם ארעמאן און נויט באדערפינין און עלינטין מענטשין. וואס ער רייט אריין און ארויס נידעריג גליך וויא ער וואלט גיקראכין אויף זיין בויך און שטייט און דער לאנגט זיין האנט אריין אזו ווען ער זאל זאגין באשירעם מיך דוא גאט וואס דוא הערשט צוא דיא נויט באדערפטיגע און עס זאל מיינע רייד זיין באוויליגט פאר דיר דר בארעמיגער גאט דער וואס איז פול מיט דר בארימקייט גאט כ״ח דר בשעפער פון די וועלטין אמן:

יהי רצון. עס זאל זיין אוויליגן פון פאר דיר גאט אונזר גאט און גאט פון אונזערע עלטרין דאס מיין שפייז און די שפייז און באדערפענס פון מיין הויז גיזינד מיט דער שפייז און באדערפענס פון גאר דיין פאלק ישראל זאל זיין ציירליך און גילויבט און גירעכט אין דיין האנט און זאלסט מיך ניט באדארפין קומען צו די גאב פון איין בשר ודם און ניט צו זייער לייאונג. נייערט צו דיין האנט די פולע די אפינע די הייליגע און די ברייטע. מיין ווערק און אלע מיינע גישעפטין זאל זיין צו בענטשונג און ניט צו ארומקייט. צום לעבן און ניט צום טויט און זאלסט מיך מזכה זיין אז עס זאל דורך מיר ניט פר שוועכט ווערן דיין הייליגר נאמן. און איך זאל זיין פון די וואס העלפין און ברייגגען צוא וועגין אלע צייט נוטס צו אלע מענטשין. און זאלסט דר פילין מיין האנט פון דיין ברכה און מאך אונז זאט פון דיין גוטקייט אזו וויא דו האסט גיטאן צו די וואס זיינען ארויס גיגאנגען פון מצרים. דען דוא גאט האסט גיבענטשט און בענטשט אלע צייט. דיא אויגין פון אלע מענטשין טוען צוא דיר האפין און דוא גיבסט איטליכין זיין שפייז אין זיין צייט. דוא

אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ . פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : הַשְׁלֵךְ עַל יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ . לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק . וְאַתֶּן נְשָׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַעְתִּירוּ אֶל יְיָ בַּעֲדִי וּבִגְלָלִי . יָרִים קַרְנִי וְיַגְבִּיהַּ מַזָּלִי . לְמַעַן אוּכַל לַעֲבֹד בְּלֵבָב שָׁלֵם . כָּל יְמֵי עוֹלָם . וּבְשֵׁם טוֹב וּבְשָׁעָה טוֹבָה אֶפָּטֵר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה מִמְתִים יָדְךָ מֵחֶלֶד וִיהְיֶה חֶלְקִי עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן . אָמֵן :

מה וואס מען זאל זאגין פון קדושים וועגין :

אָנָּא יְיָ נוֹקֵם וּבַעַל חֵמָה . לְצָרָיו וְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה . דָּן אוֹתָם בִּישִׁיבָה וּלְאוֹהֲבָיו בְּקִימָה . זְכָר נָא נְקִי אָבַד וִישָׁרִים נִכְחָדוּ . וְעַל קְדוֹשׁ שִׁמְךָ הַמְיוּחָד עָמְדוּ . מָסְרוּ עַצְמָן לְכַמָּה מִיתוֹת . בְּחַבְלֵי אָדָם לְמָשְׁכָם בְּשַׁלְשְׁלָאוֹת וּבַעֲבוֹתוֹת . קָפְצוּ וְהוּשְׁלְכוּ לְתוֹךְ הָאֵשׁ . כְּדֵי לַאֲחֵרִים שֶׁלֹּא לְבַיֵּשׁ . וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִשְׁכּוֹן עָלָיו הֶעָנָן . לִמְסוֹר עַצְמוֹ לְתוֹךְ חֵץ וְחֶרֶב שָׁנָן . אַף גַּם עַל שְׁנוּי עַרְקְתָא דְמְסָאנָא . לִכְבוֹד אֵל קַנָּא . וְיֵשׁ אֲשֶׁר גָּוְעוּ

עפינסט דיין האנד אונ מאכסט זעטין צוא איטליכין באשעפענס זיין ווילין . וואַרף דיין לאשט אויף גאט אונ ער וועט דיך שפייזין ער לאזט דעם צדיק קיין מאל ניט פר אריגערין אונ איר הייליגע אונ ריינע נשמות בעט צו גאט פר מיר אונ פון מיינט וועגין ער זאל דער הייבין מיין הערשאפט אונ מיין מזל . פון וועגין איך זאל קענען דינן אים מיט דעם גאנצין הארצין אזו לאנג וואס איך וועל לעבין . אונ זאל אוועק גיין פון דר וועלט מיט אגוטין שם אונ אין אגוטע שעה מיט דיא וואס שטארבין אין עלטער פון זיין האנט אונ מיין טייל זאל זיין מיט אייך אין גן עדן אמן :

אנא איך בעט דיך גאט וואס ער איז נוקם אונ איז צארנדיג איבער זיינע פיינד אין שטרייט האפטיגער הער ער משפט זיי זיצינדיג אונ צו זיינע ליב האבער משפט ער שטייענדיג . גידיינק נאר וויא דער ריינער ווערט פאר לארין אונ דיא רעכט פארטיגע ווערין פאר מיטין . אונ פון וועגין צו הייליגין דיין איינציגין נאמען זיינען זייא בשטאנען אונ האבין זיך איבער גיענטפערט צוא פיל ערלייא מיתות אונ האבין זיך גילאזט ציהען מיט שטריק אונ קייטין זיי זיינען גישפרונגען אונ האבין זיך ארין גיווארפין אין פייער ארין פון וועגין אנדערע ניט פאר שעמט צוא מאכין . אונ אטייל וואס דער וואלקין האט גיטאן רוען אויף אים דאס איז איבר צו ענטפערן זיך צו דיא פיילין אונ שארפע שווערדין ווייל זיי האבין אפילו ניט גיוואלט עובר זיין די גרינגשטע עבירה . אונ האבין אלץ גיטאן פון וועגין דעם כבוד פון דעם רעכינהאפטיקייט גאט אונ אטייל זיינן גיוועזן וואס זייער לייב איז ווארין פאר שניטין אונ אפ גיברענט אונ גלייך וויא וואסער ווזוס

שרופה באש כסוחה . וכמים אשר האש בתעלה לחכה . להיותו כחטאת וכעולה וכמנחה . קרב על המזבחה . וההרוגים על יחודך . והשרופים על כבודך . וכמה מיתות משונות ומגונות . שלא נבראו בתתק"ג מיני מיתות משונות . ואשר דמם נשפך כמים . על קדושת שמך אבינו שבשמים . דם נפשות אביונים אשר למות נתנו נפשם . ותחת החרב נתנו ראשם . אחריך ינהו וישאגו . ועליך כל היום הורגו . יקרבו עצמן לפניך כעולה וזבחים . ויעשו לריח ניחוחים . את הראש ואת הנתחים . והן במיתתן ששים ושמחים . זה יאמר ליי אני . ולצור ישראל שבראני . אקריב את חלבי ודמי ובשרי ועצמי נתחי וראשי . ואתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי . ונפשם מתעלפת וגוססת . בדמים מתבוססת . ומאבות לבנים מורשה מסיני . לעלות להם לשלמי נדבה לרצון להם לפני יי . אחוז

חערט פאר טריקינט אין דעם גראבין פון פייער . דאס ער זאל זיין גלייך וויא איין קרבן חטאת און עולה און מנחה וואס מען ברייננט אויף דיין מזבח . און אטייל ווערין גיהרגת פון וועגין דיין איינציקייט און ווערין פאר ברענט פון וועגין דיין כבוד . און נאך פיל מער וואונדערליכע און שענדליכע טויט וואס זיינען ניט ווארין בשאפין אונטער דיא ניין הונדערט מיט דרייא ערלייא פאר ענדרטע טויטין . און אטייל וואס זייער בלוט איז ווארין פאר גאסין וויא וואסער איבער דיין הייליגין נאמען אונזער פאטער אין הימיל. דאס בלוט פון ארימע לייבער וואס האבין זייער לייב גיגעבין צום טויט . זייער קאפ האבין זייא גיגעבין אונטער דעם שווערד . נאך דיר טוען זייא ברומען און שרייען און ווערין גיהרגת אלע טאג איבער דיר . זייא טוען זיך גינעהנען פאר דיר אזו וויא איין עולה און זבחים . און זיי ווערין גימאכט צוא איין ריח ניחוח פאר גאט זייער קאפ מיט זייערע גלידער וואס ווערין פאר ברענט צו אש . זיי פרייען זיך מיט זייער טויט . דער ראזינער טוט זאגין איך בלייב ביי גאט . און צו דעם באשעפר פון די ישראל וואס האט מיך באשאפין . וועל איך גינעהענן מיין חלב און מיין בלוט און פלייש און מיינע ביינר און מיינע שטיקר מיט מיין קאפ און איך וועל נעבין מיין עלצטין זון פאר מיינע מיסטייט די פרוכט פון מיין בויך גיב איך פאר דיא זינד פון מיין לייב און זייער לייב ווערט פאר חלשות און מאט און גיטראטין אין בלוט . און דאס האבין זיי גילערינט אויף דעם בארג סיני פון די עלטרן צוא די קינדר דאס עס וועט זיי אזו באווילנט ווערין פאר גאט גלייך

במעשה אברהם ויצחק זקניהם . לזבוח על קדוש שמך
המיוחד את זבחיהם . עצמו מספר . ולהעלותם על
ספר . הרוגי בת ציון וירושלים . אשר לקו בכפלים .
ורבי עקיבא וחבריו . רכבי ישראל ופרשיו ואביריו .
נמלקים כעופות . וכחטאת ועולות נשרפות . העורות
והגופות . ואפרן קטומות וגרופות . טור מלכא ביתר
ואלכסנדריא . שועלים הלכו שמה ונעשו קפנדריא .
הרוגי לוד פפוס ולוליאנוס . והרוגי טורנוסרופוס
ואדריאנוס . והאשה ושבעה בניה אשר מסרה נפשה
עמם לקונה . ורב גדיאל נער . אשר היה לבער . ביום
הגזרה . כאשר שלח יי את המגערת ומארה . וקהלות
וגאונים ואלופים . למאות ולאלפים . עברו חלופים .
נהרגים ונשרפים : והרוגי קדר אשר טבחו אבות אל
חיק בנים : וחלפו חוק עברו ברית עשרת מונים : על

וויא זייא וואלטין גיבראכט די בעסטע קרבנות . זיי האבין זיך אן גיהאפט אין די ווערק
פון אברהם און יצחק זייערע עלטערין דאס זייא זאלין ווערין גישעכט פון הענין דיין
איינציגין נאמן צו היילינן . זייערע שעכטונג איז פיל צו דר ציילן און אויף שרייבן אויף
אין בוך דיא דער שלאגענע פון דער שטאט ציון און ירושלים וואס זיי זיינן גישלאגין
גיווארין צוויי מאל . און רבי עקיבא מיט זיינע חברים וואס זיינן גיוועזן די בעסטע און
פרומסטע צווישין די ישראל זיינן ווארין גיהארגעט וויא די עופות . און זיינן ווארן פאר
ברענט אזו וויא די קרבנות פון חטאת און עולות מיט זייער הויט און זייערע לייבער
און זייער אש האבין זיי בדעקט און אוועק גישארט . די שטאט טור מלכא און די שטאט
ביתר און די שטאט אלכסנדריא נייען דארט ארום פוקסין און האבין זייא גימאכט פאר
אנהיינגטין דורך גאנג . דיא דער שלאגינע פון לוד דער פפוס און לוליאנוס און דיא דער
שלאגענע פון טורנוסרופוס און אנדריינוס . און דיא אשה מיט אירע זיבין זין וואס זיא
האט זיך מיט זיי איבער גיענטפערט פון וועגין איר באשעפר . און דר יונגער רב גדיאל
וואס ער איז אום גיקומען אין דעם טאג פון דר גזירה בשעת אז גאט האט גישיקט דיא
גישרייא און דאס פר פלוכונג און די קהילות און די גאונים און די תלמידי חכמים וויא
פיל הונדערטין און טויזינטין וואס זייא זיינען אוועק גיקומן און דר שלגין און פאר ברענט
גיווארין און די דר שלאגענע פון דיא טאטערין וואס זייא האבין גישעכט דיא פאטערס
אין דעם שויס פון די קינדער . און האבין איבר גיטראטין דעם פר בונד הונדערט מאל
מיט די ערשטע און די הינטערשטע דאס מיינט מען ווען זיי האבין וויפיל מאל צו גזאגט
און גישווארין אז זייא וועלין גאר ניט טאן נאר מען זאל זיי אריין לאזין אין שטאט אריין

הראשונים ועל האחרונים . ואם אתה קצפת מעט
המה עזרו לרעה . ומשלהם הוסיפו צרה אימה חשכה
גדולה שואה ומשואה . גם בפורפרך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים . אשר נשפך דמם כמים בכל איים . ואם
תחת נחושת כסף ותחת הברזל זהב . תחת רבי עקיבא
וחבריו ושאר חסידי אל אשר אהב . מה הם מביאין
תשלומין . ובמה יתרצו פני עתיק יומין . אנא אל קנא
ונוקם . ארוג צורתם על לבושך מעשה רוקם . והבטנא
בצדקת עבדיך חסידיך אשר הערו נפשם למות עליך
ולא חסו על נפשם ועל זרעם וקצו ומאסו חיי העולם
הזה ובטלו רצונם מפני רצונך וקדשו שמך הגדול ולא
חללוהו ורצו לטבח ופשטו צוארם ועמדו בנסיון ונאמנו
ונבחנו בצרוף ונמצאו תמימים ונגעו דמי אבות ובנים

דר נאך אז מען האט זיי אריין גילאזט האבין זיי עובר גיוועזן זייער שבועה און האבין זיי גיתרנת און ווען דו האסט גיצערינט אביסיל האבין זיי גיהאלפין צו ביזין . און תאפין זיא נאך גימערט אין זייערע לייד און פארכט גרויס פינצטערקייט און וויסטיקייט . אויך ווערט גיפונן אין דיינע קליידר דאס בלוט פון די אום שולדיגע עלינדיגע לייטער וואס זייער בלוט איז וואָרין פר גאסין וויא וואסער אין אלע שטעט און ווען זיי וואלטין שוין באצאלט פר קופר זילבער . און פר אייזין גאלד . וואס וועלין זיי קענן בצאלין פר רבי עקיבא מיט זיינע חברים און פר די איבעריגע חסידים פון גאט וואס ער האט זיא ליב גיהאט און מיט וואס וועלין זיי זיך קענען באווילגין פאר גאט . איך בעט דיך גאט וואס דו ביסט איין רעכט פארטיגער גאט און ביסט זיך נוקם אין די רשעים . וועב אויס זייער גישטאלט אויף דיין קלייד . און בקלייד דיך מיט קליידער פון רעכענונג . סיין גאט מאך זיא וויא איין ראד דאס זייער זייל זיך ארום וועלטשין וועלן . והבט נא און לוג דאך אין דעם צדקות פון דיינע פרומע קנעכט וואס זיי האבין פר גאסין זייער לייב צום טויט פון דיינט וועגן . און האבין מקדש השם גיוועזן און האבן ניט חס גיהאט אויף זייער לייב און אויף זייערע קינדר . און האבין פר שעמט און פר מיאוסט דעם לעבן פון דער דאזיגער וועלט . און האבין ניט גיאכט זייער ווילן . און האבין גיתיילינגט דיין גרויסין נאמען און האבין אים ניט פאר שוועכט און זיינען גילפין צו דעם שעכטונג און האבין אויס גיצויגן זייער האלז און זיינען בשטאנען אין דעם פרובונג וואס גאט האט זיי גיפרובט און זיינען וואָרין וואר האפטיג און זייגן וואָרין גיפרובט און גילייטערט און זייגן וואָרין גיפונן גאנץ אין גאנצם פארכט און עס האבין אן גירירט דאס בלוט פון דיא פאטערס מיט זייערע קינדר . און דאס בלוט פון דערבארטיגע ווייבר מיט זייערע קינדער און עס איז וואָרין

ודמי רחמניות וילדיהם ונתערבו דמי אחים ואחיות ודמי חתנים וכלות ודמי חכמים וחכמות ודמי הגונים והגונות ודמי פרנסים וחזניהם ודמי דינים וסופריהם ודמי מלמדים עם תלמידיהם ודמי אנשים ונשותיהם ונהרגו כלם יחד על קדוש שמך המיוחד . ארץ אל תכסי דמם ואל יהי מקום לזעקתם את אלה מזבחות זכור ואלה עקדות תראה והנחם ושכך אף וכלה חמה . חוס ורחם את יתר הפלטה ותוציאנה לאורה וממצרה לרוחה . ומיגון ואנחה לששון ושמחה ואם תכפר הקרבת מיכאל השר הגדול את הנשמות . ויתר תכפר הקרבת אלו הקדושים הנשמות עם גוף אדמות . ואתה נשמה הקדושה והטהורה . אשר קודם זמנה השלפה מנדנה ותערה . תהיה לרצון ולריח ניחוח לפני שוכן את דכא ונמכים . ואותן שנים מקטעות לא יהיו נגרעות . ויהיו נחשבים . לפני יושב הכרובים . כאלו היית

צו מישט דאס בלוט פון ברידער מיט שוועסטר און דאס בלוט פון חתנים און כלות און דאס בלוט פון דיא קלוגע מאנען און ווייבער . און דאס בלוט פון די פרומע מאנען און ווייבער און דאס בלוט פון פרנסים מיט זייערע חזנים און דאס בלוט פון דיינים מיט זייערע שרייבערס און דאס בלוט פון מלמדים מיט זייערע תלמידים און דאס בלוט פון מאנען מיט זייערע ווייבר און זיינען אלע באנאנד גיהרגת גיווארין פון וועגין צוא הייליגין דיין איינציגין נאמען . ערד זאלסט ניט צו דעקן זייער בלוט און עס זאל ניט זיין אין ערגיץ קיין פלאץ צו זייער גישרייא . די דאזיגע מזבחות גידיינק און דיא דאזיגע עקידות דאס אז די וואס זיינען אום גיקומן אויף קידוש השם זאלסטו זעהן און בדיינק דיך און שטיל דעם צארין און פר לענד דעם גרים צארן . דר בארעם זיך איבער די וואס זיינן איבר גיבליבין . און ציא אויס פון איינגשפט צוא דער ווייטערנס פון פרויערקייט און זיפצין . צוא לוסט און פרייד . און ווען עס טוט פאר געבין דאס וואס מיכאל דער גרויסר העד טוט מקריב זיין צו דיר די נשמות זאל מער פר געבין דאס מקריב צו זיין די דאזיגע היילינע נשמות מיט זייערע גופים . און די היילינע און די ריינע נשמה וואס זיא איז ווארין ארויס גינומען פון איר לייב פר דר צייט זאלסטו זיין גווילינט און צוא איין וועניפטינין גישמאק פר גאט וואס ער רועט מיט די צו שטויסענע און גידערינע און די דאזיגע אפ גיקירצטע יארין זאלן ניט גימינערט און פאר פאלין ווערין . און זאלין ווערין גירעכינט פר דעם וואס זיצט איבער דיא כרובים גלייך וויא דוא וואלסט נאך גילעבט

אויף

חַי בָּהֶן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה . וְעוֹסֵק בְּמִצְוֹת בְּתוֹרַת יְיָ הַתְּמִימָה . וְעַתָּה עֲמוֹד בַּעֲבוּרֵנוּ . וּמִטּוּבוֹתֶיךָ אוֹטִיב לָנוּ . לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי אֵל שַׁדַּי . יֹאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דַּי . וְיוֹשִׁיעֵנוּ וְיַעֲשֶׂה בַּקָּשָׁתֵנוּ . לִשְׁמוֹעַ אֶל הַתְּפִלָּה וְאֶל הַתְּחִנָּה . וְיָסִיר מִמֶּנּוּ כָּל אַף וַחֲרָנָה . וְשִׂטְנָה וַאֲנִינָה . וְיִתֶּן לָנוּ מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה . כָּל מִשְׁעַן לֶחֶם וְכָל מִשְׁעַן מָיִם . וְשָׁלוֹם וּבְרָכָה וְחַיִּים . וְיָסִיר כָּל קְלָנָא . וְיִצְמַח פּוּרְקָנָא . וּזְכוּתְךָ וּזְכוּת כָּל קְדוֹשֵׁי חֶבְיוֹן . הַנֶּאֱרָגִים בְּצוּרָתָן בִּלְבוּשׁ אֵל עֶלְיוֹן . וּזְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם . יַעַמְדוּ לָנוּ כֻּלָּם . וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל זְכֹר נָא אֶת בָּנֶיךָ הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְחַכִּים וּמְצַפִּים לִישׁוּעָתְךָ כָּל הַיָּמִים יִגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ בֶּאֱמוּנָה עַל שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ . אֲשֶׁר הֵם נִדָּחִים מֵאַרְצֵיהֶם יִהְיוּ נָא נֶגֶד עֵינֶיךָ . וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ . וּבִדְבָרֶיךָ יְחִיוּ מֵתֵינוּ . יָקִיצוּ וִירַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר וְשִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה עַל רֹאשֵׁנוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן

אויף דער וועלט יארין אונ וואלשט אין זיי עוסק גיוועזן אין מצות אונ אין דר נאנצער תורה פון גאט . אונ איצונד שטייא אויף פון אונזערט וועגין אונ פון דיין נוטקייט טוא אונז נוטש צו בעטין פאר דעם אלמאכטיגין גאט ער זאל זאגין צו אונזערע צרות עס איז שוין גינוג אונ זאל אונז העלפין אונ זאל טאן אונזר באגער דאס צוא הערין צו דער תפלה אונ גיבעט אונ זאל אפ טאן פון אונז אלע צארין אונ מסטינות אונ קלאג אונ זאל אונז געבין איין אונטר לעהענונג פון ברויט אונ וואסר אונ פריד אונ בענטשונג אונ לעבן אונ זאל אפ טאן אלע אונזערע שאנד אונ זאל מכין שפראצין אונזער דער לייזונג פון יצר הרע אונ דר זכות פון אלע היילינע וואס זיינען פר בארגין וואס זייער גישטאלט איז איין גיוועבט אין דעם קלייד פון דעם אויבערשטין גאט . אונ דר זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים פון דר וועלט זאלין אלע אונז ביי שטיין אונ דו גאט וואס דו ביסט דר היילינער פון די ישראל גידיינק נאר דיינע קינדר דיא ארעמע אונ די נויט באדערפטיגע וואס זיי ווארטין אונ האפין צוא דיין הילף אלע טעג לאזין אנטפלעקט ווערין דיין רחמנות מיט ווארהייט אויף דעם גישלעכט פון דיין ארב וואס זייא זיינען פר שטוסין פון זייער לאנד אונ מיט דיין באפעלין זאלין לעבעדיג ווערין אונזערע טויטע זיי זאלין אויף וואכין אונ זינגען די וואס רוען אין דער ערד . אונ איין אייביגע פרייד זאל זיין אויף אונזערע קעפ אזו וויא עס שטייט אין פסוק פרייד אונ לוסט ווערן זיי גרייכין . זיפצין אונ טרויערקייט ווערין אנטלויפן . אונ נאך ווערט גיזאגט אין פסוק דען דיא בערג וועלין ווערן אפ

וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: וְנֶאֱמַר כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים עַתָּה אָשִׁיב אֶת שְׁבוּת יַעֲקֹב וְרִחַמְתִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי. וּתְזַכֵּנִי בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ לִרְאוֹת עֲמִידַת הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֵלּוּ הַשּׁוֹכְנִים פֹּה בְּהוֹדָם וְתִפְאַרְתָּם עִם אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה וּמָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וּנְבִיאִים וּמְלָכִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יָרֹנּוּ יוֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ וּכְתִיב יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל. וּכְתִיב יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת פָּרֹחַ תִּפְרַח וְתָגֵל אַף גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ הֲדַר הַכַּרְמֶל הֵמָּה יִרְאוּ כְבוֹד יְיָ הֲדַר אֱלֹהֵינוּ. וְזָכְרֵנוּ יְיָ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ

גיטאן און די הויכע בערג וועלין וועלין ניניינט אבער מיין גינאד וועט פון דיר ניט אפ גיטאן ווערין און דאס זיכערהייט פון פריד וועט ניט ווערין ניניינט אזו זאגט גאט דיין דר בארמיגער. און נאך ווערט גיזאגט אין פסוק דרום אזו האט גיזאגט גאט דר הער איצונד וועל איך ווידער קערן די גיפיינקנעס פון יעקב. און וועל זיך דר בארימן איבר נאר דעם הויז גיזינד פון די ישראל. און איך וועל זיך רעכענן מיט די רשעים פון וועגין מיין היילינן נאמען און זאלסט מיך מזכה זיין באלד אין אונזערע טעג צו זעהען וויא די דאזיגע צדיקים און חסידים וואס רוען דא וועלין אויף שטיין מיט זייער שיינקייט און צירונג מיט אברהם יצחק יעקב און משה און אהרן און דוד און שלמה און משיח בן יוסף און די נביאים און די מלכים אזו וויא עס שטייט אין פסוק זיי וועלן זינגען די וואס זיצין אין פעלזין שטיין. פון די שפיץ בערג וועלין זייא שרייען. און נאך שטייט אין פסוק דיינע טויטע וועלין לעבעדיג ווערין מיינע טויטע לייבער וועלן אויף שטיין. וואכט אייך אויף און זינגט די מתים וואס זיי רוען אין דער ערד דען אליכטיגער טויא וועט דיין טויא זיין. און די ריזין וועסטו מאכין פאלין אויף דער ערד. און נאך שטייט אין פסוק זיי וועלן זיך פרייען די וויסטע דארשטיגע מדבר און עס וועט זיך פרייען דר פלדין און וועט בליהען אזו וויא איין רויז דיא וועט בליהען און וועט זיך פרייען אויך די פרייד און גיזאנג און דיא עהרע פון דעם וואלד לבנון וועט איר גיגעבין ווערין און דיא שיינקייט פון דעם בארג כרמל זייא וועלין זעהן דעם כבוד פון גאט דאס שיינקייט פון

בִּישׁוּעָתֶךָ לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶךָ וְלִשְׂמוֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ וּלְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְיָ וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ בְּרַחֲמִים. יִהְיוּ אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. אָמֵן:

מב וָואס מֶען זָאל זָאגִין אוֹיף זַיין פָאטֶערס קֶבֶר אִין דֶעם עֶרְשְׁטִין יָאר וָואס עֶר אִיז גִישְׁטָארְבִּין דֶען אַטַייל לַייט זַיינֶען זִיךְ נוֹהֵג נִיט צוּ זָאגִין אוֹיף דִי קְבָרִים פוּן דִיא מֵתִים וָואס אִיז דָאס עֶרְשְׁטֶע יָאר פוּן זַייעֶר שְׁטַארְבִּין אָזֶעלְכֶע תְּפִלּוֹת דָאס זֵיי זָאלִין פַאר אוּנְז מִתְפַּלֵּל זַיין דֶען זֵיי הָאבִין נָאךְ מִיט זִיךְ זֶעלְבְּסְט צוּא טָאן דֶען זַייא זַיינֶען נָאךְ נִיט אוֹיף זַייעֶר אָרְט אוּן שְׁטֶעל. דְרוּם זָאל מֶען דִיא תְּחִנָּה זָאגִין דָאס מֶען טוּט תְּפִלָּה צוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דֶען אַלֶע צַייט הָאבִּין דִיא מֵתִים נַחַת רוּחַ וֶוען מֶען טוּט תְּפִלָּה צוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּייא זַייעֶרֶע קְבָרִים:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים מַפִּיל אֲנִי תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכָר לִי הַיּוֹם עָמְדִי לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה בְּמוֹרָא בִּרְעָדָה בְּפַחַד בְּחַלְחָלָה עָטוּף בְּאֶבְרֵי עַל עֲנוּי נֶפֶשׁ אָבִי כִּי (אוּלַי) חָטָא אוֹ עָוָה אוֹ פָשַׁע לְפָנֶיךָ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא וַאֲנִי בְּבוֹשֶׁת פָּנִים מְלֵאתִי חֲרָדָה וּבָאתִי לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים

אוּנְזֶער גָאט אוּן זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען גָאט צוּ גוּטִין אוּן גִידֵיינְק אוּנְז מִיט דַיין תִּיקֶף צוּ זֶעהֶן אִין דֶעם גוּטְס פוּן דַיינֶע אוֹיסדֶר וֶוילְטֶע אוּן זִיךְ צוּ פְרֵייעֶן אִין דֶער פְרֵייד פוּן דַיין פָאלְק אוּן צוּ רִימֶען זִיךְ מִיט דַיין אַרְב דֶען גָאט הֶערְט צוּ דִי נוֹיט בַּאדֶערְפְטִינֶע אוּן צוּא זַיינֶע גִיפַאנְגֶענֶע פַר שֶׁעמְט עֶר נִיט אוּן דָאס גִישְׁרֵייא פוּן דֶעם אָרוּמַאן טוּט עֶר נִיט פַר אוּם וֶוירְדִיגִין אוּן טוּט נִיט פַר בָּארְגִין זַיין פָּנִים פוּן אִים אוּן אַז עֶר שְׁרַייט צוּ אִים דֶער הֶערְט עֶר אִים מִיט דֶר בַּארִימְקַייט אוּן עֶס זָאלִין זַיין אוּנְזֶערֶע רֵייד בָּאוִוילִינְט פַר דִיר גָאט דֶער בָּאשֶׁעפֶּער פוּן דִיא וֶועלְטִין אָמֵן:

רבון כל העולמים. הַער אִיבֶּער אַלֶע וֶועלְטִין גָאט אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶער אוּן הֶער אִיבֶּר אַלֶע הֶערִין אִיךְ טוּא וֶוארְפִין מַיין גִיבֶּעט פַאר דִיר אוּן דוּא זָאלְסְט הֶערִין פוּן דֶעם הִימִיל אִיךְ בֶּעט דִיךְ דֶער בַּארְמִיגֶר אוּן לַייט זֶעלִיגֶער קֶינִיג גִידֵיינְק מִיר הַיינְט וִויא אִיךְ שְׁטֵייא פַר דִיר מִיט אַצוּבְּרָאכִינֶע אוּן אַצוּשְׁטוֹיסִינֶע הַארְץ מִיט פָארְכְט אוּן צִיטֶערְנֶעס מִיט אַנְגְסְט אוּן דֶער שְׁרֶעקֶענֶעס אַיין גִיהִילְט מִיט טְרוֹיעֶרְקַייט אִיבֶּער דִי פַּיין פוּן דֶער נְשָׁמָה פוּן מַיין פָאטֶער דֶען טָאטֶער הָאט עֶר פַאר דִיר גִיזִינְדִיגְט אָדֶר אוּמְרֶכְט גִיטָאן אָדֶער גִימִישְׁטֵייט. וָוארוּם עֶס אִיז נִיט פַאר הַאנְדִין קֵיין מֶענְטְשׁ אוֹיף דֶר עֶרְד עֶר זָאל אַזוּ פְרוּם זַיין דָאס עֶר זָאל אַלֶע צַייט טָאן גוּטְס אוּן זָאל נִיט זִינְדִיגִין אוּן אִיךְ בִּין מִיט אַיין פַאר שֶׁעמְט פָּנִים אוּן פוּל מִיט דֶר שְׁרֶעקֶענְס אוּן בִּין גִיקוּמֶען פַר דִיר צוּא בֶּעטִין דֶער בַּארִימְקַייט אוּן לַייט זֶעלִיקַייט פוּן דִיר פַאר אִים אִיךְ וֶועל הַיינְט פַאסְטִין פַאר דִיר

מלפניך עליו והריני היום בתענית לפניך לכפרת משכבו ועינוי נפשו ואתה מלך רם ונשא שוכן עד ואת דכא ושפל רוח תרד עני ודך . וימינך פשוטה לבלתי ידח ממנו נדח . כחסדך זכר לי אתה למען שמך יי הגדול והקדוש שאני מיחד בכל יום פעמים שיהא מעוט חלבי ודמי המתמעט היום בתענית . ונסוך דמעות עיני כאלו הקרבתים על גבי מזבח הקדוש ההרוס אשר בירושלים לכפר על נפש אבי בקראי ענני אלהי צדקי כי לך תלויות עיני ולבי עד שתאיר בחמלתך על נפשו בדיל שמך רבא . וזכני להיות בראמזכהאבא . ולהעלות זכרונו לפני כסא כבודך : להשביע בצחצחות נשמתו מנחל עדניך . עם הצדיקים עושי רצונך . שובע שמחות את פניך . נעמות בימינך נצח . וקים בו מקרא שכתוב ונחך יי תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר :

פֿון וועגן איהם צו פֿאר געבין זיינע זינד אויף זיין גילעגער אונ פֿאר די פיין פֿון זיין נשמה אונ דו הויכער אונ גיהויבענער קיניג וואס רועט איביג בייא דעם פֿאר שטויסינעם אונ בייא דעם וואס איז נידעריג אין גימיט אונ דר שראקין אונ ארום אונ דיין רעכטע האנט איז אויס גישטרעקט דאס קיינער זאל פֿון אונז ניט פֿאר שטויסין ווערין גידיינק מיר גלייך וויא דיין גינאד ווייזט אויס פֿון וועגין דאס איך גידיינק אלע טאג צוויי מאל דיין גרויסין אונ הייליגין נאמען דאס מיין פֿאר מינערין מיין חלב אונ מיין בלוט וואס ווערט היינט פֿאר מינערט דורך מיין פֿאסטין אונ דאס פֿאר גיסין דיא טרערין פֿון מיינע אויגין זאל גירעכינט ווערין גלייך וויא איך וואלט דאס מקריב גיוועזן אויף דעם הייליגין מזבח פֿון ירושלים וואס ער איז היינט צו פירט צו פֿאר געבין אויף דער נשמה פֿון מיין פֿאטער ווען איך רוף דיך אין ענטפֿער מיר מיין גירעכטער גאט ווארום צו דיר הייגען מיינע אויגין מיט מיין הארץ ביז דוא וועסט מאכין לייכטין זיין נשמה מיט דער בארימקייט פֿון וועגין דיין גרויסין נאמען אונ זיי מיט מזכה דאס איך זאל זיין אזו איין זון וואס איז זוכה זיין פֿאטער אונ זיין גידעכנס זאל אויף גיין פֿר דיין כסא כבוד צו זעטין זיין נשמה מיט לוטערקייט פֿון דיין ועניפֿטינין טייך מיט די צדיקים וואס האבין גיטאן דיין ווילין אין זעטיקייט פֿון פֿרייד פֿאר דיין שכינה אין דיין רעכטע זייט מיט איין איביגע זיסקייט. אונ זיי מקיים אין איהם דעם פסוק וואס שטייט גישריבין אונ גאט וועט דיך פֿירין אלע צייט אונ וועט זעטיגין דיין נשמה מיט לויטערקייט אונ דיינע ביינר וועט ער שטארקן. אונ דו וועסט זיין אזו וויא איין פֿאר זעטיגער גארטין . אונ וויא איין אויס גאנג פֿון וואסר וואס זיין וואסער הערט קיין מאל ניט אויף דענמאלט וועסטו זיך ועניפֿטיגן מיט גאט . אונ איך וועל דיך מאכין רייטין אויף דיא הויך פֿון דער ערד אונ איך וועל דיך מאכין עסין די ארב פֿון דיין פֿאטר יעקב דען דאס מויל פֿון גאט האט עס גירעט :

מנוחה נכונה · בישיבה עליונה · תחת כנפי השכינה · במעלות קדושים וטהורים · כזוהר הרקיע מאירים ומזהירים · וחלוץ עצמים וכפרת אשמים · והרחקת פשע · והקרבת ישע · וחמלה וחנינה · מלפני שוכן מעונה · וחולקא טבא · לחיי העולם הבא · שם תהא דירת ומחיצת וישיבת נפש (פלוני) השם טוב · רוח יי תניחנו בגן עדן · דאתפטר מן עלמא הדין · ברעות אלהא · מריה דשמיא וארעא · מלך מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו ויחוס ויחמול · מלך מלכי המלכים ברחמיו יסתירהו בצל כנפיו ובסתר אהלו · לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו · לקץ הימין יעמידהו · ומנחל עדניו ישקהו · ויצרור בצרור החיים נשמתו · וישים כבוד מנוחתו · יי הוא נחלתו · וילוה אליו השלום · ועל משכבו יהיה שלום · כדכתיב יבוא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו · הוא וכל שוכבי עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן · בלע המות לנצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר

מנוחת איין רוא וואס אן גירייט איז אין דער אויבערשטער ישיבה אונטר די פליגיל פון דער שכינה און פון דיא הייליגע און ריינע וואס זייא לייכטין און גלאנצין וויא דער גלאנץ פון דעם הימיל און שטארקייט צו די ביינר און פאר געבונג פון זינד · און דר ווייטערונג פון מיססייט און גינעהנונג פון הילף און דר בארימקייט און לייט זעליקייט זאל האבין פון פאר דעם וואס וואונט אין הימיל און איין גוט חלק אין דעם לעבין פון עולם הבא דארטין זאל זיין די וואונונג און די מחיצת און דיא זיצונג פון דר נשמה פון פלוני בן פלונית וואס ער האט גיהאט איין שם טוב דער ווילין פון גאט זאל אים פירן אין גן עדן · ווייל ער איז ווארין אפ גישייט פון דער דאזיגער וועלט מיט דעם ווילין פון גאט דער הער פון הימיל און ערד · קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין דער בארימקייט זאל ער זיך איבער אים דער בארימען און זאל חס האבין אויף אים · דער קיניג איבער אלע קיניגין מיט זיין דער בארימקייט זאל ער אים פר בארגין אין דעם שאטין פון זיינע פליגיל און אין דעם פאר בארגענס פון זיין גיצעלט צו זעהן אין דעם זיסקייט פון גאט און צוא פארשטין אין זיין פאלעץ צו דעם רעכטין סוף זאל ער אים מאכין אויף שטעלין און פון זיין ועניפטינן טייך זאל ער אים געבין טרינקען · און זאל פאר בינדין דיין נשמה אין דעם בונד פון לעבין און זאל טאן זיין רוא ער זאל האבין כבוד · גאט איז זיין ארב · און דיא פריד זאל זיך בהעפטין צו אים און אויף זיין גילעגר זאל ער זיין מיט פריד אזו וויא עס שטייט אין פסוק דער פריד וועט קומען זיי וועלין רוען אויף זייער גילעגר די וואס גייען אין דעם רעכטן פארטיגין וועג · ער מיט אלע טויטע פון זיין פאלק ישראל זאלין זיין אין דעם כלל פון רחמים און פאר געבונג און אזו זאל זיין דער ווילין פון גאט און דרויף וועלין מיר זאגין אמן · בלע דער טויט זאל ווערן פאר דארבין אויף אייביג און גאט ער הער וועט אפ מעקין די טרערין פון איטליכין פנים · און די שאנד פון זיין פאלק

מעל כל הארץ כי יי דבר: יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל. ובין כך ובין כך אנו מתפללים. יהיו נא רחמיך מתגלגלים. הקל דין מהחיבים. ותיטיב לרעים ולטובים. בכל השלשה דינים שנדונים הלילה הפושעים לא יהיו המשחיתים אליהם נגשים: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית בדין הראשון מהלילה. והרבה להשיב אפו בדין השני מכל יללה. ולא יעיר כל חמתו בדין השלישי ויסיר כל עונש ובהלה ותקלה: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא: קויתי יי קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר: יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

העט ער אפ טאן פון גאר דער ערד דען גאט האט דאס גירעט. דיינע טויטע וועלין ווערין לעבדיג מיינע טויטע לייבער וועלין אויף שטיין. וואכט אויף און זינגט די וואס רוען אין דער ערד דען די ליכטיגע טויא דאס איז דיין טויא און דיא ריזין וועסטו מאכין פאלין ביז דער ערד. און דער ווייל בעטין מיר דאס דער ברימקייט זאל ווערין ניקייקילט גרינגער צו מאכין דעם דין פון די שולדיגע. און זאלסט בגיטיגין צו די שלעכטע גלייך וויא צו די גוטע. און אלע די דריי ערליי דינים וואס די שלעכטע ווערין גישפט בייא נאכט זאלין די פאר דערבערם צו זייא ניט גינעהנן. און גאט וואס ער איז דער בארעמיג זאל פאר געבין די זינד און זאל ניט פאר דארבין אין דעם ערשטין דין פון דר נאכט. און זאל מערין ווידער צו קערין זיין צארין אין דעם אנדערין דין פון אלערליי קלאג. און זאל ניט דער וועקין גאר זיין גרים צארין אין דעם דריטין דין. און זאל אפ טאן אלע שטראף און דער שרעקענס און שטרויכלונג. גאט העלף. דער קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר טוען אים רופין:

שיר המעלות. איין גיזאנג וואס ווערט גיזונגען גראדין ווייל אויס דעם טיפענעס פון דעם הארצין טוען מיר דיך רופין גאט. גאט הער צוא אין מיין קול לאזין דיינע אויערין פאר נעמען צו דעם קול פון מיין גיבעט ווען דו גאט וועסט היטין די זינד וועער וועט קענען בשטיין דען מיט דיר איז דאס פאר געבונג פון ווענין דו ווערסט גיפארכט. מיין לייב טוט האפין צוא דיר גאט און איך טוא האפין צו דיינע רייד. מיין לייב טוט האפין צוא גאט מערער איידער דיא היטער וואס היטין בייא דער נאכט האפין אז עס זאל טאג ווערין. איר ישראל האפט צו גאט ווארום מיט גאט איז דיא גינאד און בייא אים איז פיל אויס לייזונג און ער וועט אויס לייזין די ישראל פון אלע זייערע זינד.

ווען איינער נייט אויף זיין מוטערס קבר דאס ערשטע יאר זאל ער זאגן די תְּחִנָּה :

אָנָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֶיךָ זָכְרֵנִי וְאַל תִּבְזֶה עֱנוּתִי שֶׁהִתְעַנֵּיתִי הַיּוֹם לְפָנֶיךָ עַל נֶפֶשׁ אִמִּי כִּי (אוּלַי) חָטְאָה אוֹ פָּשְׁעָה אוֹ עָוְתָה לְפָנֶיךָ וְעַל זֹאת רְעָדָה אֲחָזַתְנִי וּבְבוֹשֶׁת פָּנִים בָּאתִי בְּצוֹם וּבִבְכִי עָטוּף בְּאֶבְלִי לְפָנֶיךָ לְכַפָּרַת מִשְׁכָּבָהּ וְעִנּוּי נַפְשִׁי תַּחַת עִנּוּי נַפְשָׁהּ. וְאַתָּה אֵל מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֶיהָ כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. וּמִעוּט דָּמִי וְחֶלְבִּי הַנִּתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי יְהֵא רָצוּי וּמְקֻבָּל לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל גַּבֵּי מִזְבֵּחַ הַקָּדוֹשׁ הַשָּׁמֵם בְּהַר צִיּוֹן לְכַפֵּר עַל נֶפֶשׁ אִמִּי יְיָ שְׁמַע תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא. יְיָ שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמוּנָתֶךָ עֲנֵנִי לְמַעַן קְדֻשַּׁת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁאֲנִי מְיַחֵד בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם שֶׁתָּאִיר בְּחֶמְלָתְךָ עָלֶיהָ וְתַעֲלֶה זִכְרוֹנָהּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ לְהִתְעַדֵּן נִשְׁמָתָהּ עִם

אנא איך בעט דיך קיניג איבער אלע קיניגן גידיינק מיך מיט דיין דער בארימקייט און פאר שעם ניט מיין תענית וואס איך פאסט הייגט פאר דיר פון וועגין דיא נשמה פון מיין מוטער דען מאמער האט זיא גיזינדיגט אדער גימיסטייט אדער זיא האט גיטאן אומרעכט פאר דיר · און דריבער האט מיך אן גיהאפט איין ציטערנעס און מיט איין פר שעמטין פנים בין איך גיקומען פר דיר מיט פאסטין און מיט גיוויין איין גיוויקילט אין מיין קלאג פון וועגין צו פר געבין איר גילעגער און דאס פיין פון מיין לייב זאל זיין פר דעם פיין פון איר נשמה · און דו גאט דער בארעמיגר און לייט זעליגער קיניג דר בארים דיך איבער איר אזו וויא דיין גרוים גינאד איז ווארום דו ביסט איין גוטער גאט און דוא פר גיבסט די זינד און דו טוסט פיל גינאד צו אלע וואס רופין דיך אן און דאס מינערונג פון מיין חלב און בלוט וואס איז היינט גימינערט גיווארין אין מיין תענית · זאל זיין באוויליגט און אן גינומען פאר דיין כסא כבוד גלייך וויא איך וואלט עס מקריב גיוועזן אויף דעם הייליגין מזבח וואס ער איז פאר וויסט אין דעם בארג ציון צו פאר געבין אויף דער נשמה פון מיין מוטער · גאט הער צו מיין תפלה און מיין גישריי זאל קומען צו דיר· גאט הער צו מיין גיבעט פאר נעם מיין דער בארעמליך גיבעט ענטפער מיר פון וועגין די הייליקייט פון דיין גרויסין און הייליגין נאמען וואס איך אייניג אלע טאג צוויי מאל . דאס דו זאלסט מאכין לייכטין מיט דיין דער בארימקייט אויף איר · און איר גידיינקענס זאל אויף גיין פאר דיין כסא כבוד צו זעניפטיגין איר נשמה מיט די הייליגע אמהות מיט

האמהות הקדושות שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח וקיים בה מקרא שכתוב קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

רחמנא דרחמנותא דיליה היא. במימריה אתבריאו עלמא הדין ועלמא דאתי וגניז ביה צדקניות וחסידות דעבדי רעותיה במימריה ביקריה בתוקפיה יאמר למיעל קדמוהי דוכרן האשה הכבודה הצנועה והנכבדת (פלונית) רוח יי תנחנה בגן עדן דאתפטרית מן עלמא הדין ברעות אלהא מרא דשמיא וארעא המלך ברחמיו יחוס עליה המלך ברחמיו יחמול עליה וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום כדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו היא וכל בנות ישראל עמה בכלל הרחמים והסליחות אמן:

וואס מען זאל זאגין אויף איין קינדש קבר:

רחמנא דרחם על אבהתנא צדיקיא הוא ירחם על נשמתא דעולמא הדין ויעול יתיה בגנתא דעדן להשתעשע בחדי

וועמינגע פרייד פאר דיין שכינה און מיט איבינגע זיסקייט פון דיין רעכטע האנט. און ווי מקיים אין איר דעם פסוק וואס שטייט געשריבין שטיי אויף מיין ליכט דען דיין לייכטער איז געקומען און דער כבוד פון גאט האט געטאן אויף דיר שיינען. זאלין זיין בווילינגט דיא רייד פון מיין מויל און דאס טראכטונג פון מיין הארץ זאל זיין פאר דיר גאט מיין באשעפער און מיין אויס לייזער:

רחמנא דער בארעמינגער גאט וואס די דער בארימקייט איז ביי אים. מיט זיין וואג זיינען וואָרין באשאפין די וועלט און יענע וועלט און האט דרינגען פר בארגין די גירעכטע און פרומע ווייבער וואס זייא טוען זיין ווילין מיט זיין שטארקייט זאל ער זאגין אז עס זאל קומען פאר אים דאס גידעכענס פון די ערליכע און די צנועה און דיא פרומע פרויא די (פלונית) גאטס ווילין זאל זיא פירין אין גן עדן אריין. די וואס זיא איז אפ גישייד גיווארין פון דער דאזינגער וועלט מיט דם ווילין פון גאט דער הער פון הימיל און ערד. דער קיניג מיט זיין דער בארימקייט זאל חס האבין אויף איר. דער קיניג מיט רחמנות זאל זיך דער בארימען איבער איר און זאל צו איר בהעפטין דיא פריד און אז איר גילעגער זאל זיין פריד אזוי וויא עס שטייט אין פסוק דר פריד זאל קומען זיי זאלין רוען אויף זייער גילעגר זיין גיין אין רעכטין וועג. זיא און אלע טעכטער פון די ישראל זאלין מיט איר דר בארימט ווערין און זייערע זינד זאלין פאר געבין ווערין אמן:

רחמנא דער דר בארמיגער גאט וואס האט זיך דער בארימט איבער אונזערע פרומע עלטערין דער זאל זיך דער בארימען איבער די נשמה פון דעם יונג און זאל אים אריין ברייגען אין גן עדן צו דער מייען אים מיט די צדיקים. און ער זאל [illegible] איין פאר

צַדִּיקַיָא וִיהֵא כַּפָּרָה עַל אֲבוּהִי וְעַל אִמֵּיהּ כְּקָרְבָּן דְּמִתְקַבַּל בְּרַעֲוָא קֳדָם מָרֵא עָלְמָא וְיִמְחוֹל חוֹבְנָא וְיִתֵּן לָנָא בְּנִין דִּכְרִין דִּיחְיוּן וְיֶהֱווֹן עָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא וְיַעֲדִי מִנָּן וּמִכָּל עַמֵּיהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל צָרָה וְיִתֵּן וַאֲנָחָה וְנֹאמַר אָמֵן :

מג וואס מען זאל זאגין ווען מען גייט אַוועק פון דעם בית־עלמין :

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם נְשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת . אֲשֶׁר נֶאֶצְלוּ מִזִּיו יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת . הִנְנִי הוֹלֵךְ לְדַרְכִּי . וְנַפְשִׁי אֶת יְיָ בָּרְכִי . וּתְפִלָּתִי לְאֵל חָי . יִשְׁמוֹר כִּי נִשְׁמָתִי וְרוּחִי . אֶקְרָא לֵאלֹהִים . יִשְׁמַע עֲתִירַת זוֹכְרֵי רַחֲמָיו . יַרְבֶּה כָּבוֹד וְהוֹד נִשְׁמוֹת הַשְּׁלֵמִים . לַעֲנָוִים יוֹסִיף בְּמַעֲלוֹת רָמוֹת מִזִּיו נְעִימָיו . הַקְּדוֹשִׁים סוֹבְבֵי וּמְקַבְּלֵי פְּנֵי רְצוֹנָיו . חֲזוֹת זַרְעָם קַיָּם וּמְקַיְּמִים אֶת מִצְוַת צוּרָמוֹ . יַרְבֶּה חַיֵּי יְמֵיהֶם עַד וְעִידַת דְּבִירָמוֹ . לִנְבִיאָיו נִגְלָה צוּרַת חָזוֹן אַף מַרְאֶה נִצְחָמוֹ . סְמִיכַת לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזְקִיפַת עֲמִידַת דּוֹרְשָׁמוֹ . וּבְכֵן נוּחוּ יְשָׁרִים נוּחוּ עַד יֹאמַר מֶלֶךְ חַיָּא . מָרָא דְאַרְעָא וּדְשְׁמַיָּא . עִמְדוּ יְשָׁרִים

נאָבוּנג אויף זיין פאָטער אונ מוטער גְלייך ווִיא איין קָרְבָּן וואס ווערט אָן גינומען מיט ווילין פַר דעם הער פון דער וועלט . אונ זאל מוחל זיין אונזערע זינד אונ זאל אונז געבין זין זייא זאלין לעבין אונ זאלין עוסק זיין אין דער תּוֹרָה . אונ זאל אָפּ טאָן פון אונז אונ פון גאר זיין פאָלק ישׂראל לייד אונ טְרויעֶרְקייט אונ זיפְצוּנג אונ מיר ווערין זאגין דרויף אָמֵן :

שָׁלוֹם פְרִיד אויף אייך ריינע נְשָׁמוֹת וואס זייא זיינען אָפּ גישיידט גיוואָרין פון דעם לויטערקייט פון גאט וואס האט באַשאַפין די ליכט . נון איך גיי צו מיין וועג . אונ מיין לייב טוט לויבין גאט אונ מיין גיבעט איז צוא דעם לעבעדיגין גאט . ער זאל היטין אין מיר מיין נְשָׁמָה מיט מיין רוּחַ . אונ טוא רופין צוא גאט ער זאל הערין דאס גיבעט פון די וואס דער מאַנן זיין רַחֲמָנוּת ער זאל מערין דעם כָּבוֹד אונ דאס שיינקייט פון דיא פרומע נְשָׁמוֹת . צוא דיא דעמוטיגע זאל ער מערין מיט הויכע מַעֲלוֹת פון זיין זיס לויטערקייט אונ די הייליגע וואס רינגלען אים אַרום אונ פַר געמן זיין גוטין ווילין דיא זאלין זעהען ווִיא זייערע קינדער וועלין לעבין אונ וועלין מקיים זיין דיא מִצְוֹת פון זיין באַשעפר . ער זאל מערין די לעבין פון זייערע טעג ביז זייא וועלין זיך איין זאַמלען אין זיין פּאַליש אַריין דאס איז דר בית המקדש . צו זיינע נביאים האט ער אַנטפּלעקט דעם געשטאלט פון דיא נייע זאגונג . אויך דאס גישטאַלט פון שטאַרקייט . ער טוט אונטער האַלטין צו אַלע גיפאַלענע . אונ טוט אויף שטעלין אונ אויף ריכטין צו די וואס פאַרשטין שם . איצונד רועט איר רעכט פאַרטיגע רועט ביז דער לעבעדיגער קיניג דער הער פון

עָמְדוּ לִתְחִיָּה . וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם . עַד אֲשֶׁר יִקְרַב הֲלוֹם צִיר נֶאֱמָן וּמְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב . וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם בְּלִי לֵב עָקוֹב . וְצֶדֶק יְהַלֵּךְ לְפָנֵינוּ . לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּנְהַלֵּל וּנְשַׁבֵּחַ וּנְפָאֵר . בְּכָל מִינֵי תְהִלָּה וָעֹז וּפְאֵר . לְהָאֵל הַגָּדוֹל בְּרוֹב גָּדְלוֹ אַדִּיר וְחָזָק בְּרוֹב נוֹרָאוֹת מְחַיֶּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר .

בָּרוּךְ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

מד וויא מען זאל דיא מתים מחילה בעטין :

שָׁלוֹם עָלֶיךָ אַתָּה רוּחַ הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר . וְשָׁלוֹם לְנַפְשְׁךָ וּלְנִשְׁמָתְךָ בַּשְּׁחָקִים בָּהִיר . מְנוּחָתְךָ תִּהְיֶה שְׁלֵמָה . לְמַעַל מִמַּלְאֲכֵי רוֹמָה . וַעֲצְמוֹתֶיךָ יָנוּחוּ בְּלִי רִקָּבוֹן . וְלֹא תִצְטַעֵר בַּקֶּבֶר בְּשׁוּם עִצָּבוֹן . וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב . מְחוֹלָל מִפְּשָׁעִים וְחַטָּאִים שׁוֹאֵב . בָּאתִי הֵנָּה לִמְקוֹם קְבוּרָתְךָ וּלְבֵית מִשְׁכָּבְךָ : לְפַיֶּסְךָ וּלְדַבֵּר עַל לִבְּךָ עַל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי וּפָעַלְתִּי וְעָלוּ עַל לִבִּי דְּבָרִים שֶׁהֵם נֶגֶד כְּבוֹדֶךָ . וְזִיוְךָ

הימיל און ערד וועט זאגין שטייט אויף איר רעכט פארטיגע שטייט אויף צום לעבין און מיר וועלין גיין צוא חיים טובים און צוא פריד . ביז עס וועט אהער קומען דער וואר הפטיגער שליח און דער וואס איז ווארין גיזאלבט פון דעם גאט פון יעקב . און ער וועט ווידר קעריין דאס הארץ פון די עלטערין צוא די קינדר און דאס הארץ פון דיא קינדר צו זייערע עלטערין אן איין קרום הארץ . און גירעכטיקייט זאל גיין פר אונז פאר גאט אונזר גאט . און מיר זאלין לויבין און רימען מיט אלערליי לויב און שטארקייט און שיינקייט . צו דעם גאט וואס ער איז גרוים מיט זיין פיל אכפערקייט . און איז מעכטיג און שטארק מיט פיל פארכטיקייט . ער מאכט לעבעדיג די מתים מיט זיין זאג . ער טוט גרויסע זאכין וואס זיינן ניט צו דר פארשטין . און טוט וואונדערליכע זאכין וואס האבין נאר קיין צאל ניט גילויבט איז ער וואס מאכט לעבעדיג די טויטע :

שלום פריד אויף די היילינע און ריינע זייל . און פריד צו דיין לייב און צוא דיין נשמה וואס זיא לייכט אין הימיל . דיין רואונג זאל זיין גאנץ העכר פון די הויכע מלאכים און דיינע ביינער זאלין רוען אן פאר פוילונג און זאלסט דיך אין קבר ניט מצער זיין מיט קיינערליי טרויערקייט . און איך ארומר און בטריבטר מענטש וואס איז פאר שוואכט פון וועגין די זינד און מוז ליידין איבר די זינד בין איך אהער גיקומן אויף דעם ארט וואס דו ביסט באגראבין און צו דיין גילעגער איבר צו בעטין דיך און אויס צוא ריידין דיר אויף דיין הארץ . דרויף וואס איך האב גירעט און האב גיטאט אין מיינע גידאנקען און האב גיווערקט אזעלכע זאכין וואס זיינען קעגין דיין כבוד און לויטערקייט און דיין שיינקייט חיינט באקען איך מיך און וועל עס ווייטער שוין ניט טאן און זאג איך האב

והדרך והודך. מודה ועוזב ואומר נעניתי לכם עצמות (פלוני) כי חטאתי ליי אלהי ישראל ולכם וכל מה שפעלתי ודברתי ועשיתי והרהרתי או כל מה אשר הרשלתי מעשות לכבודך היה הכל אצלי כשגגה היוצאת בדעת מטעת וכל אשר עשיתי שלא כהוגן אני מתחרט עליו בחרטה גמורה חרטה דמעקרא והנני מבקש ממך ומנפשך ורוחך ונשמתך על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי נגדך יכמרו נא רחמיך עלי ותעמוד מהר בתפלה ובבקשה לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ימחול לי ברוב רחמיו וחסדיו על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי הן נגדו והן נגד בריותיו ויעזר לי ברוב רחמיו וחסדיו לשמור מצותיו ואל ימרידני שום מטרד ומקטרג ועל מי מנוחות ינהלני ויאריך ימי ושנותי בנעימים. ואך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יי לארך ימים. אמן:

מה אום ערב ראש השנה און ערב יום כפור פאר דעם עסין גייט מען אויף קברי אבות און מען זאגט דיא תחנות:

צדיקי יסודי עולם יהי רצון שתהא מנוחתכם בכבוד וזכות תלמוד תורתכם ומעשיכם הטובים

גירעט קעגין אייך איר ביינר פון דעם (פלוני) דען איך האב גיזינדיגט צו גאט דר גאט פון די ישראל און צוא אייך און וואס איך האב גיווערקט און גירעט און גיטאן און גימאכט אדער אלץ וואס איך האב זיך גיפוילט צו טאן פון דיין כבוד וועגין דאס אלץ איז גיוועזן וויזא איין זאך וואס ווערט גיטאן אום נערין וואס גייט ארויס פון איין גינארטע דעה און אויף דעם אלימן וואס איך האב גטאן ניט וויא רעכט האב איך דרויף חרטה מיט ארעכטע חרטה. אויף דעם אן הייב האב איך אויך חרטה. און נון טוא איך אויך בעטין פון דיר און פון דיין נפש און פון דיין רוח און פון דיין נשמה אויף דעם אלימען וואס איך האב גיזינדיגט און פר קרימט און גימיסטייט קעגין דיר. עס זאל זיך דר היצין דיין דר בארימקייט איבער מיר. און זאלסט באלד שטיין מיט תפלה און בקשה פר דעם קיניג איבער אלע קיניגן הקדוש ב"ה אז ער זאל מיר מוחל זיין מיט זיין פיל רחמנות און גינאד אויף דעם אלימען וואס איך האב גיזינדיגט און פר קרימט און גימיסטייט. סייא קעגין אים און סייא קעגין זיינע באשעפענעם. און ער זאל מיר העלפין מיט זיין פיל דער בארימקייט און זיינע גינאד צו היטין זיינע מצות. און עס זאל מיך ניט הינדערין קיין שום הינדערער און קיין מקטרג. און ביי דיא רועגדיגע וואסער זאל ער מיך פירין. און זאל דער ליינגערין מיינע יארין און טעג מיט זיסקייט. און נייערט נוטס און גינאד זאל מיך נאך יאגין אזו לאנג וואס איך וועל לעבין און איך זאל זיצין אין גאטס הויז צוא לאנגע טעג אמן:

צדיקי דיא גירעכטע גרונד פעסטע פון דער וועלט. עס זאל זיין דער ווילין פון גאט אז אייער רוא זאל זיין מיט כבוד. און דר זכות פון אייער לערנן און אייערע מעשים

יַעֲמֹד לִי וּלְבֵיתִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַנִּלְוִים לִי וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ שֶׁיִּתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְנִזָּכֵר (וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ בָּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה) (וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ בָּזֶה יוֹם הַכִּפּוּרִים) לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה וּלְכַפֵּר בּוֹ כָּל חַטֹּאתֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתֻקֶּנֶת לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה לְשׂוֹבַע וְלִבְרָכָה וְלִשְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה וּשְׁנַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וּשְׁנַת רֶוַח וְהַצָּלָה הַשְׁקֵט וּמְנוּחָה מִכָּל פַּחַד וּבֶהָלָה מִכָּל תַּקָּלָה. וְשֶׁנִּזְכֶּה לְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד. וְאַל יִשְׁלוֹט בָּנוּ שָׂטָן וְיֵצֶר הָרָע. וְנִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ. רַחוּם וְחַנּוּן שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה הֵעָתֵר לָנוּ עַל כָּל זֹאת שֶׁבִּקַּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים וּלְמַעַן זְכוּת הַצַּדִּיקִים הָאֵלּוּ וּזְכוּת כָּל צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי עוֹלָם וְאַל תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ כִּי

טובים. זאל ביי שטייך צוא מיר און צו מיין הויז גיזינד צוא אלע ישראל וואס זייגען באהעפט צו מיר און צו נאר דעם הויז גיזינד פון די ישראל. עס זאל זיין איין ווילן פאר דיר דר גאט פון דער בארימקייט פון פאר געבונג. דר קיניג איבר גאר דר וועלט. דאס דיין דער בארימקייט מיט דיינע פיל חסדים זאלין זיך קייקלען איבער דיינע מדות. און מיר זאלין פאר דיר גידאכט און גישריבן ווערין (אין דם ראש השנה) (און גיחתמת ווערין אין דעם דאזיגין יום כפור) צו מחילה און סליחה. און צו פאר געבין אין אים אלע אונזרע זינד און אונזער פר קרימקייט און אונזר מיסטייט. און צו איין גוט און וואול ברייט יאר צו חיים טובים און צו פרייד צו פרנסה און צוא כלכלה צוא זעט און צו ברכה און צוא איין יאר פון אוים לייזונג און צוא הילף. און צו איאר פון ברכה און הצלחה אין אלע ווערק פון אונזערע הענט און איין יאר פון דר ווייטערונג און באשירמונג שטילקייט און רוא פון אלע פארכט און דר שרעקנעס פון אלע שטרויכלונג און מיר זאלין זוכה זיין צוא עושר און כבוד און דר שטן מיט דעם יצר הרע זאל איבער אונז ניט גיוועלטיגן און מיר זאלין גיפינען חן און גוט פאר שטאנד אין דיינע אויגין און אין דיא אויגין פון אלע וואס וועהן אונז דער בארמינער און לייט זעליגער וואס הערט צו גיבעט ענטפער אונז אויף דעם אלימען וואס מיר האבין גיבעטין פר דיר פון וועגין דיין פיל דר בארימקייט און דיין גינאד און פון וועגין דם זכות פון די דאזיגע צדיקים און דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים פון דר וועלט און דו זאלסט מיך ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר דען דוא

אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים תִּמְחוֹל וְתִסְלַח עַל כָּל חַטֹּאתַי וַעֲוֹנוֹתַי וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי וּבְרָא לִי לֵב טוֹב וְתֵן בְּלִבִּי אַהֲבָתְךָ וְיִרְאָתְךָ וְכוֹף אֶת יִצְרִי לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וְהַצִּילֵנִי מֵהַרְהוּרִים רָעִים וְיֵצֶר הָרָע. וְתֵן לִי יֵצֶר טוֹב וְדַבֵּק לִבִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ וּפְתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲסוֹק בָּהּ וְיִהְיֶה יוֹם מִיתָתִי כְּיוֹם לֵדָתִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בִי שׁוּם חֵטְא וְעָוֹן וְתֵן בִּי כֹּחַ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ וּתְזַכֵּנִי לִרְאוֹת בְּבִיאַת מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ (וְכָתְבֵנוּ בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה) (וְחָתְמֵנוּ בְּזֶה יוֹם הַכִּפּוּרִים) לְחַיִּים טוֹבִים וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי וְתִקְצוֹב מְזוֹנוֹתַי וּפַרְנָסָתִי בִּמְלוּי וּבְרֶוַח מִתַּחַת יָדֶיךָ וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָּשָׂר וָדָם. וְתִזְקוֹף קַרְנֵנוּ לְמַעְלָה. וְתַגְבִּיהַּ מַזָּלִי. וּתְנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאַי בִּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הָאֵלּוּ הַקְּדוֹשִׁים וּזְכוּתָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים יָגֵנּוּ וְיָלִיצוּ בַּעֲדִי וְתַעֲשֶׂה בַּקָּשָׁתִי וּתְמַלֵּא שְׁאֵלָתִי לְטוֹבָה וְאַל תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ אָמֵן:

דער הערשט דיא ניבעט:

רבון דר הער פון אלע וועלטין דער קיניג איבר אלע קיניגין זאלסט מוחל זיין און פאר געבין אויף אלע מיינע זינד און פר קרימקייט און זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע מיסטייט און באשאף מיר איין גוט הארץ און גיב אין מיין הארץ דיין ליבשאפט און דיין פארכט און צווינג מיין ווילין דיך צוא דינן און בשירם מיך פון בייזע גידאנקען און פון דעם יצר הרע און גיב מיר איצר טוב און בהעפט מיין הארץ אין דיינע מצות און עפין מיין הארץ אין דיין תורה דאס איך זאל זיא לערנען. און דר טאג פון מיין טויט זאל זיין אזו וויא דער טאג פון מיין ניבארין ווערין דאס אין מיר זאל ניט ניפונען ווערין קיין שום זינד און אום רעכט און גיב מיר כח צו היטין דיין באפעל און וויא מיך מזכה זעהען וויא דיין משיח ווערט קומען און שרייב אונז אין דעם דאזיגין יום כפור צו חיים טובים. און באנייא אונז איין גוט יאר. און שיק איין בענטשונג און איין גליק אין אלע ווערק פון מיין האנט און זעץ אויס מיין שפייז און מיין פרנסה מיט דער פילונג און מיט דער ווייטערנעס פון דיין האנט. און ניט פון דר האנט פון איין בשר ודם און ריכט אויף אונזר הערשאפט גאנץ הויך: און הייב אויף מיין מזל און גיב מיך צוא חן און גינאד און צו דר בארימקייט אין דיינע אויגין און אין די אויגין פון אלע וואס זעהען מיך פון וועגן דעם זכות די דאזיגע היליגע צדיקים און זייער זכות און זייערע מעשים טובים זאלין בשיצין און מליץ זיין פאר מיר און זאלסט טאן מיין באגער און זאלסט דער פילין מיין ניבעט צו גוטין און זאלסט מיך ניט ווידר קערין ליידיג פון פאר דיר אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרצני ותקבלני בתשובה שלמה לפניך ותשמע תפלתי ותאזין בקשתי ויהיו זכיותי מכריעות על חובותי. ותן בלבי אהבתך ויראתך ותגזור עלי ועל בני ביתי שנת טובה וברכה. שנת ישועה ונחמה. שנת פרנסה וכלכלה. שנת גאולה וישועה שנת עושר וכבוד. שנת חיים ושלום. שנת חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. וסלח ומחל לכל עונותינו והחיינו אל הגאלה במהרה בימינו והצילנו מדלות ומעניות ומכל מיני פורעניות ומדינה של גיהנם ומחבוט הקבר ומשכן רע ומפגע רע ומקלות ומשפלות ומשמץ ומבושת ושלא יהא בנו ולא בזרענו שום פסול ולא שמץ ודופי והצילנו מדבר ומחרב ומגפה ומרעב ומשחית מכל צרה ויגון ואנחה. ותן בלבנו כח לעשות תשובה שלמה לפניך שראויה ומקבלת וקרובה לפני כסא כבודך. ושנזכה לימות המשיח ולחיי העולם הבא. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה. בזכות הקדושים האלו ותקבל ברחמים

יהי עס זאל זיין דר ווילן פון פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דוא זאלסט מיך באוויליגן אונ זאלסט מיך אן נעמען מיט איין גאנצע תשובה פר דיר. אונ זאלסט הערין מיין תפלה. אונ זאלסט פר נעמן מיין באגר. אונ מיינע זכיות זאלין איבר וועגין מיינע זינד אונ גיב אין מיין הארץ דיין ליבשאפט אונ דיין פארכט אונ זיי גוזר אויף מיר אונ אויף מיין הויז גיזינד אונ אויף גאר דם הויז גיזינד פון אלע מענטשין איין גוטין אונ גיבענטשטין יאר. איין יאר פון הילף אונ טרייסטונג. איין יאר פון פרנסה אונ כלכלה איין יאר פון אויס לייזונג אונ הילף איין יאר פון עושר אונ כבוד. איין יאר פון לעבין אונ פריד. איין יאר פון חן אונ גינאד אונ דער בארימהקייט אין דיינע אויגין. אונ פאר גיב צו אלע אונזערע זינד. אונ לאז אונז דר לעבין צו דר גאולה באלד אין אונזערע טעג אונ באשירעם אונז פון דלות אונ פון ארומקייט אונ פון אלירלייא פורענות אונ פאר דעם דין פון גיהנם אונ פון חבוט הקבר אונ פון איין בייזן שכן אונ פאר בייזע באגעגניס אונ פון גרינגשאפט אין דיין דינסט אונ פון נידעריקייט אונ פון שאנד פלעק אונ פון פאר שעמט צו ווערין אונ עס זאל ניט זיין אין אונז ניט אין אונזערע קינדר קיין שום פסול אונ קיין שאנד פלעק אונ לעסטערונג. אונ זיי אונז מציל פון מארד אונ שווערד אונ מגפה אונ פון הונגער אונ פר דארבונג אונ פון אלע לייד אונ טרויעריקייט אונ זיפצונג אונ גיב קראפט אין אונזער הארץ ארעכטע תשובה צו טאן פר דיר. וואס זאל זיין ווערדיג אונ אן גינומען אונ נאהענט פר דיין כסא כבוד. אונ מיר זאלין זוכה זיין צו די טעג פון משיח אונ צו דאס לעבין פון עולם הבא זאלסט דר פילין אלע באגער פון אונזר הארץ צו גוטין וועגן זכות פון די דאזיגע היילינע. אונ פאר נעם מיט דר בארימקייט אונ מיט ווילין אונזר תפלה אונ זאלין באווילינט זיין די רייד פון מיין מויל אונ דאס טראכטונג פון מיין הארץ צו פר

דיר

וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה. קֵץ וְתַכְלִית וְעֵת סוֹף לְאֶבְלֵנוּ. וְאַחֲרִית טוֹב לִימֵי עָנְיֵנוּ וּמְרוּדֵנוּ. וְהִנְנוּ בְּכָל יוֹם הוֹלְכִים וְדַלִּים. בְּרָבּוֹת הַשָּׁנִים אָנוּ נִמְעָטִים וּבִסְגוֹת הַזְּמַנִּים אָנוּ נִצְעָרִים. כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ כִּי מִי יַחְמוֹל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלַיִם וּמִי יָנוּד לָךְ. וּמִי יָסוּר לִשְׁאוֹל לְשָׁלוֹם לָךְ. אוֹ מִי יִגְדּוֹר גָּדֵר אוֹ מִי יַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ וְאֵין עוֹד נָבִיא וְחוֹזֶה וְאֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ. כִּי כֻלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ. אִישׁ אִישׁ לְדַרְכּוֹ הָרָעָה פָּנִינוּ. כִּי גֶבֶר אַחַר בִּצְעוֹ וְכָל אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִירוּת לִבּוֹ הָרָע. וְלֹא דַי לָנוּ בַּעֲוֹנוֹת הָרִאשׁוֹנִים. כִּי הוֹסַפְנוּ עֲלֵיהֶם חֲדָשִׁים. וְלֹא נִזְהַרְנוּ בְּכָל הָאַזְהָרוֹת אֲשֶׁר הִזְהַרְתָּנוּ. וְלֹא הוּכַחְנוּ מִכָּל הַתּוֹכָחוֹת אֲשֶׁר הוֹכַחְתָּנוּ. וּמַה יֶּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ. וְאַתָּה יְיָ חָשַׁבְתָּ לִצְרוֹף סִיגֵינוּ וּלְהָסִיר בְּדִילֵנוּ וְלִשְׁבּוֹר אֶת לִבֵּנוּ הַזּוֹנֶה וּלְהָתֵם טֻמְאָתֵנוּ מִמֶּנּוּ. עַל כֵּן

דיר גָאט מַיין בַּשֶׁעפֶּר אוּן מַיין אוּיס לֵייזֶער :

יהי רצון עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּן דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַז דֶר יָאר וָואס וֶועט קוּמֶען זָאל זַיין אוּיף אוּנְז צוּ נוּטִין מִיר וֶוערִין אַלֶע טָאג מֶער פַר אָרִימְט ווִי מֶער יָארִין עֶס דוּיעֶרְט וֶוערִין מִיר אַלְץ וֵויינִיגֶער. אוּן וִויא פִיל צַייט עֶס דוּיעֶרְט וֶוערִין מִיר גִימִינֶערְט. אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט גִיזָאגְט דֶען וֶוער וֶועט זִיךְ דֶר בַּארִימֶען אִיבֶּער דִיר יְרוּשָׁלַיִם אוּן וֶוער וֶועט דִיךְ בַּאקְלָאגִין. אוּן וֶוער וֶועט קוּמֶן פְרֶעגִין דִיר צוּ פְרִיד אָדֶר וֶוער וֶועט פַר צַאמֶען דַיין צַאם וֶוער וֶועט זִיךְ שְׁטֶעלִין פַר דַיין בְּרָאךְ. אוּן מִיר הָאבֶּן שׁוֹין מֶער נִיט קַיין נָבִיא אוּן קֵיינֶר עֶר זָאל קֶענֶען וָואס זֶעהֶן. אוּן עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדֶן קֵיינֶר וָואס זָאל אָן רוּפִין דַיין נָאמֶן מִיט וָורְהַייט אוּן נִיט קַיינֶר זָאל זִיךְ דֶער וֶועקִין צוּ הַאלְטִין זִיךְ אִין דִיר דֶן מִיר אַלֶע זַיינֶען פַר אִירְט וִויא שָׁאף. אִיטְלִיכֶר מֶענְטְשׁ טוּט זִיךְ קֶערִין צוּא זַיין בֵּייזִין וֶועג. אִיטְלִיכֶער מֶענְטְשׁ גָאךְ זַיין גֶעלְט אוּן גָאךְ דֶעם ווִילִין וָואס זַיין בֵּייז הַארְץ בַּאגֶערְט. אוּן נִיט גִינוּג פַר אוּנְז דִי זִינְד פוּן דִי עֶרְשְׁטֶע. גַייעֶרְט מִיר הָאבִּין נָאךְ גִימֶערְט נַייעֶ זִינְד. אוּן מִיר זַיינֶן נִיט גִיוָוארִינְט גִיוָוארִין דָאס וָואס דוּ הָאסְט אוּנְז פַאר בָּאטִין. אוּן מִיר הָאבִּין זִיךְ נִיט גִיוָוארִינְט מִיט דִי אַלֶע שְׁטְרָאף וָואס דוּ הָאסְט אוּנְז גִישְׁטְרָאפְט. אוּן וָואס הָאבִּין מִיר נָאךְ גִירֶכְטִיקֵייט אוּן נָאךְ צוּ שְׁרַייעֶן פַר דֶעם קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט. אוּן דוּ גָאט הָאסְט גִיטְרַאכְט צוּ לַייטֶערִין אוּנְזֶר טוּנְקִילְקֵייט אוּן אָפּ צוּ טָאן אוּנְזֶר שׁוּים אוּן צוּ בְּרֶעכִין אוּנְזֶער פְרֶעמְד הַארְץ אוּנְזֶער אוּמְרֵיינְקֵייט צוּם עֶנְד צוּ מַאכִין. דְרִיבֶּער הָאסְטוּ אוּנְז פַר טְרִיבִּין אוּן פַר שְׁפְּרֵייט. נוּן אִין דֶעם בְּרוּטוּנְג זַייגֶן מִיר פַר זוּנְקִין גִיוָוארִין. אוּן אַזוֹ וִויא מֶען שְׁמֶעלְצְט דָאס זִילְבֶּער אִין דֶעם טֶעסְט זַייגֶן מִיר צוּ שְׁמֶעלְצִין גִיוָוארִין אַזוֹ

הגליתנו וזריתנו . הנה בשאון הצרות הצללנו וכהתוך כסף בתוך
כור נתכנו . ולא מקוצר ידך לא הושעתנו . ולא מכובד אזנך לא
שמעת תפלתנו . כי הבדילו עונינו בינינו ובין ישועתך . ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : לך יי
הצדקה ולנו בושת הפנים . לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו . ולך יי החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו : ואתה
יי אלהינו גאל ישראל וקדושו הלעולם תאנף בנו תמשוך אפך
לדור ודור חלילה . לא לעולם תזנח ולא תוסיף לרצות עוד חלילה.
כי לא אפסו לנצח חסדיך ולא כלו רחמיך כי המה חדשים לבקרים
יחילו בכל עת ובכל רגע . ולמען שמך יי עשה עמנו כי היא
תהלתך . כי נקרא שמך עלינו יי אלהי ישראל . ולמען ברית אבותינו
אברהם יצחק ויעקב אשר כרת להם כי לא תשכח מפי זרעם .
ודברי אשר שמתי בפיהם לא ימושו . למען עמך ונחלתך אשר
נשארו מעט מהרבה . כתורן בראש ההר וכנס על הגבעה . ולמען
ירושלים עיר קדשך אשר היתה מדבר שממה ויצא מטנה כל הדרה.

ניט ווייל דיין מאכט איז קורץ דריבער האסטו אונז ניט גיהאלפין . און ניט מחמת דיינע
אויערין זיינען צו שווער האסטו ניט צו גיהערט אונזר גיבעט . נייערט אונזרע זינד חבין
גימאכט אצווישין שייד צווישין אונז און צווישין דיין הילף און דוא ביסט גירעכט איבר
דעם אליםן וואס איז גיקומען אויף אונז דען דו האסט גיטאן די ווארהייט און מיר האבין
גיטאן בייז . צו דיר גאט איז דאס גירעכטיקייט און צו אונז איז דאס פאר שעמונג איבר
אונזערע זינד . ביי גאט אונזר גאט איז דאס דר בארימקייט און דיא פאר געבונג אז מיר
ווידר שפעניגין אין אים און צו דיר גאט איז דאס גינאד דען דוא בצאלסט צוא איטליכין
מענטשין נאך זיינע ווערקין נאך . און דו גאט אונזער גאט דער אוים לייזר פון די ישראל
און זיין היילינער ווערסטו דען אייביג צערנען אויף אונז וועט דען חלילה דיין צארין זיך
ציהען אין אלע גיבידר . דו וועסט דאך אונז ניט פאר לאזין אויף אייביג דאס דוא וואלסט
זיך ניט מער צו אונז באווילינין חלילה . דען דיינע חסדים זיינען ניט פאר גאנגען אויף
אייביג און דיינע רחמנות זיינען ניט נוארין פר לענד ווארום אלע מארגין און אלע צייט
און אלע רגע ווערין זיי ווידר באנייט און רוען ווידר און פון וועגין דיין נאמען טוא גאט
מיט אונז ווייל דאס איז דיין לויב וואס דיין נאמן ווערט גירופין אויף אונז דער גאט פון
ישראל . און פון וועגין די זיכרהייט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב וואס דוא
האסט מיט זיי פר שניטין דאס זאל ניט פאר געסין ווערין פון זייערע קינדר און מיינע
רייד וואס איך האב גיטאן אין זייער מויל זאל ניט ווערין אפ גיטאן . פון וועגין דיין פאלק
אוז דיין ארב וואס זיי זיינן איבער גיבליבען ווייניג פון פיל . אזו וויא איין מאסט אויף
עם שפיץ פון דעם בארג און אזו וויא איין שטאנג אויף איין היגל . און פון וועגין דיין

וּבֵית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ . וּרְאֵה כִּי אָזְלַת יָד . יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי לֹא תְרַחֵם אֶת עָרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר זָעַמְתָּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים . וּרְאֵה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד . פָּנִינוּ לְיָמִין וְאֵין עוֹזֵר . לִשְׂמֹאל וְאֵין סוֹמֵךְ . וְהִנֵּה הָעֵת וְהָעוֹנָה אֲשֶׁר יָאֲתָה לְךָ לְהוֹשִׁיעֵנוּ . אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ . כִּי הָשְׁחֲרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ . וְנִכְפְּפָה קוֹמָתֵנוּ מִפְּנֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ . וְאֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ . וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם :

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים עֹשֵׂה פֶלֶא לְהַחַיִּים לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים הֲיֵשׁ אִמְּתֶךָ בַּקֶּבֶר לְזִכָּרוֹן עוֹרַרְתָּ אָז בְּפוֹעַל עוֹרְרֵנוּ בְּלֹא פוֹעַל הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן . וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל אָדָם . שְׁנַת אוֹסֶם . שְׁנַת בְּרָכָה . שְׁנַת גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת שְׁנַת דָּגָן וְתִירוֹשׁ שְׁנַת הַצָּלָה וְהַצְלָחָה שְׁנַת וְעוּד בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ שְׁנַת זוֹל שְׁנַת חַיִּים טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ שְׁנַת טְלוּלָה אֲסוּכָה גְשׁוּמָה אִם

הייליגע שטאט ירושלים וואס זיא איז געווארין וויסט וויא מדבר און נאר איר שיינקייט איז וואָרין פון איר ארויס גינאנגען . און אונזער הייליג און צירליך הויז וואס איז פאר ברענט גיווארין אין פייער . גאט דר העער איבר די העער שארין וויא לאנג נאך וועסטו זיך ניט דר בארימן איבר די שטעט פון יהודה און איבער ירושלים וואס דו האסט גיצערינט שוין וויא פיל יאר . און וועה דיין פאלק ישראל זיינען זייער גיפלאגט . מיר קערין זיך צוא דר רעכטער זייט איז ניט פאר האנדין קיין העלפער . צו דר לינקר זייט איז ניט פאר הנדין קיין אונטער לעהנער . און עס איז שוין די צייט וואס עס איז רעכט דוא זאלסט אונז העלפין אונזר גאט מיר זיינן פאר שעמט מיט אונזערע ווערקין און מיר זיינן פאר שעמט פאר אונזערע זינד . דען עס איז שוין גיווארין שווארץ אונזר פנים פון וועגין אונזערע זינד און אונזערע הייך איז גיווארין איין גיבויגין פון וועגין אונזר שולד . און מיר האבין ניט קיין מויל צו ענטפערין און קיין שטערין די קאפ אויף צו הייבין און מיר האבין ניט אויף קיינעם זיך אן צוא לעהנען נאר אויף דיר אונזער פאטער אין הימיל :

רבון העער איבער אלע וועלטין טוא וואונדער צו די לעבעדיגע זייא זאלין ניט זיין אזו וויא דיא טויטע וואָרום קען מען דען גידיינקען דיין וואָרהייט אין קבר דו האסט דיך לאנג צו אונז דער וועקט נאך אונזרע ווערקין נאך דר וועק דיך איצונד ווען מיר האבין אפילו ניט קיין גוטע ווערקין . פאר וואר צוא דיינע וואונדער מאך אגידעכנס . און עס זאל זיין דער ווילין פון דיר אז דאס דאזיגע יאר וואס וועט קומען אויף אונז און אויף אלע מענטשין זאל זיין איין יאר פון פיל שפייז איין יאר פון בענטשונג . איין יאר פון גוטע גזירות . איין יאר פון קארין און וויין . איין יאר פון בשירמונג און בגליקונג . איין יאר וואס מיר זאלין זיך איין זאמלען אין בית המקדש אריין . איין יאר פון וול . איין יאר פון חיים טובים פון פאר דיר . איין יאר פון טויא און אוצרות . און ווען עס וועט זיין גרויסע

שחונה שנת ימתיקו מגדים את תנובתם שנת כפרה לכל עונותינו שנת לחמנו ומימינו תברך שנת משא ומתן טוב שנת נבא בגזרה טובה לבית קדשנו שנת שובע שנת פרי בטננו ואדמתנו תברך שנת צאתנו ובואנו תברך שנת קוממיות תוליכנו לבית מקדשנו שנת רחמיך יכמרו עלינו שנת שמחים תעלנו לבית קדשנו שנת תפתח לנו אוצרך הטוב שנת אשר לא יצטרכו עמך ישראל זה לזה בתתך ברכה במעשה ידיהם ויהי רצון מלפניך שלא יעשו לאנשי השרון בתיהם קבריהם. ואתם ישני אדמת עפר קומו נא עמדו נא התעוררו נא חלו נא פני אל רם ונשא ימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים כי רצוננו לעשות רצונו ולא עכוב שאור שבעסה. יסיר מעלינו שבטו ואימתו אל תבעתנו. ויהי נועם יי אלהינו עלינו. ונעשה רצונו בלבב שלם. עוד כל ימי עולם. ובהסיר המניעה. תשלם כונת הבריאה. ונזכה ליפות המראה

היצין זאל עס אויך רעגנען. איין יאר די פרוכטין זאלין זיין זיס. איין יאר עס זאל ווערין פאר געבין אלע אונזערע עבירות. איין יאר אונזער ברויט און אונזער וואסער זאל ווערן גיבענטשט. איין יאר פון נוט משא ומתן. איין יאר מיר זאלין קומען אין אונזער בית המקדש אריין מיט גוטע גזירות. איין זאט יאר. איין יאר דו זאלסט בענטשין די פרוכט פון אונזער בויך מיט אונזער ערד. איין יאר אז אונזער אויס גיין און אונזער קומען זאלסטו בענטשין. איין יאר דו זאלסט אונז פירין אין בית המקדש. איין יאר דיין דר בארימקייט זאל ווערין דער היצט איבער אונז. איין יאר דוא זאלסט אונז אויף בריינגען אין בית המקדש אריין פריילך. איין יאר דו זאלסט אונז עפינען דיין גוטין אוצר. איין יאר זייא זאלין ניט בדארפין איינער דעם רחמנות פון דעם אנדערין. דאס דוא זאלסט געבין אברכה אין דיא ווערק פון זייערע הענט. און עס זאל זיין דער ווילן פון דיר אז דיא לייט וואס וואוינען אין טיפע פלאצין זאלין ניט ווערין זייערע הייזער זייערע קברים חייל אז דער ווינט ווייט ארויף זאמד אויף זייערע דעכער פאלין איין די הייזער אויף די מענטשין וואס זיינען איינגוויינינג. און איר טויטע וואס שלאפין אין דר ערד שטייט אויף און דער וועקט אייך און בעט פאר דעם הויכין און גיהויכעגם גאט ער זאל דער פילין אונזער באגער מיט איין מדה פון גוטס און היקף און דער בארימקייט דען אונזער חילין איז צו טאן דיין ווילין ווען דאס וויער טייג פון דעם טייג זאל אונז ניט אויף האלטין דס איז דער יצר הרע ער זאל פון אונז אפ טאן זיין רוט און זיין פרכט זאל אונז ניט דער שרעקין. און דאס זיסקייט פון גאט אונזער גאט זאל זיין אויף אונז אזו ווען מיר טאן זיין ווילן מיט דעם גאנצין הארצין אזו לאנג ביז די וועלט וועט שטיין און ווען ער וועט אפ טאן דאס פאר מיידונג וואס פאר מיט אונז פון זיין דינסט דערנאך וועט ווערין גאנץ די כוונה פון די באשעפענס ווארום דיא כונה איז דאך נאר כדי מיר זאלין ווסין יי' ווענין צודינגען גאט און מיר זאלין זוכה זיין צו די שיינע גישטאלט און גזונטקייט

וְהַבְּרִיאוֹת. וּלְכָל הַנֶּחָמוֹת הַנְּבוּאוֹת. וּלְמַרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. וְלַחֲזוֹת
בְּנוֹעַם הַמֶּלֶךְ צְבָאוֹת. אָמֵן:

מו אום עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר זָאגְט מֶען דָאס

אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. צַדִּיק אַתָּה יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יָשָׁר. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֲשֶׁר כָּל הַהֹוֶה מִמֶּנּוּ נִבְרָא. אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם. חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לִגְמוֹל לְהָאָדָם. לְהַרְאוֹת לוֹ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים. וּלְכָל אִישׁ וְאִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עוֹשִׂים. וּמֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדַעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת. וְהַמּוֹעֲדִים מוֹעֲדֵי יְיָ נִקְרָאִים. כִּי הֵם רוֹמְזִים לְיָמִים הַבָּאִים. וּזְמַנֵּי הָעוֹלָם בָּהֶם נִרְמָזִים. וְהֵם מַרְאִים עַל דְּבָרִים פְּלָאִים וְרָזִים. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. וַאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים לְסוֹבְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ. כִּי יְמֵי הַפֶּסַח הֵם שִׁבְעָה בְּעִתָּם. מוֹרֶה לִישִׁיבָתָם בָּאָרֶץ בָּרִאשׁוֹנָה קָרוֹב לְמִנְיַן וְנוֹשַׁנְתֶּם: וְאַחֲרֵיהֶם סְפִירַת שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת. שֶׁהֵם כִּשְׁמִטּוֹת הַיּוֹבֵל בְּכַמּוּת. לְהוֹדִיעַ כִּי אַחַר

און צו אַלֶע נֶחָמוֹת וָואס די נְבִיאִים הָאבִּין גִיזָאגְט און צו אַלֶע שֵׁיינֶע גִישְׁטַאלְט און צו זֶעהֶען אִין דִי זִיסְקַייט פון דֶעם מֶלֶךְ דָאס עֶר אִיז אִיבֶּער דִי אַלֶע הֶער שָׁארִין אָמֵן:

אל גָאט דֶער גָאט אִיבֶּער אַלֶע נְשָׁמוֹת פון אַלֶע בַּשֶׁעפֶּנִס דוא גָאט בִּיסְט גִירֶעכְט און דַיין מִשְׁפָּט אִיז רֶעכְט פַארְטִיג. דֶער גָאט דֶער גְרוֹיסֶער דֶער שְׁטַארְקֶער און דֶער פָארְכְטִיגֶר וָואס דָאס אַלְץ וָואס אִיז אִין דֶער וֶועלְט אִיז פון אִים בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין דוּא הָאסְט בַּשַׁאפִין דַיין וֶועלְט פון אָן פַאנְג פון וֶועגִין צו בַּאצָאלִין דֶעם מֶענְטְשִׁין דַיין גְרוֹיסִין חֶסֶד. צו וַוייזִין אִים וויא גְרוֹיס דַיין גוּטְס אִיז וָואס דוּא הָאסְט גִיוֶוערְקְט צו דִיא וָואס בַּשִׁיצִין זִיךְ אִין דִיר און צוּא אִיטְלִיכִין בַּזוּנְדֶער פַאר זַיין וֶוערְק וָואס עֶר טוּט און דָאס הָאסְטוּ פון דֶעם אָן הֵייבּ גִילָאזְט וִויסִין און פון פְרִיעֶר אָן הָאסְטוּא עֶס אַנְטְפְּלֶעקְט. דֶען אִין זֶעקְס טֶעג הָאט גָאט בַּשַׁאפִין דִי הִימִיל און עֶרְד. און אִין דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג הָט עֶר גִירוּעֶט. דָאס בַּטַייט אַז זֶעקְס טוֹיזִינְט יָאר וֶועט שְׁטֵיין דִי וֶועלְט און אִין דֶם זִיבֶּעטֶע טוֹיזִינְט וֶועט זַיין נָאר שַׁבָּת. און דִי יָמִים טוֹבִים וֶוערִין גִירוּפִין מועדי ה׳ דִי יָמִים טוֹבִים פון גָאט. און זֵיי בַּטַייטִין אוֹיף דִי טֶעג וָואס וֶועלִין קוּמֶען און דִי צַייטִין פון דֶער וֶועלְט וֶוערִין דוּרְךְ זֵיי אָן גִיוַויזִין: און זֵייא וַוייזִין אוֹיף וואוּנְדֶערְלִיכֶע און אוֹיף פַאר בָּארְגֶענֶע זַאכִין צו מַאכִין וִויסִין דִי מֶענְטְשִׁין זַיין שְׁטַארְקַייט און דֶעם כָּבוֹד און דָאס שֵׁיינְקַייט פון זַיין מְלוּכָה און וָואס עֶר וֶועט אִין דִיא לֶעצְטֶע טֶעג צוּא דִיא וָואס לַיידִין דֶעם יָאךְ פון יין פָארְכְט דֶען דִיא טֶעג פון פֶּסַח אִיז זִיבִּין דָאס וַוייזְט דָאס דִיא יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִיזֶעסִין אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל צוּם עֶרְשְׁטִין אַיין לַאנְגֶע צַייט קָרוֹב צו אַכְט הוּנְדֶערְט און צְווֵיי און פוּפְצִיג יָאר און דֶער נָאךְ צֵיילְט מֶען גַאנְצֶע זִיבִּין וָואכִין דָאס זַיינֶען אַזוֹי וִויא פִיל שְׁמִטּוֹת עֶס אִיז פַאר הַאנְדִין אִין אַיין יוֹבֵל צו וַוייזִין אַז נָאךְ דֶעם אִיז וָואס אוֹיף וִויא פְרוֹנֶן גִיוָוארִי׳

וְהַ בְּעֵת שִׁמְטָה אַף יְיָ בָּם חָרָה . עַד אֲשֶׁר גָּבַר הָאוֹיֵב וְקָעֲקַע אֶת כָּל הַבִּירָה . לָכֵן צִוָּנוּ תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה . לְהוֹרוֹת שֶׁלֹּא נִטְעֶה כְּמֶלֶךְ פָּרַס בִּמְנְיָנָא . אַחַר זֶה חַג הַשָּׁבוּעוֹת יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה . רֶמֶז לְבַיִת שֵׁנִי שֶׁהָיָה רַק פְּקִידָה וְעִיּוּנָא בְּעָלְמָא וְלֹא כְּהָהִין חֻשְׁבְּנָא . וּמִשֶּׁם אֵין מוֹעֵד מֶשֶׁךְ זְמַן אָרוּךְ . אוֹת לָאַחֲרוֹנִים שֶׁלֹּא נִתְגַּלָּה עֲוֹנָם . לֹא נִתְגַּלָּה קִצָּם וּזְמַנָּם . וּבְהַגִּיעַ קֵץ הַיָּמִין . בְּיוֹם זְכוֹר יְיָ בְּבֵיתְיָה אֲשֶׁר נִתְעַבֵּד נוֹלָא וְהַדְמִין . בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל . וּבָאוּ הָאוֹבְדִים מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וּמֵאֶרֶץ מִצְרַיִם נִדָּחֵינוּ . וְיַעֲלֶה לִפְנֵיהֶם . וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ . וּבְגֶשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן . לָזֶה נִקְרָא רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַזִּכָּרוֹן . רֶמֶז לְיוֹם הַגְּאֻלָּה אֲשֶׁר נִהְיָה נָסְבִין בְּאֵין בִּידָן וְתַחֲזוֹר הָעֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ בִּגְבוּל בִּנְיָמִין בְּצֶלְצַח . וְאָז יַהֲפוֹךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה יַחַד לִקְרוֹא כֻלָּם בְּשֵׁם הַמְיוּחָד . וּבַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד . לָכֵן כַּאֲשֶׁר יִשְׁאֲלוּן מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן עַל קְבִיעוּת יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה . יֹאמַר אֲנִי וְאַתֶּם נִשְׁאַל לְבֵית דִּין

איבער די זינד וואס זייא האבין ניט געהאלטין קיין שמטה ביז דער פיינד האט זיך געשטארקט און האט פאר וויסט דס גאנצע בית המקדש און דרום האט ער אונז געבאטין די זיבין וואכין זאלין גאנץ זיין צו ווייזין מיר זאלין זיך ניט טועה זיין גלייך וויא דער מלך פרס האט זיך טועה געוועזן אין דעם חשבון פון די זיבעציג יאר פון גלות בבל נאך דעם איז שבועות נאר איין טאג אין יאר . דאס ווייזט אויף דעם אנדערין בית המקדש וואס ער איז נאר געוועזן איין דער וועקונג ניט קיין רעכטע גאולה און פון שבועות אן איז איין לאנגע צייט קיין יום טוב ניט . און די לייט פון דעם אנדערין גלות איז זייערע זינד ניט וואָרין אנטפּלעקט דרום איז זייער סוף פון דעם גלות אויך ניט אנטפּלעקט געוואָ״ין און אז עס וועט קומען דער רעכטער סוף דער טאג וואס גאט וועט געדיינקען זיין הויז וואס איז געוואָרין פר וויסט און צו בראכין אויף שטיקער דעם זעלבינין טאג וועט מען בלאזין מיט איין גרויסין שופר . און עס וועלין קומען די וואס זיינען פאר לארין אין לאנד פון אשור און אונזערע פאר שטויסינע אין לאנד מצרים . און משיח וועט גיין פאר זייא און גאט וועט זיין איין קיניג איבער דער גאנצער וועלט . און אז די קינדר ישראל וועלן קומען אין בית המקדש אריין וועט אהרן הכהן ווידער קומען דרום הייסט מען ראש השנה יום הזכרון . דאס ווייזט אויף דעם טאג פון דער גאולה דאס מיר וועלין נעמן אין אונזערע הענט איין באניר און דער בית המקדש וועט ווידער קומן אויף איר אלטן פלאץ דען דאס בית המקדש וועט ווידער געבויט ווערין אין דעם חלק פון בנימין און דעמאלט וועלין אלע פעלקער מיט אנאנדר אלויטער לשון האבין זיי זלין אלע אן רופין דעם נאמען פון גאט . און אין דעם זעלבינין טאג וועט ניט מער זיין אז דר איינציגער גאט . דרום ווען די אויבערשטע מלאכים פרעגין ווען מען זאל מאכין ראש השנה . וועט ייא געזאגט ווערין פון גאט איך מיט אייך וועלין מיר פרעגין צום גרויסין בית דין ווא

הגדול שבציונה . בידם לרחקו ולקרבו ולקדשו בזמנו . להורות על גאלתנו . כי יש עת לרחק או לקרב . על ידי תשובה ומעשה רב . ובעתה יחישנה . וכל שעתא זמנה . ואחריו כל אדם ימשוך בימי תשובה . רמז על ימות המשיח וחיי עולם הבא . שאז יהיה להאדם מרגוע ממטרד ומי זהב . לעשות רצון אלהים אשר אהב . ואל יעכב שום חטא ועון . ולא שום מדוה ועצבון . ולא תהיה שום מיתה וכרת . ונהיה נקיים כמלאכי השרת . והימים האלה נזכרים ונעשים . להיות על ידי מנוחה שלמה אל יי נגשים . ולא כבד לאכול ולשתות ולשמוח . כי אם לזכות נפש ונשמה ורוח , ונבאים ביום יי הגדול והנורא . ולהיות בו בקדשה ובטהרה . ועליו רומז יום הכפרים . שדיניו אחר ימי התשובה נגררים . וגם המתים יזעה אל ברוב חסדו . לתקן המעות אשר לא היו יכולים לתקן בחייהם מיזרדת הזמן וכבדו . ובימי התשובה נאמר דרשו יהוה בהמצאו . כן בימים ההם כל אחד יעלה לשמים שיאו . וכאשר

ויצט אין ציון . וואס זייא האבין די מאכט אים פריער אדער שפעטער צו מאכין און זאל אים היילינגין אין זיין צייט . דאס ווייזט אויף דער גאולה דען דיא גאולה קען זיין אין איין ווייטע צייט און אויך קען זיא זיין אין נאהינטע צייט . דורך תשובה און מעשים טובים קען ער זיא איילין פאר איר צייט . דען אלע שעה איז איר צייט . און דרויף זאל דער מענטש נידיינקען אין די עשרת ימי תשובה דאס דא ווייזט אויף די טעג פון משיח און דיא לעב טאג פון עולם הבא וואס דענמאלט וועט דער מענטש רוא האבין פון דיא טוידות צו זוכין אלץ געלט נאר צו טאן דעם ווילין פון גאט וואס ער האט ליב און קיין זינד און קיין שום ווייא טאג און טרויערקייט וועט אים ניט מעכב זיין און קיין טויט און אך שניידונג פון יארין וועט ניט זיין און מיר וועלין זיין ריין וויא די מלאכים . און אין דיא טעג זאלין מיר גידיינקען דאס מיר זאלין דורך איין גאנצע רוא צו גאט ב״ה טאן ניט עהנען און ניט אליין צו עסין און טרינקען און זיך צו פרייען . נייערט צו ריינינן דעם נפש און דעם רוח און די נשמה און מיר זאלין זוכה זיין צו זיין מיט היילקייט און מיט ריינקייט אין דעם פארכטיגין און גרויסין טאג פון גאט . און דרויף ווייזט דער יום הכפורים וואס זיין משפט גייט נאך ווערלינג דיא עשרת ימי תשובה דאס דער וואס טוט תשובה אין די עשרת ימי תשובה גייט זיין משפט נוט ארוים אין דעם טאג יום הכפורים. אויך וועט גאט מיט זיין פיל גינאד לעבעדיג מאכין די טויטע . צו פאר ריכטין זייערע קריגע זאכין וואס זייא האבין ניט גיקענט פר ריכטין ביי זייער לעבין פון וועגין דיא טוידות און די שווערע צייט . און אין די תשובה טעג ווערט גיזאגט פארשט גאט אז איר גיפינט אים . אזו וועט אויך זיין אין די זעלביגע טעג דאס איטליכר וועט ווערין דער הייבין ביז אין הימיל . און וויא אין יום כפור פאר גיבט איינער דעם אנדערין וואס ער האט אנטקעגין אים גיזינדיגט . אזו ווערין פאר איינינט מיט זייערע הערצר . אזו וועט

ביום הכפורים העם היושב בה נשא עון שבין איש לחברו וכלם
בקרוב הלבבות · כן יבוא אליהו הנביא לפני בא יום יי הגדול
והנורא והשיב לב בנים על אבות · וכאשר אנו בלובן מצעפים ·
כן נהיה ביום יי הגדול כלובשי בדים ושרפים · וממנו אנו יוצאים
נקיים מחטא כבן שנה · לחוג את חג הסכות ברננה · רמז שמן
היום הדין הגדול נצא נקיים לקבל שכר הרוחני · ולא יהיה בבית
יי צבאות עוד כנעני · וכמו שבחג הזה נאמר שמחה כפולה · כן
הרמוז בו הוא תכלית המכון שעל הכל עולה · כי אז ירבה לנו
מוהר ומתן · לישב בסכת לויתן · ויום הושענא רבה שהוא גמר
הדין · ובלול מקדש וחלין · רמז לבינונים שנדונים לגיהנם
ומצפצפין ועולין · ונגמר דינם ביציאתם מן הגיהנם · וכצדיקים
גמורים · לכל דבריהם נזכרים · ומשם יודע יום אחד ליי והיה לעת
ערב יהיה אורה · והקדוש ברוך הוא יושב ומגלה לנו סתרי וחדושי
תורה על זה רומז יום שמחת תורה · להיותנו מחכים לכל הנחמה
האמורה · ועל כן המועד הזה אינו נקרא חג רק עצרה · ובו מתחילין

אויך קומען אליהו הנביא איין טאג פאר דעם גרויסן און פארכטיגן טאג פון גאט און
וועט פאר איינינגן די הערצער פון דיא קינדער מיט זייערע עלטערין · און אזו וויא מיר
זיינן אין יום כפור באקלייט אין ווייסין · אזו וועלין מיר אויך זיין אין דעם גרויסין טאג
פון גאט גלייך וויא די מלאכים וואס זיינען אין ווייסין ליינען באקלייט · און פון דעם
יום כפור גייען מיר ארויס ריין פון זינד אזו וויא איין קינד פון איין יאר צו פייערטאגין
דעם חג הסוכות מיט גיזאנג דאס בטייט אז מיר וועלין ריין ארויס קומען פון דם גרויסין
יום הדין צו נעמען דעם לוין פאר דער נשמה אין עולם הבא · און עס וועט שוין ניט
זיין קיין כנעני אין דעם הויז פון ה׳ צבאות · און אזו וויא ביי דעם יום טוב (סוכות) שטייט
גישריבין אטאפעלע שמחה · אזו אויך אין דער צייט וואס דער יום טוב (סוכות) ווייזט
דרויף וועט זיין די בעסטע שמחה איבער אלע דען דערמאלט וועט אונז גימרט ווערין
גאבין און מתנות צו זיצין אין דר סוכה פון לויתן · און דער טאג פון הושענא רבה וואס
דערמאלט ווערט שוין פאר שלאסין דער דין · און דער טאג איז צו מיסט פון היילינג
און אום היילינג דאס ווייזט אויף די מיטיל מעסינגע מענטשין וואס ווערין גימשפט אין
גיהנם · און טוען שרייען און טוען ווידער ארויף גיין פון דעם גיהנם און אז זיי וועלין
ארויס גיין פון דעם גיהנם ווערט זייער דין אויס גילאזין און ווערין שוין גירעכינט וויא
די רעכטע צדיקים · און פון דארט וועט באקענט ווערין דער איינציגער טאג פון גאט
איז די צייט פון אבינט וועט ליכטיג זיין · און גאט ב״ה וועט זיצין און וועט אונז מגלה
זיין די חידושים פון דער תורה און די סתרי תורה · דרויף באטייט דער טאג פון שמחת
תורה · דאס מיר זאלין האפין אויף אלע די נחמות וואס אונזרע נביאים האבין גיזאגט

און

התורה. והוא כלו ליי הוא היוצר הוא הבורא. ובכן יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו המגיד מראשית אחרית. לשום
לנו שם ושארית. וכאשר זכינו לסדר אותם. כן נזכה לראותם.
ונזכה כלנו מהרה לאורך. ולרב טוב באוצרך. והנחמות והיעודים
טובים במהרה לנו תגלה. ותביאנו אל חצריך ונשמחה בך ונגילה.
ויישני אדמת עפר תקיץ כלם. לישב לפניך יי עד עולם. ואשר
נמצא בו דבר טוב בעתו. אף שהכריע עליו חובתו. אל תפן אל
רשעו ואל חטאתו. ואל תשים לעושה רעה כרעתו. כי עמך
הסליחה למען תורא. כי אתה אל גדול גבור ונורא. ויאה לאלוה
רב למשבק חובין רברבין. ותן להם יי כל ברכיא טבין. כפר לעמך
ישראל החיים עדנה. ואשר פדית יי ויצאה נפשם מנדנה. וביום
הכפורים הזה תכפר עלינו לטהר אותנו מכל חטאתינו. ו[illegible] יי
נטהר כל אדם מחובו. ביום הדין הגדול הנרמז בו. וזכור יי לבני
אדם הקדושים אשר בארץ המה איתני. ומתו בעטיו של נחש

און דרום װערט דער דאזיגער יום טוב גירופין חג גייערט עצרת איז טייטש אויף האלטין
װייל ער באטייט אויף די נחמות װאס זיינען נאך אויף גיהאלטין און אין דעם טאג הייבט
מען אן די תורה. און ער איז גאר צו גאט װאס ער איז דער באשעפר. און דער מיט
בעטין מיר דיך גאט אונזער גאט און דער גאט פון אונזערע עלטערין װאס ער זאגט פון
דעם אן הייב װאס דער סוף דער פון װעט זיין. דאס דו זאלסט אונז מאכין איין גוטין
שם און איין איבער בלייבונג. און אזו װיא מיר האבין זוכה גיװעין אוים צו רעכענען
די ימים טובים אין איר סדר מיט אלימען װאס זייא באטייטין אזו זאלין מיר זוכה זיין אלע
די זאכין צו זעהען און מיר אלע זאלין באלד זוכה זיין צו דיין ליכט און צו דעם פיל גוטס
װאס דו האסט אין דיין אוצר. און צוא דיא טרייסטונג און די גוטע צו זאגונג זאלסטו
באלד אונז אנטפלעקין און זאלסט אונז ברײנגען אין דיין הויף דאן װעלין מיר זיך פרייען
און פאר לוסטיגין אין דיר. און די אלע װאס שלאפין אין דער ערד זאלסטו אויף װעקין.
זייא זאלין זיצין פאר דיר גאט ביז אייביג. און דער װאס האט װאס גוטס גיטאן װען
שוין זיינע עבירות איבער װעגין זאלסטו זיך גיט קערין צו זיין שולדיגקייט און צו זיינע
זינד. און זאלסט גיט בצאלין צוא דעם װאס האט גיטאן ביז אזו װיא זיין בייזקייט.
װארום ביי דיר איז דאס פאר געבונג פון װעגין דעם זאל זיך פאר דיר פארכטין. דען
דו ביסט איין גרויסער און שטארקער און פארכטינגער גאט און עס איז שיין צו איין גרויסן
גאט ער זאל פאר געבין גרוישע זינד. און גיב זייא גאט אלע גוטע ברכות. פאר גיב
צו דיין פאלק ישראל װאס לעבין נאך. און צוא די װאס דו האסט דער לייזט און זייער
נשמה איז ארויס גיגאנגען פון זייער לייב. און אין דעם דאזיגין יום כפור זאלסטו אונז
פאר געבין צו ריינגין אונז פון אלע אונזערע זינד. און פאר גאט זאל איטליכר מענטש
גירייניגט װערין פון זיין זינד אין דעם גרויסין יום הדין װאס דער טאג באװייזט דאס
דער יום כפורים איז טייטש דער טאג װאס פאר גיבט די זינד. נידייגט גאט צוא דיא

הקדמוני. זכותם וזכות כל ישני חברון. וזכות צדיקי עולם האטומים בבי קברון. ישבית ממנו ומכל אדם כל אף וחרון. ותמלא בקשתנו ברחמים גדולים. ונזכה להיות כמלאכי אלהים עולים. ולפני ולפנים תונים. ומזיו שכינתך נהנים. עם כל עמך ישראל יוצאי ירך האיתנים.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צור עולמים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא תפלתנו מרוצה ומקבלת לפניך כקטורת הסמים ותמלא כל משאלות לבנו לטובה בזכות כל הצדיקים והצדקניות החסידים והחסידות וקדושים הנקברים פה ותעשה עמנו לפנים משורת הדין ובזכותם אל תשיבנו ריקם מלפניך. ובשלום תנוחו על משכבכם ובצרור החיים תהא נפשכם צרורה. וברשות הקדוש ברוך הוא וברשות כל קדושי המלך. ויהא חלקי עמכם בגן עדן אמן:

הייליגע מענטשין וואס ...ן אין דער ערד און זיינען נישטארבין פון וועגין דער עצה פון דער ערשטער ש.. אונ נאס האט אן גירעט צו חוה און האט גורם מיתה גיוועזן צו אלע מענטשין ... זכות און דער זכות פון אונזערע אבות וואס שלאפין אין חברון. און דער ... פון אלע צדיקים פון דער וועלט וואס זיינען פאר באהרגין אין זייערע קברים זאלין מאכין פאר שטערין פון אונז און פון אלע מענטשין אלע צארין און גרים צארין און זאלסט דער פילין אונזער גיבעט מיט גרוס דער בארימקייט. און מיר זאלין זוכה זיין צו זיין וויא די מלאכים פון גאט וואס גייען ארויף און רוען נאענט איינגווייניג און האבין הנאה פון דער לויטערקייט פון דער שכינה מיט נאר דיין פאלק ישראל וואס קומען ארוים פון די פרומע עלטערין. עס זאל זיין צו ווילין די רייד פון מיין מויל און דאס טראכטונג פון מיין הארץ פאר דיר גאט דער בשעפר פון די וועלטין:

יהי עס זאל זיין איין ווילין פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון מיינע עלטערין אז אונזער גיבעט זאל זיין ... ווייניג און אן גינומען פאר דיר אזו וויא קטורת פון די קרייטעכער. און זאלסט דער פילין אלע באגער פון אונזער הארץ צו גוטין אין דם זכות פון אלע צדיקים און צדקניות די חסידים און חסידות די הייליגע וואס זיינען דא בהאלטין און זאלסט מיט אונז טאן מער אז דער דין ווייזט אוים און פון וועגין זייער זכות זאלסטו אונז ניט ווידער קערין ליידיג פון פאר דיר. און מיט פריד זאלט איר רוען און איר זאלט רוען אויף אייער גילעגער מיט פריד און אייערע נשמות זאלין זיין איין גיבונדין אין דעם בונד פון לעבין און אין רשות פון הקב״ה און רשות פון אלע הייליגע פון דעם קיניג גאט ב״ה און מיין טייל זאל זיין מיט אייך אין גן עדן אמן:

יער נאך מען קען תאול זאגין אנדערע תחנות ובקשות וואס נוצין אים פון דיא תחנה וואס שטייעז פריער:

ווייא מען זאל תפלה טאן אום ערב ראש חודש אויף גאולה והצלחה :

אלהא גאט איבער אלע געטער דער הער פון הימיל און ערד דיינע ווערקין זיינען זייער וואונדערליך · בייא דיר גאט איז דאס אכפעררקייט און שטארקייט אין שיינהייט און איבער זינונג און דאס צירליכקייט · אויף ניסט האסטו באשאפין די וועלט דוא האסט זיא גיפורמירט · דער וואס וויל שרייבין און דער ציילין דיא לויב פון גאט זאל מען זאגין צו אים מיט דעם וואס דיין כוונה איז צוא לויבין גאט שענדסט דוא איב נאך ווארום עס איז ניט מיגליך צו דער ציילין דעם גאנצין שבח פון דיין הער · דוא האסט דיין וועלט בשאפין אין איר צייט און האסט זיא גישטעלט אויף איר גרונט דוא זיצט הויך אין הימיל און מען ווייס ניט דאס ארט פון דיין זצונג אויב עס איז אין צפון אדער אין דרום מען קען אויך דיינע זאכין אייביג ניט אויס שרייבין און קיינער קאן דיינע פאר הוילענע ווערק ניט פאר שטיין דוא ביסט דער ערשטער און דער הינטערשטער פאר אלע · אלע דיינע הויכע הימלען קענען דיך לעבעדיגר גאט ניט אויס האלטין דו האסט בשאפין דיא מזלות און שטערין דאס דורך זייא ווערט דיא וועלט גיפירט · דורך דיא זיבין לויפענדיגע שטערין ווערין דיא מענטשין און בהמות גיפירט און זייא מוזין אלץ נאך זייא נאך זעהען אבער דער מענטש וואס דינט זיין באשעפער דער איז פרייא פון דיא מזלות און שטערין דען דער מענטש וואס פארכט זיך פאר גאט קענען די מזלות מיט דיא שטערין פון הימיל אים ניט מזיק זיין און איבער אלע איז דיא וואס גלויבין אין גאט ווייל גאט איז איין גאט איבער אלע געטער און איין הער איבער אלע הערין דוא באגייסט און מינערסט אלע חודש די לבנה כדי צו ווייזין דיינע ווערק · צום ערשטין איז דיא לבנה גיוועזין גלייך מיט דער זון און הער נאך איז זיא פיל קלענער גיווארין ווייל זיא האט גיזאגט זיא קאן מיט דער זון גלייך ניט דינען זיא איז גיוועזין אין איר גרויסע ליכט איין און צוואנציג יאר זיא איז גימינערט גיווארין פון איר גרויסקייט הונדערט און אכציג חלקים מער פון דער ערד אזו איז זיא גיווארין קלענער און איז גימינערט גיווארין ביז איין נייין און דרייסיגסט חלק פון דער ערד · דרום האט ער צו גינעבין דיא שטערין · דער מיט זיא איבער צוא בעטין · און ווייל זיא איז נאך דער מיט ניט מרוצה גיווארין אזו האט הקב"ה צו איר גיזאגט די צדיקים וועלין זיך אויך קליין האלטין אזו וויא דוא ביסט קליין וויא עס שטייט ודוד הוא הקטן דוד איז דער קלענסטער אויך דאס גלייכין אנדערע צדיקים אויך דיא ישראל זאלין נאך דיר רעכענען דיא ימים טובים און טעג און יארין זיא איז אבער נאך ניט מרוצה גיווארין ביז גאט האט גיזאגט מען זאל אלע ראש חודש אקרבן ברייננגען און זיא איז דער מיט מרוצה גיווארין ווייל זיא האט גיזעהען דאס דורך איר איז גישעהען איין קידוש השם דען אז דיא מענטשין זעהען דאס זיא איז תחלת חודש גאנץ הויך און דער נאך ווערט זיא אלע מאל גיקלענערט · דער מיט קענען זייא פאר שטיין דאס עס איז פאר האנדין איין הער איבר זיי דאס ער פירט דיא שטערין פון הימיל און מאכט זיי לייכטין און מאכט זייא אויך ווידער פינצטער און ער ברייננגט זייא אויף פון זייער פאלין און פינצטערקייט ער האט זיי בשאפין נאך זיין ווילין וויא עס איז אים וואול גיפעלין און דיא וועג פון גאט און זיינע זאכין זיינען רעכט פארטיג · דר הערשר און דר הייליגער פון ישראל האט זיי גיוויזין זיינע וואונדר און אנטפלעקט זיינע טעמים און חדושים · אלע חודש זאל מען פארשטין דען שטארקייט פון גאט די הויכע בערג פון דער וועלט דאס זיינען די הייליגע אבות וואס פון אייביג זיינען זיא דיא שטארקסטע זייא בעטין צוא גאט דאס ער זאל בענטשין זיין פאלק מיט פריד און די קינדר ישראל זיין נאהענט פאלק און זיין פאר זאמלונג זאלין לעבין און זיצין מיט פריד אין זיין שאטין · און זיי זאלין גיין אין דעם ליכט פון גאט ער איז דער ערשטר מיט זיין לייכטין און דר הינטערשטר מיט זיין גוטס טאן און ער נעמט זיין פאלק ווידער אויב

לייזן

לייזין פון יצר הרע. ער וועט זייא דער לייכטין נאך זייער פינצטערנעס. ער וועט פון זי
אם טאג דעם צארין גלייך אזו וויא דיא לבנה וועט ווידער גיהויכט ווערין נאך איר
פינערונג. אליהו הנביא ריכט אויף דיא אבות אלע טאג איינציג וויים און וואשט
וייערע הענט און קליידעט זייא אן מיט זייערע קליידער זיי פרעגין אויף דער גאולה דאס
מען זאל די ערשטע און די לעצטע דאס איז די ישראל ווידער אהיים ברייננגען. און קען
לאזט זיי דרום קיין תפלה טאן בנאנד טאמער וועלין זיי מיט זייער תפלה ברייננגען משיח פו
דר צייט אויך די נשמות פון אלע די אנדערע חסידים און צדיקים בעטין אויך די וועכיגע
תפלות פון דיא דרייא אבות צום מולד פון ראש חודש ווערין זייא גיבראכט פון אלע זייטין
און אז די לבנה איז אין רעכטין מולד איז דא גאהענט צו קומען צוא דער ליכט פון דר זון
אבער וייל מיר זיינען טיף איין גיזונקען אין עבירות קענען מיר ניט רעכט תפלה טאן אום
ראש חודש. דאס עס זאל ניט פאר קיסט יוערין מיט וויינען און גיזאנג. אבר דיא נשמות
זיינען פרייא פון צרות זיי קאנען וואול פאר אונז בעטין און דרום האבין מיר גישטעלט אונזרע
תפלות אום ערב ראש חודש און מיר גייען ארום דאס בית עלמין און בעטין אויף קברי
אבות דאס זייערע רייד זאלין נאהינט און אן גינומען זיין. מיר ארום און עלינדיג פאלק
אונזרע הענט זיינען פאר שפרייט צו גאט מיט גוטע רייד דאס דו זאלסט אנטפלעקין דייגע
פר בארגינע סודות און גיב דיין פאלק פון דיין פיל פאר בארגענע גוטס און זאל פר דיר
באוויליגט זיין דיא תפלה פון דיא וואס שלאפין אין חברון און פון אלע די דא זיינען פאר
בארגין אין די קברים דאס פאלק וואס גייען אין דער פינצטער זאלסטו זייא דער לייכטין
אגרוים ליכט און אלץ דאס ביז זאל פון זיי פר מיטין ווערין פאר נעם און הער דאס גיבעט
פון די הייליגע נשמות דאס זייא בעטין און טוען תפלה פר דיר און זאלסט ניט פר שעמען
דאס גישרייא פון איין ארום מאן און ניפייניגט קער דיך און ווענד דיך צוא זייערע רייד
וועה אן דיא טרערין פון דיא פאר צוקטע און דאס גיבעט פון דיא חסידים און צדיקים און
העלף אונז באלד גאט אונזער העלפער און אויב עס איז אין אונז ניט דא קיין מעשים טובים
גידיינק אין די וואס זיינן פר בארגין אין דער ערד דאס זייא זיינען גאטס פארכטיגע גיוועזין
און מיך דיין קנעכט דאס איך וויקיל זיך איין אין דעם שטויב פון דיא הייליגע נפשות אין
בעט אויף דעם ארט וואו די הייליגע נשמות גייען ארויף זאל מיך פירין צין רוא און פריד
און שטילקייט און זיכערהייט דאס איך זאל אנטע רוא האבין ביז משיח וועט קומען דער
וואס זיין נאמען איז נאך גינעהענט גיווארן פר די באשעפענס פון דר וועלט איך בעט דיך
גאט דר הער איבר אלע וועלטין גידיינק דוא גאט דיין דער בארימקייט און גינאד דען זייא
זיינען גיוועזין פון אייביג אן דיין נעערדיגער זון אפרים זאל אונז גירעכט מאכין ער ווערט
גיפלאגט איבער אונזערע זינד און ער האט אויף זיך גינומען איין גיזעצטע צייט אים אריין
צוא ברייננגען אין איין אייזערנעם יאך און קייטין און מיט איין הארצליכע פרייד האט ער
אויף זיך גינומען פיין און לאסט פון דעם דער בארמיגין קיניג וואס ער איז פול דער
בארימקייט ער שטראפט דיא בעסטע און דיא שלעכטע לאזט ער שטיין דאס דורך אים
זאלין גיהאלפין ווערין די לעבעדיגע און אויך דיא וואס זיינען פר בארגין אין דער ערד פון
אדם הראשון אן און דיא אלע וואס זיינען שוין גיוועזן אויף דער ערד און אויך דיא אלע וואס
דו האסט בדעה גיהאט ערשט צוא באשאפין זאלין אלע מאל גיהאלפין ווערין דער בארעם
דיך איבער אים און איבער אונז און לאז זיין מחשבה וואס ער האט אויף זיך גינומען דיא
יסורים צו לייד זי גירעכינט ווערין גלייך אז ער וואלט שוין גיליטין פון דעם וואס זייא
האבין גיזאגט נעשה ונשמע. און דר בארים דיך איבער אלע באשעפענעס וואס גערין
דיין ווילין טאן און לייט זעליג אונז גאט לייט זעליג אונז העלף מיט דיין רעכטער האנט
זאך אונז ווידער קערין צוא דיר. גאט מיט איין אייביגע און גרויסע ליבשאפט און דער
גרייטער דאס ארט פון אונזער גיצעלט און לאזן זיך אוים שטרעקין דיא אום רינג פון

אונזער רוא פלאץ און אלע ראש חודש און שבת זאלין אונז די וָאלקין אויף הייבין פון די ערד ביז צוא דעם ארט פון דיין וואוינונג כדי מיר זאלין אלץ אין זיין צייט בעטין און אנטפאנג מיט דער בארימקייט און מיט ווילין אונזר גיבעט גלייך אז דיא בראנד אפפער און די שעכטונג פון לויב אפפער דען צו דיר איז דיא לויב איך בעט דיך גאט דאס אוים גישט האסטוא באשאפין גרוים און קליין דו גאט אליין האסט מיר דיין שטארקייט גיוויזין איידער איך בין נאך אויף דער וועלט גיוועזין און איידער מיין נשמה איז אין מיר אריין גיקומען און פון דיא ערשטע טעג און יארין האבין זיך גישטארקט דיינע ווארהאפטיגע גינאד איבער מיר און האסט מיך גידאכט איידער איך בין באשאפין גיווארין מיט איין גידעכעניס פון הילף און דער בארימקייט אלע צייט מיר צוא טאן גוטס און דוא האסט גוזר גיוועזין אין הימיל דאס איך זאל אויף דער ערד באשאפין ווערין און דיא צייט וואס איך זאל קומען אויף דער וועלט און האסט אנטפלעקט דיא גלגלים און מזלות פון מיין באשעפעניס דוא האסט גירופין דיא הימיל פון אייבין און די ערד פון אונטין און האסט פון ביידע איין באשעפעניס גימאכט און אין דעם שוואכין גוף האסטוא גיווארפין דיא נשמה וואס זיא איז איין חלק פון גאט פון אויבין דס זיא זאל בנאנד זיין אין דער חלק פון דער פרויא און איר מאן דער נאך האסטו מיך ארוים גיצויגין און אוים איין פאר צוקט הארץ האסטו מיך אויף דער וועלט גיבראכט און האסט אין מיר גיגעבין איין אטום און זייל און האסט זיא איבער גיצויגין מיט הויט און פלייש און האסט מיר דער צוא גיגעבין די ברכה פון פאטער און מוטער און האסט מיר גיגעבין טרינקען פון דעם איבערשטין טייך און דורך דעם האסטוא מיך גימאכט לעבין און האסט מיר גיגעבין חן אין דיא אויגין פון מיין פאטער און מוטער דאס זיי זאלין זיך מיט מיר במיהען און ליידן אפט צרות פון מיר און זאלין מיך טראגין אויף זייער ארום און האסט מיך גיפירט בייא די גוטע וואסער און האסט מיר גיגעבין דיין תורה און האסט מיך גימאכט פאר שטיין דעם גוטין וועג און דורך מיין פר שטאנד האסטו מיך גילאזט זעהן דאס ליכט פון עולם הבא און פיל צייט בין איך נאך גיגאנגען מיט ווילדקייט נאך דיא לוסט פון מיינע אויגין און האב נפלגט דעם יצה"ר וואס ער איז פאר בארגין אין מיר און פון דעסט וועגין האסטו מיר ניט באצאלט נאך מיינע ווערק נאך און האסט אויף גיהאלטין פון מיר דיין צארין · דאס איך זאל קענין תשובה טאן אויף מיינע זינד פיל ערליי צרות און בייזע בגעגענס זיינען מיר צו האנד גיקומען און פון אלע האסטו ווארהאפטיגר גאט מיך באשירמעט און וואס קען אזוא איין שלעכטע באשעפעניס צוריק באצאלין אזו איין מעכטיגין הער פאר איינס פון טויזינט מאל טויזינט און צעהען טויזינט מאל צעהן טויזינט פאר בארגענע גינאד וואס דו האסט מיט מיר גיטאן פון מיין יוגינט אן נאר דאס בעט איך דיך עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט איבער אלע געטר הער איבר אלע הערין דר ערשטער פון אלע ערשטע און דער הינטערשטער נאך אלע הינטערשטע אזו וויא דו האסט אן גיהויבין צוא ווייזין דיין קענעכט דיין אכפערקייט און שטארקע מאכט און דיין גוטס און גינאד און גירעכטיקייט אזו אויך ווייטר זאל אויך דיין גינאד ביי מיר בלייבין דיויל איך וועל לעבין און לאז מיין לעצטע צייט בעסר זיין אז די ערשטע אזו לאנג אז איך וועל אויף דער וועלט זיין דאס איך זאל קענען תשובה טאן אויף מיינע זינד מיט גאנצין הארצין וואס איך האב פאר קרימט און פאר שעמט ביז איך וועל פאריכטין דאס וואס איך האב פאר דארבין און איך זאל ניט אוים גיין לער פון דער וועלט און איך וויל גלייך מאכין די פר קרימקייט פון מיין הארץ און איך וויל ריינינגין די אום ריינקייט פון מיין הארץ ביז איך וועל ווידער געבין צוא גאט דער גאט פון מיין פאטער מיין זייל די ריינע און קלארע און גילייטערטע זויא זיא איז גיוועזין פריער און זיא צוא בשירמען פאר דיין שטראף און גיריכט און זיא זיין צו מאכין אזו וויא גאלד און איידיל גישטיין · און איך וויל לערנען אן פר קרימקייט

דיין וועג וואס דיא זינדיגע קערין צו דיר אום . אונ לאז מיך ניט לער אוועק גיין פון דיר ווייל איך בין גיקומען צוא פארשטין דיין אן גיזיכט אונ ווען דוא ווילסט ניט טאן פון מיינט וועגין טוא עס פון וועגין די דרייצעהען מדות וואס דו האסט גיזאגט אויף דעם בארג סיני דאס מען קערט ניט לער פון פר דיר אונ דורך זיי קענען די רשעים גיהאלפין ווערין זיא זיינען פון אייביג אן גיוועזין אונ דיין האנט איז אויס גישטרעקט אונ אויף גיהויבין צוא אנטפאנגין די תשובה דאס זיי זאלין ניט ליידיג צוריק גיין אונ זיא זאלין גיפינען זעליקייט פון פריד פאר דיין אן גיזיכט מיט זיסקייט פון דיין רעכטע האנט אויף אייביג אונ זאלסט זיי דער פרייען מיט דעם בית המקדש וואס וועט גיבויט ווערין אין חלק בנימין :

השבעתי איך באשווער אייך איר הירשארן דער הימלען איר טעכטער פון ירושלים. אז איר וועט מיין פריינד פינדען רעט מיט אים פון מיינט וועגין. אונטער לעהענט אונ דער קוויקט מיך דען איך בין קראנק פון ליבשאפט . איר דר בארמיגע ענגלען אייבערשטע דינערש בעט דאך פאר גאט מיט די בעסטע רייד איר איין ברענגערש דיא דער בארמיקייט ברענגט אונזער דער בארמיקייט פאר דעם הער פון דער בארמיקייט . איר מאכט הערין דיא גיבעט ברענגט אונזער גיבעט פאר גאט נער דיא גיבעט דער הערט . איר איין ברענגערס דיא טרערין ברענגט אונזערע טרערין פאר גאט דר זיך לאזט באווילינן מיט טרערין . איר הייליגע הויכע דינערס דיא איין שבועה קענען מתיר זיין אונ דיא קנאה מבטל זיין אונ מאכין גידענקען זכות אבות פאר גאט דער דא וואונט אין הימיל דער דא הייסט ערבות. אז זיא זעהען דאס גאט צערינט איבער זיינע קינדער זאגין זיי צו אים זיי זיך דאך מתיר דו גאט דער אלעס פון אנפאנג האט באשאפין . זיי דאך מוחל דו שטארקער גאט פון יעקב. פאר גיב זיא דוא הייליגער גאט פון ישראל. ווארום ווילסטו פיינדשאפט האלטין מיט דיא קינדער פון דיין פרומען אברהם. ווארום ווילסטו צערניג זיין איבער די קינדער פון יצחק דער דא האט זיך גילאזין פאר דיר בינדען. ווארום זאלסטו פיינדין דיא קינדער פון דיין אויפריכטיגען יעקב . איר הויכע אונ נייער מעכטיגע מיכאל אונ גבריאל. בעט דאך פר אייער איין זאמלונג דאס נאך איבעריג איז. זיא זיינען דאך אייער פאלק פון די קינדער פון יעקב דר אויך האט גיהייסין ישראל . ריכט אן איין ליבליך גיבעט רפאל אונ הדרניאל. אונ איר טויזענדיגע ברענגעדיגע מלאכים הייליגט אייך אונ רופט צו מיין שטארקין גאט. אונ די חיות זאלין מיט אלע מייעדער איין גיבעט אן ריכטין צוא גאט מיין קיניג. אונ מטטרון זאל זיין שטים דערהויבין אום מיט רעכטפארטיקייט צוא גידענקען דעם זכות פון דיא אבות אונ אמהות אונ דיא גינאד דער יוגינד. אונ דיא דא זיינען ווארין דערשלאגין אונ אין ברענעדינן פייער פארברענט אונ מקדש השם צוא זיין מיט איר קראפט אונ זייל. דיא זאלין זיך מיט אלע אירע קרעפטין דער וועקן . אונ דיא ריינע תורה די מיט דער מונר דאס פאלקס הורך גילערינט ווערט. זאל זיך דער וועקין אום איין זכות צו לערנען אויף אלע צו גלייך אונ אויף יעדין בעזונדר פון דאס פאלק די דא גייען אין דר פינסטער טרויעריג אונ בטריבט. פון וועגין פיל ליידי אונ גיברעך . בעט דאך פאר מיר צו גאט דר מיך האט גישפייזט פון מיין יוגינט. אונ האט מיר ביז אויף דעם היינטיגין טאג ביי גישטאנען, דס ער זאל דאך מיט מיר חסד טאן אונ זאל די שטים פון מיין גיבעט דער הערין. דען איך האב צו אים מיינע אויגין אויף גיהויבן, אין דאס ער זאל זיין דער בארימקייט דער וועקין איבער אזו איינס דר דא קלאגט אונ זיפצט איבער זיינע זינד. אונ האט חרטה אויף זיינע שווערע זינד. איבער אלע צוא גלייך אונ אויף איטליכער בזונדער. אונ שטייט אונטער דעם הימיל מיט צו בראכענע לעבן. אונ זיין

האט איז אים געשטראקט גלייך אז איין ארעמער דיר פאר די מיר שטייט. און דר גאנצער וואס איז קראנק און די גאנצע אקסיל איז צו פליקט. פילייכט נעמט זיך גאט איבער דיא
הירשארין איבער אונז דער בארעמען און וועט אונז טאן איין צייכין צו נעמען :

ואתם און איר הייליגע און ריינע נשמות דיא פון אונטער דיין כסא הכבוד זיינען אב גישניטין · איר זייט אויך איימיל גיפלאנגט גוועזן אזו וואול אז מיר וייל איר זייט נאך גיוועזן אין דיזע פאלשע וועלט. און דורך דעם באפעל פון די וואכענדיגע און הייליגע מלאכים זייט איר פרייא גינאנגען אין אזו איין עולם וואו קיין דיגין און פאלשקייט איז. און פון דען לאסטיגין שווערין יאך און קורצין אטעם פון וועגין דען שווערין און אנגשטיגין ארבייט. זייט איר ארויס נגאנגען אום צו שטיין דינן אין דעם גארטין פון גאט אין אזו אלאנד וואו קיין גיפלאנטער און בליידיגטער מענטש איז דורך גיפארין · און נון זייט איר איצונד אז דיא שטערין פון הימיל און אז די אייבערשטע בשעפענעס. און גאט האט אייך נאך דער צוא גיגעבין אום אייך צו זעצין אין פרבארגענעס דאס אייבערקטן אין שאטין פון דען אלמעכטיגין וועלכם קיין אויג פון איין בשעפעניס האט גיזעהען. אום צוא זעניפטיגין מיט תענוגים פון די לויטערקייט פון דעם אלמעכטיגין. מער אז גנוגן. און צוא ליבין און פרייזין און דער הויבין און בשיינען און הויך לויבין אנדער שאצונג. און לויב אין דר הייבונג צו געבין אן דם הער איבער אלע זיילין. זייא גרייבין פרייד און לוסט פון די לויטערקייט דר אייבערשטע נענעפמקייט · יעדר אין זיין חופה און אין פאליש דרצייל די עהרע פון גאט. פון וועלכין מיר קענען אין דיזע וועלט קיין גלייכענעס דר פון גרייכין. און איד ווייסט דאך וויא עס גייט מיט דעם יצר הרע דער ביי אונז קומט צו וואונען און איבער פאלט אונז אין אונזער ארמוט. און הערשט איבער אונז אום אונז צוא פר היגרערין פון גיגאד און ווארהייט. און גלייך אז מען וואלט אונז אויף לאדין איין בארג פון דרייא סייל. דאס מיר ניט קענן בצווינגען אזו איין הויכין בארג. דער דא איז אז איין בארג איבער דעם אנדערין און איין הייך איבער די אנדערע. און מיט אל די ווארנונג וואו ארויף דיא תורה האט אונז גיווארינט אום דיא שפענדליך דיא צוויסן אונזערע צויין שטעכן ארויס צוא ניגמן, אזו אויך דעם באלקין דער דא ליגט צווישן אונזערע אויגין. דאס איז מען זאל זיך אזו וואול היטין פר איין קליינע עבירה אז פר אגרויסע. קענען מיר דאך ניט באשטיין קענען דעם יצר הרע דער ביז פון נאטור איז · אין איין וועג נייען מיר צוא אים און אין זיבין וועגין לויפין מיר פון אים אוועק. און ווען מיר זאלטין די בערג דורך לעכערין אום דעם יצר טוב צו מאכין גיוועלטיגין איבער דעם יצר הרע. און מיר זאלטין גידיינקן דעם ביזין טאג פון דעם יצר הרע. זא פילן מיר אלערלייא שלעק און פלאג אן אלע אונזערע הייבטער גלייך וויא דער נביא ישעיה האט גזאגט. דען ער שלאגט מיט פיילן קענען אונזערע מויערין און שטרייט איבעראל קעגען אונז. און וואס נאך מער. דאס דיא וועלט האט ער פארפינסטרט אום אונז. פון וועגין די פיל מידיקייט און טרויעריקייט דיא איבער אונזערע הייבטער זיינען גיקומען. און איין עברה ברייננט די אנדערע מיט. און אויך גרים צארין און לייד ביז דאס מיר זיינען פאר אירט אויף די ערד און גיפאנגען און פרשלאסין. דיא טעג פון אונזרע יארין זיינען ווייניג און בייזע זוא דאס מיר האבין ניט צייט גינונג צו פאר בעסערין וואס מיר האבין פר קרימט · מכל שכן אונזערע קינדר און די קינדר פון אונזערע עלטערין. עס וואר דאך בעסער דאס מיר ווערין ניט באשאפין אז דאס מיר זאלין באשאפין ווערין צוא איין טאג פון לייד און גרים צארין. און אין אמת זיינען מיר גיקומען אין דיזע וועלט אום אלע צייט נאך מער גוטס צוא טאן. און דער נאך אין הויכע מעלות צוא קומען. און מיר האבין די מאכט ניט צו קענען גינוגן טאן דעם ווילין פון מיין פריינד הקב״ה. און ניט אליין דאס מיר ניט מערין גוטס צו טאן. מיר איבער צווינגען אויך ניט דעם יצר הרע. און מיר היטין אונז ניט פאר דעם פיינד דער אונז באשולדיגט. ניייערט מיט

גייען אלע אין איין גאנג. דען ערסט קומט דער יצר הרע אז איין גרעסער גאסט, ער שטעלט זיך קליין אין און וויך אז איין נאר און אלע יאר וואקסט ער גרעסער אז אבוים און צום לעצטין ווערט ער אהער. און אזוא הארט אז אטענען בוים אין טאלד, און אונטער צוויסין ווערט אונזער ביין גרעסער, אז די צווייע ביינע קנעכט די וועספף און כדער צנריש. דען ווען די צווייא צו גלייך בייסין דער קען ניט גיהיילט ווערין, דען צו איינם זיינן גוט ווארעמע זאכין, און צו דעם אנדערין קאלטע זאכין, און ווען די צוויא צו גלייך בייסין צו דעם איז קיין רפואה, אזו איז אויך דער יצר הרע און דיא צרות די איבער אונז הערשען, און ווען שוין ער איז אונז גיגעבין אום דורך אים איין לוין צו אנטפאנגען, זיינען מיר דאך פון איין הויך פר נידערט און צו בראכין גיווארין. און דר לוין איז חידר אוועק גיגאנגען אין שארין דורך דאס ווערק פון דעם יצר הרע דער דא ווערט גינענט איין אלטער און איין נאר ער איז דער שטן ער איז דער יצר הרע ער איז אטייטיל חניפות און שאלקהאפטיקייט און זיין מונד רעט אייטיל באטריגערייא. ער האט אונז אזו ווייט פר פירט ביז מיר האבין גימוזט אין גלות אריין גיין נאך גלייך וואול האבין מיר גיט מוטוויליג גיזינדיגט דאס מיר זאלטין חדיבער מוזן דין לידין דען מיר זיינען גיצוואונגען און פר פירט גיווארן, דורך די איבער לאסט די אויף אונז זיינען גקומען און דאדורך האבין מיר גיזינדיגט, דרום איר נשמות פון גאט אין הימל, פארשט פאר אונז צוא גאט. שטעלט אייך און מאכט אייך בריים. דער וועקט אייך און שטייט אויף און בעט גיט דורך דעם הויכין וועג דאס איז די הייל וואו די הייליגע אבות זיינען פרבארגין. שארט אייך איר הייליגע שארן, איר רעכטפארטיגע גירעכטע און פרומע מלאכים רינגלט ארום דעם שטול פון דער בארימקייט וואו חדויף זיצט גאט דער דא איז איין דער בארמיגער קיניג פולער דער בארמיקייט, און שרייעט אום אונזערט ווענין פאר גאט און פון ווענין אונזערע קינדער און גיבירד און אלע גיבירד דער זאמען פון ישראל דיא אוים דעם בית המקדש זיינען פאר טריבין גיווארין. באטיט אייך און טוט אום אונזערט ווענין פיל גיבעט פאר גאט דעם קיניג דער דא איז הויך דערהויבין. איר די רעכט פארטיג זיינען אין אירע הערצער די אירע ווענין גיט האבין פארקריקט, צם די אויך די זעלבינע די נאך ניט זיינען אוים איר שוקד און זיינען נאך ניט פרייא גיקומען. דיא ווערין אלע טאג דרייא מאל פר קערט פון צארין צוא דער בארמיקייט און אלע ראשי חדשים און שבתות אלע צייט ווען ישראל זאגין אמן יהא שמיה רבא דער פרייען זיא זיך, און אן דיא ראשי חדשים אז די שכינה גייט מיט אונזער פאטער יעקב דער גירעכטער און אויף ריכטיגער מאן אום צוא אנטפאנגען די נשמות מיט איין אן גיזיכט פון דער בארמיקייט, דאס זעלבינעס מאל בוקט זיך דיא נשמה און ווינט און דאנקט גאט, און בעט און שרייט פאר דעם גוף דער אין דינע וועלט איז גיבליבין, און זאגט דעם מזמור ברכי נפשי לדוד מיין זייל אן גאט און זאג גאט מיין גאט דו ביסט זייער גרוים, און האסט אונטער שיידין צווישען הייליג און אונהייליג. דען זאלט איר ניט שטיל שווייגין פון צוא בעטין פאר גאט דער דא הערט צוא דיא גויט בארעמפיגע. מיר ווייסין וואול דם ווען די טויטע וואלטין גיט בעטין פאר דיא לעבעדיגע וואלט די וועלט נים קענען באשטיין אפילו איין האלבין טאג. און די אבות אין קבר זיינען זיך מצער ווען עס איר פריינד איביל גייט. און ווען דיא לעבעדיגע גייען אויף די קברים און טוען דארטין איר תפלה מיט צוא בראבענע הערצער, אדער זיי מאכין דארטין איר צער בעקאנט אויף די קברים פון דיא ריינע נשמות. דען גייען די נשמות גישווינד און מאכין עס בעקאנט איינע אן דיא אנדערע און דען מאכין אלע צוא גלייך בעקאנט אן דיא אבות דיא דא שלאפין אין חברון דיא צרות פון ישראל די דא זיינען גיגליכין צו איין ליליע דער דא וואקסט אין פלוין

און זיי אײלין זיך צוא בעטין דיר גאט דער דא איז הויך און דער הויבין. ביז ער פאר גיבט איר זינד, און איצונד אויך בעט דאך פאר גאט און גייט אויף איר מאגען איר הייליגע ריינע און רעכטפארטיגע נשמות, און נעמט רייד מיט אייך און בעט פר אונז צו גאט, מיט דיא שטארקע אבות די דא שלאפין אין דיא מערת המכפלה און מיט דיא ראשי ישיבות און אנדערע רבנים דיא דא זיצין אין דיא פארבארגענעם דאס אייבערשטין און איבער געכטיגין אין שאטין פון דעם אלמעכטיגין. יעדער נאך זיין אבפערקייט און עהרע וואס גאט האט אים גיגעבין דאס זיין הערליכע וואונונג און רוהע איז אין דיא דיקע וואלקין. אין איין פאר זיכערטע רוהע און שטילע וואונונג. אונטער דעם רייט וואגין פון גאט און טויזינטין פון מלאכים. און מיר קענען די זאכין ניט גלייכין צו איינערלייא זאך וואס אין די וועלט אום גייט אזו ווייניג אז די אויף די ערדרייך וואונען קענען פארשטיין איין זאך וואס אין וואסער אדער אין די מדבר איז. זיי גייען פון איין חברותה און בית המקדש און ישיבה צוא די אנדערע. גלייך אז דיא ענגלען פון גאט די ארויף און ארונטער גיין אין פונקין פייער און ברענענדיגין פלאם. און פייערדיגע רייטוואגען און גילדערנע קאטשין, זיי נייען ארויף און לערנען און וויסין און פארשטין גרויסע זאכין פון דעם אויבערשטין קיניג דער דא איז דער ערשטר פון אלע אורזאכין. צוא זעהען דיא זיסקייט פון גאט און צוא פארשטין אין זיין פאליש מיט ליבשאפט. דיא פענסטער זיינען פאר זיי גיעפינט אום צו זעהען פיל גוטס דורך איין ליכטיגין שפיגיל. און זיי רוען אין איין פאלאץ די בעסער איז אז דיא פון די מלאכים מיט רוהע און שטילהייט, דער חשובר איז אז זיין חבר דעם האט גאט איין גרעסערין לוין און פאר געלטעניש גיגעבין און באגערט אים ליבער אז נאר די בראנד אפפער. אבער ווייל די צדיקים קענען אויף יענער וועלט ניט מער מעשים טובים טאן דארום קענען דיא טויטע ניט גאט לויבין, דאס זייא זעלטין מיט דעם נאמען פון יה גאט דינען און מיט אירע ווערקין וואס אוים ריכטין. דאס זייא קענען זוכה זיין דורך דיא ווערק פון עולם הבא צוא דעם גאנצין שם פון גאט גלייך וויא זיא זוכה זיין אין דיזע ווערקליכע וועלט. און דארטין זיינען ווייניג די דא קענען גאטס גיבאט האלטין, גייערט דורך דיא דערוועקוני. פון דיא נידעריגע וועלט האבין מיר די מאכט צו קענען איין גרויס ליכט מאכין צוא לייכטין אז איין פלאקער אין הימיל וואו פינסטער און טונקעל איז. און אויך זיך צוא פארלוסטיגין מיט פיל גוטע זאכין און אים צו ברייגען אויף איין שטארקע הויכע שטאפיל. און גאנץ אינוויינינג אריין צוא גיין אין איין ארט וואו וואלקין און געביל איז דורך די גוטע ווערקין און דאס איינער נאך זאגט דברי תורה אין נאמען פון דעם ער האט עס גיהערט וואו דורך אייערע לעפצין רידין זיך אין קבר. גלייך אז וען איר האט עס ועלבערט גזאגט ווי עס באשאפין איז. גלייך אז איינער דער נאך איז אין דיזע ווירקליכע וועלט אז נאך די נשמה אין אים איז מיט זיין לייב און הויט. און גלייך אז איינער דער נאך שמייט מיט זיין אטום און זייל און פלייש. אום נאך מער גוטע זאכין אוים צוא ריכטין און צו קומען פון איין מעלה צו די אנדערע אבער ווייל מיר האבין די מאכט ניט אום אלם גרונדיג צוא קענען פארשטיין, ווייל מיר ניט וואול ערפארין זיין אין אלע אייערע זאכין, און וען שוין דעם איינעם זיין רייד גאנץ קלאר זיין און פון דען אנדערן ניט. זוא זעלט זיך דם ניט שיקן און ווער אויך ניט ביליך אום דם צו פאר שעמען דער אנשי אונז די זאך ניט אזו וואול פרשטייט צום לעצטין אז אין אנפאנג. דרום דענקען ס״ו ום עם איז בעסער דאס מען זאל זיך היטין פון הייליגע און גילערנטע מענשין מבייש צו זיין גלייך וויא מען מוז זיך היטין ביי די הייליגע קרבנות. ווייל איר האט אלע צוא מאל פיל לייט מזכה גיוועזן און גרעכט גימאכט דורך אייערע ווערקין. און האט גילערנט אונטער ישראל רעכט

פארטיגע גוטע און גוטע גידיכט. און דרום דער וועקט זיך דאס אלע צייט דס ווען איינער
וואס מאנגעלט גינעהגט ער צו נאט גליך אז דיא גיליבטע קינדער וועלכם ליבשפט קיין פיל
וואסער קענן אוים לעשין און ווען די לעבדינגע קענן די נשמות פון די טויטע ארויף ברייננן
און מנוחה זיין, נאך פיל קענען די טויטע מנוחה זיין דיא לעבעדיגע רוחה איד גיבעט
און גוטע פאר שפראך דען איר היקף קומט באלד און איר גירעכטיקייט ווערט אויפן
בארט. און נון מיר די גימיינטע פון נאט קומען איינר ביי דעם אנדערן און זאגן פר גלייכט
אייך און גייט ביי אנאנדער. זוכט גירעכטיקייט זוכט דעמוטיקייט און פארשט נאט און
יעדר זאל זיך איילין גוטע ווערק צו טאן, און איך דער גרינגער און שלעכטער מענש דער
דיא נילושטיקייט פון זיין יצה"ר נאך לויפט. און פון דאס מארגינס אן היינגט ער זיך אן
גרויסע שווערע זינד און גייט דס מיינסט נאך זינד און קריג. און באנגערט אויך ניט ווייניג
טעס צו טאן, און פאר ענטפערט זיך אויף זיין זינד גליך אז דער בליגדער מיט דען לאמן.
און ברענגט דאס גאנצע יאר אוועק מיט איטיל שבת און יו"ט און לידיג גיין. און דיא
ליבליכע לוסט נעמט ביי מיר שטערק איבר האנט. און היינט בין איך גיקומען אום מיך צוא
באדענקען. זוא זאג איך צו מיין הערץ און גליד קומט און טוט תשובה ווען איר ווילט. און
וואס מיר איז ביי נאכט אין מיין גידאנקען פאר גיקומען דאס האב איך וואול אין אכט גנומן
איצונד האב איך מיין זאך וואול איבער לייגט. ווייל איך האב גיזעהן דאס איך בין שוין ביי
יארין גיקומען און בין נון אלט און גרייז. און בין טיף אין זינד פר פאלין. און האב באטראכט
אל מיין אום גאנג און האב מיך ניט באפונדין אין ארעכטפארטיגין ווענ צוא גיין. נייערט
ווען שוין דיא זון שיינט בין איך אין דער פינסטער גיגאנגען אז אנאר. איצונד בין איך
איטטעניג פאר קילט גיווארין פון דיא היץ פון מיין זינד. זוא בין איך ווידער צוא מיין ווענן
גיקומען גליך איין משוגע דער ווידער צוא זיין פארשטאנד קומט. און איך זאג צוא מיין
נייל ביינ דיך נידער און מיר וועלין בוקנדיג מיט איין נידעריג גימיט גיין גליך אז איינער
דער דא גייט אויף אלע פיר און קריכט אויף דעם בויך. ביז זיך דיא גלידער דיא אין
יוקין זיינען פאר שטאפט און דאס מען עס אן דאס הארץ ווערט רעכט קענין אן זעהען.
און איך נייל אויף שטיין און וויל אין די גאסין און מארקין ארום גיין פיליכט וועלין
מיר פינדין דער זיך וועט איבער אונז דער בארמען. דאס ער וועט פאר אונז אנוטער פיר
שפרעכער זיין אום פאר אונז צו בעטין ביא נאט דער דא איז דער בארמיג און גינעדיג.
און איך האב מיינע אויגין אויפגיהויבין קעגין דעם הימיל און די שטערין און די מזלות
די דרינגען זיין. און מיינע הענד זיינען אוים גישפרייט אז איינער דער אשרעק אויף זיין
לייב קריגט. און מיינע פיס זיינען אוים גישטרעקט אז איין בהמה די אויף אירע קלאחען
שטייט. און ווארף מיך פאר יעדין באזונדער נידער. און קרעכין און שרייא ביטערליך אום
מיך נידערכט צו מאכין. און הערט איר הימיל און פאר נעם די ערד. און בעט פאר מיר.
און קלאגט פר מיין הער. אבער זיי ווערין מיר אזו ענטפערין. און די ערד וועט איר
שנד עפענען אום מיך צו לאזין הערין. און ווערין זאגין איי מיר זאלין פר דיר בעטין, וועלין
מיר ליבער פאר אונז בעטין. איי די טעג ווערין קומען דס מען וועט זאגין די הימלן זיינן ניט
ריין אין זיינע אויגין. און די ערד האט אין אנפאנג פון איר באשעפענעס ניט גיטאן וויא
מען האט איר גיבאטין. און אז דער מענטש האט גיזינדיגט איז זיא פון וועגין זיין
מוטוויליקייט אויך נידאכט גיווארין פון וועגין איר זינד. און וויא זאל זיא דען זיין איין
פיר שפרעכער ביי זיין הער. איך בין גיגאנגען צו די ימים און בעך און בערג און הייך
און טיין גערטין און וועלדער און פעלדער און טאל. און זאגט לאז דאך איינער פון אייך
גוט ווארט פר מיר ביידין איי די בייזע טעג ווערין קומען. אבער דר אבגרונט זאגט איך
האב דיא מאכט ניט. און דאס ים האט גיזאגט איך קען דאס ניט טאן. און אויך דודן
די ווייסטנייי און בערג קען איך ניט ניהאלפין ווערין דען זייא אלע זאגין מיר האבין גינוג

מיט אונז צוא טאן אום אונז זעלבסט פרייא צו מאכין, אז די צייט וועט קומען דאס מען וועט אן אונז גידיינקען, אזו האב איך ארום גישוועבט אין דיא גאנצע וועלט און האב קיין רעכטין פיר שפרעכער גיפונען דער דא קען פארשטיין אום אגוטע צייט ווים גוטס פאר מיר צו שפרעכין גלייך וויא איר נשמות פון דעם הויכין גאט די דייבליך בעטין און פר ענדערין די הייכע גזירות אום זיא צו פאר קילין און שטילין, דען איר בלייבט אלע צייט לעבעדיג און באשטענדיג אויך נאך דעם אז די וועלטין ערנייט ווערין, און אין אלע צייט און שטונד זענפטיגט איר אייך מיט גרויסע תענוגים מיט דיא בעך פון ריינען באלסום און גווערץ בערג, און נאך מער אנדערע זעניפטיקייט וואס מיט די ניילין ניך פארלוסטיגין וועלכעם פון קיין לייבליך גזיכט קען גיזעהען ווערין און מיט קיין אויער קען גהערט ווערין אז נור אליין אייערע הערליכע אפענע אויגין די דא קענן זעהן און פרשטיין די אייבערשטע סודות פון דיא שמות פון גאט וואו דורך זיי אל די וועלטין בויען, דרום בין איך איצונד גיקומען אום צו בעטין פר מיין פאלק, מיט שרייען און רופין אוים די טיפענים דם הערצין און שווערע ארמוט און פיין און נידעריקייט. דען וויא זאלט איר קענען צוא זעהן דען שלעכטין צו שטאנד פון די קינדער פון אייער פאלק און די פרלירונג פון אייער גיבירד דרום טוט אייער בעשט פון מיינט וועגין אז ווען איר זעלט פאר מיר שוחד געבין גלייך אז די פייער אפפער. שטארקט אייך און זייט העלדין און בעט זייער פאר מיר צוא גאט דער דא האט גירוט פון אלע ווערק, און אז איר קומט אין שבתות און ראשי חדשים אין אייבערשטין גן עדן פר גאט דער דא וואונט אין די הימלען, זאמילט אייך ביי אנאנדר מאנען און ווייבער און בעט פאר אונז ארעמע און שלעכטע מענשין, און שווייגט ניט שטיל פון פיל ניבעט צו טאן פר גאט איבער אלע געטער און דער הער איבער אלע הארן זייט געהערט איר געהרטע און רוט איר רעכטפארטיגע פרומע מאנען און נייבער דיא אלע כנראבין זיין. מיר נועלין פון היר און איר פון דארטין בעטין דאס מיר מעכטין גיבענטשט ווערין, און מיר וועלין אן רופין צוא גאט דר דא וואונט ביי די פאר שטויסענע דאס אייער זכות זאל באשיצין איבער די גאנצע שטאט. און מיר וועלין מיט נידעריקייט בעטין פאר אייערע ניילין דאס מען זאל זייא ארויף ברייגען אין אהויבע שטאט. און דאס איר זאלט באלד ווידער לעבעדיג אויפשטיין מיט אל די צו אייך גיהערין. און זאלט זוכה זיין ארויף צו קומען אונטער די פליגיל פון די היילגע ריינע חיות און צו זיצין אין די פרקרבנים פון דען אייבערשטין דר דא לייכט אויף די ערד און די דריגען וואונען און די דרברמינר גאט איך וויל פאר דיר בעטין אבינט און מארגינס און מיטאג באשירעם מיך דאך דען דיא טאשערין זייגען גיקומן ביז אן די זייל און אין אלע צייט פון צארין זאקמטו מיר ביישטיין. קער ווידער צו אונז אום ווילין דיין קנעכט דיין ערבליכע גישלעכט. דוא גאט טוא עס ניט אום אונזערט וועגין נייערט אום ווילין דיין נאמען, און ווען שוין קיין וואראהאפטיגע מער אונטער די מענשין זיין. זאל זיך דאך די מאכט פון גאט דער וועקין גלייך אז פאר מאלט די אלמעכטיגער גאט ענטפער אונז אין לייד דען קיינער קען גאט אויף האלטין און זיין מאכט איז ניט צו קורץ. און ווען גלייך מיר זייגען זינדיגערס און זייגען צוויסין אן רייצערס גיוועסין, און זייגען דורך זיי גישטרויכילט גיווארין מיט פיל זינד דרום זעה גאט די פיין פון דיין קנעכט און טוא אב פון מיר דיין רוט. גידענק אן מיין פיין און קלאג און זאג צוא מיין לייד עס איז גינוג. מיין זייל צוא שמערצט פון טרויערקייט און ווייכט ניט הינטער זיך. און גייט אז איינער דער צום טאנץ גייט פון וועגין דיין היילגין נאמן, מיין הארץ און זייל און גוט מיט אנאנדער. און זאג גאט אונזער גאט איז איין איינציגער גאט. און איך קלאג ניט און גידיינק ניט קעגין דיין מדת הדין. עס זיי דו טוסט מיט מיר חסד אדער משפט טוא איך פאר דיר גאט זינגען און לויבין, און זאג גילויבט איז ער דר וום זאגט און טוט עס און ער רעכינט די גידאנקען אזו וואול אז דאס ווערק און גיבעט דער פר אלוין אט

וען עס טאר גשעהן, מיינע אויגן זיינן נדהויבן צום הימל און רינען איבער מיינע ויט נאט העלף מיר דר פון און זיי בארג פר מיר. איך בין גירעכינט אז די טויטע דיא פון עלים פרייא זיינען, איך בעט דיך נאט בשירעם מיין זייל. גיב דיך און העד דאס קלאג פון מיין ארעמע זייל דען זיא איז גיוועזן אז אטויב די זיך לאזט אן לאקן, און זיא איז פרשטויסן אז אשטרוי פון דעם ווינט. און אז אשפריי וואס דער שטורעם ווינד פאר יאגט. און אז אקאלב עס איאר אלט איז דען דער נאקן ווערט גיבראכין, און אז ארויטע קוא פון צווייא יאר די פרברענט ווערט. און לוגט צו דיר פון זייטין און פיפקט מיט שלאפע לעפצין אז וען זיא ווערט פר ברענט אין פייער און פרשניטין מיין זייל איז גיבוקט צו די ערד מיין גישטאלט איז פינסטער אז אקויל מיין אן גיזיכט און שוינהייט איז פאר דארבין און איז קיין מענשין גלייך. מיין בראך איז אזו גרוים אז דאס ים. און עס איז קיינער דער מיך קען היילין, דרום האב איך צו דיר מיינע אויגן אויף גיהויבין, שטיי אויף צוא אונזער הילף און העלף אונז אום ווילין דיין נאמען. לאז דיין רעכטע האנט העלפין און ענטפער אונז. און מיט דיין דער בארמיקייט קער דיך צוא אונז. דו ביסט דער נאט פון אונזער טייל און גורל וויפיל זיינען נאר די טעג פון אונזער לעבין. וען וועסטו אונזער ווידער פון די אבגרונד דער ערדין ארויף ברייגגען. באצאל אטרייסטונג פאר דיא טעג פון אונזער טרויערקייט. דו מעכסט דיך דאך ווידער איבער אונז דערבארמען און אונזערע זינד פרבארגין, וואָרף אונזער זינד אין די טיפענעס. און פאר דארב אונז ניט גאנץ און גאר און קער דיך צו אונזער גיזאנג און גיבעט. די נידריגע מאך הויך און די הויכע מאך נידריג. דען ביי נאט איז די הילף און די דערלייזונג. און דיין פאלק וועט דיך אלע צייט לויבין ;
ואני און איך טוא גיבעט פאר דיר אין אבאוויליגטע צייט מיט כוונה פון מיין הארצין
און מיינע אויגן און אוישין ווייניגסטע גלידר. און איך בוק מיך פר דיר מיט פארכט און שרעק און ציטערנעס און אנגשט און דער שרעקעניס און מיט צו בראכענע לעדין. מיט אוים שפרייטונג מיין הענד. מיט אצובראכין און צוא שטויסין הארץ וואָרף איך מיין גיבעט פאר דיר דס דו זאלסט אנטפאנגען מיט דער בארימקייט און ווילין מיין גיבעט און זאלסט טאן מיין אן היישונג און מיך לייט זעליגן מיט אנאב אום זאנסט מער אז דאס רעכט מיט בריינגט וען איך עס שוין ניט ווערט בין גלייך וויא דו האסט גזאגט און איך וויל לייט זעליגן דעם איך וועלין לייט זעליגן וען שוין ער איז עס ניט ווערט. און לאזין דיין דער בארעמקייט איבער דיין מדות הער גיין און עפין מיין הארץ אין דיין תורה. זיא זאל באוואָרט זיין אין מיין מונד. אוז גיב אין מיין הארץ צו פאר שטיין און צו קלינגען צוא הערין צוא לערנען און ווייטער צוא לערנען צוא היטען צוא טאן און צו באפעסטיגין אלע די רייד אין די לערנונג. דיינער תורה, ... ליבשאפט. און היט מיך פר אלע זינד און אונגירעכטיקייט און שולד און בייזקייט. און דאס איך זאל ווייטער ניט זינדיגן קעגין דיר און קעגין קיינעם פון די באשעפענעס די דוא האסט באשאפין אין דיין וועלט. און פאר גיב מיר אלע מיינע זינד און זייא מיר מוחל אלע מיינע אונגירעכטיקייט און פאר צייע מיר אלע מיינע מיסטייט. אויף די גרינגע און שווערע. אויף די אויפין בארע און פאר באהאלטענע. אויף די באקענטע און פאר הוילענע די איך האב גיטאן עס זייא מיט מיטגרייפונג אדער מוטוויליג. געצוואונגען אדער מיט ווילינש און מיט טעטיג מיט ווידער שפעניקייט און מיט פליים. עס זייא מיט גדאנקען אדער מיט זעהען מיט הערין. אלס וואס איך האב קעגין דייר גיזינדיגט און אונרעכט און מיסטייט געטאן. ... זאלסטו אלין פון מיר אב טאן און פאר צייען און אב מעקין

פיט

מיט דיין פולע דער בארעמקייט אבער ניט דורך פיין און בייזע קראנקייטען . און גיב מיר אין הארצין אום דיין ווילין צוא טאן און פאר דיר איין רעכטע תשובה צו טאן . דאס איך זאל קענען אין פרידען לעבין אין דיזע וועלט אום דיין ווילין צו טאן מיטין גאנצען הארצען . און ריכט אויף מיין מזל און דער הייב מיין שטערין און לאז מיך זוכה זיין צו עושר און כבוד . און שיק ברכה און הצלחה אין אלע ווערקין פון מיינע הענד און אין אלע מיינע געשעפטין און זאכען . און שפייז מיך און פאר זארג מיך מיט דער ווייטערונג און ניט גינויא . מיט כבוד און ניט מיט פר שעמהונג . מיט רוא און ניט מיט מיא . מיט שטילהייט און ניט מיט צארין . מיט רעכטין און ניט מיט אונרעכטין און לאז מיך ניט באדארפין צו דיא מענטשין גאב און אויך ניט צו איר לעהונג . און דם איך מעכט אן מיין טיש זיצין מיט פריידין און כבוד מיט מיין גאנץ הויז געזינד . און דאס איך זאל ניט האפין אויף אנדערע לייטענש טיש . און דאס איך זאל אן קיינעם גייטיג האבין צוא דינען . און באשירעם מיך פאר ארמוט און נויט באדערפטיקייט . פאר דלות און שפלות . און דאס איך זאל זוכה זיין געסט איבער מיין טיש צו האבין . און גומל חסד צוא זיין מיט אלע מענטשין . און צדקה צו געבין אן דיא עס ווערט זיין און דאס איך זאל ניט גישטרויכילט ווערין אן זעלכע מענטשין וואו עס ניט אן נילייגט איז . און דאס איך זאל מיינע זין און שעכטער אויף ציהען צו תורה און חופה און מעשים טובים . און דאס זיא מיט אלע די פון מיר הער קומען זאלין זיך באשעפטיגן מיט תורה און מצות און מעשים טובים . און זאלין הבין עושר און כבוד און איין גוטין נאמען חסידים און חסידות . און זאלין ניט שטארבין ביא מיין לעבין . און זאלין איבע יארין אוים לעבין אין איין גוטע עלטער און זיין גוט מזל . און איך און מיין מאן זאלין זייא מיט אנאנדער אויף ציהען אין ליבשאפט און פריינדשאפט און אין גזונדהייט און פרידין און שטילהייט און זיבערהייט . און עושר און כבוד און לאנגע טעג און יארין . און באשירעם מיך פאר אלערלייא פורעניות און פר אלע שווערע זאכין און פאר אלע לייט די זיך דער וועקין אין די וועלט צו קומען . און פאר איין בייזין מענטש און בייזע באגעגעניש און פאר דעם בייזין פאר דארבער . און פאר איין בייז גיריכט און פאר גזלנים און מערדערם . עס זייא אין די שטאט אדער אונטער וועגינם און איבער אלע וואו איך גייא ביי טאג און ביי נאכט . און באשירעם מיך פאר בייזע בגעגענים און בייזע געשיכטענים . און פאר דבר און מגפה און געפענקענים . און פאר אלערלייא שאדין עס זייא אן מיין לייב אדר געלט און אן אלים וואס צו מיר גיהערט . און גיב מיר איין לאנג און גיבענשט לעבין . איין לעבין דאס איך זאל ניט דריגען פאר שעמט ווערין . און היל מיך און בוואר מיך פאר אלע בייזע קראנקהייטין . עס זיי קאפ וויא טאג אדער אן די אויגין און די אויערין און די ברוסט און גידערים אדער קדחת און ציין ווייטאג אדער דעם לויף . און זאנסט אנדרע ווייטאג און קראנקהייט . עס זייא פון איטוויינינג אין לייב אדער פון אויסין ווייניג . און טוא אב פון אונז אלערלייא זארג און אלע בייזע גידאנקען . און דער ווייטער מיך פון אלעם וואס דו האסט פיינט . און גינעהן מיר צוא אלים וואס דו האסט ליב . און דער בארעם דיך איבר מיר אין אלים וואו איך האב נייטיג דער בארעמקייט . און לייט זעליג מיך איבער אלע וואו איך האב לייט זעליקייט נייטיג . און דער לייב מיינע טעג און יארין אין נחת און זיסקייט . און איך זאל אין עלטער פון דיזע וועלט שיידין מיט איין גוטין נאמען . און איך זאל ניט פר שעמט און צו שאנד ווערין אין דיזע און די אנדערע וועלט .

און לאז מיך זוכה זיין צו זעהען די קומונג פון דיין משיח · און ברענג מיך אין דיין הייליגע לאנד און ווען מיר איז אויף געלייגט דאס איך זאל אין חוצה לארץ שטארבין · לאז מיך אזו שטארבין דס איך זאל קיין חבוט הקבר ליידין · און באשירעם מיך פון דאס גריכט פון גיהינם . און לאז מיין נשמה ניט איבער ענטפערט ווערין אין דער האנט דער דא הייסט דומה און אן די מלאכי חבלה · און בשירעם מיך פון ביינע גריכטין פון יענער וועלט . עס סייא דאס איך זאל ניט קומען אין דעם פייערדיגן באך · אויך ניט אין שנייא און וואסער און פייער ערד אין אייז · און דס מיין נשמה זאל ניט שוועבין אין די וועלט ארום · און איך זאל ניט שיידין פון דיזע וועלט ביז איך וועל האבין גיהאלטין אלס וואס איך בין שולדיג צו טאן אום גיערט אזו באלד אז מיין זייל וועט גיין אויס מיין לייב זאל זיא ארויף קומען אום צו זיצין מיט פרידין און כבוד אויף יענער וועלט צווישין די צדיקים די דארטין זיצין · און צו לויגן דורך איין ליכטיגין שפיגיל · און דארטין זאל זיא רוא פינדין ווגדר זארג און דער שרעקענים · און בשירעם מיך פון די ווערים · און לאז דיך זוכה זיין אויף צו שטיין אז די טויטע וועלין לעבעדיג ווערין ווגדער דעם צער אום דורך די היילין גיוועלגערט צו ווערין · און מאך מיך ריין אן דעם יום הדין און מאך מיך גירעכט אן דעם טאג דאס גריכט . און מיין זכות זאלין איבער וועגין די זינד · און דער פיל אל די אן הייסונג פון מיין הארץ צו גוטין · און טו מיין גיבעט און באגער מיט דר בארעמקייט :

יי גאט דער גאט פון ישראל עס זיא דער ווילין פאר דיין כסא כבוד דאס דיינע דער בארימקייט זאלין זיך אויף מיר וועלגערין און אויף מיין גאנץ הויז געזינד · און לאז דער לייכטין מיין גינכט · און שטראף מיך ניט מיט דיין צארין · און קעסטיג מיך ניט מיט דיין גרים צארין . פון וועגין די דרייצעהען מדות די דא שטייען אין דם פסוק ויעבור:

יי גאט דער גאט פון ישראל טו עס אום ווילין די צוועלף פארטען פון ירושלים די דא דינען גישטעלט קעגין די צוועלף גישלעכט פון ישראל · און אום ווילין די פארטען פון ציון די דא זיינן גיליבטער אז אלע די וואוינונגען פון יעקב · און דר בארים דיך איבער מיר און איבער מיינע זייל · און איבער די זיילין פון מיין גאנץ הויז געזינד אום ווילין דיין נאמען · און גיב אונז איין גוט לעבין · פון וועגין ויעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילין דיין נאמען און גידעכעניעס · און אום ווילין דעם וואלקין דער דא גיינגי פר די שאר דער אוים געלייזטע אום זיא אין דעם רעכטע וועג צו פירין · און אום ווילין די פייערינע זייל דער דא גינג ביי נאכט פר די שאר פון ישראל אום אינן צו לייכטין און העלפין און זייא צו מאכין אנטרינען פון דם נאך יאגר · און דער בארים דיך איבער מיר און איבער מיין הויז גיזינד אום ווילין דיין נאמען פון וועגן ויעבור:

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגין די גיזאנג וום די לוים האבין גיזונגן אויף די טרעפ אין די צייט אז דער בית המקדש איז גישטאנען . און דער בארים דיך איבער מיר און מיין הויז געזינד אום ווילין דיין נאמען · פון וועגין ויעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגין דעם שיר וואס דא האט גיזונגען אברהם אבינו און זאגט פון די אייביגע גינאד וויל איך זינגען · אין אלע גיבירד וויל איך מיט מיין מויל דיין ווארהייט באקענט מאכין · און דער בארים דיך איבער מיר און איבר מיין הויז גיזינד און גיב מיר שפייז און גוטע נערונג . פון וועגין ויעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגין די גיזאנג וואס דא האט גיזונגען דער זינגער דוד המלך און די העכסטע גיזאנג וואס די ערשטע האבין אויבין און אונטין זינגען · און דער בארים דיך איבער מיר און מיין הויז גיזינד אום ווילין דיין נאמען ·

און

און גיב אונז פאר געבונג און פאר צייאונג אויף אונזערע זינד · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגן דאס געזאנג וואס אדם הראשון האט געזונגען · און ווייל ער האט אן שבת געזונגען, עס איז גוט גאט צו לויבן און צו זינגען פר דיין הויכן נאמן און דער בארים דיך איבער מיר און מיין הויז געזינד · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דר גאט פון ישראל טוא עס פון וועגן דאס געזאנג וואס דא האט געזונגען דוד מלך ישראל דיין געזאלבטער און גערעכטער פון וועגן חנוכת הבית און אום ווילן דם ביהמ"ק· און אום ווילן די פופצין געזאנגען וואס ער האט געזונגען וועגן די פופצין שטאפלן· און דר בארים דיך איבער מיר און מיין הויז געזינד אום ווילן דיין דר בארימקייט · פון וועגן ניעבור:

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגן דעם שיר וואס מען וועט זינגען אין לאנד פון יהודה די שטאט איז אונזער שטארקייט גאט וועט אהילף שיקן פאר די קליינע און גרויסע מויער · און דער בארים דיך איבער מיר דיא ווילען פון מיין גאנץ הויז געזינד אום ווילן דיין גינאד · און גידענק אונז די גערעכטהייט פון יצחק דער זיך פר דיר האט לאזן בינדין · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגן דעם שיר וואס מען וועט זינגען אין דיא נאכט אז דער פייער טאג וועט גהייליגט ווערין און אום ווילן די געזאנג וואס שלמה המלך האט געזונגען וועלכער איבער אלע געזאנג איז. און הייליגער וויא אלע הייליגע שריפטין · און דרום האבין זייא גינענט שיר השירים קדש קדשים · און גידייגק אונז די גערעכטהייט פון דיין גיליבטין יעקב · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילן דם שיר וואס די קינדער ישראל ווערין זינגן אז זיי וועלין אויף גימאכט ווערין פון איר שלאף און וועלין וויסין דאס דו מאכסט טויט און לעבעדיג · דו מאכסט נידעריג אין די גרוב און ברענגסט ווידער ארויף · און דען ווערין זיי זינגען און זאגין גילויבט איז דר דא מאכט לעבעדיג די טויטע · און דר בארים דיך איבר מיר און איבר אלע די זייל פון מיין הויז געזינד אום ווילן דיין דער בארעמקייט · און גידייגק אונז דעם זכות פון יוסף הצדיק · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דר גאט פון ישראל טו עס אום ווילן די עשרת הדברות אום ווילן דיין הייליקייט און אום ווילן די הייליקייט פון דעם בארג סיני דם פייער האט דרויף גיברענט ביז מיטין אין הימיל וואריבער מען גייט דרייא הונדרט און דריי און דרייסיג יאר צו די הויך פון די לופט דאס הימעלש · און זייא האבין אלע גיזעהען ביז אום ענד דר ערדין דיין גרויסע שטארקייט· און וויא דוא האסט דיין תורה גיגעבין האבין דיך גילויבט אלע די קיניגן דר ערדן אז זייא האבין גיהערט די רייד פון דיין מויל · און דער בארעם דיך איבער מיר און די זיילן פון מיין הויז געזינד · און גידייגק אונז די גערעכטהייט פון משה רבינו דיין נביא פון וועגן ניעבור :

יי גאט דר גאט פון ישראל טו עס פון וועגן דם שפרינגען און זינגען פון אלע הויכע בערג און הויך · און אלע בוימער אין וואלד עפינט איר אייערע מיילער מיט זיס געזאנג פאר גאט דר דא וואוינט אין הימיל · און דער בארעם דיך איבער מיר און די זיילן פון מיין הויז געזינד אום ווילן דיין דער בארעמקייט . און גידייגק אונז דיא גערעכטהייט פון אהרן דיין פרומער מאן · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילן דאס דיין שטארקהייט איז גיגאנגען מיט ישראל אין די גרויסע און פארכטזאמע וויסטעניי · און זייא זיינען גיוועזין פערציג יאר אין איין לאנד וואס ניט בוואוינט איז . און דער בארעם דיך איבער מיר און איבער מיין הויז געזינד אום ווילן דיין גינאד . און גידייגק אונז די גערעכטהייט פון דוד דיי' גיזאלבטן · פון וועגן ניעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילין די ווישטענעס אין וועלכע איין וועג ווערט זיין דאס די דער לייזטע ישראל ווערין דורך גיין און דיא וואסער באך אום דיין אוים דר ווילטע פאלק צו טרינקען און דער בארעם דיך איבער מיר און מיין הויז גיזינד אום ווילין דיין נאמען · און גידיינק אונז דעם זכות פון אלע צדיקים און חסידים · פון וועגין ניי־בור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילין די וועקם טעג דער באשעפעניס און אום ווילין אל די ווערק דער באשעפענס · און אום ווילין די הייליגע גימיינדע די דא לויבין און בשיינען די גידעכעניס און די צייט פון אבינר און דאס נאכט · און דער בארעם דיך איבער מיר און איבער די זילען פון מיין הויז גיזינד אום ווילין דיין נאמן ·

און דער הויב די הערשאפט פון דיין פאלק ישראל · פון וועגין גיעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגין די מיטער די הייך פון די וועלט די דאס הויז גיזינד פון ישראל האבין אויף גיבוים · און דער בארעם דיך איבער מיר און איבער די זילין פון מיין הויז גיזינד אום ווילין דיין נאמען · און פאר שטער אלע ליידיגער און הינגערער · פון וועגען גיעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אים ווילין די שירה וואס דיא מלאכים אין היכיל זאגען · און פון וועגין דעם שיר וואס זיא האבין גיזונגען אין בית המקדש · און דער בארעם דיך איבער מיר און מיין הויז גיזינד אום ווילען דיין נאמען און אום ווילין דיין היליגקייט און צו ריים אונזער בייזען גזר דין · פון וועגין גיעבור :

יי גאט דער גאט פון ישראל טוא עס אום ווילין די היילקייט פון ישראל דיין אוים דער ווילטע פאלק · און אום ווילין די היליקייט פון דעם שבת דער בעסער איז אז אלע טעג · און אויך ווניפטיגער און גילויבטער און היילגער אלם אנדערע טעג · און איז איין רוה פאר די זילין פון דיא לעבעדיגע און פון דיא טויטע · און פאר דען היילגן גאט איז ער גיעהרטער מער וויא אלע טעג · און דער בארעם דיך איבער מיר און איבער די זיילין פון מיין הויז גיזינד פון וועגין דיין ווילען · און דער פיר אלע די באנגער פון אונזער הארץ צו גוטין פון וועגין גיעבור :

ואני און איך טוא מיין גיבעט פאר דיר גאט אין איין בווילגטע צייט · איך בעט דיך גאט דער גאט פון ישראל טוא עס פון וועגין דיך זעלבסט דאס דו ביסט פאר הוילין פון די אויגין אלע לעבעדיגע · און אום ווילין דעם זכות פון דיא דרייא אבות אברהם יצחק און יעקב דאס דו ביסט גיוועזין איר באשיצער און באשירמער אין צייט פון איר לייד · דער בארעם דיך איבער מיר און איבער אלע זיילען פון מיין הויז גיזינד און איבער אלע זיילען פון דיין פאלק דאס הויז גיזינד פון ישראל · גלייך גישריבען שטייט דען מיין הילף ווערט באלד קומען און מיין גירעכטיקייט וועט אנטפלעקט ווערין :

אנא איך בעט דיך גאט דער דא אייביג לעבט און זיצט אויף דעם שטול פון דער בארעמקייט · שרייא אן און צוא ברעך און צו שטוים און ריים אוים און צוא פיר און פאר שטער פון מיר און פון מיין צווייא הונדערט און אכט און פערציג גלידער און אלע נארישע און אונשטעטיגע גידאנקען דיא זיך קערין צוא וואויל לוקט און באשירעם מיך פאר בייזע באנגענגעם און שטארקין צארין און גיוועלטיגע פלאג און פר בייזין שכן און יצה״ר און אל דיא קענין מיר אויף שטיין צו בייזין דוא זאלסט אוים וואר־לען און נאך יאגין מיט צארין און פאר טילגין פון אונטער די הימלען פון גאט · און איך ביין קגעגט דוא גאט מיין גאט דער דא איז הייליג מיט אלערלייא היילקייט

און

און גילויבט מיט אלערלייא לויבונג זאלסטו בענטשין מיט דיינע גוטע ברכות · און גיב מיר רעכט שאפענע קינדער די זיך זאלין באמיען אין די תורה · און קינדש קינדער די זיין ווילין זאלין טאן און דיינע מצות האלטין · און אייהער איך ווער ליך אן רופין זאלסטו מיר ענטפערין · און איי איך וועל ריידין זאלסטו עס פר נעמען גלייך גישריבין שטייט און עס ווערט זיין איי זיי וועלין רופין וועל איך זייא ענטפערין · ווייל זיי ווערין נאך ריידין וויל איך זייא דער הערין · און די צייט זאל זיין איין צייט פון דערבארימקייט איין צייט פון פר גענומען · און לאז מיך ניט לעהר פון דיר אוועק גיין · גאט הער גאט פאר גיב גאט פאר נעם און טוא מיין גיבעט און לאז מיין תפלה ניט קענין שטיין קיין שטן און יצר הרע אדער מקטרג אדער פאר טומלער און הינדערער און פר שטערר אדער ביין שפרעכער עס סייא פון די אויבערשטע אדער פון דיא אונטערסטע · און קיין מלאך און ברענגעריגער מלאך און קיין שטערין אדער רוח רעה · און אז מיר זאל מקוים ווערין וואס אין פסוק שטייט ווען דוא וועסט וואס באפעלין זא ווערט עס דיר צוא גישטאנדין ווערין · דער לייכט דיין שכינה איבער דיין קנעכט · העלף מיר מיט דיין גינאד · לאזי זיין צוא ווילין דיא רייד פון מיין מויל און די גידאנקען פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפער און דער לייזער ׃

הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: הַצּוּר תָּמִים בְּכָל
פֹּעַל. מִי יֹאמַר לוֹ מַה תִּפְעָל. הַשַּׁלִּיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל.
מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל: הַצּוּר תָּמִים בְּכָל
מַעֲשֶׂה מִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. חֶסֶד
חִנָּם לָנוּ תַעֲשֶׂה. וּבִזְכוּת הַנֶּעֱקַד כְּשֶׂה. הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה:
צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו הַצּוּר תָּמִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא
רַחֲמִים חֲמָל נָא וְחוּס נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי לְךָ
אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים: צַדִּיק אַתָּה יְיָ לְהָמִית
וּלְהַחֲיוֹת. אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פִּקְדוֹן כָּל רוּחוֹת. חָלִילָה לְּךָ
זִכְרוֹנֵנוּ לִמְחוֹת. וְיִהְיוּ נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְקוּחוֹת:
כִּי לְךָ אָדוֹן הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה.

או

הצור תמים פעלו דער בורא ב"ה וואס רופט זיך צור שטארקער פעלזין, זיין מאהנן איז אן פעהלערין, דען רעכט איז אלע זיינע וועגין. איין גאט דער טרייער אן קריטונג, גירעכט און רעכטפארטיג איז ער : הצור תמים בכל פועל דער בורא ב"ה אין אז'ע זיינע ווערק איז ער גאנץ, ווער קאן אים זאגין וואס טוסט דוא : השליט אין די אונטערשטע וועלט און אין די אויבערשטע גיוועלטיגט ער, ער מאכט טויט און לעבעדיג ער מאכט נידעריג אין טיפין גרוב און ברייננט אים אויף : הצור דער בורא ב"ה אין אלע טואונג איז ער גאנץ, ווער קאן אים זאגין וואס מאכסטו. דער וואס זאגט און טוט עס, אומזיסטע גינאד זאלסטו טאן צוא אונז, פאר נעם און טוא צוא אונז פון וועגין יצחקס זכות וואס ער איז גיבונדין גיוואריין וויא אשעפס אויפין מזבח : צדיק דער בורא ב"ה איז גירעכטיג אין אלע זיינע וועגין, מיט פיל דער בארעמקייט האלט ער לאנג איין דעם צארין, מיר בעטין דיר בארעם זיך און האב מיטלייד אויף דיא עלטערין מיט די קינדער, דען די פארגעבונג און די דערבארעמקייט איז ביי דיר הער : צדיק צוא מאכין טויט און לעבעדיג ביזטו אגירעכטיגער גאט, די באהאלטונג פון אלע גימיטין איז אין דיין האנד, וואבעריגע איז צוא דיר אפ צוא מעקין אונזער גידעכעניס, מיט דער בארעמקייט זאל זיין אויף אונז אפין דיינע אויגין, דען די דער בארימקייט און פאר געבונג איז צוא דיר הער : אדם ווען איין מענטש זאל אאדר אלט זיין, אדער טויזנט יאהר

אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְיֶה. מַה יִּתְרוֹן לוֹ. כְּלֹא הָיָה יִהְיֶה.
בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת מֵמִית וּמְחַיֶּה: בָּרוּךְ הוּא כִּי אֱמֶת דִּינוֹ.
וּמְשׁוֹטֵט הַכֹּל בְּעֵינוֹ. וּמְשַׁלֵּם לְאָדָם חֶשְׁבּוֹנוֹ וְדִינוֹ.
וְהַכֹּל לִשְׁמוֹ הוֹדָיָה יִתֵּנוּ: יָדַעְנוּ יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶךָ.
תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ. וְתִזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ. וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר מִדַּת
שָׁפְטֶךָ. צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: דַּיַּן אֱמֶת. שׁוֹפֵט
צֶדֶק וֶאֱמֶת. בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת. שֶׁכָּל מִשְׁפָּטָיו צֶדֶק
וֶאֱמֶת: נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּיָדֶךָ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינְךָ וְיָדֶךָ.
רַחֵם עַל פְּלֵיטַת צֹאן יָדֶיךָ. וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הֶרֶף יָדֶךָ:
גְּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה. אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת עַל כָּל
דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם. לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו:
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ: יְיָ נָתַן וַיְיָ לָקָח.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית.
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

אזוי זאל ער לעבין, וואס וועט אים ארויס קומען, ער וועט זיין אזוא וויא ער וואלט גאר ניט געוועזען, גילויבט איז דער וואראהאפטיגער ריכטער, ער טויט און מאכט לעבעדיג: ברוך הוא ער איז גילויבט דען זיין ריכט איז ריכטיג, מיט זיין אויג קוקט ער אויף אלץ, זיין רעכענונג מיט זיין ריכט בעצאלט ער צום מענטשין, אלוב גיבין אלע צוא זיין נאמען: ידענו ה׳ מיר ווייסין גאט אז דיין ריכט איז ריכטיג, מיט דיין אויפירונג ביסט דוא גירעכט, מיט דיין ריכט ביסט דו ריין, נאך דיין ריכט קאן מען ניט נאך קלערין, גירעכט ביסט דו הער, אויף ריכטיג איז דיין ריכט: דיין אמת וואהרער ריכטער, גירעכטיגער און וואהרער ריכטער, גילויבט איז דער וואהרער ריכטער, דען וואהר און גירעכט איז אלע זיינע ריכט: נפש כל חי בידך אין דיין האנט איז אלע לעבענדיגע זעלע, דיין רעכטע האנד איז פול גירעכטיגקייט, אויף די שעפסין פון דיין הערדער בארעם דיך, און צום מלאך זאלסטו זאגין לאז אפ דיין האנד: גדל העצה גרויסער ראטהער, און פיל טוער, אויף אלע מענשליכע וועגין זיינען דיינע אויגין אפין, וויא די פרוכט זיין ווערק און זיינע וועגין צוא בעצאלין יעדער מענטשין: להגיד כי ישר ה׳ צוא זאגין דאס דער הער גירעכט איז, מיין שוטץ, און ניט אומגירעכט אין זיינעם טאהן: ה׳ נתן וה׳ לקח גאט האט גיגעבין לעבין און גאט האט צוא גינומען, לאז דער נאמען פון גאט גילויבט זיין: והוא רחום יכפר עון און ער זא ערבארעמיג פאר גיב די זינד און פערטיליגט ניט, און מעהרמאהל ציין צארין צוריק גענומען, און זאל ניט דער וועקין זיין גאנצין צארין:

קדיש יתום אחר הקבורה והקהל אומרים עמהם עד ויקרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מתיא ולאסקא לחיי עלמא. ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל היכלה בגוה. ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא. ולאתבא פולחנא דשמיא לאתרה. וימליך קודשא בריך הוא במלכותה ויקרה: עד כאן אומרים הקהל עם היתומים:

יתום לבד מסיים בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל ויתום יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתום יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן: קהל אמן. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יתום יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: קהל אמן. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

יתום עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ואח"כ נוטלים את הידים ואומרים:

בלע המות לנצח ומחה אדני אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי דבר:

ואח"כ עומדים העם בשורה לנחם את האבלים והאבל עובר לפניהם והם אומרים:

המקום ינחם אותך (ולרבים אתכם) בתוך שאר אבלי ציון וירושלים:

יתגדל ויתקדש שמיה רבא עס זאל געגרויסט און געהייליגט ווערין זיין גרויסער נאמען. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא וואס ער איז אן גיבּרייט צו בעניייען די וועלט. ולאחיא מתיא און די טויטע לעבעדיג צו מאכין, ולאסקא לחיי עלמא און אויף דר וועלט צום לעבן צו ברייגגן זיי, ולמבני קרתא דירושלם און ירושלים די שטאט אויף צו בויען, ולשכלל היכלה בגוה און איהר צו גרינדין זיין טעמפיל, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא און די היידנעשע געצין דינסט צו פר ניכטין פון דר לאנד, ולאתבא פולחנא דשמיא לאתרה און אויף דעם ארט דעם בורא ב"ה דינסט צו מאכין זיין, וימליך קודשא בריך הוא במלכותה ויקרה מיט פראכט און קיניגרייך צו מאכין קיניגין דעם באשעפער ית', בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל אין צייט אייער לעבינס און טעג, און לעבינס אלע הויז גיזינד ישראל בעגלא ובזמן קריב אין אגיכע און אנאהענטע צייט, ואמרו אמן דערויף זאגט עס איז וואהר: